

ЧЕТВЪРТЪК 23 АПРИЛ 2009 Г.
 JUEVES 23 DE ABRIL DE 2009
 ČTVRTEK, 23. DUBNA 2009
 TORS DAG DEN 23. APRIL 2009
 DONNERSTAG, 23. APRIL 2009
 NELJAPÄEV, 23. APRILL 2009
 ΠΕΜΠΤΗ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2009
 THURSDAY, 23 APRIL 2009
 JEUDI 23 AVRIL 2009
 GIOVEDI' 23 APRILE 2009
 CETURTDIENA, 2009. GADA 23. APRĪLIS
 2009 M. BALANDŽIO 23 D., KETVIRTADIENIS
 2009. ÁPRILIS 23., CSÜTÖRTÖK
 IL-HAMIS, 23 TA' APRIL 2009
 DONDERDAG 23 APRIL 2009
 CZWARTEK, 23 KWIETNIA 2009
 QUINTA-FEIRA, 23 DE ABRIL DE 2009
 JOI 23 APRILIE 2009
 ŠTVRTOK 23. APRÍLA 2009
 ČETRTEK, 23. APRIL 2009
 TORSTAI 23. HUHTIKUUTA 2009
 TORS DAGEN DEN 23 APRIL 2009

IN THE CHAIR: Edward McMILLAN-SCOTT
Vice-President

1 - Opening of the sitting

(The sitting opened at 9.00.)

2 - Documents received: see Minutes

3 - Patients' rights in cross-border healthcare (debate)

President. – The next item is the report by John Bowis, on behalf of the Committee on the Environment, Public Health and Food Safety, on the proposal for a directive of the European Parliament and of the Council on the application of patients' rights in cross-border health care (COM(2008)0414 – C6-0257/2008 – 2008/0142(COD)) (A6-0233/2009).

As many of you know, John Bowis was taken ill recently in Brussels and was hospitalised. He had an operation, which I am pleased to say was a success, and he is now recovering, so he is an example of cross-border health care. His place is taken today by my friend and colleague, Philip Bushill-Matthews.

4-008

Philip Bushill-Matthews, rapporteur. – Mr President, I have a very difficult task and a very easy task. It is very difficult because this dossier is very complicated and very sensitive, and it is a dossier on which, personally, I have done very little work. It is very easy because it is a report by my distinguished colleague, John Bowis, who, as you say, is currently recovering from major heart surgery, undertaken a couple of weeks ago in Brussels.

He has done an amazing job in bringing this dossier to such a successful conclusion today and, indeed, in laying the foundations for this success in his original report on patient mobility way back in June 2005. I am sure he would also wish me to thank the Commissioner personally for her support, to thank the shadow rapporteurs and to thank our group secretariat, and indeed his own research assistant, for the huge efforts they have all made to secure broad agreement on so many of the controversial issues. With their help, John has sought to shed light on what has been a very murky area, and to bring clarity where uncertainty prevailed before, based consistently on the twin principles that the patient must always come first and that patient choice should be determined by needs and not by means.

For the last 10 years, European citizens have been going to the courts to fight for their right to go to another Member State for treatment. It is clear that patients want this right, and that they deserve this right and are entitled to this right. They should not have to go to court in order to achieve it. The proposal before us now is our chance to make this a reality. Now is the time for us, as politicians, to take our responsibility and to replace the need for the judges who have gone before, by creating legal certainty ourselves.

Most people will always want to be treated close to home. However, there will always be patients who wish to travel to another Member State for treatment, for whatever reason. If patients do choose this option, we must make sure that the terms under which they do so are transparent and fair. We must make sure that they know how much they will be charged, what quality and safety standards they can expect and what rights they have if something goes wrong. This report addresses all these issues.

Let me be clear that this right for patients should in no way be detrimental to Member States' ability to provide quality health care for all their citizens. This report does not tell Member States how they should organise their own health systems. It does not dictate what quality of care they should provide. In fact, it builds in safeguards for Member States to help protect their own national health systems, for example by choosing a system of prior authorisation in certain circumstances.

However, such prior authorisation must not be used to limit patient choice. Indeed, the increased availability of cross-border health care should in turn help stimulate national systems to provide increasingly better standards of health care themselves.

I look forward to the comments from colleagues in the debate which now follows.

4-009

Daniela Filipiová, úřadující předsedkyně Rady. – Vážené poslankyně, vážení poslanci, je mi velkou ctí, že zde mohu být dnes s vámi a účastnit se diskuse k několika závažným otázkám z oblasti veřejného zdraví, jejichž projednání máte na dnešním programu. Jedná se o uplatňování práv pacientů při poskytování přeshraniční péče, zajištění bezpečnosti pacientů a o společnou akci EU v oblasti vzácných onemocnění.

Na úvod mi dovoluji říci, že všechna tato tři témata patří mezi priority českého předsednictví a budou také na programu jednání Rady pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a ochranu spotřebitele 9. června 2009 v Lucemburku. Proto velmi vítáme nadcházející diskusi.

České předsednictví si je plně vědomo významu, který Evropský parlament hraje v legislativním procesu v oblasti veřejného zdraví, a vnímá nezbytnost úzké spolupráce mezi Radou a Parlamentem. Přijetí vašich zpráv ke třem uvedeným tématům tedy přichází v pravý čas.

Nyní bych již ráda řekla několik slov o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o uplatňování práv pacientů při poskytování přeshraniční zdravotní péče z pohledu Rady.

České předsednictví si plně uvědomuje nutnost zajistit právní jistotu pacientům, kteří čerpají zdravotní péči v jiném členském státě, a v tomto smyslu také navázalo na výsledky práce francouzského předsednictví. Naším cílem je snaha o schválení takového textu, který bude pro občany Evropské unie srozumitelný a jasný, bude respektovat primární právo, včetně zásady subsidiarity, a naplní deklarovanou snahu o nastolení právní jistoty občanů EU v uplatňování jejich práv při čerpání přeshraniční zdravotní péče. Současně však musí být důsledně brány v úvahu možné dopady implementace tohoto návrhu na stabilitu zdravotních systémů členských států Evropské unie.

Vzhledem k zásadnímu významu návrhu jsou diskuse v pracovních orgánech Rady velmi intenzivní a stále probíhají. V současné době vám tedy ještě nejsem schopna říci, zda Rada dosáhne na konci českého předsednictví, tj. v červnu na Radě EPSCO, politické dohody. Již nyní si však dovolím učinit několik obecných závěrů. Budoucí směrnice by měla kodifikovat veškerou judikaturu Evropského soudního dvora, která se týká uplatňování principu volného pohybu zboží a služeb v oblasti veřejného zdraví, dále doplňovat nařízení o koordinaci sociálních systémů a poskytnout členským státům možnost podmínit čerpání zdravotní péče v jiném členském státě předchozím souhlasem či možnost aplikovat systém „gate-keepingu“.

Tyto principy nalézáme i ve zprávě europoslance Johna Bowise k návrhu směrnice, o níž budete diskutovat. Stejně tak je možné identifikovat i další témata, která jsou v Evropském parlamentu i Radě společná: význam poskytování úplných a správných informací pro pacienty o možnostech čerpání přeshraniční zdravotní péče či důraz na zajištění vysoké kvality a bezpečnosti poskytované péče.

České předsednictví oceňuje důslednost Parlamentu při přípravě této zprávy, jejíž znění vychází z četných nelehkých, ale přínosných jednání několika věcně příslušných výborů. Uvědomuji si, že znění zprávy představuje kompromis mezi jednotlivými politickými frakcemi a jeho dosažení nebylo nikterak jednoduché. Proto bych ráda poděkovala všem, kteří se na jejím vzniku podíleli, a zejména pak zpravodaji Johnu Bowisovi, kterému samozřejmě přejeme všichni brzké uzdravení. Jedná se o významný příspěvek, díky němuž dále pokročí legislativní proces schvalování návrhu směrnice. Rada podrobně přezkoumá text zprávy i všechny schválené pozměňovací návrhy a důkladně zváží jejich zohlednění ve společné pozici Rady, aby tak podpořila dosažení shody ve druhém čtení.

Vážený pane předsedo, vážení přítomní, jak jsem se již zmínila, v současné době je stále předčasné říci, zda Rada EPSCO dosáhne v červnu politické dohody o návrhu směrnice, neboť diskuse založené na kompromisním návrhu předloženém českým předsednictvím ještě nejsou u konce. V každém případě bude Rada o tomto tématu dále jednat, a to již s ohledem na schválenou zprávu Evropského parlamentu.

4-010

President. – I am sure Ms Filipiová will not object if I inform the House that she is, herself, a wheel-chair user.

4-011

Androulla Vassiliou, Member of the Commission. – Mr President, before I speak about patients' rights in cross-border health care, let me pay a special tribute to the rapporteur, Mr John Bowis, who unfortunately is not with us today, but to whom we owe so much on this file. I wish him a speedy recovery and also health and happiness after so many years of excellent service to European citizens.

(Applause)

I also want to thank all the shadow rapporteurs for their constructive work, and of course Mr Bushill-Matthews, who is speaking today on behalf of Mr Bowis.

Yesterday, here in Strasbourg, we celebrated European Patients' Rights Day. In doing so, we acknowledged the growing role of patients in health care and recognised the importance of patients having both confidence and knowledge about the care they receive.

The central question in this context is: what can the European Union do for patients? We have the opportunity this morning to take a major step forward towards building a Europe for patients, for each and every European citizen that you, honourable Members, represent.

First, I must say that I very much appreciate the hard work undertaken by Parliament on the examination of the proposal for a directive on patients' rights in cross-border health care which will shortly be submitted to your vote. Let me thank and congratulate you all for your interesting and often challenging debates and for a very efficient process.

Allow me to recall briefly the rationale behind this proposed directive, as well as its main objectives and principles. The origin of the proposal lies in a decade of jurisprudence of the European Court of Justice, which ruled that patients have the right to be reimbursed for health care received abroad, even if they could have received that health care at home.

This is important. This is a right that the Treaty directly grants to EU citizens. However, if the rulings were clear for the individuals concerned, the question of how they apply to all other cases was obscure. Therefore, the need for a legislative framework became apparent, so that all patients in Europe can exercise their right to reimbursement of cross-border health care.

This right should not only be for patients who have access to information that is not publicly available and who can afford a lawyer. Therefore, after in-depth reflection and broad consultation, the Commission adopted, on 2 July last year, its proposal for a directive.

First and foremost, its overall aim is to provide patients with better opportunities and access to health care across Europe. Patients are at the very heart of this draft law, which also fully respects the diversity of health systems across Europe. Let me be clear on this. I know many fears have been expressed, but this legislation will not impose changes in the organisation and financing of national health systems.

The proposed directive has three main objectives: first, to clarify the conditions under which patients will be reimbursed at the home country tariff for cross-border health care; second, to give assurance about the quality and safety of care throughout Europe; and third, to foster European cooperation among health-care systems.

On the basis of these three pillars, much can be done for our citizens, primarily for those who want to seek cross-border health care, but, beyond this, for all patients across Europe. I look forward to your debate.

4-012

Iles Braghetto, *relatore per parere della commissione per l'occupazione e gli affari sociali*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, come possiamo definire questa direttiva? Un'opportunità per i pazienti, per scegliere una cura adeguata e un accesso rapido ai servizi; un'opportunità per i sistemi sanitari regionali, per accrescere la qualità e l'efficacia del proprio servizio sanitario; un'opportunità di maggiore integrazione europea nel settore dei servizi alla persona. Reti di riferimento europeo, standard sulle tecnologie, sviluppo della telemedicina, svilupperanno cooperazioni transfrontaliere già in corso.

Ciò richiede un sistema informativo adeguato, un monitoraggio sulla qualità e sull'efficienza delle strutture sanitarie, una garanzia sulla deontologia professionale degli operatori sanitari, una modalità non burocratica di regolare la mobilità transfrontaliera. La direttiva corrisponde in maniera equilibrata a tali esigenze.

4-013

Françoise Grossetête, *rapporteuse pour avis de la commission de l'industrie, de la recherche et de l'énergie*. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, je voudrais tout d'abord féliciter notre collègue John Bowis, même s'il n'est pas là. Je regrette, d'ailleurs, qu'il ne soit pas parmi nous parce qu'il s'est tellement impliqué dans son rapport concernant le droit des patients qu'il aurait vraiment mérité d'être ici, aujourd'hui.

Alors, il ne s'agit pas d'une nouvelle directive "services" bien évidemment, et surtout pas. Il s'agit de refuser que la Cour de justice fasse le droit européen en lieu et place des politiques. Cela est inacceptable.

Les citoyens européens ont le droit de se faire soigner dans un autre État membre, mais sous conditions. Je rassure nos collègues inquiets par rapport à d'éventuelles dérives à venir: cette directive respecte totalement la souveraineté des États membres quant à leur système de santé. Contrairement à ce que certains disent aussi, ceux qui s'y opposent, ce texte s'adresse à tous les patients et rétablit plus de justice, plus d'équité, car jusqu'à présent, seuls les plus favorisés ont accès à des soins transfrontaliers.

Avec cette directive, chaque citoyen pourra bénéficier de tels soins, à condition d'obtenir, pour des soins hospitaliers, une autorisation préalable de son État membre d'affiliation, ce qui permettra un remboursement des frais à hauteur de ce qui serait prévu dans l'État membre d'origine.

À condition que tout soit fait pour éviter le tourisme médical, je ne vois là que du progrès. C'est un grand pas en avant pour l'Europe de la santé, c'est plus d'équité, plus d'information pour nos concitoyens sur les soins disponibles, et plus de coopération dans les nouvelles technologies de la santé.

4-014

Bernadette Vergnaud, *rapporteuse pour avis de la commission du marché intérieur et de la protection des consommateurs*. – Monsieur le Président, Madame la Commissaire, chers collègues, nous allons nous prononcer sur un texte que j'ai longtemps appelé de mes vœux, notamment dans le cadre de mon rapport sur l'impact de l'exclusion des services de santé de la directive "services".

Néanmoins, je crains que le vote de tout à l'heure ne me laisse un goût amer. Le rapport, tel que voté en commission de l'environnement, avec l'appui de la plupart des groupes politiques à l'exception des socialistes, n'est en effet, avec quelques améliorations, qu'une réponse aux arrêts de la Cour de justice. Non seulement il ne répond pas aux défis majeurs des politiques de santé dans l'Union, mais il ne résout pas l'insécurité juridique pour les patients et consacre une vision marchande des soins de santé.

À propos de l'insécurité juridique, il me paraît évident que le flou artistique qui règne entre les conditions d'application respectives de cette directive ou du règlement (CEE) n° 1408/1971, et bientôt du règlement (CE) n° 883/2004 adopté hier, ne fera qu'amener la Cour de justice à devoir se prononcer à nouveau.

Quant à la vision marchande, l'esprit de ce rapport se trouve déjà résumé dans sa base juridique, à savoir le seul article 95 régissant les règles du marché intérieur. La santé ne serait donc qu'une marchandise comme une autre, soumise aux mêmes règles d'offre et de demande.

Cela ne peut que conduire à un accès inégal aux soins entre des citoyens aisés et bien informés, pouvant choisir les meilleurs soins disponibles dans l'UE, et les autres devant se contenter de services déjà fragilisés dans de nombreux États membres, et que cette directive ne vise en aucun cas à améliorer.

Dans le même esprit, l'amendement 67 revient à mettre en concurrence les systèmes de santé sociale nationaux, chacun étant libre, à condition de payer bien sûr, de s'affilier au système de son choix dans l'UE.

Je voudrais enfin évoquer la question de l'autorisation préalable pour les soins de santé hospitaliers, dont la mise en place est soumise à toute une série de contraintes pour les États membres, alors même que ce principe permet à la fois de contrôler l'équilibre financier des systèmes sociaux et de garantir aux patients des conditions de remboursement.

Pour toutes ces raisons, et parce que je me fais peu d'illusions sur l'issue du vote d'aujourd'hui, au vu de la belle unanimité...

(Le président retire la parole à l'orateur)

4-015

Diana Wallis, *rapporteur for the opinion of the Committee on Legal Affairs*. – Mr President, on behalf of the Legal Affairs Committee we wanted to welcome this proposal and to underscore what it brings in terms of legal certainty, which is to be applauded, and also in terms of emphasising patient choice. But also we felt, as a committee – and I think this is important, given the concerns that have been expressed this morning – that it does respect subsidiarity and it does, therefore, respect the integrity of national health systems.

The only area where we depart, perhaps, from the leading report is that we would have liked to have seen more done for those patients where things unfortunately go wrong. We feel that the applicable law regime and the jurisdiction rules that are set out are not clear enough: it could have been more patient-oriented to make sure, as we have done in other areas, that patients could bring claims in their country of residence and could receive compensation according to the law of their country of residence. It would be a good idea if this were looked at again.

4-016

Anna Záborská, *spravodajkyňa Výboru pre práva žien a rodovú rovnosť požiadaného o stanovisko*. – Ako spravodajkyňa z výboru FEMM chcem poďakovať kolegovi Bowisovi za úzku spoluprácu a opakované diskusie pri príprave tejto správy. Zároveň mu prajem všetko najlepšie.

Správa sa priamo dotýka práv pacientov a tu európsky zákonodárca musí dbať na bezvýhradné uplatnenie rovnosti pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti pre ženy a mužov. Akákoľvek diskriminácia na základe pohlavia spôsobená zdravotníckymi zariadeniami, poisťovňami alebo štátnymi úradníkmi je neprípustná. Hrozbou navrhovaného systému je, že cezhraničnú zdravotnú starostlivosť, a tým aj kvázi prednostné ošetrovanie, budú prioritne využívať občania, ktorí sú finančne lepšie zabezpečení.

Jedným z riešení takto vzniknutej situácie je potenciál, ktorý poskytuje medziregionálna spolupráca. Cezhraničné regionálne zmluvy medzi finančnými ustanovizňami a zdravotníckymi zariadeniami by mohli napomôcť zosúladiť požiadaviek pacientov, kontinuitu verejných financií, ale hlavne prioritu štátu, aby zostal zdravotný stav jeho občanov dobrý.

4-017

Avril Doyle, *on behalf of the PPE-DE Group*. – Mr President, since 1998 the European Court of Justice has determined that patients have the right to be reimbursed for health care received in another Member State. This report, on the back of the draft proposal from the Commissioner, clarifies how to apply the principles set out in those ECJ cases.

I welcome John Bowis's excellent report and his skilful resolution of the many legitimate concerns that were with the original draft proposal. The report is based on patients' needs and not patients' means. The definitions of hospital care and prior authorisation have been discussed and, I understand, agreed with Council and Commission. Quality standards will remain a Member State competence, while safety standards a European-wide one. One-stop-shop equivalent sources of patient information will be essential in every Member State to allow informed choices by patients, and the provision of

mutual recognition of prescriptions, I think, will be a very important add-on to this piece of legislation and must follow on quickly.

While health services were initially included in the draft proposal of the Bolkestein cross-border services proposal, it quickly became apparent that a stand-alone directive on this most important issue of health – which has ramifications for all aspects of health care in our 27 Member States – was needed. Patients will always prefer to receive health care close to where they live. Currently, only one percent of our budgets are spent on cross-border health care. Let us keep this in perspective.

However, when circumstances dictate, it can be beneficial to receive health care in another EU country – notably in border regions, whereby the nearest health facility, for example, may be in another country, or where there is more expertise available, for example in the case of rare diseases, or a particular care or treatment could possibly be provided faster in another country. I must fully acknowledge that the general competence in health policy and financing of health policy remains, and will continue to remain, at Member State level.

I have one single point to make on the Trakatellis report. There is a lot of concern and misinterpretation on Amendment 15, and I welcome the opportunity that the split vote will allow to vote against the concept of ‘eradication’ of rare diseases, which has caused a lot of concern. I will, however, be supporting the rest of the amendment and the excellent work done by my colleague Professor Antonios Trakatellis on rare diseases.

4-018

Dagmar Roth-Behrendt, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident! Zuerst möchte ich im Namen meiner Fraktion John Bowis alles Gute wünschen. Ich weiß, dass er bis zum letzten Tag der Abstimmung im Ausschuss hart gearbeitet hat, und jetzt hoffe ich, dass er sich nach seiner Operation erholt und bald wieder so fit ist, dass wir alle ihn vor der Sommerpause noch einmal hier sehen.

Gestatten Sie mir, dass ich zuerst sage, dass meine Fraktion den vorliegenden Bericht sehr gut findet. Wir sehen, dass mit vielen Änderungen des Umweltausschusses, mit Kompromissen, die wir gemeinsam erreicht haben, der Vorschlag der Kommission durchaus verbessert wurde. Frau Vassiliou, Sie haben mit Ihrem Team gute Arbeit geleistet, aber man kann das auch noch verbessern, und das ist uns gelungen.

Wir haben erreicht, dass sichergestellt ist, dass alle Patienten jetzt wissen, sie haben Rechte in der Europäischen Union wie alle anderen auch. Sie können sich bewegen, wie es für jeden Arbeitnehmer, für jeden Studenten und für Warendienstleistungen und anderes selbstverständlich ist. Auch Patienten sollen Rechte im Binnenmarkt haben. Das sagt diese Gesetzgebung, und deshalb begrüßen wir sie uneingeschränkt.

Aber wir müssen auch hervorheben, was die besonders guten Teile davon sind. Die besonders guten Teile sind z. B., dass Patienten für ambulante Versorgung freizügig sein können. Wir sagen aber auch, die Mitgliedstaaten sollen die Kompetenz für ihr Gesundheitssystem behalten. Sie sollen ihre Krankenhausversorgung, ihre Spezialversorgung planbar machen können, und sie sollen ihre Investitionen im jeweiligen Mitgliedstaat bezahlbar machen. Wir wollen den Mitgliedstaaten diese Autorität, diese Kompetenz nicht nehmen, wir wollen sie auch nicht ausbluten. Deshalb ist es richtig, dass es eine vorherige Genehmigung für besondere Behandlungsarten gibt. Auch das unterstützt meine Fraktion voll und ganz – ich werde am Ende noch einmal darauf zurückkommen. Es ist ein guter Ansatz, auch in dem Bericht insgesamt.

Was ich persönlich sehr begrüße ist, dass es endlich Referenznetzwerke gibt. Wie lange fordern wir bereits, dass in der Europäischen Union klar sein muss, wo beste Praxis ist? Wo werden Behandlungen am besten durchgeführt, wo sind sie am erfolgreichsten? Welches Team in welchem Krankenhaus in welchem Mitgliedstaat hat Neuigkeiten? Das ist Zufall heutzutage. Das weiß vielleicht ein kleiner Teil der wissenschaftlichen Welt, aber nicht jeder niedergelassene Arzt. Dass wir das mit Referenznetzwerken verbessern können, ist ein großer Erfolg. Die Informationspunkte, die es jedem Patienten in jedem Mitgliedstaat ermöglichen, hinzugehen, anzurufen und zu fragen: Was sind meine Rechte? Und er hört in seiner Sprache, was seine Rechte sind, und falls er ein Problem hat, bekommt er Antwort. Das ist etwas Gutes.

Zum Ende meiner Redezeit muss ich auch die Punkte nennen, die die Mehrheit meiner Fraktion bedauert. Für die große Mehrheit meiner Fraktion sind dies zwei Punkte, die für uns und unser Abstimmverhalten heute essenziell sein werden. Das eine ist, wir wollen eine doppelte Rechtsgrundlage. Wir brauchen den Gesundheitsartikel, Artikel 152, um sicherzustellen, dass die Nachricht, die wir in die Welt geben, lautet: Es handelt sich um Gesundheitspolitik ebenso wie um Freizügigkeit. Das brauchen wir, und das ist für uns eine Bedingung.

Darüber hinaus sind wir der Überzeugung, dass die vorherige Genehmigung, die in Artikel 8 Absatz 3 definiert ist, nicht gut genug definiert ist. Wenn wir dort durch die vorliegenden Änderungsanträge keine Verbesserung bekommen, wird meine Fraktion heute leider nicht in der Lage sein, diesem Bericht so zuzustimmen, was ich persönlich zwar bedaure, aber vielleicht gibt uns das einen Ansporn, wenn wir es heute nicht gut genug hinbekommen, es in der zweiten Lesung besser zu machen.

4-019

Jules Maaten, *namens de ALDE-Fractie*. – Deze richtlijn gaat over patiënten. Ik kan dat niet genoeg benadrukken, want wij hebben het natuurlijk in het kader van de grensoverschrijdende gezondheidszorg over een heleboel andere dingen gehad: vrij verkeer van medische diensten en wat er moet gebeuren met de markt in de gezondheidszorg. Daarover hebben wij het nu heel uitdrukkelijk niet.

Wij hebben het over een pragmatische benadering. Hoe kunnen wij het systeem zo maken dat de patiënten er baat bij hebben? En als wij dat niet doen, wie doet het dan wel? Patiënten zijn in zo'n zwakke positie! Je wilt niet dat mensen die ziek zijn, ook nog eens de strijd moeten aangaan met kille gezondheidsbureaucraten, die het gezondheidsbeleid bekijken op hun *spreadsheet*, op hun computer met getallen en statistieken. Dat mag niet het geval zijn.

Derhalve is dit ook een sociale richtlijn. Grensoverschrijdende zorg is natuurlijk al lang mogelijk voor wie het kan betalen, maar voor wie het niet kan betalen moet dus ook iets gedaan worden. Daarover gaat het hier vandaag, mijnheer de Voorzitter.

Het is ook om die reden dat onze fractie belang hecht aan de voorafgaande toestemming, die hier natuurlijk een cruciaal element vormt, mevrouw de minister. Ik stel het trouwens zeer op prijs dat de Raad hier vandaag aanwezig is. Voorafgaande toestemming, niet om de grensoverschrijdende zorg onmogelijk te maken, dat uitdrukkelijk niet. Maar wel om de serieuze ondermijning van de nationale systemen te voorkomen. Wij gaan daarmee akkoord en wij gaan daarin verder dan wij misschien normaal gesproken zouden hebben gedaan. Een compromis is echter noodzakelijk. Wij vinden wel dat uitzonderingen voor zeldzame ziektes of levensbedreigende situaties op wachtlijsten noodzakelijk zijn. Graag zouden wij de definitie van ziekenhuiszorg Europees willen vastleggen en niet in de lidstaten afzonderlijk, domweg om voor rechtszekerheid voor de patiënten en voor zekerheid voor die nationale systemen te zorgen.

Daarnaast vinden wij dat patiënten die dan toch al zo ziek zijn, als er iets misgaat, niet ook nog eens een keer in een ellenlange rechtsprocedure terecht moeten komen, maar dat er een systeem van een Europese ombudsman voor patiënten moet komen.

Wij hebben natuurlijk in de Commissie volksgezondheid een conflict gehad en ik roep de collega's ter linkerzijde op om met zijn allen nu gewoon die ideologie een keer opzij te zetten en te zorgen dat wij komen met een goede richtlijn voor patiënten en een pragmatische benadering. Ik heb wat dat betreft met veel respect geluisterd naar hetgeen mevrouw Roth-Behrendt hier heeft gezegd.

Tenslotte, veel dank inderdaad aan rapporteur John Bowis. Hij heeft geweldig werk verricht en ik wens hem van hieruit van harte beterschap.

4-020

Salvatore Tatarella, *a nome del gruppo UEN*. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, oggi noi approviamo una direttiva assai importante, una direttiva che riguarda i pazienti – come è stato già sottolineato – e riguarda tutti i cittadini europei. Proprio alla vigilia delle elezioni europee tutti i cittadini europei possono constatare, ancora una volta, come il Parlamento possa positivamente incidere nella vita di ciascuno di loro.

La Carta dei diritti fondamentali dell'Unione europea afferma il diritto alle cure sanitarie, oggi con questa direttiva noi diamo concretezza a questo diritto. E' un problema che riguarda una moltitudine enorme di cittadini, una recente indagine di Eurobarometro sottolinea che già oggi il 50% dei cittadini europei è disposto a spostarsi per ricevere cure all'estero, nella speranza di trovare un migliore più rapido trattamento della propria malattia, e il 74% dei cittadini ritiene che nel caso in cui si vada all'estero per le cure, queste siano rimborsate dal proprio Stato membro.

Attualmente la materia è disciplinata solo dalle norme nazionali, il cittadino è poco informato sulle possibilità, sui rimborsi e sulle cure possibili all'estero. Infatti, oggi solo il 4% dei cittadini europei si cura all'estero. Una disciplina uniforme, l'Unione europea l'ha soltanto nei casi di trattamento delle cure per emergenze sanitarie occorse all'estero in base al regolamento sulla tessera sanitaria europea.

Oggi il Parlamento risponde positivamente alla domanda di tutela sanitaria da parte di cittadini europei, l'Europa si appresta anche in materia di sanità ad abbattere le frontiere e a dare a tutti i pazienti, la possibilità di scegliere il luogo di cura!

4-021

Claude Turmes, *au nom du groupe Verts/ALE*. – Monsieur le Président, la directive qu'on traite aujourd'hui doit surtout être vue comme un complément à la coopération qui existe depuis trois décennies entre les États membres et leur sécurité sociale.

Dans mon pays membre, le Luxembourg, déjà aujourd'hui, plus de 30 % des soins de santé se font au-delà des frontières, et d'ailleurs le cas John Bowis, auquel je souhaite un bon rétablissement, est un parfait exemple du bon fonctionnement du

règlement existant parce que John a été hospitalisé en urgence à Bruxelles. Il a été bien traité et, pour un citoyen britannique, il n'y a aucun problème concernant les remboursements.

Donc, cette directive, que doit-elle améliorer? Elle doit premièrement améliorer l'information du citoyen: l'information sur les prestations offertes, l'information sur les centres d'excellence que Mme Roth-Behrendt a bien expliqués, mais surtout aussi l'information sur la qualité des soins. Je crois que beaucoup de pays membres, dont le mien, ont des progrès à faire en ce qui concerne les critères de qualité et l'information sur la qualité des soins. Et bien sûr, si je suis à l'étranger et si ça se passe mal, je dois avoir un endroit où m'adresser.

Tout cela est bien réglementé dans le texte actuel, mais il y a trois choses à améliorer pour nous. Premièrement, nous croyons qu'un système d'autorisation préalable pour les soins hospitaliers a un double avantage: c'est d'abord un grand avantage pour le citoyen européen parce qu'il saura exactement quand il sera remboursé et il sera aussi préfinancé, et, par ailleurs, cela permet la planification des grosses infrastructures hospitalières, car un bon système de santé, ce n'est pas la main invisible du marché qui va le faire. Cela doit être planifié.

La deuxième demande des Verts concerne une double base légale, parce que nous ne voulons pas que les soins de santé soient considérés comme un marché. Il doit être très clair que le système est organisé, surtout par les États membres.

Troisième chose: en ce qui concerne les maladies rares, nous voulons une législation spécifique parce que c'est trop important et c'est leurrer les citoyens européens de dire "allez voir quelque part en Europe, et on va s'en charger". On veut une législation spécifique. Donc, on ne veut pas d'un Bolkenstein II, ce que nous voulons, c'est un texte de sécurité juridique qui serve la majorité des citoyens européens.

4-022

Kartika Tamara Liotard, *namens de GUE/NGL-Fractie*. – Ook ik wil de heer Bowis hartelijk bedanken. Hij heeft heel hard gewerkt aan dit verslag en ik hoop dat hij heel snel weer beter zal zijn.

Toch moet ik zeggen dat de Europese Commissie onder de misleidende noemer "rechten van patiënten" probeert om marktwerking in de zorg te introduceren voor heel Europa. Vanzelfsprekend is mijn fractie voor meer rechten van patiënten en voor mobiliteit van patiënten in grensregio's. Wij gaan zelfs veel verder. Wij vinden het een recht voor iedereen, arm en rijk, om goede toegang tot kwalitatief goede gezondheidszorg te hebben.

Ik heb echter heel grote problemen met het feit dat het voorstel gebaseerd is op het artikel inzake de interne markt, hetgeen al aangeeft dat economische belangen voor de patiëntenbelangen gaan. Daarnaast is het voorstel overbodig. De teruggave van de kosten is immers al geregeld. Dat sommige verzekeringen en lidstaten zich niet hieraan houden moet beter geregeld worden.

Ook bemoeit het voorstel zich onevenredig met een zaak die binnen de bevoegdheid van een lidstaat valt en zo ertoe leidt dat mensen met een dikke portemonnee toegang hebben tot betere zorg. Het voorgestelde systeem van vergoedingen en kosten overeenkomstig de regels van het land van oorsprong introduceert een vorm van patiëntenmobiliteit die in strijd is met het beginsel van gelijke toegang voor iedereen tot gezondheidszorg. Dit voorstel bergt ook nog eens een groot risico in zich dat het straks geen recht is van de patiënt om in het buitenland zorg te halen, maar dat verzekeringen of lidstaten de patiënt ertoe kunnen verplichten om naar de goedkoopste aanbieder te gaan. Het wordt dan dus een plicht in plaats van een recht van de patiënt.

Door het feit dat wij in 27 landen 27 verschillende zorgstelsels hebben zal het voorstel van de Commissie dat alleen gebaseerd is op artikel 95, het beruchte harmoniseringsartikel, tot afbraak van de nationale zorgstelsels leiden en dus de verantwoordelijkheden bij de lidstaten weghalen. Wij zijn voor gelijke toegang van de patiënt als uitgangspunt en niet voor meer markt in de zorg.

4-023

Hanne Dahl, *for IND/DEM-Gruppen*. – Hr. formand! Patientdirektivet kan i den form, som det har, få den konsekvens for sundhedssektoren, at det bliver meget vanskeligt at styre de offentlige udgifter. Derfor vil jeg gerne bede om, at man stemmer for ændringsforslag 122, der handler om forhåndsgodkendelse. Jeg mener, at alle borgere skal have fri og lige adgang til behandling efter tur og behov. Og det betyder, at det er læger, der skal afgøre, hvilken behandling jeg skal have - og hvornår.

Dette direktiv er desværre et udtryk for den meget klare tendens, at vi gør os til forbrugere i stedet for borgere. I stedet for at være borgere i et samfund, der er baseret på princippet om gensidig forpligtelse, er vi nu forbrugere i et stort indre marked. Men sagen er den, at det er menneskeligt at være borger. Man er borger lig med menneske. Men som forbruger er man reduceret til at være genstand for en marketingsindsats. Det betyder, at man er objekt i stedet for subjekt. Patienterne skal være subjekt og ikke objekt for en marketingsindsats.

4-024

Jim Allister (NI). – Mr President, I join in sending best wishes to our rapporteur, wishing him a speedy recovery and return.

Obtaining the best service for our constituents is, I am sure, in the interests of us all. However, for me it is vital that this directive get the balance right between freedom of movement versus patient safety and accountability. I have no interest in promoting medical tourism and believe, therefore, that national autonomy over regulatory aspects must be protected and that we must avoid a harmonisation of standards to the lowest possible denominator. We must also guard against increased pressure on local services to the detriment of indigenous patients, and that is particularly relevant in areas where there are specialisations which people would seek out.

Moreover, the issue of follow-up care after foreign treatment must be adequately addressed, because I have concerns that services such as physiotherapy and others could be overstretched because of follow-up care demands.

4-025

Colm Burke (PPE-DE). – Mr President, I wish to warmly welcome the report by my esteemed colleague, Mr Bowis, on patients' rights to cross-border health care. I regret that Mr Bowis is not present with us in the House this morning, and I wish him a speedy recovery from his illness.

It has been an honour for me to play my part in working to improve patients' rights to cross-border health care. I myself am a beneficiary of cross-border health care. I was lucky enough to be able to afford to pay. Now I want those who are not as lucky as I was to be able to benefit from the right to travel to receive health care without having to worry about costs, fully informed as to their rights and as to the quality of care they can expect to receive.

The issue of patients' rights to cross-border health care has been debated and promulgated through the European Court of Justice in the past number of years. It is thus timely and appropriate that we, the representatives of the people, define clearly and unequivocally for the people patients' undeniable right to access high-quality health care, regardless of their means or their geographical location.

We should also have the right to access high-quality health care close to home. However, we also need to recognise that this is not always possible, especially in the case of rare diseases, where treatment may not be available in the patient's Member State of affiliation.

If we need to travel abroad for health care, we should not have to go through any uncertainty as to our ability to foot the bill for what is often expensive treatment. Therefore, I am delighted that this uncertainty and confusion has been cleared up once and for all. Once prior authorisation is given in normal circumstances, patients will be liable only for the cost of treatment above and beyond what it would have cost them should they have received the same or similar treatment at home.

Information about quality and standards of care in other Member States is another important factor for those of us who may need to travel abroad for treatment. We have worked hard to ensure that this information will be available to patients should we have to or wish to travel for treatment. The national contact points proposed in this document are thus one of the key innovations and will play a huge role in helping and facilitating patient mobility. I welcome this report and I hope it will get through today.

4-026

Guido Sacconi (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, l'on. Roth-Behrendt ha spiegato benissimo qual è la posizione del nostro gruppo, in particolare, ha motivato perfettamente perché noi apprezziamo moltissimo la tanta strada che è stata compiuta per migliorare questo testo. Ma ha anche spiegato bene quanto sia importante quell'ultimo miglio che rimane da percorrere, doppia base legale e una più chiara e forte possibilità di diritto per gli Stati membri di avere autorizzazione preventiva sulle cure ospedaliere.

Allora, non giriamo insomma intorno a quei discorsi, conosciamo benissimo questa direttiva, ne abbiamo discusso da mesi. Io rivolgo due domande eminentemente politiche, perché è il momento delle decisioni. La prima, alla Commissaria Vassiliou: cosa ne pensa esattamente la Commissione sulla doppia base legale. Secondo, mi rivolgo in particolare al gruppo del PPE – mi dispiace che non ci sia il mio amico John Bowis con cui abbiamo risolto tanti e tanti dossier nel corso di questa legislatura, come coordinatore dei principali gruppi della commissione ambiente, e anch'io naturalmente gli auguro un pronto ristabilimento – domando al PPE e anche credo al gruppo liberale: ma ritenete più utile andare alla seconda lettura senza il voto del PSE? Senza una grande maggioranza?

Allora io vi invito a riflettere seriamente per quanto riguarda la doppia base legale sugli emendamenti 116 e 125 e per quanto riguarda l'autorizzazione preventiva sul 156/118. Se vengono approvati questi documenti noi voteremo a favore; altrimenti sarà impossibile. Valutate e scegliete voi qual è lo scenario che preferite.

4-027

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). – Hr. formand! Vi står midt i en europæisk valgkamp - en valgkamp, hvor vi skal komme tættere på de europæiske borgere. Her har vi nu en lov, som i den grad kommer tæt på de europæiske borgere. Lad os dog gribe den og sætte patienten i centrum. Som en af Den Liberale Gruppens ordførere har jeg som min fokusgruppe haft en mand, som I alle kender fra jeres hjemegn. Jeg kommer fra landet, og når jeg tager ind til supermarkedet, møder jeg en mand på en knallert med en trækasse bagpå. Denne mand er i centrum for patientmobiliteten. For alle skal nemlig uanset pengepung og ressourcer have mulighed for at komme til udlandet og modtage behandling, hvis de ønsker det. Og det er jo ganske få, der reelt ønsker at tage af sted. Det er de desperate, der rejser ud.

Men for at min mand på knallerten rent faktisk kan tage af sted, skal han naturligvis ikke selv lægge pengene ud. Heldigvis er der bred enighed her i Parlamentet om, at den enkelte patient ikke skal have penge op af lommen. Dette er virkelig en forbedring af Kommissionens forslag. Den Liberale Gruppens kerneændringsforslag har været at få en europæisk patientombudsmand. Tak for opbakningen til det. Patientombudsmanden skal jo netop sikre, at EU-borgeren, patienten, får den ret, som denne lov giver. Nu ligger bolden hos Rådet. De ministre, der jo altid siger, at vi skal tæt på EU-borgerne. EU skal tæt på EU's borgere. Her har I en sag på et sølvfad. Grib den! Lad være med at forspilde denne mulighed!

4-028

Ewa Tomaszewska (UEN). – Panie Przewodniczący! Określenie praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej jest przedsięwzięciem pilnym. Pacjent ma prawo wiedzieć, na jakich zasadach będzie mu udzielana pomoc medyczna niezależnie od tego, czy w podróży z przyczyn losowych musi z takiej pomocy skorzystać, czy też w związku z trudnym dostępem do konkretnych świadczeń medycznych we własnym kraju zdecyduje się na wyjazd do placówki służby zdrowia w innym kraju Unii Europejskiej.

Powinien być poinformowany o ewentualnych obciążeniach finansowych, które będzie musiał ponieść, a także o możliwości prefinansowania. Należy mu też zagwarantować dostęp do wiarygodnych informacji o jakości świadczeń dostępnych w rekomendowanych ośrodkach zdrowia. Myślę tu o sieciach referencyjnych i punktach informacyjnych. Pacjentowi należy zagwarantować informację o przysługujących mu prawach w przypadku szkody doznanej wskutek niewłaściwego leczenia, a także informację o wzajemnym uznawaniu recept. Przydatne dla oceny sytuacji w transgranicznej ochronie zdrowia będzie prowadzenie monitoringu w tym zakresie. Panu Johnowi Bowisowi życzę szybkiego powrotu do zdrowia.

4-029

Margrete Auken (Verts/ALE). – Hr. formand! Jeg siger tak til hr. Bowis for hans fortræffelige ledelse af forhandlingerne, som jo ikke har været enkle. Et af de svære emner har været hjælpen til patienter med sjældne sygdomme - et emne, der også skal diskuteres senere her i formiddag. Vi ønsker alle at give disse patienter de bedste behandlingsmuligheder og ser naturligvis store fordele i et tæt europæisk samarbejde. Men det er ingen hjælp, hvis vi bare lader dem rejse rundt i Europa uden at have snor i det hjemmefra, lægefagligt såvel som økonomisk. Vedtages teksten i den foreliggende form, giver den alle patienter med en sjælden sygdom mulighed for at rejse ud og få en hvilken som helst behandling, som hjemlandet så skal betale for. Hvordan holdes der styr på udgifterne, og hvordan sikrer man, at patienterne ikke fejl- eller overbehandles? De er jo helt prisgivet behandlerne. De risikerer også tunge konflikter med deres hjemland, som kan nægte at betale, under henvisning til at det ikke er en rigtig sjælden sygdom, de lider af. Der er jo ikke enighed om, hvordan den slags skal identificeres. Vi foretrækker langt en særskilt lovgivning på dette område for bedst muligt at hjælpe mennesker med sjældne sygdomme.

4-030

Αδάμος Αδάμου (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω και εγώ τις ευχές μου στον φίλο μας John Bowis για ταχεία ανάρρωση και ό,τι καλύτερο και, παράλληλα, να τον ευχαριστήσω για την σκληρή δουλειά που έκανε.

Αρχίζοντας, θέλω να πω ότι σε καμιά περίπτωση δεν διαφωνούμε με τη διασυννοριακή περίθαλψη. Αντίθετα, αναγνωρίζουμε ότι χρειάζονται τα κράτη μέλη να κάνουν χρήση της εξουσίας που τους παρέχει η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δηλ το άρθρο 152. Δυστυχώς, η Οδηγία αυτή είναι βασισμένη στο άρθρο 95, και θα περιμένω και από την Επίτροπο να μας διασαφηνίσει τι γίνεται με τη νομική βάση.

Δεν θέλουμε να ασκηθεί μια πολιτική που να ευνοεί τους οικονομικά προνομιούχους ασθενείς εις βάρος των κατώτερων κοινωνικών στρωμάτων· ο κ. Maaten δεν είναι εδώ, αγαπητέ φίλε Jules, δεν νομίζω ότι είναι 'ιδεολογική αγκύλωση' όταν λέμε ότι μπορεί να δημιουργηθούν ασθενείς δύο ταχυτήτων.

Στόχος μας πρέπει να είναι η παροχή ίσης υγειονομικής περίθαλψης, χωρίς παρεμβάσεις από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης στα συστήματα κοινωνικής ασφάλισης, και χωρίς να επιδιώκεται εμπορευματοποίηση του τομέα της υγείας.

4-031

Urszula Krupa (IND/DEM). – Panie Przewodniczący! Wraz z uregulowaniem możliwości leczenia w innych krajach członkowskich Unii Europejskiej po przyjęciu dyrektywy w sprawie stosowania praw pacjenta w transgranicznej opiece zdrowotnej, nie tylko dojdzie wbrew poprzednim zapisom do wspólnotowej ingerencji w systemy opieki zdrowotnej, ale stworzone zostaną możliwości leczenia, zwłaszcza zamożnym pacjentom, z utrudnieniem dostępu do opieki medycznej chorym szczególnie w biednych krajach członkowskich. Scenariusz przyznawania szczególnych przywilejów elitom w

dostępie do wysokiej jakości służby zdrowia realizuje obecnie liberalny rząd w Polsce, doprowadzając do prywatyzacji publicznych zakładów i pozbawiając możliwości leczenia większość społeczeństwa. Niezależnie od opinii Trybunału, ludzkie zdrowie nie powinno być towarem rynkowym, ale niezbywalnym prawem, które musi być zagwarantowane przez publiczną służbę zdrowia zgodnie z zasadą poszanowania i ochrony prawa do życia i zdrowia oraz niezbywalnej godności człowieka.

4-032

Andreas Mölzer (NI). – Herr Präsident! Pensionsansprüche, Arbeitslosen- oder Krankenversicherung – bald 25 Jahre nach Einführung des Schengen-Abkommens hinkt die soziale Versorgung noch immer gewaltig hinterher. Urlaubsgäste werden oft schamlos ausgenutzt, müssen unverschämt hohe Rechnungen vor Ort bezahlen, die dann bei Rückkehr ins EU-Heimatland nicht oder nur zum Teil erstattet werden.

Die europäische Krankenversicherungskarte wird leider manchmal nicht akzeptiert, und auch die Begleichung der Zahlungen zwischen den Mitgliedstaaten klappt nicht wirklich. Gerade in Zeiten knapper Budgets muss aber der Patient mehr in den Mittelpunkt der Krankenversorgung rücken. In diesem Sinn sind natürlich die Patientenrechte zu stärken. Ob der Patient dann im medizinischen Notfall in der Lage ist, eine Vorabgenehmigung für die Rückerstattung der Kosten für Krankenhausleistungen einzuholen, muss allerdings bezweifelt werden. Wenn wir unter Kostendruck immer mehr medizinisches Personal einsparen, dann läuft unser Krankensystem meines Erachtens in die falsche Richtung. Eine bessere Zusammenarbeit ist also sinnvoll, keinesfalls aber darf diese in einen bürokratischen Hürdenlauf ausarten.

4-033

Péter Olajos (PPE-DE). – „Akinek kalapács van a kezében, annak mindenről a szög jut az eszébe” – mondják. Így vagyok én is a jelenlegi válsággal, mindenről a kibontakozás és a fellendülés jut az eszembe.

Azt gondolom, hogy ezzel a jogszabállyal a lehetőségek tárháza nyílik meg előttünk. Az egészségügy forradalmasítása mellett a munkahelyteremtés és a gazdaságfejlesztés is új lendületet kaphat. A betegek mobilitásának megteremtése nem csak az egészségügyre lesz hatással. Jótékonyan hathat a fogadó ország kulturális kínálatára, de a gasztronómiára, a vendéglátás területén is munkahelyek ezreit hozhatja létre. A bevételnövekedés nemcsak, sőt nem elsősorban az egészségügyben jelentkezne, hanem a kapcsolódó szolgáltatások területén.

Ugyancsak fejlődés elé néz a pénzügyi szolgáltatási szektor is, hiszen elszámolóházak, egészségügyi brókerek, tanácsadók, biztosítási szakemberek, tolmácsok, fordítók szintén nagy számban kellenek az új rendszer üzemeltetéséhez. A rehabilitáció ideje alatt a gyógyturizmus egész vertikuma részesedne az áldásból. A jogszabály erőnye, hogy nincsenek vesztesei, hiszen, ha egy tagállam nem szeretné, hogy állampolgárai éljenek az új lehetőséggel, javítani fog a saját egészségügyi színvonalán, és a várakozási időközön. Ha egy tagállam betegeket vonz külföldről, akkor pénzt is hoz az országba és az egészségügybe, ennek pedig a hazai betegellátás színvonal növekedése lesz az eredménye.

Magyarországi képviselőként rendkívüli lehetőséget látok az európai betegmobilitásra alapozott gyógyturizmusban. Már most is számos külföldi beteg jön gyógyulni hozzánk, azonban ennek eddig a biztosítási háttere meglehetősen zavaros volt, nagyban függött a küldő ország éppen aktuális szabályozásától. Biztos vagyok benne, hogy ez a jogszabály valamennyiünk életében minőségi változást fog hozni. Bovis úrnak mielőbbi gyógyulást kívánok – egyébként ő is korábban hosszan kezeltette magát Magyarországon. És gratulálok a jogszabályhoz, egy kiváló anyag lesz, amit nagy örömmel fogok támogatni.

4-034

Anne Van Lancker (PSE). – Het allerbelangrijkste, collega's, voor een goed gezondheidsbeleid is dat alle mensen goede en betaalbare gezondheidszorg kunnen krijgen, liefst dichtbij huis. Maar als maar 1% van de patiënten naar het buitenland gaat om zich te laten verzorgen, heeft dat alles te maken met de onzekerheid over de kwaliteit en de terugbetaling.

Juist daarom is deze richtlijn goed nieuws, vooral voor mensen in de grensregio's, voor patiënten op lange wachtlijsten, voor mensen met aandoeningen waarvoor in het buitenland betere behandelingen bestaan. Maar het recht van die patiënten om zich in het buitenland te laten verzorgen mag niet de mogelijkheid van lidstaten om hun gezondheidszorg op een goede manier te organiseren en te financieren in het gedrang brengen, want dat garandeert gezondheidszorg voor iedereen. Daarom doet het Parlement er goed aan een aantal rode lijnen te trekken. Ik noem er drie.

Ten eerste, deze richtlijn regelt terecht alleen de mobiliteit van patiënten en niet die van gezondheidswerkers. Het kan niet de bedoeling zijn om een markt te creëren voor gezondheidsdiensten. Op dit punt is het verslag dik in orde.

Ten tweede, de lidstaten moeten zelf kunnen beslissen welke gezondheidszorg zij aan mensen verschaffen en wat terugbetaald kan worden. Dit wordt zeer goed geregeld in de richtlijn.

Ten derde, de terugbetaling van ambulante zorg moet eenvoudiger worden, maar voor ziekenhuiszorg en gespecialiseerde zorg moeten lidstaten voorafgaande toestemming kunnen vragen, omdat die zorg duur is. Een land dat gezondheidszorg voor iedereen wil garanderen, moet die zorgen dus kunnen plannen. Op dit punt, beste Philip Bushill-Matthews, schiet het

verslag nog te kort, want de voorafgaande toestemming wordt nog aan te veel voorwaarden verbonden en dat maakt het lidstaten moeilijk. Ik wil mijn collega's bijvallen die zeggen dat dit punt voor mijn fractie werkelijk een breekpunt is om deze richtlijn te kunnen goedkeuren.

Tenslotte zou ik nog een lans willen breken voor een dubbele rechtsgrondslag want, inderdaad, gezondheidszorg is een publieke verantwoordelijkheid van de lidstaten ten opzichte van hun bevolking en kan dus niet alleen aan de vrije markt worden overgelaten. Hopelijk halen deze twee rode lijnen ook nog de eindstreep.

4-035

Elizabeth Lynne (ALDE). – Mr President, why should a patient have to lose their sight while waiting for a cataract operation in the UK, for instance, when it could be done quite easily in another Member State? Why should a person waiting in agony for a hip replacement not be able to take advantage of the lack of waiting lists in other Member States – sometimes at a lesser cost to the country of origin? And why do some heart patients needlessly have to wait months for surgery to unblock arteries? If a clinician advises treatment and this cannot be provided at home, then we do need a legal framework to ensure that they can seek it elsewhere.

All too often – as has been said already – it is the poorest people who face discrimination and inequality in access to health care. That is why I am delighted that the rapporteur has accepted my amendment to make it clear that Member States have a responsibility to authorise and pay for treatment in another country.

We must not restrict cross-border health care just to those who can afford it. Neither must we exclude disabled people, which is why I am delighted that many of my amendments on this point have been accepted. The rights and safety of patients must come first. That, again, is why I am pleased that the rapporteur supported my amendments on the regulation of health professionals. I would remind Members of this House that these proposals build in safeguards to what is already a right for EU citizens under a European Court judgment a few years ago.

Finally, I would like to wish John Bowis a speedy recovery. His experience shows the importance of cooperation between EU Member States.

4-036

Jean Lambert (Verts/ALE). – Mr President, I have had a problem with this directive for quite some time, because the title does not actually reflect what is going on within the directive. Some of the speeches we have heard today about job creation schemes etc. reinforce my concerns. A lot of the issues involved are, as we know, issues about choice and payment, and this is therefore as much about social security as it is about health care.

This week, we actually updated the regulation that is the part of our system that already ensures cooperation and already ensures that, if there is an urgent need, health care cannot be refused in another Member State. I would urge Members to read what that regulation now says.

This directive is about choice. It is about money following patients' choices, and I would urge people not to confuse the two different systems, as certain of the amendments do. In my opinion, because we have these two different philosophies we also need a double legal base.

4-037

Jens Holm (GUE/NGL). – Herr talman! Hela utgångspunkten för detta betänkande är fel. Det grundar sig på artikel 95 i fördraget, som garanterar marknadens frihet – och som alltså inte rör folkhälsa eller patienter. Rätten till god vård i alla medlemsländer borde vara en prioriterad fråga, men i stället är kommissionens utgångspunkt en marknad där vård är som vilken vara som helst. Med detta direktiv prioriteras de medborgare som kan betala stora summor för resa och uppehålle samt dem som har goda kunskaper om och kontakter inom vårdbyråkratin. Det handlar om höginkomsttagare och välutbildade, inte om dem som har de största behoven.

Vissa tycker kanske att miljöutskottets ändring om att medlemsländerna ska kunna ge förhandstillstånd innan vården utförs är bra. Problemet är dock att detta är fyllt av begränsningar, och medlemsländerna åläggs en stor bevisbörda för att utfärda detta. Offentlig planering kommer att försvåras, och den nationella vården riskerar att dräneras.

I slutändan kommer det att bli kommissionen och domstolen som får avgöra om medlemsländernas förhandstillstånd är proportionerliga. När direktivet är baserat på marknadsartikel 95, kommer det att bli marknaden och inte den goda vården som blir styrande.

4-038

Johannes Blokland (IND/DEM). – De afgelopen maanden is er hard gewerkt aan dit verslag over patiëntenrechten bij grensoverschrijdende gezondheidszorg. Ik bedank rapporteur Bowis voor alle inspanningen die hij heeft geleverd en wens hem een spoedig herstel.

Grensoverschrijdende zorg is een feit en daarbij moeten de patiëntenrechten gewaarborgd zijn. Wij moeten echter wel oppassen dat dit niet te ver gaat. De gezondheidszorg moet voorbehouden blijven aan de lidstaten. Samenwerking op EU-niveau mag niet ten koste gaan van de zorgkwaliteit en van principiële ethische keuzes die lidstaten maken. De ethische diversiteit moet gewaarborgd blijven en ik ben dan ook blij dat deze kwestie in het verslag is opgenomen.

Een heel moeilijk punt vind ik de rechtsgrondslag. Ik vind het ongelukkig dat gekozen is voor artikel 95. Ook de Commissie juridische zaken gaf dat advies. Naar mijn mening druist dit in tegen de subsidiariteit op dit beleidsterrein en wordt het voor lidstaten moeilijk om onafhankelijke keuzes te maken zonder dat het Hof van Justitie ingrijpt.

4-039

Lydia Schenardi (NI). – Monsieur le Président, le 2 juillet 2008, la Commission a présenté une proposition de directive relative à l'application des droits des patients en matière de soins transfrontaliers, essayant d'éliminer les obstacles existants.

Ce sujet est une priorité pour l'ensemble des États membres. Toutefois, tous n'ont pas les moyens de garantir un niveau donné de qualité et de sécurité aux patients, que ce soit au niveau des soins et même de la qualité professionnelle des praticiens. Il paraît donc nécessaire de préciser les responsabilités des États membres en la matière.

Devant la diversité de l'organisation des systèmes de soins dans l'Union, il ne faut pas perdre de vue que la santé doit rester une compétence essentiellement nationale, et que chaque État est libre en ce qui concerne la définition de sa politique de santé.

Toutefois, compte tenu de la mobilité des travailleurs européens – encore que cela ne concerne que 3 à 4 % des citoyens et un peu moins de dix milliards d'euros par an –, il reste de nombreuses incertitudes quant à la qualité et à la sécurité des soins, au droit des patients, à la protection des données et aux voies de recours en cas de préjudice.

Mais nous allons malheureusement vers une inévitable harmonisation par le bas, et c'est à cet égard que nous resterons extrêmement vigilants dans notre soutien à ce rapport, afin de défendre au mieux les acquis sociaux de nos concitoyens.

4-040

Pilar Ayuso (PPE-DE). – Señor Presidente, en primer lugar quiero mostrar mi mayor agradecimiento al señor Bowis por su empeño en la búsqueda de consensos y también transmitirle nuestros mejores deseos para su pronta recuperación.

El documento que vamos a votar supone un gran avance porque embarca a los Estados miembros en un mismo proyecto sanitario. Se trata de una cuestión de gran complejidad ya que, en la Unión Europea, la sanidad es una competencia sujeta al principio de subsidiariedad. Sin embargo, aquí hemos roto esta barrera y, además, lo hemos hecho ante la necesidad de atender a los pacientes.

Es, sin duda, una gran conquista ya que, sin entrar en consideraciones sobre la base jurídica, esta Directiva viene a reconocer indudables derechos a los pacientes y les abre un nuevo abanico de posibilidades para que tengan acceso a los mejores tratamientos.

Es una Directiva hecha para los pacientes y pensando en los pacientes.

Se trata de una Directiva muy compleja y que despierta recelos en ciertos países como el mío, en el que contamos con un sistema de sanidad universal que atiende a más de un millón de ciudadanos comunitarios.

En este sentido, es evidente que los sistemas como el nuestro exigen que se reconozca que cualquier paciente desplazado no puede tener más derechos que los pacientes nacionales del Estado miembro de tratamiento.

Por eso hemos introducido una enmienda que va incluida en el paquete de transacción donde se insiste en que los pacientes que vienen de otros Estados miembros deben ajustarse a las reglas y normas del Estado miembro de tratamiento, especialmente en lo que se refiere a la elección de médico y hospital.

Entendemos, por tanto, que los pacientes desplazados desde otro Estado miembro no pueden suponer un perjuicio para los ciudadanos del Estado miembro de tratamiento.

Tampoco podemos reconocer un derecho ilimitado a la movilidad de los pacientes.

También valoramos positivamente la exclusión de los trasplantes del ámbito de aplicación de la Directiva.

En fin, hemos dado un paso importante y, por ello, en el Grupo del PPE-DE apoyamos esta Directiva aunque creemos que debería haber ido un poco más allá, concretamente en lo que se refiere a la situación de los ciudadanos europeos que residen permanentemente en otros Estados miembros y, especialmente, a la de los que padecen enfermedades crónicas.

4-041

Edite Estrela (PSE). – Senhor Presidente, os meus colegas Roth-Behrendt e Sacconi já apresentaram, e muito bem, a posição do nosso grupo. Assim, consideramos indispensável a alteração da base jurídica.

Os cuidados de saúde, Sra. Comissária, não são uma mercadoria. Por isso não se compreende que a Comissão não tenha incluído o artigo 152.º do Tratado. É também indispensável o requisito da autorização prévia para cuidados hospitalares e especializados na defesa dos doentes. Só com a obrigatoriedade da autorização prévia se podem garantir cuidados seguros e de qualidade.

Termino desejando ao colega John Bowis as melhoras, e o caso dele prova que já funcionam serviços transfronteiriços sem esta directiva.

4-042

Siiri Oviir (ALDE). – Lugupeetud president, kolleegid. Juristide seas õeldakse, et kaks juristi, kolm arvamust. Ma ei taha siinkohal seada kahtluse alla Euroopa Kohtu otsuseid, kuid ei saa ka nõustuda, et patsientide liikuvuse alase poliitika üle on seni otsustanud juristid. Kogu arstiabi, hoolimata oma eripärast, kuulub asutamiselepingu kohaldamisalasse.

Meie poolt möödunud aastal heaks kiidetud sotsiaalmeetmete kava eesmärk jääks ju realiseerimata, kui me ei võta vastu olulist osa sellest ehk siis patsientide õigustest piiriüleses tervishoius. Meie kui rahva valitute kohus on lõpuks ometi luua õiguslik ja poliitiline kindlus selles väga olulises valdkonnas. Arutatav direktiiv ei kaota vastuvõtmisel küll ebavõrdsust liikmesriikide tervishoius, kuid astub suure sammu õigluse ja patsientide võimaluste võrdsuse suunas.

Ei ole aktsepteeritav, et teoorias küll kinnitame õiglust, kuid praktikas eirame seda sisseriiklike rahaliste piirangute tõttu. Rahalised piirangud, olgugi põhjendatud, ei saa muuta seaduslikuks patsientide õiguste eiramist või nende ohtu seadmist. Lõpetuseks tahan tänada raportööri härra John Bowist vastutustundliku ja väga pädeva töö eest.

4-043

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, innanzitutto auguri di cuore a John Bowis. La cartina tornasole di questa direttiva è la sua base giuridica.

Se si tratta di garantire il diritto di tutti a farsi curare al meglio ovunque, cosa centra la base giuridica del mercato? Dovrebbe essere il diritto della salute a fare da base giuridica. E il diritto alla salute dovrebbe prevedere innanzitutto il diritto a essere curati al meglio nei propri paesi, cui andrebbero dati standard europei di qualità, non nascondendosi dietro la sussidiarietà.

Ma se c'è invece la base giuridica del mercato, si può pensare che si voglia fare la Bolkestein della salute e guardare agli interessi delle assicurazioni o di chi vuole fare profitti sulla salute.

E' dunque incredibile che emendamenti parlamentari proprio sul tema cardine della base giuridica rischino di essere considerati non ammissibili e ciò richiede una chiarificazione indispensabile anche da parte del Commissario prima che si eserciti il voto in Aula.

4-044

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Mr President, a great deal of work has been done to ensure that people who are sick get the treatment they need, wherever they are, whoever they are.

Unfortunately, a great deal of work has also been done to ensure that they do not get that help. In this directive, prior authorisation by health authorities, rather than medical diagnosis, cuts out patients' rights. It puts us back where we started. Prior authorisation is the reason patients went to the European Court in the first place, and the Court's judgments are the reason we are here today with a directive.

Now we are back where we started: death by geography will remain the rule. Health authorities, like those in my own country, Ireland, will again be able to deny authorisation to travel for treatment under this directive, just as they do under the current E112 that we set out to improve.

4-045

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – Voorzitter, allereerst de allerbeste wensen voor John Bowis. In deze richtlijn staat de patiënt centraal, de mondige burger die kan en ook wil kiezen voor de beste behandeling, liefst dichtbij, maar als die verderaf is, ook veraf.

Deze wetgeving hebben wij te danken aan heel dappere burgers van de Europese Unie die naar het Hof zijn gestapt om daar waar de eigen lidstaat hen in de steek liet voor de goede behandeling, die zorg over de grens te krijgen. Het Hof van Justitie heeft hen in het gelijk gesteld. Vandaag leggen wij vast wat het Hof van Justitie heeft beslist en formuleren wij tevens de nadere voorwaarden waaronder dat recht op grensoverschrijdende zorg voor die mondige burger kan worden verwezenlijkt.

Voorzitter, deze richtlijn is geweldig nieuws voor alle mensen in grensregio's, geweldig nieuws voor mensen met zeldzame ziektes, geweldig nieuws voor mensen die geconfronteerd worden met wachtlijsten, want in september zijn de heupen op. Deze mensen kunnen nu kiezen.

Wij hebben de informatie beter geregeld, wij hebben de regels voor terugbetaling nader gedefinieerd, wij hebben Europese referentienetwerken vastgelegd die ervoor zorgen dat de kwaliteit van de zorg wordt verbeterd. Wij hebben gezorgd voor geschillenbeslechting via een ombudsman, die ook anders zou kunnen. Ik verwijs dan naar het Nederlandse model voor geschillenbeslechting in de zorg dat onlangs van start is gegaan. Wij hebben de mogelijkheid van proefgebieden waaraan wij in de grensregio Limburg, waar ik vandaan kom, graag zouden meedoen. Ook hebben we vastgelegd dat de gezondheidssystemen in de lidstaten niet worden aangetast. Wel krijgt de burger het recht om te kiezen en die keuzevrijheid vind ik van zeer groot belang.

4-046

María Sornosa Martínez (PSE). – Señor Presidente, Comisaria, colegas, en primer lugar, quisiera agradecer el trabajo al señor Bowis y a los ponentes en la sombra, y desearle un pronto restablecimiento al señor Bowis.

Yo creo que con esta directiva se ha pretendido desarrollar un marco legal más amplio que los reglamentos en vigor, que amparan ya el derecho de los ciudadanos a recibir asistencia sanitaria en otros Estados miembros, para así acoger la jurisprudencia del Tribunal de Justicia, pero no lo consigue porque puede generar más inseguridad jurídica, ya que tendría dos vías de movilidad no excluyentes: el reglamento y la directiva; porque, además, no hay una definición clara de los derechos elementales, como la cartera de los servicios, las prestaciones o la necesaria –diría, imprescindible– autorización previa; porque sólo tiene una base jurídica, que es la del mercado interior.

Y, señorías, que un principio universal y tan básico como la accesibilidad a la atención sanitaria pueda ser establecido exclusivamente bajo las reglas del mercado interior es inaceptable. Puede fragilizar los servicios sanitarios en muchos Estados miembros y, además, no les damos respuesta de verdad a nuestros ciudadanos acerca de ese derecho que todos tenemos.

4-047

Holger Krahmer (ALDE). – Herr Präsident, verehrte Kollegen! Wir haben einen klaren Arbeitsauftrag vom Europäischen Gerichtshof bekommen, der festgestellt hat, dass Patienten ein Recht auf Erstattung von Kosten für Behandlungen im Ausland haben. In diesem Sinne ist der Kommissionsvorschlag, Frau Vassiliou exzellent. Es gilt, ihn zu verteidigen. Ich finde es bedauerlich, was in den letzten Wochen mit dieser Richtlinie hier im Parlament passiert ist. Hier werden die Schreckgespenster des Marktes beschworen, und es werden unsinnige Bezüge zur Dienstleistungsrichtlinie hergestellt. Es gibt einige Änderungsanträge, die es mir – als jemandem, der in der früheren DDR aufgewachsen ist – eiskalt den Rücken runterlaufen lassen. Da ist die Rede von „Mitgliedstaaten können geeignete Maßnahmen ergreifen, um Patientenströme einzudämmen“. Wessen Geistes Kinder sind denn hier unterwegs? Da sollen offensichtlich neue Eiserne Vorhänge errichtet werden. Umso bemerkenswerter ist es, dass solche Vorschläge ausgerechnet von den Grünen kommen.

Es geht um das soziale Europa. Darüber reden wir in diesen Tagen sehr häufig – insbesondere Sozialdemokraten tun das gerne. Wir haben heute Mittag die Möglichkeit, diese Nagelprobe zu bestehen und klar zu machen, ob es uns um die Rechte von Patienten geht oder ob wir eher durch die Brille nationaler Gesundheitsbürokratien blicken.

4-048

Frieda Brepoels (PPE-DE). – Gezondheid wordt inderdaad alsmaar belangrijker in Europa en ik denk dat de patiënten heel duidelijk verwachten dat zij meer zekerheid krijgen over hun rechten, maar ook correcte en goede informatie verwachten. Dit voorstel over de patiëntenmobiliteit komt dan ook niets te vroeg. Wij hebben er met zijn allen lang op gewacht. Het is dan ook heel jammer dat de man die een groot deel van zijn carrière hieraan gewijd heeft, nu zelf om gezondheidsredenen verstek moet laten gaan en ik sluit mij dan ook heel graag aan bij de wensen voor een spoedig herstel van John.

Ik wil mij vooral concentreren op een aantal positieve punten in het belang van de patiënt. De oprichting van een contactpunt in het land van de patiënt waar deze voor alle informatie terecht kan, maar ook de ombudsman voor de patiënten en zeker ook de schaalvergroting dankzij een betere samenwerking tussen de lidstaten bieden zeker een meerwaarde voor de patiënten, in het bijzonder voor hen die lijden aan een zeldzame ziekte.

Ik denk dat voor het heikele punt van de voorafgaande toestemming voor ziekenhuiszorg een heel creatief compromis werd uitgewerkt dat zowel de patiënt als de zorgverzekeraar ten goede komt. Maar om het omgekeerde fenomeen van een te grote instroom onder controle te houden, en dat is toch wel belangrijk voor mijn regio Vlaanderen, werd er expliciet in het verslag opgenomen dat een ziekenhuis nooit kan worden verplicht om patiënten uit het buitenland op te nemen, indien eigen burgers hierdoor op een wachtlijst dreigen te komen.

Als inwoner van een grensregio tussen Vlaanderen, Nederland, Duitsland en Wallonië ben ik dan ook heel blij met de vraag aan de Commissie om sommige grensregio's aan te duiden als proefgebieden voor innovatieve projecten inzake

grensoverschrijdende gezondheidszorg. Ik denk dat de resultaten hiervan zeker leerzaam zijn voor andere regio's. Ik hoop dat de Euregio daarvoor als voorbeeld kan dienen.

4-049

Dorette Corbey (PSE). – Ik begin met een woord van dank aan John Bowis voor zijn zeer gedreven en betrokken inzet voor de volksgezondheid en de patiëntenmobiliteit en ik wil hem een spoedig herstel toewensen.

Gezondheidszorg is een nationale bevoegdheid, maar er zijn raakvlakken met Europa. Patiënten zijn zich bewust van behandelingsmogelijkheden in andere landen en willen gebruikmaken van voorzieningen in andere landen. Dat geldt zeker voor patiënten in grensregio's of als er in eigen land lange wachtlijsten bestaan.

Er is niets op tegen om zorg en behandeling in andere landen te zoeken, maar het moet dan wel goed geregeld worden. Allereerst geen gedwongen gezondheidstoerisme. Het mag niet zo zijn dat verzekeringen patiënten onder druk zetten om goedkope zorg elders te aanvaarden.

Ten tweede moeten er minimale kwaliteitsgaranties zijn. Wie patiënten in het buitenland laat behandelen moet goede informatie verstrekken en zeker weten dat de kwaliteit in orde is.

Ten derde - en dat is zeer belangrijk -, lidstaten moeten het recht behouden om voorafgaande toestemming te eisen. Gezondheid is geen vrije markt. Om voorzieningen in stand te houden moeten plannings gemaakt worden en moeten ziekenhuizen weten welke patiëntenstroom zij kunnen verwachten.

Voor mij is het belangrijkste dat deze richtlijn ertoe zal bijdragen dat vooral behandelingsmethoden de grens overschrijden. Er is grote ongelijkheid tussen lidstaten, maar die los je niet op door patiënten over de grens te sturen, maar juist door behandelingen uit te wisselen en ook daaraan kan deze richtlijn een bijdrage leveren.

4-050

Zuzana Roithová (PPE-DE). – Milá paní ministryně, dámy a pánové, řadu let kritizují, že práva pacientů na placení výloh v zahraničí určuje Evropský soudní dvůr. Ten garantuje, že občané nemusí čekat na povolení od své pojišťovny a mohou jít za lékařem, když to potřebují, rovnou a že jim patří úhrada alespoň taková, kolik to stojí doma, protože to nesmí být překážkou pro volný pohyb osob. Je to ve Smlouvách, ale pět let socialisté bojují proti tomuto právu. Mezitím vlády prohrávaly další soudy se svými občany. Stokrát jsme slyšeli lobby pojišťoven, že se zhroutí. Bojí se, že pacienti půjdou do země, kde nemusí čekat měsíce či léta na operaci jako doma. Proto tedy před nákladným ošetřením bude muset pacient získat předem povolení u své pojišťovny. Pacienti, ale i lékaři v celé Unii potřebují jednoduché pravidlo, kdy se musí žádat o povolení. Proto nepodpořím návrh, aby vzniklo 27 definic specializované a nákladné péče pro tento účel. Je to pokrytectví, protože jde o výše nákladů, které budou ochotny vydat pojišťovny za ošetření občanů v zahraničí. Tak proč to rovnou nestanovit v eurech?

Prosazovala jsem návrhy na rozvoj systému zvyšování kvality a bezpečnosti zdravotní péče, zpřístupnění výsledků objektivního hodnocení kvality zdravotnických zařízení. Jde o národní či mezinárodní akreditace nemocnic. Kompromisní návrh je sice obecnější, ale i tak je to důležitý impuls pro země, které takové systémy dosud nemají. Věřím, že brzy všechny nemocnice získají dobrovolnou národní či evropskou akreditaci, tedy prověření své kvality, jako ji již mají třeba nemocnice v České republice. Myslím si také, že by Komise neměla určovat, ale jen koordinovat příhraniční regiony jako pilotní oblasti, kde mohou být testovány projekty přeshraniční zdravotní péče. Lituji, že socialisté zde pokrytecky bojují dál proti vyjasnění práv pacientů v Evropské unii pod falešnými záminkami.

4-051

Genowefa Grabowska (PSE). – Panie Przewodniczący! Nie jest dobrze, gdy o prawach obywatela decyduje Trybunał, ale jest jednak bardzo źle, gdy taka sytuacja się powtarza i gdy zamiast Parlamentu i Rady czyni to stale Europejski Trybunał Sprawiedliwości. Dlatego z zadowoleniem przyjmuję sprawozdanie Johna Bowisa, życząc mu powrotu do zdrowia, i widzę w tym sprawozdaniu także szansę na poprawę standardów opieki zdrowotnej w moim kraju, w Polsce.

Chcę jednak zwrócić Państwa uwagę na trzy ważne elementy zawarte w tym sprawozdaniu. Po pierwsze, uważam, że traktowanie opieki zdrowotnej wyłącznie jako usługi rynkowej jest błędem. Prawo do tej opieki gwarantują obywatelom zarówno ich krajowe konstytucje, jak i prawo Unii Europejskiej. Dlatego trzeba zmienić podstawę prawną. Po drugie, korzystanie z opieki transgranicznej musi być oparte na świadomym wyborze pacjenta, a nie na przymusie. I po trzecie, o leczeniu w innym państwie członkowskim muszą decydować potrzeby, a nie grubość portfela pacjenta.

Jestem pewna, że europejski obszar otwarty dla zdrowych obywateli musi być także otwarty dla obywateli, którzy są chorzy i potrzebują pomocy w innym państwie członkowskim.

4-052

Christofer Fjellner (PPE-DE). – Herr talman! Dagens beslut är ett av dem som jag är mest stolt över att vi kommer att fatta här i Europaparlamentet, nämligen ett beslut om att öppna upp Europa och garantera fri rörlighet för dem som är sjuka och vårdbehövande, för de personer för vilka fri rörlighet kan vara en fråga om liv eller död, ett beslut om att alla ska

ha möjlighet att själva bestämma över sin egen vård och att det är inte bara de som är välinformerade eller rika som ska ha den möjligheten, utan vi ska göra det möjligt för alla att söka vård var de vill.

Ni socialdemokrater vill tvinga människor att begära förhandsbesked. På vanlig svenska betyder det att ni vill tvinga de som är sjuka att be om lov innan de går till doktorn, i alla fall om de gör det i ett annat EU-land. Varför gör ni det? Jo, för att ni vill kunna säga nej! Ni vill kunna ha möjligheten att styra, reglera och planera – ta makten från patienterna. Vi behöver emellertid inte era förhandsbesked för att människor ska slippa ligga ute med pengar själva. Går jag till doktorn i dag i Stockholm, då behöver jag varken be om lov eller ligga ute med pengar. Sanningen är att ni har motarbetat detta förslag från första början. Ni har försökt begränsa, hindra och förstöra det. Nu gör ni samma sak igen.

När vi debatterade denna fråga i *Sverige*, då skulle man inte få söka vård var man ville i *Sverige*. Nu vill ni inte att man ska få söka vård var man vill i *Europa*. Ni säger att ni stöder förslaget, men när vi röstade om det i utskottet lade ni ner era röster. Finns det något fegare? I dag vet ni inte ens hur ni vill rösta. Ni vet inte ens vad ni kommer att rösta på.

I dag har vi alla ett val. Vi har valet att antingen stå upp för patienternas rättigheter eller för byråkraternas och politikernas rättigheter att bestämma och reglera. Jag vet vad jag kommer att välja. Jag kommer att rösta för att *patienterna* ska stå i centrum. Det tycker jag att alla i denna kammare borde göra, om man vill sova med gott samvete i kväll.

4-053

Åsa Westlund (PSE). – Herr talman! Alla patienter ska ha rätt till vård när de behöver den. Vi socialdemokrater tycker att det är viktigt att människor *kan* söka vård utomlands, till exempel när köerna är för långa i hemlandet. Därför var det också den socialdemokratiska regeringen i Sverige som tog initiativ till ett direktiv på detta område. Det får dock aldrig bli plånbokens tjocklek som styr när man får vård, och beslut om vården ska fattas nära människor, inte av byråkrater i EU-systemet.

Europeiska kommissionens förslag till direktiv lämnar för mycket makt till EU:s byråkrater. Dessutom tar det inte någon hänsyn till alla dem som inte kan ligga ute med hundratusentals kronor. Ändå har de svenska borgerliga ledamöterna här i Europaparlamentet okritiskt hyllat kommissionens förslag. Vi har däremot både föreslagit och arbetat hårt för att underlätta för människor utan tjock plånbok att kunna åka utomlands för att få vård. Vi har också arbetat hårt för att förtydliga att sjukvården är medlemsländernas ansvar, inte något som EU-byråkrater ska besluta om. Vi har inte nått så långt som vi vill. Därför vill jag uppmana alla ledamöter att stödja våra ändringsförslag till artikel 8.3. Då kan vi också ställa oss bakom detta direktiv, och vi kan få en snabb lösning för alla patienter i Europa.

4-054

Εμμανουήλ Αγγελάκας (PPE-DE). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρία Υπουργέ, θέλω κατ' αρχήν να συγχαρώ την Επίτροπο κ. Βασιλείου για την πρωτοβουλία της πρότασης οδηγίας και τον εισηγητή της έκθεσης κ. Bowis για την εξαιρετική εργασία και να προσθέσω και εγώ τις ευχές μου για ταχεία ανάρρωση.

Γνωρίζω ότι δεν είναι καθόλου εύκολο να καταλήξει κανείς σε αποτέλεσμα που να μπορεί να προωθεί περαιτέρω το θέμα της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης αν λάβει υπόψη του, πρώτον, τη διαφορετικότητα των κοινωνικο-ασφαλιστικών συστημάτων των κρατών μελών, δεύτερον, το διαφορετικό οικονομικό επίπεδο των κρατών μελών και τρίτον, το διαφορετικό επίπεδο των προσφερομένων υπηρεσιών υγείας σε κάθε κράτος μέλος. Υπ' αυτή την έννοια, ο εισηγητής έκανε εξαιρετική εργασία.

Με την έκθεση που συζητούμε σήμερα, αντιμετωπίζονται ζητήματα κινητικότητας των ασθενών, ιδιαίτερα για την αντιμετώπιση και θεραπεία ασθενειών σε εξειδικευμένα ιατρικά κέντρα και το βέβαιον είναι ότι δεν ενισχύεται ο ιατρικός τουρισμός, αλλά δίδεται η δυνατότητα στους ευρωπαίους πολίτες να τύχουν της καλύτερης δυνατής περίθαλψης, γνωρίζοντας τα δικαιώματά τους, χωρίς να ταλαιπωρούνται ως προς την επιστροφή των εξόδων, αφού τα κράτη μέλη θα έχουν εγκαταστήσει ένα σαφές σύστημα προηγούμενης έγκρισης των εξόδων αυτών.

Ας μη λησμονούμε ότι το σημείο αυτό έχει γίνει αντικείμενο πολλών αποφάσεων του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου. Σημαντικά ζητήματα που αντιμετωπίζονται στην έκθεση αυτή είναι:

ότι ο ορισμός της νοσοκομειακής περίθαλψης παραμένει στα κράτη μέλη,
 ότι η καταβολή των εξόδων θα γίνεται στα επίπεδα ως εάν η περίθαλψη είχε παρασχεθεί στα κράτη μέλη,
 ότι αντιμετωπίζεται το θέμα της περίθαλψης ασθενών με σπάνιες νόσους, ανεξαρτήτως αν αυτές καλύπτονται από τα κράτη μέλη από τα οποία προέρχεται ο ασθενής,
 ότι οι προτάσεις για θέσπιση θέσης Ευρωπαϊού Διαμεσολαβητή που θα εξετάζει τις καταγγελίες ασθενών είναι προς την σωστή κατεύθυνση και
 τέλος, υπογραμμίζεται η ανάγκη για εκστρατεία ενημέρωσης των ασθενών για τα δικαιώματά τους.

Μένουν και αρκετά ζητήματα ανοιχτά, όπως:

πρώτον, η περαιτέρω αποτύπωση του μηχανισμού υπολογισμού των εξόδων,
 δεύτερον, ο κατάλογος των ασθενειών που θα εντάσσονται στο σύστημα,

τρίτον, η αναγνώριση των συνταγών φαρμάκων με δεδομένα τη μη κυκλοφορία των ίδιων φαρμάκων σε όλα τα κράτη μέλη, και
τέταρτον, η προώθηση της ηλεκτρονικής υγείας.

Σε κάθε περίπτωση, το όλο εγχείρημα είναι προς τη σωστή κατεύθυνση και είναι κρίμα που οι σοσιαλιστές υπαναχωρούν σήμερα. Ελπίζω ότι οι συζητήσεις θα προχωρήσουν με γρήγορο ρυθμό, και έχω την αίσθηση ότι με τη συμβολή του το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ανταποκρίνεται σ' ένα καίριο αίτημα των καιρών και των ευρωπαίων πολιτών.

4-055

PRESIDENZA DELL'ON. LUIGI COCILOVO
Vicepresidente

4-056

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, most of my London constituents have little interest in or knowledge of what an MEP actually does or what purpose the EU serves. This week, however, there are two plenary reports where the public can genuinely resonate with their content. The first is the cap on roaming charges in the Telecoms Package, and the second is patients' rights for elective medical treatment in other EU countries.

I, too, would like to support my London colleague John Bowis's report. He cannot be with us today, sadly, because of his ill health, and I wish him a speedy recovery, and he will, of course, be greatly missed in the next Parliament.

In the UK, NHS treatment is often delayed and very expensive compared with other EU countries. A more flexible EU market, with reasonable authorisation safeguards in health care, is a win-win situation both for the general public and also for the national health budgets of the Member States.

4-057

Catiuscia Marini (PSE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, affrontiamo oggi una direttiva importante per garantire in maniera sostanziale il diritto alla mobilità dei pazienti in Europa, il diritto alle cure sanitarie nei paesi dell'Unione.

Ma l'assistenza sanitaria non può essere considerata alla pari di un qualunque altro servizio erogato nel mercato interno, i cittadini non possono essere assimilati come pazienti a normali consumatori, il diritto alla salute si sostanzia nel diritto a ricevere cure e assistenze a cominciare dal proprio paese d'origine. Il diritto alla mobilità dei pazienti non può essere la scappatoia per il disimpegno di alcuni Stati membri a non investire nei servizi sanitari a livello nazionale, obbligando di fatto i cittadini alla migrazione sanitaria e non alla scelta.

La direttiva dovrebbe affrontare meglio le disuguaglianze all'accesso e alla qualità dei servizi anche nei paesi di residenza! La sanità non è una merce, è un diritto sociale! La questione giuridica e dell'autorizzazione preliminare è una forma sostanziale per declinare il diritto alla salute!

4-058

Marios Matsakis (ALDE). – Mr President, this report marks a turning point for health-care provision to EU citizens. It clearly and decidedly puts the health of patients first, and it sets the scene for health systems in different Member States to compete for improvement on a healthy basis. This legislation will undoubtedly serve to cause a substantial betterment of health care in Europe. It will also bring equality to patient care, with all citizens, rich or poor, known or unknown, having access to better treatment abroad as necessary.

My initial concerns regarding possible detrimental effects on national systems of smaller and poorer Member States have been removed by the prior authorisation provision to be included as a safeguard. I can now say with certainty that this legislation is good for both patients and health-care systems across all Member States, and it deserves our full and unanimous support. I am astonished by the negative stance taken by my Socialist colleagues in this respect.

4-059

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich bin da ganz anderer Meinung als mein Vorredner. Der Kommissionsvorschlag bringt nämlich keine Rechtssicherheit für die Patienten, die sich im Ausland behandeln lassen. Er räumt eben genau nicht die Grauräume der Verordnung Nr. 883 für soziale Sicherungssysteme aus. Nur ein klares System für die Vorabgenehmigung in aufwändigen Behandlungsfällen würde dem Patienten auch die Rückerstattung garantieren.

Die Richtlinie bleibt auch unklar in Bezug auf die Rechtsgrundlage – das ist von den Kollegen schon deutlich angesprochen worden – also im Bezug auf die Kompetenzteilung zwischen Mitgliedstaaten und der europäischen Ebene. Die Gesundheitssysteme der Mitgliedstaaten sind Solidaritätssysteme, die den gleichen Zugang für alle, unabhängig von Portemonnaie und Wohnort, sicherstellen. Die EU-Gesetzgebung darf diese Solidaritätssysteme nicht gefährden. Hier ist der Kommissionsvorschlag auch unzulänglich, und deswegen müssen unsere Änderungsanträge angenommen werden, damit wir ihm zustimmen können.

4-060

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Senhor Presidente, é inadmissível que, com o pretexto da aplicação dos direitos dos doentes em matéria de cuidados de saúde, na verdade a Comissão Europeia e a maioria do Parlamento queiram pôr em causa o serviço nacional e público de saúde, como é o caso português.

Ao querer que esta proposta seja aprovada na base do artigo 95.º do Tratado da União Europeia, que prevê a harmonização relativamente ao mercado interno, pretende a liberalização do sector, o que é inadmissível. Este é um sector onde não deve prevalecer a lógica do mercado e do lucro para servir interesses de grupos económicos e financeiros. A saúde não pode ser um negócio. Daí a nossa proposta de rejeição desta proposta da Comissão Europeia.

Para assegurar os cuidados de saúde transfronteiriços já existem regulamentos e acordos que podem ser melhorados sem pôr em causa as competências e os direitos dos Estados-Membros relativamente à propriedade e gestão do seu serviço nacional de saúde, que consideramos que deve ser público e universal, acessível a todos.

4-061

Christel Schaldemose (PSE). – Hr. formand! Ja, vi har snakket om hele dagen, at det er utroligt vigtigt, at vi skaber god sundhed og god tryghed for borgerne med dette forslag. Og der er også rigtig mange gode ting i forslaget - masser af krav til, hvordan patienterne skal have ret til at få information og sådan noget. Men lad os nu være helt ærlige. Den reelle tryghed for patienterne giver vi kun, hvis vi sikrer, at der bliver en forhåndsgodkendelse, inden patienterne rejser ud. Det betyder, at patienterne kan være 100 procent sikre på, at de har ret til at få behandling, hvor meget behandling de kan få dækket, men også at de kommer det rigtige sted hen og får denne behandling. For mig at se er den tryghed ganske afgørende. Og en forhåndsgodkendelse giver også et redskab for sundhedsvæsenet til at sikre tryghed for de patienter, der bliver hjemme.

4-062

Olle Schmidt (ALDE). – Herr talman, fru kommissionär! Äntligen, äntligen! Fru kommissionär och John Bowis har gjort ett utmärkt arbete. Den upphetsade debatt som föregått detta direktiv har känts väldigt konstig. Här har Europeiska unionen och vi här i denna församling en utomordentlig möjlighet att återkoppla till medborgarna, *reconnect to the people*, detta som vi lyriskt längtar efter och brukar framhäva. Men vad händer då? Jo, då tvekar vi, och en hel del i detta parlament – även de svenska socialdemokraterna – vill försvåra för patienterna och deras möjligheter att få vård utomlands. Varför det? Jag kan inte se det annat än att det handlar om att rädda systemen, inte rädda patienterna i behov av vård. Jag är glad att vi har kommit så här långt, fru kommissionär. Ni har tagit ert ansvar. Vi har i denna församling möjlighet att ta vårt ansvar. Må också rådet ta sitt ansvar!

4-063

Proinsias De Rossa (PSE). – Mr President, the provision and funding of affordable and quality health care is a responsibility of each Member State. Europe's role is a coordinating role. There is, of course, a strong case for better coordination of our health services across the European Union and in particular in border areas, but this directive cannot seek to do that. Its purpose should be to ensure that a citizen's right to health care in another Member State is carefully framed, so that each Member State's capacity to fund and organise its domestic services is not undermined by health tourism.

Ms Sinnott, I have to say, with her shroud-waving in this House today, is wrong as usual. No one in Ireland has died as a result of being refused the right to travel to another Member State for care – in fact, there is a fund available for those who need such care.

Ultimately, it is the medical needs of patients that matter, not consumer choice. Prior authorisation and a due legal base are essential and, unless these are incorporated, I cannot support this directive.

4-064

Daniela Filipiová, úřadující předsedkyně Rady. – Vážení přítomní, děkuji všem poslancům a poslankyním za jejich komentáře, návrhy a připomínky. Mohu říci, že v řadě věcí se názor Rady a Evropského parlamentu shoduje, i když stále existují otázky, o nichž musíme dále společně diskutovat. Pan poslanec Bushill-Matthews, zpravodaj za pana poslance Bowise, v úvodu zmínil, že jde o těžké a citlivé téma. Jak řekl pan poslanec Maaten, je zde potřeba dosáhnout kompromisu nejen v Evropském parlamentu, ale samozřejmě i v Radě. Jsem ráda, že výbor JURI přivítal navrhované zvýšení právní jistoty. Rovněž musím vyslovit souhlas s panem poslancem Braghetto, že návrh představuje šance pro národní zdravotní systémy. Návrh současně zvýší práva pacientů, jak konstatovala paní poslankyně Roth-Behrendt. Musím ovšem shrnout, že směrnice musí být i prakticky proveditelná, a proto musí reflektovat finanční, legislativní a organizační možnosti jednotlivých členských států. Dále je zřejmé, že vzhledem k množství pozměňovacích návrhů bude Rada potřebovat nějaký čas k jejich přezkumu. Diskuze mezi Radou a Evropským parlamentem bude pokračovat. Je zapotřebí nalézt tu správnou rovnováhu mezi jednotlivými názory a návrhy, ale domnívám se, že ve vzájemné spolupráci to nakonec dokážeme.

4-065

Androulla Vassiliou, Member of the Commission. – Mr President, as we have seen once again today, Parliament's debates on this matter are both rich and passionate. Its discussions add a great deal to the Commission's initiative, and the amendments on which it is to vote will also constitute a most valuable input on a number of key aspects.

On patients' rights to quality and safe health care, many of you have confirmed the fundamental importance of securing clarity and assurances. I fully agree, and very much hope that this ambition will be confirmed.

On the question of assumption of the costs of treatment abroad, clear concerns have been expressed about the inability of a significant number of patients to afford cross-border health care. Indeed, this is an important and most valid point. Inequalities of revenue clearly exist throughout Europe, and this has serious consequences in relation to access to a number of fundamental services, including health care. This issue has to be addressed. However, reducing such inequalities is a difficult challenge, and even more difficult against the backdrop of the current economic crisis. It will require a significant and coordinated effort from the EU and the Member States at all levels.

Unfortunately, what we can do in the context of the draft directive is limited. The Commission proposal leaves the door open for Member States to offer direct assumption of the costs of cross-border treatment, for example with a system of written confirmation of the amount that will be paid. If Parliament wants this to be clear in the text, I can only welcome it. The proposed directive did not seek to prevent this, but is careful to respect Member States' responsibilities in organising health care. That is why we were cautious to limit the financial impact of cross-border health care on national health systems and sickness insurance funds. However, the two objectives are not incompatible. It would be up to the Member States to reconcile them as far as possible to the benefit of the patients, in particular those with modest revenues.

Regarding the relationship of this directive with the social security regulation, we agree, I believe, on the need for clear articulation, which would mean that, once prior authorisation is requested by a patient, and if the conditions of the regulation are fulfilled – in other words, when there is undue delay – the regulation should apply. It has to be crystal clear that this means the tariffs of the regulation shall apply so that patients can benefit from the most advantageous system.

Regarding prior authorisation for hospital care, the proposed provisions are based on two kinds of consideration. Firstly, case-law: the Court has ruled that such a system could be justified under certain circumstances. We have codified this in Article 8(3). Secondly, it would not be appropriate to go beyond such provisions with a looser – or indeed unconditional – system of prior authorisation, legally or *de facto* generalised in all Member States. We all know that patient mobility will remain a very limited phenomenon. This means that its budgetary impact will also be limited. Therefore, there is no need to construct unnecessary barriers for patients. Prior authorisation for hospital treatment has to remain a safeguard mechanism, applicable when justified.

Against this background, systems of prior notification as proposed by the rapporteur could amount to indirect – and indeed unnecessary – control of patients, impeding rather than facilitating the process. I understand that the rationale behind this suggestion was not to achieve such an outcome, but believe that this would actually restrict patients' rights as defined by the Court. Such administrative mechanisms run the risk of being both cumbersome and arbitrary.

I am concerned at the suggestion regarding the definition of hospital care. This definition is indeed a key point for patients' rights as it sets the boundary for the prior authorisation system. We have proposed to define the concept of hospital care through a Community list based on the shared understanding of experts, who would take account of the development of technologies. This would allow for a reasonable and modern approach to the concept of hospital care.

Some of you are calling for national lists to be drawn up independently, and most Member States are calling for that as well. A definition based on national lists would actually lead to discrepancies as to what constitutes hospital care in each Member State, with a considerable risk of eroding patients' rights. If we were to go down this road, we would need to have such lists based on clearly defined criteria and subjected to a review process. Otherwise, patients' rights, as defined by the European judges, would be undermined.

Some of you have said that, if we adopt this proposed directive, only a few patients would profit from it, and that they would be the very few informed patients. On the contrary, I believe that under this directive we are giving the opportunity and the right to every single patient, before he or she leaves home, to be fully informed in order to be able to make an informed choice.

I understand the concerns raised regarding the difficulty of getting clear information on health professionals when seeking health care abroad. This is simply a question of patient safety. Here, we need to agree on practical solutions which also respect a number of key principles, such as the right to personal data protection and the presumption of innocence. I am sure that common ground can be found on the basis of your preliminary suggestions.

Reference was made to Amendment 67 on relaxation of the rule for affiliations to social security systems. Unfortunately, this cannot be accepted.

Regarding the legal basis for the proposed directive, many of you would like to add Article 152 to Article 95. I understand that this is an important issue for some of the political groups, but it is difficult to have definite views at this stage of the examination of the directive. It is important to assess this issue in the light of the evolution of the text, in order to decide what the appropriate legal basis is. Clearly, if the content of the final text justifies it, the addition of Article 152 to Article 95 could certainly be considered. I remain open to considering this at any future stage of the codecision process.

(Applause)

Some of you have again raised the issue of the possible excessive inflow of patients from other Member States, and of how the receiving health system would be protected. My reply is the same as the one I would give to those who fear excessive outflows in the absence of prior authorisation for hospital care, which is that the intention of this proposal is not to promote patient mobility. As I have said, mobility of patients is a limited phenomenon and we do not expect this to change. Therefore, it would be simply disproportionate to give carte blanche to Member States to take measures to refuse patients in order to control inflows. Member States have to ensure that patients from other Member States are not discriminated against. Any form of control of incoming patients would have to be assessed as to whether it would amount to an acceptable exception to the principle of non-discrimination on the basis of nationality set out in the EU Treaty.

Regarding patients suffering from rare diseases, I understand that you are looking for the best approach in order for them to benefit from the health care they need, but sometimes the best is the enemy of the good. Today, you will vote on Mr Trakatellis' report, which concerns the recent strategy that the Commission has already set out on rare diseases, and includes the proposed Council recommendation. As you know, for these conditions, quick diagnosis and access to treatment are complex and not always possible or available at home. Therefore, in order to bring the benefits of European cooperation to patients with rare diseases, they really need to be included in this directive on patients' rights in cross-border health care. I think that there is broad agreement on the need for European cooperation on centres of reference for rare diseases, for example. I would therefore urge you to keep rare diseases in the scope of the directive.

Regarding the proposed exclusion of organ transplantation, I simply cannot agree. Transplantation is a medical procedure and it is difficult to justify why patients should not have the right to benefit from it as cross-border health care, as ruled by the Court. However, the issue of organ allocation is a different matter. I have therefore asked experts in the Commission to look into this question to see how organ allocation could be dealt with in a different context.

Today, we can take an important step forward towards the adoption of this directive. Now that we are just a matter of weeks away from the next European elections, allow me to pay tribute to this Parliament and to its administration for all the efforts made to make this vote today possible, for which I thank you all. Let me also once again thank Mr Bowis and the shadow rapporteurs for their efforts and hard work and wish him a speedy recovery. We hope to see him back soon to take up his duties and a normal life.

(Applause)

4-066

Philip Bushill-Matthews, deputising for the rapporteur. – Mr President, I should like to thank all colleagues for – if they will pardon the pun – a very healthy debate. I should particularly like personally to thank – and my apologies for not mentioning this earlier – the rapporteurs from the six committees, who have produced such valuable opinions, for their comments and their insights this morning. I must also thank all colleagues across the House for their warm tributes to John Bowis, both professionally for his work, and personally, through their good wishes for his speedy recovery, which I shall be delighted to pass on.

Like all reports, this one is based on compromises, and it is not always possible for everybody to agree on everything. I recognise and respect the fact that there are still some difficulties for some political groups and, indeed, some delegations, and so there are still a number of amendments to be decided in plenary later this morning.

I should therefore like to thank the Commissioner in particular for her concluding comments, which hopefully will make it easier for some colleagues in other groups to decide how to vote. I sincerely hope that, as a result of those comments, the overall report will receive widespread positive support across and within political groups, because making patient needs a priority should surely be above party politics.

I recognise that any agreement today will come too late for a formal first-reading agreement during the Czech Presidency, but I understand that there is already substantial political agreement within the Council in principle, thanks to the work the Presidency has already done, and I wish to thank it for that.

I know that John would wish this agreement to be translated into action sooner rather than later, and so, indeed, would many patients across the EU who have already waited long enough. On behalf of the rapporteur, I call on the Commission, the incoming Council Presidency and, indeed, on the incoming MEPs in the next mandate to make an early second reading

a real priority in the second half of this year, so that any remaining difficulties can be rapidly resolved. We do not want to lose momentum now. This report will not only bring real benefits to real people across the EU but will show that by working together at EU level people can benefit individually wherever they may live and irrespective of their means. The vote today will light the road ahead. Let us move down that road together as fast as we practicably can, because, after all, like the rapporteur, colleagues might never know when they may suddenly need such cross-border health care themselves.

4-067

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà oggi giovedì 23 aprile 2009 alle 12.00.

Dichiarazioni scritte (articolo 142)

4-068

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), în scris. – Mulţumesc raportorilor din diferitele comisii pentru munca deosebită pe care au depus-o. Acest raport constituie un important pas înainte pentru o mai bună mobilitate a pacienţilor pe teritoriul UE.

Într-o Europă în care libertatea de circulaţie este un element fundamental, asigurarea mobilităţii pacienţilor este ceva normal şi absolut necesar pentru a oferi asistenţă medicală la standarde cât mai ridicate celor care au nevoie de astfel de servicii. Acest lucru ar putea duce pe termen lung şi la ameliorarea sistemelor sanitare naţionale datorită unui anumit grad de concurenţă între acestea.

Totuşi, în ciuda ameliorărilor substanţiale, există câteva probleme care nu sunt rezolvate de această propunere. Cred că e nevoie de ceva mai multă claritate privind condiţiile de rambursare şi normele care stau la baza sistemului de autorizare prealabilă atunci când aceasta este necesară. De asemenea, regret că mobilitatea personalului medical a rămas în afara acestei propuneri, întrucât mobilitatea pacienţilor şi a cadrelor medicale sunt strâns legate. Pentru a putea răspunde eficient nevoilor pacienţilor avem nevoie şi de nişte reguli care să permită mobilitatea cadrelor medicale, păstrând în acelaşi timp echilibrul la nivelul sistemelor medicale naţionale, pentru ca niciun stat să nu se regăsească cu un număr insuficient de cadre medicale.

4-069

David Martin (PSE), in writing. – The proposal for a cross border health-care system must be first and foremost a system which respects patients' rights, which is based on public health as well as internal market principles and which does not discriminate against patients based on ability to pay for medical treatment. From my own perspective, I believe that the National Health Service in the UK must have the right to insist on the prior authorisation by patients wishing to benefit from medical treatment abroad. UK patients that cannot afford to travel abroad for medical treatment must not be discriminated against by those who can afford the up-front medical costs but who plan to reclaim these costs from the NHS on their return to the UK. I see this practice as unfair as it allows patients to get priority treatment abroad, thereby 'jumping the queue' within the NHS system.

4-070

Iosif Matula (PPE-DE), în scris. – Noile oportunităţi de care beneficiază pacienţii europeni reprezintă un pas important în coordonarea sistemelor medicale europene şi asigurarea unor tratamente medicale de calitate pentru toţi cetăţenii europeni. Propunerea de directivă prevede principii comune pentru toate sistemele de sănătate, înfiinţarea reţelelor europene de referinţă, puncte de informare a pacienţilor în toate statele membre şi e-health.

Acest raport aduce tuturor Statelor membre, deci implicit şi României, avantaje semnificative. Directiva răspunde mai bine nevoilor pacienţilor, care pot beneficia de asistenţă medicală în alt stat membru, în condiţiile în care aceasta nu poate fi acordată într-un spital din ţara de provenienţă sau se întârzie acordarea ei. Cheltuielile vor fi suportate de către statul de origine.

Un alt aspect important se referă la schimbul de bune practici şi mobilitatea cadrelor medicale specializate, şi accesul liber al cetăţenilor la informaţii cu privire la asistenţa transfrontalieră. Statele membre trebuie să asigure cetăţenilor cunoaşterea procedurilor necesare şi a criteriilor de eligibilitate, dar şi a costurilor de călătorie şi a standardelor medicale în centrul de tratament din străinătate. Tocmai de aceea, susţin înfiinţarea acestor centre de informare, pentru ca cetăţenii să aleagă modul, dar şi locaţia unde să fie trataţi.

4-071

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), in writing. – Member States have a responsibility to their peoples to plan and deliver health care.

Health is not a commodity to be bought and sold on the internal market.

This proposal is a disgrace. It shows the Commission is blindly pursuing its discredited and obsolete liberalisation agenda. It just wants to privatise everything it can and to further centralise power in its own hands. It discriminates against less wealthy people in wealthy countries, and against all but the super-rich in less wealthy countries. It is a charter for the destruction of public health services in Member States.

The European Commission should hang their heads in shame and should withdraw this proposal immediately.

4-072

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), în scris. – Propunerea de directivă privind aplicarea drepturilor pacienților în cadrul asistenței medicale transfrontaliere încearcă construirea unui cadru comunitar coerent care să ofere certitudine pacienților în acest domeniu în care, până acum, liniile generale au fost trasate de Curtea Europeană de Justiție. Deși principiile Curții sunt pe deplin aplicabile, anumite domenii rămase incerte sunt acum clarificate de raportul sus menționat.

În procesul de transpunere în legislația comunitară a deciziilor Curții Europene de Justiție referitoare la dreptul pacienților de a beneficia de asistență medicală în alt stat membru, propunerea de directivă păstrează echilibrul necesar cu privire la competențele statelor membre în domeniu.

Prevederile directivei au în vedere și facilitarea accesului la servicii în domeniul asistenței medicale, invocând necesitatea construirii unui sistem de rambursare directă din partea finanțatorului din statul de origine către spitalul gazdă.

Un alt punct de interes al raportului se referă la recunoașterea reciprocă a prescripțiilor medicale. Textul oferă doar recomandări cu privire la posibilitatea unei farmacii din țara de origine de a onora o prescripție medicală emisă de un medic din altă țară, statele membre fiind acelea care decid care vor fi medicamentele disponibile pe bază de prescripție medicală.

4-073

Richard Seeber (PPE-DE), schriftlich. – Die aktuell erzielte Einigung zur Verbesserung der Patientenmobilität ist in Summe begrüßenswert. Im Sinne einer gelebten Personenfreizügigkeit ist eine Vereinfachung der grenzüberschreitenden Inanspruchnahme von Gesundheitsleistungen ein wichtiger Schritt. Auch wirtschaftlich bringt beispielsweise eine bessere Auslastung von spezialisierten Kliniken Vorteile. Über den positiven Seiten dürfen wir jedoch nicht die gewaltigen Herausforderungen vergessen, die die bessere Vernetzung der einzelstaatlichen Systeme mit sich bringt. Allen voran muss in der Kostenfrage mehr Sicherheit herrschen. Aus Unklarheiten bei der Kostenübernahme zwischen Patient und Entsendestaat dürfen dem behandelnden Mitgliedstaat keine Nachteile erwachsen.

Auch das System der Verrechnungsregeln muss genau festgelegt werden und muss die einzelstaatlichen Gegebenheiten berücksichtigen.

Weiters muss die heimische Versorgung gesichert sein und soll nicht hinter erhöhter Patientenmobilität zurückstehen müssen. Dieser Punkt wird erfreulicherweise im Text erst einmal bekräftigt. Für die Zukunft ist die grenzüberschreitende Inanspruchnahme von Gesundheitsleistungen ein weiterer Meilenstein auf dem Weg in die europäische Integration. In der Umsetzung muss allerdings streng darauf geachtet werden, dass aus verbesserter Patientenmobilität nicht Krankenhaustourismus wird.

4-074

Esko Seppänen (GUE/NGL), kirjallinen. – Suomen tapaisessa jäsenvaltiossa, jossa maantiede ja kieli ovat köyhille ihmisille esteenä terveystalvelujen hankkimiselle maan rajojen ulkopuolelta, tällainen direktiivi saattaa lisätä palvelujen saatavuuden eriarvoisuutta. Vain rikkaat voivat valita vaihtoehtoisia palveluja muista maista, ja niin tehdessään he murentavat sitä julkista terveydenhoitojärjestelmää, joka on köyhien turvaverkko. Julkiset varat vuotavat rikkaiden ulkomaanpalveluihin. Siksi en voi kannattaa direktiivin hyväksymistä. On sitä paitsi nurinkurista se, että direktiivin oikeusperusta on sisämarkkinoiden toimivuus eivätkä potilaiden oikeudet.

4-075

4 - Sicurezza dei pazienti (discussione)

4-076

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Amalia Sartori, a nome della commissione per l'ambiente, la sanità pubblica e la sicurezza alimentare, sulla proposta di raccomandazione del Consiglio sulla sicurezza dei pazienti, comprese la prevenzione e la lotta contro le infezioni nosocomiali (COM(2008)0837 - C6-0032/2009 - 2009/0003(CNS)) (A6-0239/2009)

La relatrice non può essere presente e sarà sostituita nell'introduzione iniziale dall'on. Grossetête.

4-077

Françoise Grossetête, rapporteure suppléante. – Monsieur le Président, oui, je remplace Mme Sartori qui, effectivement, est retenue en Italie, et c'est vrai que je vous adresse tous ses regrets parce qu'elle aurait particulièrement aimé être présente aujourd'hui.

Les actes médicaux, nous allons en parler surtout parce que, parfois, ils peuvent avoir des conséquences préjudiciables pour la santé des patients, soit en raison d'effets indésirables des médicaments, soit par erreur médicale, soit du fait d'infections contractées dans les lieux de médication.

Parmi ces risques, on peut citer plus particulièrement les infections nosocomiales, qui affectent un patient hospitalisé sur vingt, soit 4 100 000 par an. Les chiffres de la Commission européenne sur ce sujet sont d'ailleurs très préoccupants.

Les événements indésirables surviennent chez 8 % à 12 % des patients hospitalisés dans les États membres de l'Union européenne. Ceci se traduit en un nombre annuel compris entre près de 7 millions et 15 millions de patients hospitalisés, auxquels s'ajoutent les quelque 37 millions de patients qui font appel aux soins de santé primaires.

Les seules infections nosocomiales affectent en moyenne un patient hospitalisé sur vingt, pour un total de plus de 4 millions de patients par an. Au total, chaque année, les infections nosocomiales causent le décès d'environ 37 000 personnes en Europe.

Pour arriver, d'ici à 2015, à l'objectif de réduire ces infections de 900 000 cas par an, c'est-à-dire une réduction de 20 %, les États membres et les institutions européennes sont appelés à mettre en place les instruments nécessaires.

Le rapport préconise notamment: de favoriser l'éducation et la formation du personnel de santé et du personnel paramédical, avec une attention particulière portée aux infections nosocomiales et à la résistance aux antiviraux des virus qui les causent; d'améliorer la connaissance de ce problème parmi les patients en demandant à la Commission d'élaborer un document à l'attention des patients sur la base d'un guide pratique pour la prévention des infections nosocomiales qui a été élaboré par l'Organisation mondiale de la santé – l'OMS – en 2003; de soutenir la recherche dans ce domaine avec une attention particulière aux nouvelles technologies, aux nanotechnologies, aux nanomatériaux; de renforcer la présence d'infirmiers et infirmières spécialisés dans les contrôles des infections.

Enfin, il est important, comme le souligne le texte, et Mme Sartori a beaucoup insisté là-dessus, d'améliorer la formation des patients sur un tel sujet.

Il est impératif d'inviter la Commission à élaborer un document pour la prévention de ces infections nosocomiales à l'usage des patients et à le présenter au Parlement et au Conseil. Un suivi devra aussi être mis en œuvre par la Commission tous les trois ans, au regard des progrès accomplis par les États membres et par l'Union européenne dans ce domaine.

Une enquête réalisée par exemple en France montre que 83 % des personnes interrogées ont entendu parler des infections nosocomiales, et que ces risques constituent la source d'inquiétude première des Français dans le cadre d'une hospitalisation. En revanche, le grand public ne s'estime pas correctement informé sur les causes et les conséquences des infections nosocomiales.

L'effort en matière de lutte contre les infections nosocomiales devra, dans les années à venir, mettre davantage l'accent sur l'information des professionnels de santé, comme de la population dans son ensemble.

4-078

Daniela Filipiová, úřadující předsedkyně Rady. – Vážené poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, oblast bezpečnosti pacientů a kvality poskytované péče je jednou z hlavních priorit českého předsednictví v oblasti veřejného zdraví. Uvědomujeme si význam kontinuálního zvyšování bezpečí pacientů a s tím související zlepšování kvality zdravotní péče, a to i v souvislosti s poskytováním přeshraniční zdravotní péče.

Hlavním cílem návrhu doporučení Rady o bezpečnosti pacientů a kvalitě zdravotních služeb včetně prevence a kontroly infekcí spojených s poskytováním zdravotní péče je vymezit integrovaný přístup, v němž se bezpečí pacientů posune do centra vysoce kvalitních zdravotnických systémů tím, že se bude přihlížet ke všem faktorům, jež na ni mají dopad.

Tato iniciativa vznikla na základě zjištění, že nárůst výskytu nežádoucích událostí je v celé Evropě alarmující, přičemž mezi nejčastější nežádoucí události patří infekce spojené s poskytováním právě zdravotní péče. Jedná se o velkou výzvu, s kterou souvisí i rostoucí očekávání veřejnosti v této oblasti, stárnoucí populace v Evropě či neustálý pokrok v léčbě a lékařské vědě obecně. Infekcím spojeným s poskytováním zdravotní péče věnují také stále větší pozornost média i politici.

I toto jsou důvody pro rozhodnutí českého předsednictví uspořádat ministerskou konferenci, jež se uskutečnila ve dnech 15.–16. dubna v Praze pod názvem „Bakteriální ohrožení bezpečnosti pacientů v Evropě“. Zaměřila se zejména na

nemocniční antibiotické programy, vliv systémových parametrů zdravotní péče na výskyt antibiotické rezistence a infekcí spojených s poskytováním zdravotní péče a dále na řízení a odpovědnost v této oblasti.

Ale zpět k návrhu doporučení. České předsednictví si uvědomuje, že organizace zdravotních systémů spadá do plné kompetence členských států. Ovšem tato iniciativa, podle mého názoru, vhodně stimuluje další rozvoj národních politik směrem k vyšší ochraně zdraví a životů našich občanů.

Obecně lze říci, že Rada souhlasí s potřebou lepší spolupráce a koordinace v této oblasti na všech úrovních, tzn. místní, regionální, národní i komunitární, stejně tak jako s nutností výměny relevantních informací. Významným opatřením je tak proto vznik systému hlášení výskytu nežádoucích událostí, který ovšem bude beztržný, tak aby podpořil intenzitu hlášení.

Důraz je dále kladen na další vzdělávání zdravotnických pracovníků v oblasti bezpečnosti pacientů, vznik společných definic a terminologie stejně jako porovnatelných indikátorů, které by umožnily lepší identifikaci problémů. Stejně tak bude možné posléze zhodnotit účinnost opatření a intervencí směřujících ke zvýšení bezpečnosti pacientů a snadnějšímu sdílení zkušeností a poznatků mezi členskými státy.

České předsednictví v současné době dokončuje jednání o návrhu doporučení v pracovních orgánech Rady a bude usilovat o jeho přijetí Radou EPSCO v červnu tohoto roku. Ovšem právě vzhledem k významu problematiky se Rada rozhodla konzultovat také Evropský parlament, neboť jeho stanovisko významně přispěje k probíhající diskusi.

Jsem přesvědčena, že Rada i Parlament sdílí společný cíl, tedy zvýšení bezpečí pacientů v EU. V tomto duchu také Rada pečlivě zváží pozměňovací návrhy obsažené ve vaší zprávě k návrhu předmětných doporučení.

Na závěr mi ještě dovoluje poděkovat všem, kteří se na přípravě zprávy EP podíleli, a zvláště pak zpravodajce Amalii Sartori, která tuto zprávu zpracovala.

4-079

Androulla Vassiliou, Member of the Commission. – Mr President, I would like first of all to thank the committee on the Environment, Public Health and Food Safety for its work on this dossier, and especially the rapporteur, Ms Amalia Sartori, for her efforts on what is a health-care priority of the highest order.

Patient safety is about reducing adverse events which occur in all health-care settings – in hospitals, in primary care, in long-term care or in the community.

It is estimated that, in EU Member States, between 8% and 12% of patients admitted to hospitals suffer from adverse effects whilst receiving health care. These figures are unacceptably high. They paint a disturbing picture that affects not only patients but also their families and friends. In addition to this, adverse events are a huge burden on health-care budgets and on the economy as a whole.

Health-care-associated infections are a specific example of a very common adverse event. The total number of hospitalised patients acquiring at least one health-care-associated infection in the EU every year has been estimated at EUR 4.1 million – equivalent to 1 in 20 hospitalised patients.

Approximately 37 000 deaths are estimated to occur every year because of these infections. Clearly, we must strive to improve significantly this situation.

Member States have all recognised the patient safety challenge they face and have taken measures to tackle the problem. However, we know that among the 27 Member States there are varying levels of awareness, resources and expertise available to counter the problem.

It is likely that patients in all Member States are not benefiting from current research findings and the systematic exchange of best practice and expertise. Therefore, I feel that patient safety is another area where the EU can provide real added value to make all European patients safer, while of course respecting Member States' responsibility for delivering health care on their territories.

That is why the European Commission put forward its communication and a proposal for a Council Recommendation on patient safety, including the prevention and control of health-care-associated infections. I look forward to hearing your views.

4-080

Αντώνιος Τρακατέλλης, *εξ ονόματος της ομάδας PPE-DE*. – Κύριε Πρόεδρε, οι αριθμοί, όπως τους ανέφερε η κυρία Grossetête και η κυρία Επίτροπος, είναι πραγματικά συντριπτικοί και δείχνουν ότι πολλοί ασθενείς υφίστανται ανεπιθύμητα συμβάντα σήμερα στα νοσοκομεία και το συχνότερο είναι οι νοσοκομειακές λοιμώξεις.

Είναι φανερό ότι θα μπορούσε κάποιος να περιορίσει σημαντικά αυτόν τον αριθμό των λοιμώξεων και χρειάζεται στα νοσοκομεία κατ' αρχήν να υπάρχει μεγαλύτερη πειθαρχία και τούτο διότι έχουμε αφενός τις επισκέψεις των ατόμων που επισκέπτονται τους ασθενείς και υπάρχει πάντοτε ο κίνδυνος μεταφοράς μικροβίων, και αφετέρου την αυστηρή τήρηση των όρων υγιεινής τόσο από τους ασθενείς όσο και από το προσωπικό, αλλά παράλληλα και τη συνεχή ενημέρωση και κατάρτιση του προσωπικού για τις νοσοκομειακές λοιμώξεις.

Πιστεύω όμως ότι η ουσία του θέματος σήμερα είναι να συλλέξουμε ακριβώς τα δεδομένα, διότι υπάρχει διαφορά από νοσοκομείο σε νοσοκομείο και από κλινική σε κλινική, ακόμα και στην ίδια χώρα, να γνωρίζουμε π.χ. αν οι ενδοноσοκομειακές λοιμώξεις είναι πιο συχνές σε χειρουργημένους ασθενείς ή σε παθολογικές κλινικές, να γνωρίζουμε το είδος και την ανθεκτικότητα των μικροβίων, όλα αυτά τα δεδομένα είναι πολύ σημαντικά για να μπορέσει κάποιος να προσεγγίσει τις αιτίες και να κατορθώσει κατ' αυτόν τον τρόπο να μειώσει αποτελεσματικά τις ενδοноσοκομειακές λοιμώξεις.

Χρειαζόμαστε λοιπόν συλλογή λεπτομερών δεδομένων για την αντιμετώπιση των ενδοноσοκομειακών λοιμώξεων.

4-081

Linda McAvan, *on behalf of the PSE Group*. – Mr President, I think that this recommendation is a very good example of the added value that the European Union can bring to health care where, although we have limited competences, bringing together experts from Member States can really make a difference to peoples' lives. As Mr Trakatellis said, the figures that the Commissioner spoke about, on adverse reactions to medical care and on health-care-associated infections, are quite shocking. Nobody should go into hospital and come out more ill than they were in the first place and many of us will know people who have had this problem. It is a problem right across the European Union, and that is why it is extremely important that your initiative on health-care-associated infections should go ahead.

I think that we have a lot to learn from each other, and we can certainly avoid a lot of problems for our citizens if we work together to tackle this issue and bring the best heads in Europe together.

The second point I want to talk about is one mentioned very briefly in our parliamentary report, and that is needle-stick injuries. I know the Commission has been looking at this issue for a long time now, and there is a cooperation between employers and trade unions on this issue, but we still have a situation where an estimated one million workers in the health services across Europe are affected by needle-stick injuries. This could be avoided if the needles they were using were replaced with a safer kind.

I hope, Madam Commissioner, that you will be returning to the Commission and that in the new Parliament session you will bring forward a proposal on needle-stick injuries, which is very important for many health-care workers and is a very avoidable problem in our health-care system.

4-082

Marios Matsakis, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, approximately 10% of patients admitted to hospitals and about 15% of patients receiving primary care in the EU suffer some kind of adverse event, ranging from a mild, fully recoverable condition to a life-threatening or fatal occurrence. In other words, about one in four of our patients suffer damage because of the treatment and not because of their disease. This statistic is even more dramatic when we consider that the number of health-care-associated deaths in Europe is almost twice the number of deaths caused by road traffic accidents.

Ms Sartori's report can do much to improve matters, but, as always, the success of any policy depends very much on its application, and in this respect national governments have the responsibility to prove, by their deeds, whether they really care about their citizens. Health-care systems, especially in the 12 newer Member States, need in many cases a complete overhaul, with attention required to the structural improvement of hospitals, the modernisation of equipment and up-to-date training of health personnel. Such changes can occur only with the help of the EU, both in terms of finance and expertise, and such help must be made readily available for the sake of patients' safety.

4-083

Siiri Oviir (ALDE). – Avatud tervishoiu näol on tegemist esmatahtsa hüve ja õigusega. Tervishoiuteenuste tulemusel saadud nakkusest põhjustatud 37 000 surmajuhtumi arv aastast on liiga suur ja me ei saa omale Euroopa kodanikena seda lubada ega sellega leppida. Subsidiaarsuse põhimõtte kohaselt peavad Euroopa Liidu institutsioonid ja eeskätt komisjon võtma endale selles valdkonnas olulise rolli andmete ja parimate tavade levitamise edendamisel.

Pean rõhutama vajadust pakkuda konkreetseid ja kiireloomulisi lahendusi nosokomeaalsete nakkuste otsustavaks ja püsivaks vähendamiseks Euroopas. Toetan siinjuures raportööri poolt tehtud ettepanekuid sellesse raportisse.

4-084

Daniela Filipiová, úřadující předsedkyně Rady. – Pane předsedo, vážení přítomní, děkuji všem poslancům a poslankyním za jejich komentáře, návrhy a připomínky. Musím říct, že jsem s radostí vyslechla, že v zásadě se v této otázce názory Evropského parlamentu a Rady shodují. Rada samozřejmě pečlivě zváží všechny pozměňovací návrhy Evropského parlamentu a na základě toho pak posoudí jejich zařazení do konečného znění návrhu doporučení.

4-085

Androulla Vassiliou, Member of the Commission. – Mr President, today's debate illustrates Parliament's high level of interest and concern regarding patient safety. It also sends a signal that this is an area of great potential for EU added value.

For the most part, the Commission welcomes the proposed amendments: for example we welcome the proposal for Member States to designate competent authorities for patient safety at the various levels of state and local government administration. This reflects the fact that some Member States have devolved systems of health care. We also agree that the scale and cost of data collection should not be disproportionate to the expected benefits.

In relation to proposed amendments specific to health-care-associated infections, we welcome the provision for adequate protection for health-care staff. We also support the highlighting of the morbidity and mortality burden of health-care-associated infections and the need to recruit more infection-control nurses.

However, I must raise some reservations and objections concerning the reduction of targets. Some suggested that Member States should provide the means necessary to bring about a 20% reduction in the number of persons affected by adverse events, including an overall reduction in the EU of 900 000 cases each year. The Commission does not think it is appropriate to set such targets at EU level as Member States are at different stages and it would be very difficult to set suitable, realistic and achievable targets that would be appropriate for them all.

I have taken very careful note of what Ms McAvan said about needle-stick injuries and I will think about a proposal for a special initiative. Minister Filipiová made a reference to the responsibility of Member States in this aspect. Our initiative on patient safety and health-care-associated infections fully respects the Member States' competence to finance structure and deliver health services as they see fit. The purpose of our proposal is to help Member States to put in place the proper and adequate strategies to reduce or avoid adverse events in health care, including health-care-associated infections, by pooling the best available evidence and expertise in the EU and lending Commission support to achieving economies of scale in this area.

Once this patient safety recommendation is adopted in the Council, it will signal an unprecedented political commitment from Member State governments to prioritise patient safety in their health-care policies. Action to reduce adverse events of all types, including health-care-associated infections in all health-care settings and in all EU Member States, is a goal we all share. This proposal can play a big part in achieving this goal.

4-086

Françoise Grossetête, rapporteure. – Monsieur le Président, je remercie d'abord tous nos collègues qui sont intervenus sur le rapport de Mme Sartori. Je voudrais les remercier pour les propositions qu'ils font.

Je voudrais aussi dire à Mme la Commissaire, qui ne semble pas partager les objectifs chiffrés qui ont été fixés dans le rapport par Mme Sartori, que nous prenons en compte, bien sûr, sa remarque, mais qu'il est important, de toute façon, que nous fassions le maximum pour assurer un niveau de protection élevé, aussi bien pour les patients que pour les personnels de santé, et que, s'il n'est pas souhaitable qu'il y ait une proposition chiffrée compte tenu de la diversité, bien sûr, des soins qui sont dispensés au sein de l'Union européenne, je crois qu'il est quand même important que nous fassions le maximum pour assurer le plus possible de sécurité.

C'est cela la valeur ajoutée de l'Union européenne.

4-087

Presidente. – La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà oggi giovedì 23 aprile 2009 alle 12.00.

4-088

5 - Azione europea nel settore delle malattie rare (discussione)

4-089

Presidente. – L'ordine del giorno reca la relazione di Antonios Trakatellis, a nome della commissione per l'ambiente, la sanità pubblica e la sicurezza alimentare, sulla proposta di raccomandazione del Consiglio su un'azione europea nel settore delle malattie rare (COM(2008)0726 - C6-0455/2008 - 2008/0218(CNS)) (A6-0231/2009)

4-090

Αντώνιος Τρακατέλλης, Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, η παρούσα σύσταση του Συμβουλίου είναι επίκαιρη δεδομένου ότι είναι απολύτως αναγκαίο να αναληφθεί συντονισμένη δράση στον τομέα των σπανίων νόσων, τόσο σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Μολονότι η συχνότητα εμφάνισης κάθε σπανίας νόσου είναι πολύ χαμηλή, εντούτοις στην Ευρωπαϊκή Ένωση προσβάλλονται εκατομμύρια άτομα διότι ο αριθμός των νόσων αυτών είναι της τάξεως των χιλιάδων. Ωστόσο, η πρόταση, όπως πραγματικά ήρθε στο Κοινοβούλιο, ήταν ανεπαρκής στη μορφή της και δεν θα ήταν δυνατόν να οδηγήσει στην κατάρτιση βιώσιμου προγράμματος. Αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι δεν περιγράφει, τουλάχιστον με γενικούς όρους, τόσο την απαιτούμενη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και τη συγχρηματοδότηση εκ μέρους των κρατών και άλλων οργανισμών.

Με τον τρόπο αυτό δεν είναι δυνατόν να προωθηθούν ορισμένα σημαντικά ζητήματα των σπανίων νόσων, και συγκεκριμένα η δημιουργία δικτύων, κέντρων εμπειρογνωμοσύνης, καταλογοποίηση των νόσων, συλλογή δεδομένων, απαιτούμενη έρευνα και άλλα. Στο κείμενο ζητείται να υποβάλει η Επιτροπή πρόταση για την εφαρμογή των μέτρων πέντε χρόνια μετά την έγκρισή τους, κάτι που συνιστά μακρά περίοδο κατά την οποία δεν παρέχεται καμία δυνατότητα για έμπρακτες ενέργειες, δεδομένου ότι δεν προβλέπεται χρηματοδότηση.

Για τον λόγο αυτό, με την ιδιότητά μου ως εισηγητής, προτείνω να κληθεί η Επιτροπή να υποβάλει την πρόταση εφαρμογής το αργότερο στα τέλη του 2012, δεδομένου ότι ως την ημερομηνία εκείνη θα διατίθενται τα απαιτούμενα στοιχεία εκ μέρους των κρατών μελών σχετικά με κέντρα εμπειρογνωμόνων και εμπειρογνωμοσύνης για τις σπάνιες νόσους.

Η πρόταση αυτή εφαρμογής θα πρέπει να αναφέρεται ειδικότερα στη χρηματοδότηση και συγχρηματοδότηση, και μάλιστα στους τομείς:

Πρώτον, της συγκέντρωσης επιδημιολογικών δεδομένων και στην κατάρτιση καταλόγου σπανίων νόσων δεδομένου ότι τούτο κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να διαμορφωθεί σαφής εικόνα του τομέα αυτών των νόσων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεύτερον, της δημιουργίας των σχετικών δικτύων.

Τρίτον, της δημιουργίας, εκτός των υπάρχοντων κέντρων εμπειρογνωμοσύνης, και νέων κέντρων σε κράτη μέλη που δεν διαθέτουν τέτοιου είδους κέντρα, της δημιουργίας ειδικών κύκλων κατάρτισης στα υφιστάμενα κέντρα όπου θα αποκτούν οι επαγγελματίες την απαιτούμενη εμπειρογνωμοσύνη, της κινητοποίησης εμπειρογνωμόνων και επαγγελματιών ώστε να δημιουργηθούν οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την προώθηση των υφιστάμενων γνώσεων και για τις έρευνες σχετικά με διαγνωστικά εργαλεία και διαγνωστικές δοκιμές όσον αφορά τις σπάνιες νόσους και ιδίως τις κληρονομικές.

Θα πρέπει να θεωρήσουμε την εν λόγω σύσταση του Συμβουλίου ως χάρτη πορείας για τη δημιουργία χρησιμών προϋποθέσεων στον τομέα των σπανίων νόσων. Και ακόμη, πρέπει να αντιληφθούμε ότι έχει έναν γενικό χαρακτήρα, αλλά θα ήθελα να τονίσω, για μία ακόμη φορά, ότι για την αποτελεσματική και επιτυχή εφαρμογή της, η πρόταση πρέπει να διατυπωθεί σαφέστερα και να προβλέπει συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα και χρηματοδότηση.

Ένα θέμα σημαντικό για την καταπολέμηση των σπανίων νόσων είναι η κινητικότητα των ασθενών. Αυτό ήδη ελέγχθη στην έκθεση Bowis, και πιστεύω ότι εδώ αιτιολογείται απολύτως η κινητικότητα των ασθενών, διότι δεν υπάρχουν ειδικά κέντρα και εμπειρογνώμονες που να μπορούν να αναλάβουν τη θεραπεία των ασθενών σε όλα τα κράτη μέλη. Επομένως, εδώ είναι απόλυτη ανάγκη να προβλέπεται η κινητικότητα των ασθενών καθώς και η κινητικότητα των επαγγελματιών, άλλοι για να προσλάβουν εμπειρογνωμοσύνη και άλλοι για να μεταδώσουν την εμπειρία την οποία έχουν.

Τέλος, θα έλεγα ότι από τις σπάνιες νόσους κληρονομικού χαρακτήρα, η έρευνα και η καινοτομία είναι απολύτως απαραίτητες για την αύξηση της διαγνωστικής ικανότητας μέσω διαφόρων δοκιμασιών.

Το μεγαλύτερο μέρος της έκθεσης αφορά τη θεραπεία, τη διάγνωση, την απόκτηση εμπειρογνωμοσύνης, τη δημιουργία κέντρων και δικτύων. Ένα σημείο της αφορά και την πρόληψη. Η πρόληψη των γενετικών νόσων μπορεί να γίνει σήμερα με συνδυασμό εξωσωματικής γονιμοποίησης και προ-εμφυτευτικών δοκιμασιών. Αυτό κύριε Πρόεδρε, επειδή είναι σύσταση, δεν είναι υποχρεωτικό για τα κράτη μέλη. Η έκθεση δηλώνει ότι θα γίνεται μόνο στα κράτη εκείνα των οποίων η νομοθεσία το επιτρέπει, ότι θα γίνεται κατόπιν ελεύθερας βούλησης και επιλογής από τους ανθρώπους που θέλουν να ακολουθήσουν αυτή τη γενετική συμβουλή και, επομένως, δεν βλέπω ότι προσκρούει στην αρχή της επικουρικότητας όσον αφορά τα υπάρχοντα δεδομένα.

4-091

Daniela Filipiová, úřadující předsedkyně Rady. – Paní komisařko, páni poslanci, paní poslankyně, vzácná onemocnění jsou nebezpečná a velmi složitá onemocnění, která ohrožují život nebo jsou chronicky invalidizující. I přes jejich nízkou prevalenci je počet pacientů v EU s těmito chorobami poměrně vysoký, a proto je společná akce na úrovni EU potřebná. I toto jsou důvody, proč oblast vzácných onemocnění je také jednou z priorit zdravotní strategie EU.

České předsednictví se domnívá, že po přijetí návrhu doporučení Rady o evropské akci v oblasti vzácných onemocnění dojde k významnému posunu a zlepšení při diagnostice vzácných onemocnění, která je v současné době vzhledem k charakteru vzácných onemocnění problematická. Stejně tak se zlepší podmínky pro tolik potřebnou výměnu znalostí a zkušeností v této oblasti.

I z těchto důvodů české předsednictví aktivně přistoupilo k projednávání návrhu, přičemž navázalo na práci francouzského předsednictví a diskusi na Radě EPSCO v prosinci 2008.

Domnívám se, že názor Evropského parlamentu i Rady v této oblasti je podobný. Tato iniciativa je potřebná, neboť by měla zlepšit současnou situaci milionů pacientů trpících těmito chorobami a vést ke zvýšení jejich šancí na získání přiměřené péče a dostupných informací.

K tomu by měl vést např. vznik společné definice vzácného onemocnění, další rozvoj aktivit EU založených na síti Orphanet, koordinace evropského výzkumu včetně spolupráce se třetími státy, vznik a podpora center expertízy a rozvoj evropských referenčních sítí pro vzácná onemocnění. Rada také uznává klíčovou roli, kterou mají nezávislé patientské organizace při rozvoji a realizaci národních politik v oblasti vzácných onemocnění.

České předsednictví v současné době dokončuje jednání o návrhu doporučení v pracovních orgánech Rady a bude usilovat o jeho přijetí Radou EPSCO v červnu tohoto roku. Vzhledem k významu problematiky se však Rada i v tomto případě rozhodla konzultovat Evropský parlament, jehož stanovisko pečlivě zváží.

Na závěr mi dovoluji opět poděkovat všem, kteří se na přípravě zprávy EP podíleli, a zvláště zpravodaji Antoniu Trakateliově za její zpracování.

4-092

Ανδρούλλα Βασιλείου, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλα τα αξιότιμα μέλη που συμμετείχαν στις εργασίες του Κοινοβουλίου για την πρόταση σύστασης του Συμβουλίου στον τομέα των σπάνιων νόσων.

Ειδικότερα, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον εισηγητή, Πρύτανη Αντώνιο Τρακατέλλη, για τον συντονισμό των συζητήσεων και, βεβαίως, για την έκθεσή του.

Οι σπάνιες νόσοι που επηρεάζουν η κάθε μια έναν πολύ χαμηλό αριθμό ατόμων και που στην πλειοψηφία τους είναι γενετικές νόσοι, μπορούν να προκαλέσουν τον θάνατο ή χρόνιες αναπηρίες. Ωστόσο, αν και η συχνότητα κάθε μιας σπάνιας νόσου ξεχωριστά μπορεί να είναι πολύ χαμηλή, συνολικά οι ασθένειες αυτές επηρεάζουν περίπου το 6% του συνολικού πληθυσμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε κάποια πτυχή της ζωής τους.

Αυτό σημαίνει ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από 29 έως 36 εκατομμύρια άτομα επηρεάζονται ή πρόκειται να επηρεαστούν από μια σπάνια νόσο. Λόγω όμως της σπανιότητας της κάθε νόσου, είναι αδύνατον κάθε κράτος μέλος να διαθέτει την αναγκαία εξειδίκευση για τη διάγνωση της και για την περίθαλψη των ασθενών. Πρόκειται επομένως για ένα κατ' εξοχήν παράδειγμα στον τομέα της υγείας όπου η Ευρώπη μπορεί να προσθέσει ιδιαίτερη αξία, και για τον λόγο αυτό η Επιτροπή έχει εγκρίνει τη στρατηγική δράσης.

Η ευρωπαϊκή στρατηγική συμπληρώνεται με την πρόταση σύστασης του Συμβουλίου για δράσεις στο εσωτερικό των κρατών μελών. Σκοπός του παρόντος σχεδίου σύστασης είναι να βοηθήσει τα κράτη μέλη να αντιμετωπίσουν τις σπάνιες νόσους πιο αποδοτικά, πιο αποτελεσματικά και πιο σφαιρικά. Ένας σημαντικός τομέας δράσης αφορά τη συγκέντρωση εμπειρογνωμοσύνης μέσω των ευρωπαϊκών δικτύων αναφοράς. Τα δίκτυα αυτά μπορούν να προσθέσουν αξία στη δράση των κρατών μελών όσον αφορά τις σπάνιες νόσους, αλλά και σε άλλες περιπτώσεις. Επίσης, μπορούν να διευκολύνουν την ανταλλαγή γνώσεων και εμπειρογνωμοσύνης και, όταν είναι αναγκαίο, να κατευθύνουν τους ασθενείς σχετικά με το πού πρέπει να πάνε όταν η εμπειρογνωμοσύνη αυτή δεν μπορεί να φτάσει σ' αυτούς.

Στην πρόταση οδηγίας της Επιτροπής σχετικά με τα δικαιώματα των ασθενών στη διασυνοριακή περίθαλψη, περιλαμβάνονται ειδικές διατάξεις για την υποστήριξη της κινητικότητας των ασθενών και την παροχή νομικού πλαισίου για τα ευρωπαϊκά δίκτυα αναφοράς.

Υπάρχουν πολλοί ακόμη τρόποι με τους οποίους η ευρωπαϊκή δράση μπορεί να υποστηρίξει τα κράτη μέλη στην αντιμετώπιση των σπάνιων νόσων όπως, με την καλύτερη ταυτοποίηση και αναγνώριση των παθήσεων, με την υποστήριξη της έρευνας για τις σπάνιες νόσους, και με μηχανισμούς όπως η ρύθμιση των ορφανών φαρμάκων.

Ευχαριστώ λοιπόν το Κοινοβούλιο για την υποστήριξή του στο ευρύ φάσμα θεμάτων που καλύπτονται από την παρούσα έκθεση και περιμένω με μεγάλο ενδιαφέρον τη συζήτησή σας.

4-093

Françoise Grossetête, *rapporteuse pour avis de la commission de l'industrie, de la recherche et de l'énergie*. – Monsieur le Président, les patients qui sont atteints de maladies rares souffrent d'errance diagnostique et, souvent, ne bénéficient d'aucun traitement.

La rareté de ces maladies génère des défis tant d'un point de vue scientifique qu'économique. Or, ayant été rapporteure du règlement sur les médicaments orphelins, il y a dix ans, je sais combien ces malades sont trop peu nombreux pour être un enjeu local ou régional, et combien les maladies sont, elles, par contre, trop nombreuses pour être enseignées aux professionnels de la santé. Les expertises sont donc rares.

La réponse passe nécessairement par l'Europe, et notre commission ITRE soutient M. Trakatellis dans sa volonté de renforcer la recherche et la prévention. Comment priver, par exemple, un couple dont deux enfants seraient atteints de mucoviscidose et qui souhaiterait avoir un troisième enfant, des avancées de la recherche pour que celui-ci ne soit pas atteint de cette même maladie? C'est pour cela qu'il faut plus de coordination, plus de sécurité, plus de clarté pour les patients. Ce sont des sujets essentiels qui répondent aux attentes des citoyens européens pour une Europe de la santé.

4-094

Peter Liese, *im Namen der PPE-DE -Fraktion*. – Herr Präsident, sehr geehrte Frau Kommissarin! Die Hilfe für Patienten, die an seltenen Krankheiten leiden, ist seit langem ein wichtiges Anliegen des Europäischen Parlaments. Patienten, die an seltenen Krankheiten leiden – das ist gesagt worden –, brauchen europäische Unterstützung. Nationale Anstrengungen reichen hier nicht aus. Weil die Erkrankungen so selten sind, gibt es nicht in allen europäischen Mitgliedstaaten Zentren und Experten hierfür. Zur Erforschung – das ist ein ganz wichtiger Punkt – braucht man eine gewisse Zahl von Patienten, damit die Krankheit überhaupt erforscht und neue Therapien entwickelt werden können. Das gilt auch für die Entwicklung neuer Arzneimittel. Françoise Grossetête hat die *orphan drugs*-Verordnung angesprochen; das ist sehr wichtig.

Auch die Initiative der Kommission, Frau Kommissarin, ist ein ganz wichtiger Punkt. Wir als EVP-Fraktion unterstützen Sie hierbei geschlossen. Viele Verbesserungen, die Herr Trakatellis in den Bericht eingebracht hat, unterstützen wir auch. Aber leider muss ich im Namen der EVP-Fraktion sagen, dass ein Änderungsantrag im Bericht des Kollegen Trakatellis diese wichtige Zielsetzung, nämlich Hilfe für Patienten, ins Gegenteil verkehrt.

Der Änderungsantrag 15 spricht davon, dass genetische Erkrankungen vermieden und ausgemerzt werden sollen, u.a. durch genetische Beratung und durch Selektion von Embryonen. Diese Formulierung hat viele – nicht nur Ethikexperten und Vertreter von Menschen mit Behinderungen, sondern auch Wissenschaftler – erschreckt. Die europäische Gesellschaft für Humangenetik fordert uns auf, den Änderungsantrag 15 abzulehnen. Sie stellt Vergleiche mit der Eugenik in der ersten Hälfte des letzten Jahrhunderts an.

Politik sollte keinen Druck ausüben. Auch genetische Beratung sollte nicht von einem politischen Ziel dominiert sein. Wir sollten deshalb Änderungsantrag 15 ablehnen. Wir sollten für den Bericht stimmen, wenn Änderungsantrag 15 abgelehnt ist, denn dann ist es ein guter Bericht. Sonst wird er sehr problematisch. Wir sollten den Menschen, die an seltenen Erkrankungen leiden, Hilfe geben und ihnen nicht das Gefühl geben, dass sie eigentlich überflüssig sind!

4-095

Dorette Corbey, *namens de PSE-Fractie*. – Dank aan collega Trakatellis voor zijn goede verslag. Als er één gebied is waar samenwerking in Europa nut heeft en toegevoegde waarde heeft, dan is het wel bij zeldzame ziekten. Bij zeldzame stofwisselingsziekten, spierziekten, maar ook bij zeldzame kankers is het praktisch en nuttig om samen te werken om informatie uit te wisselen over behandelingstechnieken en de krachten te bundelen. Allemaal heel belangrijk. Die informatie moet ook toegankelijk gemaakt worden en in al deze zaken voorziet het verslag-Trakatellis.

Ik vraag nog de aandacht voor drie zaken. Ten eerste moeten patiënten een stem hebben in Europa. De laatste jaren zien wij steeds meer goed georganiseerde patiëntengroepen die ook hun weg vinden naar Europa, naar Brussel. Dat is allemaal heel erg belangrijk en informatief voor politici, want vele van deze zeldzame ziekten zijn logischerwijze erg onbekend. Het is echter goed om na te gaan hoe deze patiëntenorganisaties gefinancierd worden en het is ontzettend belangrijk om ervoor te zorgen dat deze organisaties onafhankelijk gefinancierd worden en niet eenzijdig afhankelijk zijn van de farmaceutische industrie. Daarom pleit ik voor een systeem van financiering van deze patiëntenorganisaties.

Ten tweede is de ontwikkeling van medicijnen voor zeldzame ziekten, de zogenaamde weesgeneesmiddelen, van cruciaal belang. Daarvoor hebben wij richtlijnen, maar het zou goed zijn om daaraan nog eens wat aandacht te besteden om te bekijken of dat echt wel goed werkt.

Ten derde, een controversieel onderwerp dat ook door Peter Liese is aangesneden. Veel zeldzame ziekten zijn erfelijk. Onderzoek en embryoselectie kunnen heel veel leed voorkomen, maar het is belangrijk dat lidstaten zelf blijven beslissen over de eventuele behandelingen zoals pre-implementatie en embryoselectie. Wij steunen amendement 15, maar wij willen de verwijzing naar de uitroeiing van ziekten schrappen. Dat roept, zoals Peter Liese al heeft gezegd, zeer onaangename associaties op. Wij vinden het ook belangrijk dat de behandelingen vrijwillig zijn en plaatsvinden binnen de grenzen die door nationale regeringen zijn vastgesteld. Als aan deze voorwaarden is voldaan, zijn wij vóór dat amendement en wij roepen eigenlijk iedereen op om dat amendement wél te steunen, maar de verwijzing naar de uitroeiing van ziekten te schrappen. Onder die voorwaarden kunnen wij helemaal instemmen met het verslag en wij zijn enthousiast over het werk van de heer Trakatellis. Dank voor uw aandacht.

4-096

Frédérique Ries, au nom du groupe ALDE. – Monsieur le Président, je voudrais remercier notre rapporteur, M. Trakatellis, et m'excuser pour mon arrivée tardive dans ce débat, en saluant ici le groupe de visiteurs, qui justifie cette arrivée un petit peu tardive.

Lors d'une audition sur les maladies rares, que j'ai organisée l'année dernière au Parlement avec Eurordis – l'association européenne des patients –, j'avais rappelé qu'il nous appartenait, qu'il appartenait à l'Europe, de placer la barre très haut pour ces patients qui fondent tous leurs espoirs sur la recherche, et c'est ce qu'a fait ici notre rapporteur en renforçant considérablement le texte de la Commission.

Le nombre restreint, par pays, de patients concernés et la fragmentation des connaissances dans toute l'Union font des maladies rares l'exemple par excellence où une action concertée au niveau européen est une nécessité absolue. Mieux connaître ces maladies, mieux les diagnostiquer, les traiter, mieux prendre en charge les patients et leurs familles, telle est notre volonté, elle est unanime.

Restent les questions du calendrier, bien entendu, et du financement. Différentes options sont possibles, nous les explorons. Au-delà des fonds qui sont octroyés par l'Union européenne ou par les États, il est utile aussi de trouver d'autres sources de financement. Une option qui fonctionne bien dans beaucoup d'États membres, c'est le partenariat privé-public.

Et je m'en voudrais ici de ne pas citer le soutien financier considérable qui est apporté par les mobilisations citoyennes aussi: le Téléthon en France, le Télévie en Belgique francophone. Ce dernier permet de doubler, ni plus ni moins, le budget de la recherche scientifique – un budget indigent, qu'il me soit permis de le dire en passant: treize euros par an et par citoyen, comparé à cinquante euros en France ou cinquante-sept euros en Allemagne, pour ne prendre que ces deux comparaisons.

Je conclus, Monsieur le Président. Des millions de patients en Europe nous observent. La volonté est là. Il nous appartient de faire en sorte que ce soit autre chose qu'un catalogue de bonnes intentions. Encore juste une chose: le groupe libéral soutient l'amendement 15.

4-097

Hiltrud Breyer, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir unterstützen ganz klar die Hilfe für Menschen mit seltenen Erkrankungen. Doch der Änderungsantrag 15 ist ethisch völlig inakzeptabel.

Es darf in Europa nie wieder eine Debatte über lebenswertes und unlebenswertes Leben geben. Es darf in Europa keinen politischen und gesellschaftlichen Druck auf Eltern geben, sich bewusst gegen ein behindertes Kind zu entscheiden. Die Selektion von Embryonen wäre ein großer ethischer Dammbbruch. Von daher muss dieser Änderungsantrag abgelehnt werden, und es reicht nicht, wenn wir nur das Wort „ausmerzen“, das leider in der Tat faschistoidem Sprachgebrauch entspricht, streichen. Denn es wäre nach wie vor die Rede davon, dass es zu einer Selektion von Embryonen kommt. Es wäre unerträglich, wenn dieser Änderungsantrag, der von einer Selektion von Embryonen spricht, somit zu einem Steigbügel für eine neue Ethik in Europa geraten würde.

Wir müssen ganz entschieden einer genetischen Diskriminierung entgegenreten. Daher muss der Änderungsantrag 15 zur Gänze abgelehnt werden, ansonsten wäre unsere Fraktion leider auch gezwungen, sich gegen diesen Bericht, der ansonsten recht positiv ist, auszusprechen.

4-098

Philip Claeys (NI). – In het verslag-Trakatellis wordt gewezen op een aantal tekortkomingen in de aanbeveling van de Raad en die vaststelling is volgens mij terecht. Ook ik ben er trouwens van overtuigd dat een gecoördineerd optreden van de Europese Unie op het vlak van zeldzame ziektes noodzakelijk is. Maar noch in de aanbeveling, noch in het verslag wordt het aspect van de zeldzame ziektes vermeld die komen overwaaien uit de derde wereld.

Zo maken wij bijvoorbeeld de terugkeer van tuberculose mee, een ziekte die in Europa tot voor kort volledig, of zo goed als volledig verdwenen was en die nu via massale immigratie opnieuw geïmporteerd wordt. Ook hier is dus dringend actie nodig, actie in de vorm van het bepalen van risicogebieden, in het uitwisselen van informatie, in het uitvoeren van steekproeven bij het overschrijden van de gemeenschappelijke buitengrenzen enz. Het is natuurlijk ook van het grootste belang dat in het beleid de volksgezondheid wel degelijk primeert boven de politieke correctheid.

4-099

Christa Klaß (PPE-DE). – Herr Präsident, Frau Kommissarin, liebe Kolleginnen und Kollegen! Wir wollen gemeinsam beste Bedingungen für die Gesundheitsversorgung in Europa erreichen. Besonders in grenznahen ländlichen Gebieten der Europäischen Union, wie z. B. meiner Heimat in der Großregion zwischen Deutschland, Belgien, Luxemburg und Frankreich, ist die Förderung der eben diskutierten Patientenmobilität ein besonders wichtiger Baustein zur Verbesserung und Effizienzsteigerung in der Gesundheitsversorgung. Wir müssen aber bei allem, was wir tun, die ethischen Standards der Mitgliedstaaten achten und bewahren. Das gilt für die DNA-Analyse genauso wie für die künstliche Befruchtung, und das gilt auch für die seltenen Krankheiten, mit denen sich der Bericht Trakatellis befasst. Seltene Krankheiten brauchen verstärkt politische Rahmenbedingungen für eine verbesserte Erforschung und Behandlung, denn Firmen investieren vorrangig in große Absatzmärkte.

Im Kampf um die Gesundheit der Menschen darf aber nicht von Ausmerzung seltener Krankheiten durch z. B. Selektion von Embryonen gesprochen werden. Es geht doch hier um Heilung. Hier wird ein Bericht mit einem guten Ansatz in eine total falsche Richtung gelenkt, die auch moralisch gefährlich ist. Nicht die Heilung, sondern die Selektion steht im Änderungsantrag 15 im Vordergrund. Wer aber soll entscheiden, welches Leben lebenswert ist? Meinen wir, dass Prävention heißt, Leben zu verhindern? Ich denke nicht. Nicht nur in meinem Heimatland, sondern auch in vielen anderen Mitgliedstaaten ist die Präimplantationsdiagnostik aus guten Gründen nicht erlaubt. Dass in offiziellen europäischen Dokumenten unbefangene Begriffe wie Ausmerzung und die Auswahl gesunder Embryonen gebraucht werden, ist für mich schockierend und widerspricht unserem erklärten Ziel der Anerkennung und Integration von Menschen mit Behinderungen und Krankheiten in unserer Gesellschaft.

Ich bitte die Kolleginnen und Kollegen dringend, gegen Änderungsantrag 15 zu stimmen, damit der ansonsten so gute Bericht Trakatellis auch eine gute Mehrheit erhalten kann.

4-100

Siiri Oviir (ALDE). – Leian, et kooskõlastatud tegevused Euroopa Liidu ja liikmesriikide tasandil haruldaste haiguste valdkonnas on absoluutselt hädavajalikud. Toetan raportööri seisukohta, et käesolev nõukogu soovitus ja tegevuskava sellel praegusel kujul on ebapiisav ning selle alusel ei ole võimalik luua Euroopa Liidus toimivat programmi. Puuduvad täpsemad ettepanekud ja konkreetset rakendamise tähtsajad.

Kindlasti ei ole antud valdkonnas võimalik saavutada läbimurret ka ilma Euroopa Liidu ja liikmesriikidepoolsete pingutuste ja rahastamiseta. Leian, et haruldased haigused peavad Euroopa tasandil tingimata muutuma erilise tähelepanu objektiks ning meil tuleb igati arvestada nende mitme miljoni kodaniku konkreetsete vajadustega, mis võimaldaks neile tulevikus tagada inimväärse elu. Ei ole nõus eelkõneleja Claeysi väitega, et tuberkuloos tuleb meie liikmesriikidesse kolmandatest riikidest. Ei nõustu sellega. Tuberkuloos tuleb koos vaesusega ja kodutusega. Ja madalama elatustasemega liikmeriikides ei ole see haigus täna tavaline.

4-101

Daniela Filipiová, úřadující předsedkyně Rady. – Vážení přítomní, děkuji samozřejmě všem poslancům a poslankyním za jejich komentáře, návrhy a připomínky. S radostí jsem si vyslechla, že v podstatě i v této otázce se názory Parlamentu a Rady v zásadě shodují. Samozřejmě, že nemohu než souhlasit s tvrzením pana zpravodaje Trakatelise, že doporučení se týkají nemocí, které jsou sice vzácné, ale trpí jimi tisíce pacientů. Myslím si, že je důležité říci, že v této oblasti může právě lepší koordinace a spolupráce mezi členskými zeměmi přinést benefity pro pacienty díky specializovaným pracovištím, kde se mohou projevit ekonomické přínosy tzv. úspor z rozsahu, o kterých hovořila právě paní komisařka Vassiliou. Rada samozřejmě pečlivě zváží všechny pozměňovací návrhy Evropského parlamentu a na základě toho pak posoudí jejich zařazení do konečného znění návrhu doporučení.

4-102

Ανδρούλλα Βασιλείου, Μέλος της Επιτροπής. – Κύριε Πρόεδρε, αξιότιμα μέλη, η συζήτηση σήμερα απέδειξε το υψηλό επίπεδο ενδιαφέροντος για τον σημαντικό αυτόν τομέα της δημόσιας υγείας.

Η ευρωπαϊκή δράση στον τομέα των σπάνιων νόσων είναι ένα θέμα που έχει αποσπάσει τη γενική συναίνεση σε όλα τα ευρωπαϊκά θεσμικά όργανα, και είμαι ευγνώμων για τη στήριξη του Κοινοβουλίου στην πρωτοβουλία αυτή.

Οι σπάνιες νόσοι αναγνωρίζονται αναμφισβήτητα ως ένας τομέας της δημόσιας υγείας στον οποίον 27 διαφορετικές εθνικές προσεγγίσεις θα ήταν ανεπαρκείς και αναποτελεσματικές. Με την παρούσα σύσταση μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τα ιδιαίτερα προβλήματα που παρουσιάζουν οι σπάνιες νόσοι, και να επιδιώξουμε τη βελτίωση της ζωής των ατόμων που πλήττονται από αυτές, δράση η οποία, εκτός από τους ίδιους τους ασθενείς, προσεγγίζει και τους συγγενείς και φίλους τους.

Αυτό θα το πετύχουμε σε μεγάλο βαθμό μέσω της σύστασης προς τα κράτη μέλη να αναπτύξουν σχέδια και στρατηγικές για τις σπάνιες νόσους, αλλά και με τη δημιουργία ευρωπαϊκών δικτύων αναφοράς.

Σε ό,τι αφορά την πρόταση του Πρύτανη Τρακατέλλη να ετοιμάσουμε και να παρουσιάσουμε την έκθεση των αποτελεσμάτων της σύστασης μέχρι το τέλος του 2012, δεν έχουμε καμία αντίρρηση και θα το λάβουμε υπόψη.

4-103

Allow me now to turn to two or three references which were made by the honourable Members. First of all let me refer to Amendment 15 and to say that I wish to stress that ethical issues are outside the competence of the EU. This is particularly the case in this instance, due to legal differences in the Member States with regard to screening and the ethical choices that have to be made on the basis of that information.

There was reference to the need for funding. Funding for the treatment of rare diseases is for Member States to consider. The Commission hopes that these proposals will help to support the importance of such investment, as well as helping to make best possible use of the funds that are available through European cooperation.

Regarding additional Community funding, the limits on the current health programme are due to the overall financial perspective set by Parliament and the Council. If Parliament feels that more Community funding is needed for rare diseases, then Parliament must address these through the budgetary procedures.

Reference was made also by Mrs Corbey on the help we need to give patients' groups. The Commission agrees with the importance of patients' groups. We work closely with them and in particular with Eurordis. I recently hosted the launch of a book providing 12 000 patients' testimonials. That engagement of citizens is a vital part of work in this area.

4-104

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνοντας θα ήθελα να τονίσω ότι με τη βελτίωση της πρόσβασης των ασθενών σε εξειδικευμένη φροντίδα υγείας, με την υποστήριξη της έρευνας για την ανάπτυξη αποτελεσματικότερων θεραπειών και με τη διαμόρφωση της διασυννοριακής συνεργασίας ευελπιστούμε ότι οι ασθενείς θα βρίσκουν ευκολότερα τις ειδικότητες που χρειάζονται.

4-105

Αντώνιος Τρακατέλλης, Εισηγητής. – Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ πολύ για τις παρατηρήσεις των συναδέλφων, για τις παρατηρήσεις του Συμβουλίου και για την παρέμβαση της Επιτρόπου Βασιλείου, η οποία έδειξε πολύ "ανοιχτό μυαλό" και έτοιμη να υιοθετήσει, τουλάχιστον, την τροπολογία με την οποία καλούμε την Επιτροπή να υποβάλει την πρόταση μέχρι το τέλος του 2012 ώστε να μπορέσουμε να προχωρήσουμε γρήγορα στον τομέα των σπανίων νόσων στην Ευρώπη.

4-106-500

Presidente. –

La discussione è chiusa.

La votazione si svolgerà tra pochi minuti.

Dichiarazioni scritte (articolo 142)

4-107

Carlo Casini (PPE-DE), per iscritto. – La prevenzione e la cura di qualsiasi malattia, anche se rara, esigono il massimo impegno delle pubbliche istituzioni, ma la cura e la prevenzione non possono avvenire con il costo altissimo di sacrificare la vita di alcuni esseri umani, anche se a beneficio di altri. Ciò sarebbe profondamente in contraddizione con l'anima dell'Unione Europea, fondata sul riconoscimento della uguale dignità di un essere appartenente alla famiglia umana. La diagnosi genetica degli embrioni attuata per selezionare i migliori e i sani uccidendo gli altri è una discriminazione sull'uomo inaccettabile. Alcuni Stati lo consentono, ma l'Unione europea non può assolutamente incoraggiare né le leggi, né i comportamenti che lo permettano.

Per questa ragione, nonostante la mia decisa volontà di combattere ogni malattia, sono contrario a un testo le cui parti pregevoli sono in contraddizione con il contenuto gravemente negativo dell'articolo 4 quale risulterebbe emendato dall'emendamento numero 15.

4-108

PRESIDE: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Vicepresidente

4-109

6 - Turno de votaciones

4-110

El Presidente. – Pasamos ahora al turno de votaciones.

(Para los resultados y otros detalles de la votación: véase el Acta)

- Antes de la votación:

4-111

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président, avant le vote, avant leur vote sur le rapport Casaca, en m'appuyant sur le règlement du Parlement, annexe I, article 1, je demande la chose suivante, et je lis une partie de l'annexe I, article 1: "Tout député ayant un intérêt financier direct dans l'affaire en discussion le signale oralement".

Dans le rapport Casaca sur la décharge, nous allons voter sur les fonds de pension. Il y a dans ce Parlement plus de 400 députés qui sont dans le fonds de pension. J'invite le Président à demander aux députés qui sont dans le fonds de pension, parce qu'ils ont un intérêt direct avec ce qui va être discuté, de le dire oralement, en plénière, tout de suite.

(Applaudissements)

4-112

Gary Titley (PSE). – Mr President, I rise to draw attention to Rule 28(2) of our Rules of Procedure, which says that any Member can ask the President of Parliament a question and receive an answer within 30 days. I put a question to the President of Parliament on 19 March. Today is 23 April. Not only have I had no answer, but his office refused to respond to my e-mails.

I would like you to ask the President of Parliament why he shows such contempt for the rules of this Parliament and for the rights of Members, and I would like you to ask him to give me an answer within the next 24 hours; otherwise I shall get up tomorrow and ask the same question.

(Applause)

4-113

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – Monsieur le Président, il est évident que la première phase, c'est que les députés qui sont dans le fonds de pension doivent le signaler, et en même temps, cela veut dire qu'ils s'abstiennent de voter sur le rapport Casaca étant donné qu'il y a, dans ce rapport, des éléments donnant lieu à un conflit d'intérêts avec leurs intérêts personnels.

Donc, je vous demande d'appliquer le règlement du Parlement européen.

4-114

Silvana Koch-Mehrin (ALDE). – Herr Präsident! Es geht um die schriftliche Erklärung 0001/2009, die die erforderliche Mehrheit erhalten hat. Hierfür wollte ich mich bei allen Kolleginnen und Kollegen im Namen aller Autoren der schriftlichen Erklärung bedanken. Das hat nichts mit den Abstimmungen zu tun.

4-115

Luigi Cocilovo (ALDE). – Signor Presidente, onorevoli colleghi, solo per segnalare che trovo del tutto infondata l'interpretazione suggerita dall'on. Cohn-Bendit al nostro regolamento, che fa riferimento agli interessi privati e personali evidentemente non riferiti all'applicazione delle normative regolamentari di questo Parlamento.

Secondo quell'interpretazione, quando i parlamentari hanno votato sul nuovo statuto dei deputati europei, che comprendeva riferimenti anche all'indennità parlamentare di tutti i parlamentari, allora nessun parlamentare avrebbe potuto partecipare a quella votazione e quindi chiedo di respingere questa richiesta perché del tutto infondata.

4-116

Hans-Peter Martin (NI). – Herr Präsident! Gerade das, was mein Vorredner gesagt hat, dass es nämlich um Privatinteressen geht, ist beim Pensionsfonds der Fall. Es handelt sich um eine private Einrichtung. Ich möchte ausdrücklich den Antrag des Herrn Cohn-Bendit unterstützen. Nachdem man hier sieht, das 478 Abgeordnete zu feige sind, zu dem zu stehen, was sie sind, weise ich darauf hin: Sie finden alle Namen unter www.openeurope.org. Das fängt an mit Andreas Mölzer von den Rechtsradikalen und geht über Paul Rübig von den Konservativen, Herbert Bösch, Vorsitzender des Haushaltskontrollausschusses.

4-117

Martin Schulz (PSE). – Herr Präsident! Sicher können wir die Diskussion noch weiter führen. Der Antrag des Kollegen Cohn-Bendit ist ja vorgetragen worden, und es sind viele Bemerkungen dazu gemacht worden.

Ich würde darum bitten, dass wir uns auf das konzentrieren, worüber wir abstimmen sollen, nämlich den Bericht des Kollegen Casaca. Unbeschadet der Bewertung, ob das ein privater oder ein öffentlicher Fonds ist, geht es in diesem Bericht um eine ganz bestimmte Sache, nämlich dass das Parlament feststellt, dass es erstens keinen Rechtsanspruch auf Bezuschussung der Defizite gibt, und zweitens, dass wir auch keine Defizitbezuschussung machen. Es gibt kein Geld für den Fonds. Das ist der entscheidende Punkt, und ich bitte, dass wir darüber abstimmen.

4-118

Gerard Batten (IND/DEM). – Mr President, can I reply to Mr Cohn-Bendit's point and Mr Hans-Peter Martin's point? I think that there is a simple solution. I can quite happily declare myself as a participant in the voluntary pension scheme, along with 399 other Members, and I intend to vote against my own interests and in favour of the taxpayers' interests. The simple solution is for the other 399 Members to do the same.

4-119

Ewa Tomaszewska (UEN). – |Panie Przewodniczący! Jako członek funduszu emerytalnego chciałam powiedzieć, że poza tym, że to zgłaszam, to nie wyobrażam sobie sytuacji, kiedy ponad 400 posłów będzie teraz zgłaszać się i informować o takim fakcie, albowiem w ten sposób całkowicie uniemożliwimy jakiekolwiek głosowania w dniu dzisiejszym. Sugerowałabym zdroworozsądkowe rozwiązanie tej sytuacji. Jest lista członków funduszu, można ją dołączyć i wydaje mi się, że to wystarczy.

4-120

El Presidente. – Bien, muchas gracias. Es suficiente, señorías. Vamos a continuar la sesión.

Señor Titley, su queja será transmitida de inmediato al Gabinete del Presidente con el ruego, que usted ha formulado, de que le contesten de manera inmediata.

En cuanto a la cuestión suscitada por el señor Cohn-Bendit, cualquier miembro de la Cámara, como es natural, de acuerdo con nuestro Reglamento, está facultado para declarar intereses personales en relación con un asunto que aquí se trate en el momento que lo desee. Y, por tanto, no hay nada más que decir: el que quiera decir algo, ya lo dirá; y el que no, pues no.

En consecuencia, este asunto me parece que queda zanjado.

4-121

6.1 - Aprobación de la gestión 2007: Parlamento Europeo (A6-0184/2009, Paulo Casaca)

4-122

6.2 - Aprobación de la gestión 2007: Tribunal de Justicia (A6-0151/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-123

6.3 - Aprobación de la gestión 2007: Tribunal de Cuentas (A6-0152/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-124

6.4 - Aprobación de la gestión 2007: Defensor del Pueblo Europeo (A6-0156/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-125

6.5 - Aprobación de la gestión 2007: Supervisor Europeo de Protección de Datos (A6-0154/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-126

6.6 - Aprobación de la gestión 2007: Eurojust (A6-0161/2009, Christofer Fjellner)

4-127

6.7 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea de Medicamentos (A6-0162/2009, Christofer Fjellner)

4-128

6.8 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea de Seguridad Aérea (A6-0163/2009, Christofer Fjellner)

4-129

6.9 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea para la Gestión de la Cooperación Operativa en las Fronteras Exteriores de los Estados miembros de la Unión Europea (FRONTEX) (A6-0166/2009, Christofer Fjellner)

4-130

6.10 - Aprobación de la gestión 2007: Centro Europeo para la Prevención y el Control de las Enfermedades (A6-0170/2009, Christofer Fjellner)

4-131

6.11 - Aprobación de la gestión 2007: Observatorio Europeo de las Drogas y las Toxicomanías (A6-0175/2009, Christofer Fjellner)

4-132

6.12 - Aprobación de la gestión 2007: Centro Europeo para el Desarrollo de la Formación Profesional (Cedefop) (A6-0177/2009, Christofer Fjellner)

4-133

6.13 - Aprobación de la gestión 2007: Centro de Traducción de los Órganos de la Unión Europea (A6-0178/2009, Christofer Fjellner)

4-134

6.14 - Aprobación de la gestión 2007: Consejo (A6-0150/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-135

6.15 - Gestión y control financieros de las agencias de la UE (A6-0148/2009, Christofer Fjellner)

4-136

7 - Bienvenida

4-137

El Presidente. – Doy ahora la bienvenida, con motivo de su visita a nuestro Parlamento, a una delegación de Iraq. Les doy una cordial bienvenida en el marco de nuestros encuentros interparlamentarios.

(Aplausos)

Esta delegación viene presidida por el señor Khalid Al Atiyah, Vicepresidente Primero de la Cámara de Representantes de la República de Iraq.

Me complace señalar que los progresos realizados en Iraq en materia de seguridad y de imperio de la ley, de los que constituyen buen testimonio las elecciones provinciales celebradas el pasado enero, son alentadores y deseamos que muy pronto se superen las dificultades y los años difíciles que este país ha vivido.

Pueden estar seguros de que la Unión Europea y este Parlamento estarán siempre a su lado para ayudarles a consolidar la paz, la democracia y la estabilidad que, como toda nación de la Tierra, Iraq tiene derecho a tener.

Espero que los encuentros que mantengan en el seno de nuestro Parlamento sean fructíferos y que su estancia entre nosotros permita fortalecer todavía más los lazos que unen a nuestros dos Parlamentos.

(Aplausos)

4-138

8 - Turno de votaciones (continuación)

4-139

8.1 - Acceso al mercado internacional de los servicios de autocares y autobuses (versión refundida) (A6-0215/2009, Mathieu Grosch)

4-140

8.2 - Condiciones para el ejercicio de la profesión de transportista por carretera (A6-0210/2009, Silvia-Adriana Țicău)

4-141

8.3 - Acceso al mercado del transporte internacional de mercancías por carretera (versión refundida) (A6-0211/2009, Mathieu Grosch)

4-142

Michael Gahler (PPE-DE). – Herr Präsident! Angesichts der Hunderten von Abstimmungen, die wir jetzt haben, können Sie vielleicht nur „angenommen“ oder „abgelehnt“ sagen und die Auslesung der Einzelzahlen vermeiden.

4-143

El Presidente. – Sí, señor Gahler, me gustaría mucho hacer lo que usted me pide y, de hecho, lo he venido haciendo en el pasado. Hoy no lo hago porque la Asociación profesional de periodistas europeos nos ha solicitado que detallemos los votos porque, en caso de no hacerlo, no pueden registrar debidamente el resultado y alegan con razón que, si no conocen el resultado de la votación, no pueden valorar políticamente la posición de la Cámara.

4-144

8.4 - Rendimiento energético de los edificios (refundición) (A6-0254/2009, Silvia-Adriana Țicău)

4-145

- *Antes de la votación:*

4-146

Silvia-Adriana Țicău, rapporteur. – Mr President, I would just like to say that, on the voting list for Article 7, Amendment 57, only if the first part is adopted will Amendments 106 and 117 fall.

Concerning Article 9, Amendment 102, if all of them are adopted, Amendment 60 will fall. Otherwise we have to vote on the corresponding part of Amendment 60.

4-147

El Presidente. – De acuerdo, señora Țicău, tomamos nota de su observación.

- *Antes de la votación de las enmiendas 109 y 124:*

4-148

Silvia-Adriana Țicău, rapporteur. – Mr President, we have to vote on Amendments 109 and 124 too – the corresponding part.

4-149

8.5 - Agencias de calificación crediticia (A6-0191/2009, Jean-Paul Gauzès)

4-150

- *Antes de la votación:*

4-151

Jean-Paul Gauzès, rapporteur. – Monsieur le Président, un instant seulement pour vous indiquer qu'il s'agit là d'un rapport important puisque c'est la mise en place d'une réglementation européenne concernant les agences de notation, et c'est donc un des éléments de réponse à la crise.

Je vous informe que, ce matin, le COREPER a adopté le texte de compromis qui est soumis à votre vote. Pour que le vote du Parlement soit conforme, il convient que vous rejetiez les amendements, sauf dans le cas des votes sur l'amendement 172, parties correspondantes. Et je tiens à remercier les rapporteurs fictifs, Gianni Pittella et Wolf Klinz, et l'ensemble des personnes qui ont travaillé sur ce dossier important.

4-152

8.6 - Derechos de los pasajeros que viajan por mar o por vías navegables (A6-0209/2009, Michel Teychenné)

4-153

8.7 - Derechos de los viajeros de autobús y autocar (A6-0250/2009, Gabriele Albertini)

4-154

- *Acerca de las enmiendas 81 y 12:*

4-155

Georg Jarzembowski (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich glaube, wir haben eine große Mehrheit für den Änderungsantrag 81 gehabt. Dann ist Änderungsantrag 12 hinfällig. Ich bitte, das nur noch einmal festzustellen.

4-156

El Presidente. – Sí, tiene usted razón, señor Jarzembowski: la enmienda 12 decae.

4-157

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – Herr Präsident! Dieser zweite Änderungsantrag ist durchaus als Ergänzung möglich. Das ist kein Widerspruch. Sie schließen einander nicht aus.

(Unruhe im Saal)

4-158

El Presidente. – ¿Puede darnos su opinión el ponente, el señor Albertini?

4-159

Gabriele Albertini, relatore. – Signor Presidente, onorevoli colleghi, sono favorevole a quanto ha riferito il nostro coordinatore Jarembowski: decade il 12.

4-160

8.8 - Plazo de protección del derecho de autor y de determinados derechos afines (A6-0070/2009, Brian Crowley)

4-161

- Antes de la votación:

4-162

Sharon Bowles (ALDE). – Mr President, I am sorry to trouble colleagues in a long voting session, but it has been newly marked on the voting list that Amendment 80 to a recital falls if Amendment 37 is passed. The first half of the amendment is exactly the same but the new bit – the second part – is consistent. Amendment 81, which is the corresponding amendment to the article, is not marked as falling when the corresponding article amendment, 55, is passed. Therefore, I would request that we vote on Amendment 80 as an addition to 37, if Members like it – which is a different matter – as it looks like we are also doing with Amendment 81.

4-163

El Presidente. – Gracias, señora Bowles. Como es natural, tenemos que escuchar al ponente señor Crowley.

4-164

Brian Crowley, rapporteur. – Mr President, I do not think this can be added as an addition. It should be taken separately.

4-165

8.9 - Sistemas de transporte inteligentes en el sector del transporte por carretera (A6-0226/2009, Anne E. Jensen)

4-166

- Antes de la votación:

4-167

Alexander Alvaro (ALDE). – Mr President, with the utmost respect, I believe you would gain a lot of popularity, and it would be received with a lot of admiration, if you could speed up the voting procedure.

(Applause)

4-168

El Presidente. – Le agradezco mucho el consejo, señor Alvaro. Por supuesto, se nota que usted nunca ha hecho esto.

4-169

8.10 - Segundo Programa Marco Polo para la concesión de ayuda financiera comunitaria a fin de mejorar el comportamiento medioambiental del sistema de transporte de mercancías ("Marco Polo II") (A6-0217/2009, Ulrich Stockmann)

4-170

8.11 - Red ferroviaria europea para un transporte de mercancías competitivo (A6-0220/2009, Petr Duchoň)

4-171

8.12 - Derechos de los pacientes en la asistencia sanitaria transfronteriza (A6-0233/2009, John Bowis)

4-172

- Antes de la votación:

4-173

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL). – Ik heb een punt van orde op grond van artikel 168, lid 2. Onze fractie heeft een amendement ingediend over de verandering van de rechtsgrondslag en dat hebben ook een aantal andere fracties gedaan. De verandering behelst dat nu alleen artikel 95 inzake de interne markt en dus de economische belangen als

rechtsgrondslag wordt opgenomen en niet artikel 152 inzake de volksgezondheid, waarbij de patiënt als uitgangspunt wordt genomen.

In beginsel is door de Commissie milieubeheer advies gevraagd aan de Commissie juridische zaken, maar in dat verband werd alleen op basis van het originele voorstel van de Commissie om advies gevraagd. In het verslag-Bowis is nu duidelijk een verandering aangebracht waardoor de patiëntenrechten in dit verslag aan de orde komen en dus ook de rechtsgrondslag veranderd is. Nu worden deze amendementen echter niet ontvankelijk verklaard en komt de fundamentele wijziging die het Parlement wil aanbrengen - dus van alleen maar marktgericht naar ook patiëntenrechten - in het gedrang. Ik wil verzoeken om terugverwijzing van het verslag naar de Commissie milieubeheer.

4-174

El Presidente. – Señora Liotard, ahora vamos a votar la 158, que es de rechazo, y una vez tengamos esto resuelto, le contesto a su observación.

Sobre las enmiendas relativas a la base jurídica, yo les hago una propuesta: la Presidencia ha de decidir si estas enmiendas, es decir, las enmiendas 159, 119, 116, 125, son admisibles o no, pero la decisión que se ha de tomar depende, como es natural, de la configuración final de la Directiva, que será modificada a lo largo de la votación.

Por tanto, yo les propongo que la votación sobre la admisibilidad de estas enmiendas la tomemos al final, dado que, al final, la Presidencia tendrá elementos de juicio para decidir si son admisibles o no. De lo contrario, estaríamos ahora decidiendo sin suficiente conocimiento.

Por tanto, si los señores portavoces están de acuerdo, votaremos estas enmiendas al final.

4-175

Philip Bushill-Matthews, rapporteur. – Mr President, I agree with that proposal, but, just for the sake of clarity, could you mention those amendments covered by the legal base – 159, 119 etc.? The ‘etc.’ should also include the recital, which is Amendment 126.

4-176

El Presidente. – Vamos entonces a votar sobre 80 enmiendas de la comisión competente, y tenemos presente que el señor Bushill-Matthews desea formular una enmienda oral a la enmienda 100.

- *Antes de la votación de la enmienda 100:*

4-177

Philip Bushill-Matthews, rapporteur. – Mr President, apologies to colleagues for introducing it at this late stage, but the reason is one of simple clarification.

Amendment 100 refers to the responsibility of Member States to exchange information about disciplinary and criminal findings against health professionals. This is absolutely appropriate, but it has been brought to my attention at the last minute that this could be construed as saying that if such health professionals were involved in any traffic offences, for example, then Member States would have a responsibility to share information about that. That clearly is not the intention of the amendment and so, for clarification, the wording proposed would now read: ‘Member States shall, immediately and proactively, exchange information about disciplinary and criminal findings against health professionals where they impact upon their registration or their right to provide services’. So this is purely a matter for clarification.

4-178

El Presidente. – En lo que va de la votación de este informe, hemos votado una serie de enmiendas que afectaban a los artículos 15, 16 y 17. Las enmiendas que hemos aprobado afectando a estos artículos son las siguientes: 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110 y 135.

En el debate, la Comisaria Vassiliou ha dicho que estaría dispuesta a revisar la base jurídica si veía que había razones para hacerlo en función de la modificación de la Directiva. Hemos de decidir, para garantizar que el contenido del texto final adoptado por el Parlamento se corresponda con la base jurídica, acerca de la admisibilidad de las enmiendas 159, 119, 116, 125, 126,1.

Teniendo en cuenta lo que ha dicho la Comisaria, teniendo en cuenta que la comisión competente votó esas enmiendas, es decir, que la comisión competente, a saber, la Presidencia de la comisión competente, las consideró admisibles porque permitió que las votasen, y teniendo en cuenta todo lo que hemos votado hoy que en relación con los artículos 15, 16 y 17, constato que se ha cambiado la orientación de la Directiva.

Teniendo en cuenta todo esto, la Presidencia considera admisibles las enmiendas y vamos a proceder a votarlas.

4-179

Philip Bushill-Matthews, rapporteur. – Mr President, I accept your ruling – it is your right to make such a ruling – but because earlier Ms Liotard said that we would need to have a dual base, because, otherwise, if it was only the internal market, that meant we would only be voting on economic issues, without trying to open up the debate again. I would just correct her to say the single legal base that we currently have is not just economic: it is about freedom of choice for patients' rights. Therefore, our group will be voting against a dual legal base, both for these original amendments, and indeed the recital. I would encourage other colleagues to put the patients first.

4-180

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). – Mr President, very briefly, I am trying to be helpful, but am getting hungry. These are important votes and it is a very full agenda and I have every sympathy with you.

I have just been down to the press room and I note that eight journalists are actually listening to the vote – others may be watching on the screens, where every single vote is being broadcast. I therefore think that to read out the result of every vote is not necessary.

(Applause)

4-181

El Presidente. – Señor McMillan-Scott, hasta ahora hemos complacido a los informadores. A partir de este momento, vamos a acelerar las cosas, y así, todo el mundo contento.

- Después de la votación:

4-182

Philip Bushill-Matthews, rapporteur. – Mr President, it was because of the last intervention – which was very well-intentioned – that you omitted your normal practice, which was to thank the rapporteur. I am sure that you would wish to do that, especially in his absence.

4-183

El Presidente. – Sin duda es un buen momento para agradecer al señor Bowis su trabajo y por supuesto para desearle y pronto y feliz restablecimiento.

4-184

8.13 - Seguridad de los pacientes (A6-0239/2009, Amalia Sartori)

4-185

8.14 - Acción europea en el ámbito de las enfermedades raras (A6-0231/2009, Antonios Trakatellis)

4-186

8.15 - Aprobación de la gestión 2007: Comisión - Agencias ejecutivas (A6-0168/2009, Jean-Pierre Audy)

4-187

8.16 - Aprobación de la gestión 2007: 7º, 8º y 9º Fondos Europeos de Desarrollo (FED) (A6-0159/2009, Bogusław Liberadzki)

4-188

8.17 - Aprobación de la gestión 2007: Comité Económico y Social Europeo (A6-0155/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-189

8.18 - Aprobación de la gestión 2007: Comité de las Regiones (A6-0153/2009, Søren Bo Søndergaard)

4-190

8.19 - Aprobación de la gestión 2007: Fundación Europea de Formación (A6-0157/2009, Christofer Fjellner)

4-191

8.20 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea de Seguridad de las Redes y de la Información (ENISA) (A6-0158/2009, Christofer Fjellner)

4-192

8.21 - Aprobación de la gestión 2007: Escuela Europea de Policía (CEPOL) (A6-0160/2009, Christofer Fjellner)

4-193

Christofer Fjellner, föredragande. – Herr talman! Då parlamentet har bestämt sig för att bevilja ansvarsfrihet för Europeiska polisakademin mot min och utskottets rekommendation, skulle jag bara vilja uppmana mina egna medlemmar i PPE-DE-gruppen att faktiskt acceptera PSE-gruppens ändringsförslag. Det finns inga skäl att motivera varför vi väljer att inte bevilja ansvarsfrihet och skjuta upp ansvarsfriheten nu när vi har gjort det. För att detta ska bli konsekvent och hålla ihop, föreslår jag att vår partigrupp stöder socialdemokraternas förslag och röstar ja på de kommande fyra ändringsförslagen.

4-194

8.22 - Aprobación de la gestión 2007: Autoridad de Supervisión del GNSS Europeo (A6-0164/2009, Christofer Fjellner)

4-195

8.23 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Ferroviaria Europea (A6-0165/2009, Christofer Fjellner)

4-196

8.24 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea de Seguridad Marítima (A6-0167/2009, Christofer Fjellner)

4-197

8.25 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea de Reconstrucción (A6-0169/2009, Christofer Fjellner)

4-198

8.26 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea de Medio Ambiente (A6-0171/2009, Christofer Fjellner)

4-199

8.27 - Apobación de la gestión 2007: Autoridad Europea de Seguridad Alimentaria (A6-0172/2009, Christofer Fjellner)

4-200

8.28 - Aprobación de la gestión 2007: Fundación Europea para la Mejora de las Condiciones de Vida y de Trabajo (A6-0173/2009, Christofer Fjellner)

4-201

8.29 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Europea para la Seguridad y la Salud en el Trabajo (A6-0174/2009, Christofer Fjellner)

4-202

8.30 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia de los Derechos Fundamentales de la Unión Europea (A6-0176/2009, Christofer Fjellner)

4-203

8.31 - Aprobación de la gestión 2007: Agencia Comunitaria de Control de la Pesca (A6-0179/2009, Christofer Fjellner)

4-204

8.32 - Deforestación y degradación forestal (B6-0191/2009)

4-205

8.33 - Un plan de acción sobre movilidad urbana (A6-0199/2009, Gilles Savary)

4-206

8.34 - Plan de acción relativo a sistemas de transporte inteligentes (A6-0227/2009, Anne E. Jensen)

4-208

9 - Explicaciones de voto

4-209

El Presidente. – Señorías, les propongo una cosa: que como bastantes de ustedes tienen pedidas varias explicaciones de voto, cuando le dé la palabra a uno, que haga todas las explicaciones seguidas en una sola intervención.

4-210

Explicaciones de voto orales

4-211

- Informe: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

4-212

Jim Allister (NI). – Mr President, every day more and more of my constituents find it nigh impossible to make ends meet. Then I pick up a report like this and I discover that EUR 1.6 billion of European taxpayers' money has been spent on this edifice that is the European Parliament, then I discover that EUR 9.3 million has been lavished upon the political parties in the European Parliament, and then I look and see a reaffirmation of a commitment to a 30% reduction in carbon emissions by 2020, but not a single mention of the most outrageous emission of all – that which flows from the unnecessary travel to this place, 12 times a year. This report is appalling in what it exposes as regards the conduct of this Parliament.

4-213

Richard Corbett (PSE). – Mr President, let me put Mr Allister's comments into context: the European Parliament costs each citizen GBP 1.74 – I say 'pounds' for the benefit of Mr Allister – per year. By comparison, the House of Commons costs each of its citizens GBP 5.75 per year; the House of Lords GBP 1.77 for each citizen of the United Kingdom. In other words, this Parliament is far cheaper to operate per citizen.

However, that does not mean we must rest on our laurels. Of course we should be vigilant, and of course we should cut costs. The point made by Mr Allister about the 12 part-sessions a year costing so much money in Strasbourg is, of course, a correct observation. But this decision does not lie in the hands of the European Parliament: it lies in the hands of the Member States, who, unfortunately – in Edinburgh, under the chairmanship of John Major – made it a legal obligation for the European Parliament to come here 12 times a year. I would call on the Member States to reconsider that decision.

4-214

- Informe: Søren Bo Søndergaard (A6-0150/2009)

4-215

Richard Corbett (PSE). – Mr President, this is on the question of the discharge to the Council. It raises again this gentlemen's agreement, which dates from before direct elections, that Parliament and the Council, as two branches of the legislative authority, each retain fully the responsibility for their own internal budget without each other looking at each other's budget internally or criticising it.

I think the time has come for us to re-examine this gentlemen's agreement, not least because the budget of the Council now includes not only its administrative budget as an institution, as a co-legislature with us, but also contains a budget which potentially will get bigger in the future for executive functions in the field of common foreign and security policy.

The gentlemen's agreement was never intended to apply to executive functions. It was never intended to shield that from parliamentary scrutiny, and I think it is high time that we enter into talks with the Council to reconsider that agreement.

4-216

- Informe: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

4-217

Astrid Lulling (PPE-DE). – Monsieur le Président, je me suis abstenue sur la décharge 2007 concernant le budget du Parlement européen à cause de certains paragraphes de ce rapport qui s'inspirent de désinformations et de contre-vérités diffusées dans les médias, notamment ici, en ce qui concerne le Fonds de pension volontaire des membres.

M. Cohn-Bendit peut dormir sur ses deux oreilles car, en tant que contribuable, il ne sera pas sollicité pour garantir les droits des membres de ce Fonds déjà pensionnés, de leurs veuves, de leurs orphelins, ni ceux des membres qui cesseront leurs activités d'ici le 14 juillet.

S'il considère que les parlementaires membres du Fonds de pension volontaire ne devraient pas participer au vote sur la décharge, il ferait mieux de balayer devant sa porte. D'ailleurs, il participe allègrement au vote des crédits de notre budget qui servent à financer ses indemnités, alors qu'on vient d'apprendre, transparence oblige, que, par exemple, il a mis les

pieds une seule fois en cinq ans dans une réunion d'une commission dont il est membre. Son assiduité légendaire au travail législatif de cette maison – il ne suffit pas de brailler à tort et à travers et de faire des conférences de presse – devrait l'inciter à plus de discrétion, mais en tant que croulant de 68, on ne peut certainement pas attendre mieux de lui.

En plus, Monsieur le Président, ce ne sont pas les déclarations, ici, même si elles émanent de présidents de groupes, qui changeront quoi que ce soit aux responsabilités juridiques de ce Parlement inscrites dans le marbre.

4-218

– **Informe: Christofer Fjellner (A6-0148/2009)**

4-219

Daniel Hannan (NI). – Mr President, we have just voted through the funding for a vast array of Euro-agencies and quangos – the Medicines Agency, the External Borders Agency, the Aviation Safety Agency, and so on – and it seems to me that these are objectionable on three grounds. There is the Euro-sceptic argument against them, there is the legal argument against them and there is the democratic argument.

The Euro-sceptic argument I do not expect will have much traction in this House. It is the very obvious point that these things do not need to be done at Brussels level. The legal argument again I do not expect to have much traction: it is that a lot of these agencies, although they would have been given legal force by the Lisbon Treaty or European Constitution, have no proper legal base at the moment. But the democratic argument I think might have some echo of authenticity even with federalist colleagues and it is this. When a parliament like this contracts out the day-to-day administration of its policies to organisations that we barely visit, that we almost never see – we get the odd committee visit maybe once a year – and we expect them to be carrying out the policy with our signing the cheques obligingly every year, we have diminished our democracy.

Hayek said that the devolution of power to external agencies, while a regular feature, is nonetheless the first step by which a democracy surrenders its powers. Colleagues here, federalist or Euro-sceptic, should all be aware of the danger.

4-220

– **Informe: Mathieu Grosch (A6-0215/2009)**

4-221

Siiri Oviir (ALDE). – Mul on tõesti palju selgitusi, ma ei ole seda kunagi varem teinud, aga pidasin oluliseks seda täna teha. Nimelt tahan esimesena rääkida härra Groschi raporti osas, mille poolt ma hääletasin ja toetasin ka transpordikomisjoni ettepanekuid, sest leian et bussiteenuseid käsitleva senise kahe määruse asemel ühe ümbersõnastatud ja kaasajaga kohastatud määruse vastuvõtmine on igati õigustatud. See samm aitab kaasa selgusele ja vähendab bürokraatiat.

4-223-500

– **Informe: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)**

4-223-750

Siiri Oviir (ALDE). – Järgmisena Silvia-Adriana Ticău raport, mida ma samuti toetasin, sest ka see võimaldab tagada autoveo valdkonnas rakendatava uue määruse veelgi ühtlasema kohaldamise. Leian, et arvestades antud valdkonna rahvusvahelisust, tuleks meil plaanida ka antud registrite puhul üleeuroopaliste päringute tegemise võimaldamist, et sellel teel paremini kaitsta kliente ebaausa konkurentsist eest.

4-223-875

– **Informe: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)**

4-223-937

Siiri Oviir (ALDE). – Härra Groschi raport leidis ka minu poolt toetamist, sest ka see on pühendatud transpordile ja aitab parandada autoveo siseturu tõhusust, õiguskindlust, vähendada halduskulusid ning võimaldab ausamat konkurentsi. Leian, et Euroopa ühtse turu integreerimise raames tuleks jõuda lähiaastatel ka liikmesriikide siseturule juurdepääsu piirangute kaotamiseni.

4-223-968

– **Informe: Silvia Adriana Ticău (A6-0254/2009)**

4-225-002

Siiri Oviir (ALDE). – Teine proua Ticău raport, mis käsitleb ehitiste energiatõhusust, leidis minu poolt toetamist, sest aitab igati kaasa Euroopa energiavarustuse ja energia nõudluse väljakutsete realiseerimisele. See tähendab ta aitab säästa 20% energiatarbimisest suurendatud energiatõhususe abil. Investeeringud energiatõhususse aitavad täna turgutada ka Euroopa majandust, sest nad loovad pea sama palju töökohti, võib-olla isegi enam, kui investeeringud traditsioonilistesse infrastruktuuridesse. Suurenev energiatõhusus on kõige tulusam viis Euroopa Liidule, et saavutada CO2 heidete vähendamise eesmärk, luua töökohti ja vähendada Euroopa Liidu kasvavat sõltuvust välistest energiarnijatest.

4-225-500

- Informe: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

4-225-750

Siiri Oviir (ALDE). – Härra Gauzèsi – ma ei tea, kas ma hääldan nime õieti – raport puudutab reitinguagentuure ja ka see raport leidis toetamist, sest puudused ja vead reitingute ja nende järelvalve osas on omalt poolt aidanud kaasa ülemaailmse finantskriisi tekkele. Kuna reitinguagentuuride arv on väga väike, nende tegevuspiirkond on ülemaailmne ja nende peakorterid asuvad sageli väljaspool ühendust, siis see tekitab minu jaoks paraku küsimuse, et kui tõhus saab olla üks Euroopa õigusakt. Olen nõus, et antud probleemi lahendamiseks tuleb tõhustada koostööd ühenduse ja kolmandate riikide vahel ja vaid sedasi on võimalik ühtlustatud regulatiivse aluse saavutamine.

4-231-968

- Informe: Michel Teychenné (A6-0209/2009)

4-231-952

Siiri Oviir (ALDE). – Raport, mis puudutab meritsi ja siseveeteedel reisijate õigusi – reguleerimine sellel alal on igati tervitatav, sest see samm aitab suurendada ka nende transpordivahenditega reisivate eurooplaste õigusi ning tagab eri transpordiliikide kasutamisel meie tarbijatele võrdsete õiguste tagamise.

4-231-937

- Informe: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)

4-231-906

Siiri Oviir (ALDE). – Härra Albertini raport bussireisijate õiguste kohta leidis toetamist minu poolt, sest bussireisijate õigusi kaitsvad meetmed aitavad lõpuks kaotada Euroopa Liidus seni valitsenud ebavõrdsuse ning see tagab kõigi reisijate võrdse kohtlemise, nii nagu see toimib täna juba lennu- ja raudteetranspordi kasutajatele. Kuna antud õigusakt puudutab nii vedajaid kui ka reisijaid ning vedajatele nähakse ette palju uusi kohustusi, siis on mõistlik, et teatud nõuete osas tuleks anda teenuse pakujatele parema tulemuse saavutamiseks veidi pikem jõustamisaeg.

4-231-953

- Informe: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

4-231-002

Siiri Oviir (ALDE). – Proua Jenseni raport intelligentsete transpordisüsteemide kohta – nende rakendamine on tõestanud oma mõjusust, muutes transpordi tõhusamaks, ohutumaks ja turvalisemaks, aidates samal ajal kaasa ka poliitilise eesmärgi saavutamisele, milleks on muuta transport puhtamaks. Sellest kõigest lähtuvalt hääletasin ma raporti poolt.

4-231-500

- Informe: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

4-231-625

Siiri Oviir (ALDE). – Härra Ulrich Stockmanni raport Marco Polo II programmi kohta on toetamist väärt, sest selle raames on võimalik vähendada maanteeummikuid, parandada transpordisüsteemi keskkonnakaitse meetmeid ja edendada transpordiliikide ühitamist. Kuid mulle teeb muret, et iga aastaga jääb finantsabi taotlusi ja seega kavandatavaid projekte, mida saaks selle programmi raames rahastada, järjest vähemaks.

4-231-812

- Informe: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

4-231-859

Siiri Oviir (ALDE). – Härra Duchon'i raport leidis toetust, sest raudteetranspordil on Euroopa transpordi raamistikus vägagi oluline roll ka täna, seda vaatamata kaubavedude pidevale vähenemisele. Toetasin raportit ka sellepärast, et nõustusin raportööriga, et kõnealune õigusakt tuleb koostada nii, et seeläbi muutuks raudteevõrgustik tulevikus kõigile kasutajatele tõhusaks.

4-231-929

- Informe: John Bowis (A6-0233/2009)

4-227-002

Siiri Oviir (ALDE). – Arutasime ka täna hommikul ja hääletasime äsja ka tervishoiupaketist teatud raporteid. Toetasin patsiendi õiguste kaitset piiriüleses tervishoius, sest olen seda meelt, et liiga kaua on Euroopa Parlamendi valitud saadikud olnud rahul sellega, et juristid teevad selles osas õigust – õiguse peaksid tegema poliitikud ehk siis Euroopa valijate poolt valitud parlamendisaadikud. Viimane aeg on selle direktiiviga tegeleda ja ta vastu võtta.

4-227-501

- Informe: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

4-232-500

Siiri Oviir (ALDE). – Trakatellise raport haruldaste haiguste valdkonnast on justkui jätk patsiendi õigustele, mida ma toetasin, kuid ei toetanud selles raportis ettepanekut number 15, sest see ettepanek kuulub eelmisesse sajandisse ja poliitika ei tohi mõjutada geneetilisi uurimusi.

4-235-500

– **Informe: Gilles Savary (A6-0199/2009)**

4-235-625

Siiri Oviir (ALDE). – Raport, mis käsitleb linnaliiklust ja selle tegevuskava oli toetamist väärt, sest linnatransport mängib ju väga olulist osa ühenduse kauba- ja reisijateveos. Sellest tulenevalt on igati õigustatud eraldi linnatranspordi strateegia koostamine.

4-235-750

– **Informe: Anne Jensen (A6-0227/2009)**

4-235-875

Siiri Oviir (ALDE). – Ja viimasena tahaksin nimetada proua Anne Jenseni raportit intelligentsete transpordisüsteemide tegevuskava kohta, kuna see tegevuskava keskendub geograafilisele järjepidevusele.

4-235-937

– **Informe: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)**

4-222

Daniel Hannan (NI). – Today we mark the anniversary of the greatest of all Englishmen and perhaps the greatest dramatist and writer mankind has produced. It is a characteristic of Shakespeare's work that, whatever experiences we carry to them, they always illuminate our experiences more than our experiences illuminate the plays. I can do no better today than to quote John of Gaunt's dying speech from *Richard II*, which not only beautifully describes our budgetary problems in Britain but also our situation here in Europe.

First, on the budget:

‘This land of such dear souls, this dear dear land [...]

Is now leased out – I die pronouncing it – like to a tenement or pelting farm.’

But then listen to his description of the Lisbon Treaty or European Constitution:

‘England, bound in with the triumphant sea,
Whose rocky shore beats back the watery siege
Of envious Neptune, is now bound in with shame,
With inky blots and rotten parchment bonds.
That England that was wont to conquer others
Hath made a shameful conquest of itself.’

If there is a better description than that, I have yet to hear it.

4-223

El Presidente. – No le conocía estas cualidades de rapsoda. Lo ha hecho usted muy bien.

4-224

– **Informe: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)**

4-225

Syed Kamall (PPE-DE). – Mr President, when we vote on issues in the European Parliament we should always be sure that we take the moral lead.

It is quite right for us to be talking about energy efficiency. Frankly, I have no problem with that at European level, national level or local level. I think more of it can be done at local government level, but it is good to share best practice and ideas at the European and national level.

However, in taking that lead, we have to show moral leadership. How can we talk about the energy efficiency of buildings when we continue to operate out of two Parliament Chambers, one here in Strasbourg and one in Brussels? What about the CO₂ emissions of the Parliament in Strasbourg, when we are talking about tens of thousands of tons of CO₂ emissions every year? It is time to stop the hypocrisy, to show leadership and to close down the Strasbourg Parliament.

4-226

– **Informe: John Bowis (A6-0233/2009)**

4-227

Syed Kamall (PPE-DE). – Mr President, let me start by paying tribute to my colleague, John Bowis, and I am sure we all wish him a speedy recovery. Thank goodness that he was able to take advantage of a health-care system from another country. He, a British citizen, was able to take advantage of the excellent health-care service in Belgium.

These are a few steps in the right direction for citizens right across the EU to be able to make a decision on where to go for health-care services. If patients are given information about the recovery rates for different diseases in a number of different countries, and they are given the choice, then they are able to choose in which country they would recover best. To take advantage of those health-care services is a positive step in the right direction.

I have often criticised some of the initiatives that we discuss in this place, but I think this is a positive move. We look forward to offering choice and greater service to patients right across the European Union.

4-228

- Informe: Brian Crowley (A6-0070/2009)

4-229

Zuzana Roithová (PPE-DE). –

Mám dále vysvětlit hlasování ke zprávě Crowley – Doba ochrany autorského práva. Hlasovala jsem proti zprávě, která je nedomyšlená, ale má ovlivňovat na 45 let dopředu ceny hudby pro koncové spotřebitele. Chci pomoci běžným umělcům a na to je potřeba legislativa v oblasti regulace smluvních podmínek a kolektivních správců a nastavení systému sociálního zabezpečení, důchodového pojištění či změny licenčních tarifů. Dopadové studie upozorňují, že jen 2 % příjmů se rozdělí mezi běžné umělce, zbytek získají nahrávací společnosti a největší umělci. Následná redistribuce poškodí mladé naděje umělce a spotřebitele a daňoví poplatníci navíc zaplatí stovky milionů eur navíc. Návrh komplikuje život knihovnám, archivům, uměleckým školám a nezávislým filmařům. Není jasný dopad u audiovizuálních umělců. Všechny právní autority před návrhem varují, a proto jsem byla proti.

4-230

- Informe: Anne E. Jensen (A6-0226/2009)

4-231

Brigitte Fouré (PPE-DE). – Monsieur le Président, sur le rapport Jensen, j'ai voté en faveur de ce rapport, c'est-à-dire le rapport sur la proposition de directive sur le déploiement de systèmes de transport intelligents. L'objectif de cette directive est de garantir l'interopérabilité des technologies de l'information et de la communication dans les transports.

L'innovation dans le domaine des transports doit être encouragée, en particulier lorsqu'elle peut améliorer la sécurité des véhicules. Or, l'innovation perd de son utilité si nous ne garantissons pas qu'elle puisse être appliquée sur l'ensemble de l'espace européen.

Cette directive devrait permettre de contribuer à la réduction du nombre de morts sur les routes européennes, en réduisant à la fois le risque de collision et la gravité des accidents. Je rappelle que l'Union européenne s'est fixé comme objectif de diviser par deux le nombre de morts sur les routes d'ici à 2010 par rapport au niveau de 2000.

À ce titre, je regrette que la directive sur la coopération transfrontière en matière de sécurité routière, que nous avons votée il y a déjà plusieurs mois, n'ait toujours pas été adoptée par les ministres des transports de l'Union européenne car elle permettrait, là encore, de sauver des vies en facilitant l'exécution des sanctions à l'encontre des automobilistes qui commettent une infraction dans un autre État membre que celui où leur véhicule est immatriculé.

4-231-750

- Informe: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

4-231-804

Brigitte Fouré (PPE-DE). – En ce qui concerne maintenant le rapport de M. Duchoň sur les corridors de fret ferroviaire, je voudrais dire que le Parlement européen vient d'adopter ce rapport relatif au réseau ferroviaire européen pour un fret compétitif. J'ai voté en faveur de ce rapport, qui devrait permettre d'augmenter et d'améliorer le transport des marchandises par la voie ferrée.

Une action européenne dans ce domaine était nécessaire. Le fonctionnement actuel du transport de fret ferroviaire n'est en effet pas satisfaisant, offrant trop peu de garanties, en termes de fiabilité des horaires, aux entreprises souhaitant utiliser la voie ferrée pour transporter leurs marchandises.

Or, il nous faut rendre le fret ferroviaire plus attractif pour les entreprises car, si une partie du transport de marchandises passe de la route à la voie ferrée, c'est autant d'émissions de gaz à effet de serre évitées et autant de camions en moins dans les bouchons sur les routes et autoroutes.

J'espère donc maintenant que les ministres des transports des États membres suivront la voie ouverte par le Parlement européen vers un réseau de fret ferroviaire européen plus performant.

4-232

- Informe: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

4-233

Bernd Posselt (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich habe gegen den Bericht Trakatellis gestimmt wegen des skandalösen Änderungsantrags 15, der die Heilung von Krankheiten mit der Tötung von ungeborenen Menschen verwechselt und nach Eugenik riecht. Wir müssen uns darüber im Klaren sein: Der Mensch hat von der Verschmelzung von Ei und Samen bis zum natürlichen Tod ein Lebensrecht, und dieses Lebensrecht wird hier radikal in Frage gestellt. Ein ungeborener Mensch soll kein Lebensrecht mehr haben, bloß weil er krank ist. Das ist genau das Gegenteil von Medizin, es ist Tötung.

Deshalb ist der Bericht Trakatellis inakzeptabel und der Änderungsantrag ein Skandal, der dieses Haus belastet, das sich ansonsten immer wieder große Verdienste um die Bioethik und den Schutz des ungeborenen Lebens erworben hat.

4-235

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – Herr Präsident! Ich habe in der Abstimmung über die Entlastung zum ersten Mal, seit ich Mitglied des Hauses bin, gegen die Entlastung für die Kommission gestimmt und möchte meine Gründe darlegen: Mir geht es im Wesentlichen um die Art und Weise, wie die Europäische Kommission die Beitritte der beiden neuen Länder Rumänien und Bulgarien gehandhabt hat.

Wir haben es in Rumänien und Bulgarien mit einer Vielzahl von Problemen zu tun, mit einem großen Korruptionsanteil, mit viel Geld, mit viel europäischem Geld, das verschwunden ist. Die Europäische Kommission hat erst im Jahr 2008 angefangen, diese Gelder einzufrieren. Wir haben 2007 viel Geld verloren und haben es jetzt mit kaum vorhandenen Kontrollsystemen zu tun bzw. mit Kontrollsystemen, die nur lückenhaft funktionieren. In Rumänien haben wir es mit einer hohen Korruptionsrate zu tun und mit Problemen bei der Justiz. All dieses ist dem Vorbeitrittsprozess anzulasten.

Mir geht es darum, ein Zeichen zu setzen, der Europäischen Kommission zu sagen, dass sie bei künftigen Beitritten anders vorgehen muss, und ihr auch zu sagen, dass sie, wenn man sie in anderen Ländern schon beobachtet hat, durchaus mit mehr Erfolg unterwegs sein könnte, wenn sie dies möchte.

Ich möchte die Kommission auffordern, den beiden Ländern beim Aufbau von Finanzkontrollsystemen, die diesen Namen verdienen, zu helfen und die systemischen Schwächen in diesen beiden Ländern zu beseitigen zu helfen. Sonst haben wir hier ein Dauerproblem und ein Dauersorgenkind für ganz Europa am Hals.

4-236

Explicaciones de voto por escrito

4-237

- Informe: Paulo Casaca (A6-0184/2009)

4-238

Alexander Alvaro (ALDE), schriftlich. – Das Europäische Parlament hat heute über den Bericht von P. Casaca zur Entlastung zur Ausführung des Haushaltsplans des Europäischen Parlaments für das Haushaltsjahr 2007 abgestimmt. Der Bericht hat sich auch mit dem Pensionsfonds des Europäischen Parlaments beschäftigt.

Bei dem Pensionsfonds des Europäischen Parlaments handelt es sich um ein Altersvorsorgesystem mit freiwilliger Mitgliedschaft. Der Pensionsfonds ist nun in Zahlungsschwierigkeiten geraten und es ist ein Defizit entstanden.

Die FDP im Europäischen Parlament spricht sich gegen den Ausgleich des Defizits aus Steuermitteln aus. Es ist unverantwortlich, dass der europäische Steuerzahler für diese Verluste gerade stehen soll. Derartige Pläne gilt es zu verhindern. Die FDP im Europäischen Parlament stimmt gegen die Entlastung des Haushaltsplans des Europäischen Parlaments. Die Möglichkeiten für einen Ausgleich des Defizits durch Steuerzahlergelder werden nicht vollständig ausgeschlossen.

4-239

Richard James Ashworth (PPE-DE), in writing. – British Conservatives have been unable to approve discharge of the 2007 European budget, section I, European Parliament. We are insistent that the parliamentary budget must deliver value for money for the European taxpayer and we are, therefore, supportive of most of the rapporteur's report. In particular, we note with approval the progress that has been made in the implementation of the Parliament's budget, as recorded by the Court of Auditors' report 2007. We also support the rapporteur's remarks regarding the Members' voluntary pension fund. However, in line with our traditional approach, we will continue to vote against granting discharge until we see real progress towards the achievement of an unqualified statement of assurance from the European Court of Auditors.

4-240

Monica Frassoni (Verts/ALE), in writing. – Today, the Green Group voted in favour of the Casaca report on EP discharge 2007.

We want to stress that with the adoption of this report in plenary, the presidium of this House should take up its responsibility and act immediately on the text adopted as far as the voluntary pension fund is concerned, and that clear decisions should be taken to the effect that under no circumstances will the voluntary pension fund be bailed out with extra money from Parliament's budget, either directly or indirectly, and that the list of participants in the fund will be made public without further delay.

It should be made clear that, in so far as Parliament has to guarantee the pension rights of its Members, it should also have full control of the fund and its investment policies. We expect these decisions to be taken before the end of April 2009.

4-241

Marian Harkin (ALDE), *in writing*. – I abstained as I am a member of the Pension Fund.

4-242

Jens Holm and Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *in writing*. – We have voted against the Casaca report on the 2007 Discharge of the European Parliament for three reasons. Firstly, we oppose the situation whereby the MEPs' voluntary pension fund is being funded by taxpayers' money. Secondly, we oppose the situation whereby taxpayers' money can be given to a private pension fund where the list of participants and beneficiaries is kept secret and is not published.

Thirdly, we completely oppose using even more taxpayers' money to cover the pension fund's current deficit as a result of speculative investments. We do support paragraphs 105 and 109 of the Casaca report, which remedy some objections we have concerning the voluntary pension fund of the MEPs, but because the Casaca report does not change the existing situation, we have voted against giving the discharge in respect of the implementation of the European Parliament's budget for the financial year 2007.

4-243

Kartika Tamara Liotard and Erik Meijer (GUE/NGL), *in writing*. – We voted against the Casaca report on the 2007 Discharge of the European Parliament for three reasons. Firstly, we are against the situation that the MEPs voluntary pension fund is being funded by taxpayers' money. Secondly, we are against the situation that taxpayers' money can be given to a private pension fund where the list of participants and beneficiaries is kept secret and is not published.

Thirdly, we are completely against using even more taxpayers' money to cover the pension fund's current deficit as a result of speculative investments. We support paragraphs 105 and 109 of the Casaca report, which remedy some objections we have concerning the voluntary pension fund for MEPs, but because the Casaca report does not change the existing situation, we have voted against giving discharge in respect of the implementation of the European Parliament's budget for the financial year 2007.

4-244

Toine Manders (ALDE), *schriftelijk*. – Helaas moest ik het begin van de stemming missen, maar ik deel volledig de strekking van de verslagen over de kwijting en van het verslag-Casaca in het bijzonder. Het zou onverantwoord zijn als we, zeker in deze tijden, met belastinggeld tekorten in het pensioenfonds zouden aanvullen. Een eventueel tekort in het fonds is een kwestie van het fonds en zijn leden, en niet van de Europese belastingbetaler.

Parlementariërs hebben een voorbeeldfunctie en moeten voorzichtig omgaan met gemeenschapsgeld. Dat geldt voor hun inkomsten, pensioenen en vergoedingen. Daarom ben ik blij dat het Parlement vandaag zijn goedkeuring aan het verslag heeft gehecht.

4-245

Carl Schlyter (Verts/ALE), *skriftlig*. – Jag vägrar att bevilja ansvarsfrihet för en institution som öser mer än en miljard euro på en extra pensionsförsäkring som till två tredjedelar är finansierad genom offentliga pengar. Ledamöter av Europaparlamentet som är anslutna till denna extra pensionsfond måste acceptera en sänkning av dessa lyxpensioner, precis som låginkomsttagare har tvingats att acceptera en sänkning av sina pensioner. Ansvarfriheten gäller 2007, men vi kan inte vänta ett år med att kritisera ett beslut från 2008 om extra utbetalningar till pensionsfonden.

4-246

Olle Schmidt (ALDE), *skriftlig*. – Jag avstod från att rösta, eftersom jag den 21 april 2009 lämnade den frivilliga pensionsfonden och därför inte ville påverka röstresultatet.

4-247

Kathy Sinnott (IND/DEM), *in writing*. – We, as MEPs, are meant to represent and serve the people of Europe. All of our constituents are suffering from the consequences of the economic crisis, especially in the loss and diminishment of their pensions. In my own constituency of Munster, Ireland, many workers face a very uncertain old age because the pensions that they have paid into have lost a great deal of value, or in some cases they have lost their pensions completely with the closure of their companies.

In voting on this report, I am happy to declare that I have an interest, as Parliament's rules demand. As a Member I pay into a pension fund. However, I do not see this as a conflict of interest.

To me it seems unreasonable for MEPs to expect immunity, and we should equally bear the burden of the economic crisis. As an MEP I uphold the citizens' interests before my own.

4-248

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), in writing. – I voted against the Casaca report on the 2007 Discharge of the European Parliament for three reasons. Firstly, I am against the situation that the MEPs' voluntary pension fund is being funded by taxpayers' money. Secondly, I am against the situation that taxpayers' money can be given to a private pension fund where the list of participants and beneficiaries is kept secret and is not published.

Thirdly, I am completely against using even more taxpayers' money to cover the pension fund's current deficit as a result of the speculative investments. I do support paragraphs 105 and 109 of the Casaca report, which remedy some objections I have concerning the voluntary pension fund of the MEPs, but, because the Casaca report does not change the existing situation, I voted against giving the discharge in respect of the implementation of the European Parliament's budget for the financial year 2007.

4-249

- Recomendación para la segunda lectura: Silvia-Adriana Ticău (A6-0210/2009)

4-250

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – Com esta proposta clarificam-se as regras para se ser transportador rodoviário.

As novas regras são apresentadas com o objectivo de aumentar a segurança e a excelência deste negócio, bem como de assegurar critérios comuns de gestão financeira destas empresas.

A obrigatoriedade de ter um gestor formado responsável pela gestão do tráfego da companhia, bem como de demonstrar a sua saúde financeira, são sinais desta nova forma de encarar a actividade.

Outros elementos importantes deste texto são os pontos relativos à protecção dos dados pessoais, à criação de um registo, com uma secção pública e outra confidencial, e ainda ao termo das chamadas *empresas de caixa postal*.

As condições necessárias ao acesso à profissão, designadamente a reputação, a saúde financeira e a capacidade profissional, correspondem a uma clarificação deste negócio, que esperamos lhe permita prosperar de forma mais transparente, assegurando aos clientes uma melhor protecção e segurança.

4-251

- Recomendación para la segunda lectura: Mathieu Grosch (A6-0211/2009)

4-252

Dirk Sterckx (ALDE), in writing. – I oppose the compromise reached between the rapporteur and the Council on the rules for access to the international road haulage market. We believe that creating new frontiers and new restrictions on cabotage in the transport sector is not the solution to the problems the road transport sector is facing as a result of the economic crisis. Moreover, from an environmental point of view, we cannot accept restrictions such as the requirement that the goods carried in the course of an incoming international carriage have to have been fully delivered before a cabotage operation can be carried out. This is entirely at odds with the reality of road transport and stands in the way of efficient organisation of freight transport. This will lead to more empty trucks.

However, I strongly support a very strict approach concerning access to the occupation of road transport operator. If we have strict rules concerning access to the profession we do not need to fear for an open European transport market.

4-253

- Informe: Silvia-Adriana Ticău (A6-0254/2009)

4-254

Martin Callanan (PPE-DE), in writing. – I accept the need to improve the energy efficiency of buildings, and I am persuaded that the EU can play a positive role in this respect. In fact, I think this report does not attach enough importance to the energy efficiency of buildings in the wider context of addressing environmental concerns such as climate change.

Making buildings more energy efficient is relatively simple, relatively low cost and relatively beneficial. Making buildings more energy efficient would also have a massive positive impact on carbon emissions in the EU. However, the European Commission has consistently sidelined energy efficiency as a flagship policy in favour of hammering the motor industry. I am convinced that making car manufacturers the scapegoats for climate change is a deeply flawed and counterproductive policy.

Sadly, in my constituency of north-east England, Nissan has recently announced job losses and a scaling back of production. It would be naïve to ignore the role of EU regulation in the current crisis afflicting the car industry. This crisis could largely have been averted with a more balanced EU environmental policy that attached appropriate importance to the energy efficiency of buildings.

4-255

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Am votat în favoarea raportului doamnei Țicău, deoarece consider că îmbunătățirea performanței energetice a clădirilor este esențială pentru protecția mediului, dar și pentru reducerea pierderilor de energie suportate de cetățeni.

În același timp, cetățenii europeni nu trebuie să suporte singuri toate costurile modernizării energetice a clădirilor. UE și statele membre trebuie să asigure mijloace financiare necesare în acest scop, precum: crearea, până în 2014, a unui Fond pentru Eficiența Energetică, finanțat din bugetul comunitar, Banca Europeană de Investiții (BEI) și statele membre, în vederea promovării investițiilor publice și private în proiecte care să sporească eficiența energetică a clădirilor; reduceri ale Taxei pe Valoare Adăugată (TVA) pentru bunuri și servicii legate de eficiența energetică și energii regenerabile; extinderea criteriilor de eligibilitate pentru a finanța din Fondul European de Dezvoltare Regională (FEDER) modernizarea energetică a clădirilor, nu doar a locuințelor; proiecte de cheltuieli publice directe; subvenții și garanții pentru împrumuturi; ajutoare sociale.

4-256

Edite Estrela (PSE), por escrito. – Os preços e a fiabilidade do abastecimento de energia são factores críticos para a competitividade da EU, sendo que o aumento da eficiência energética é uma das formas mais rentáveis para a União Europeia atingir as suas metas de emissões de CO₂, criar empregos, reduzir os encargos das empresas, resolver os impactos sociais dos aumentos dos preços da energia e reduzir a crescente dependência relativamente a energia proveniente do exterior.

O desempenho energético de edificios representa, actualmente, cerca de 40% do consumo de energia e, com a reformulação da directiva, será possível melhorar a actual situação. Todos os actores pertinentes devem ser informados dos benefícios da melhoria do desempenho energético e devem ter acesso a informações relevantes sobre o modo de proceder. É importante, por isso, que os instrumentos financeiros, que apoiam a melhoria da eficiência energética dos edificios, estejam acessíveis às autoridades locais e regionais.

4-257

Peter Skinner (PSE), in writing. – I welcome the initiative to ensure the effectiveness of energy performance of buildings. Clearly there is a balance to be had between the necessity of action to prohibit CO₂ emissions where we can, and economic costs. The idea of energy certification of such buildings is one of the key issues which can help drive consumption in an informed way.

4-258

- Informe: Jean-Paul Gauzès (A6-0191/2009)

4-259

Jens Holm, Kartika Tamara Liotard, Erik Meijer and Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), in writing. – We are completely in favour of more stringent rules regarding financial activities and credit rating agencies. However, we chose to vote against the report by Mr Gauzès today. This is because the report is insufficient and does not put enough emphasis on the right issues. There is a strong need for public credit rating agencies which do not work for profit, since this is the only way to avoid conflicts of interests in the rating process. This question was not raised in the report in a satisfactory manner.

4-260

Astrid Lulling (PPE-DE), par écrit. – Je me rallie sans hésitation au rapport de Jean-Paul Gauzès qui a encore démontré ses qualités de négociateur. Il est heureux qu'un compromis ait pu être trouvé rapidement sur ce texte.

En se dotant d'un cadre réglementaire sur les agences de notation, l'Europe est en avance et montre le chemin, alors que les États-Unis n'ont pas encore réagi concrètement sur ce terrain. Une partie de la crédibilité et de la confiance dans les marchés de capitaux dépend des notations élaborées et diffusées par ces agences.

Le cadre réglementaire que nous établissons aujourd'hui devrait pouvoir améliorer les conditions de préparation de ces notations, dès lors qu'elles sont utilisées dans un cadre prudentiel pour des activités réglementées.

Mais il était important que le compromis ne se traduise pas par des solutions visant simplement à interdire toute référence à des notations dans quelque contexte que ce soit, dès lors que celles-ci n'auraient pas été établies dans le cadre de ce règlement. Outre le caractère en partie attentatoire à des libertés importantes, comme celles d'expression et de commerce, une telle approche aurait vraisemblablement favorisé les marchés non européens, au détriment de ceux domiciliés en Europe, ainsi que les opérations financières privées et confidentielles, au détriment de celles qui sont publiques et soumises à des règles de transparence. La solution retenue trouve donc ma pleine approbation.

4-261

Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – Situationen i världsekonomin är alltså turbulent, och så sent som i går kunde IMF meddela att den finansiella krisen mycket väl kan komma att förvärras ytterligare framöver. Det borde knappast förvåna någon att detta är regleringsiverns och kontrollhysterins högtidsstund.

Att redan innan utredningarna är genomförda och analyserna färdigskrivna börja skissera på långtgående kontrollsystem för finansmarknadens funktion är emellertid ett förfärligt misstag. Flera viktiga aktörer, däribland Sveriges Riksbank, anser att kommissionen inte på ett trovärdigt sätt har lyckats bevisa ett marknadsmisslyckande som motiverar ytterligare reglering av kreditvärderingsinstituten.

Detta bekymrar uppenbarligen inte EU. Istället är lagstiftarna i Bryssel inställda på att turbulensen på världens finansmarknader ska ge EU anledning att flytta fram sina positioner. Om det finns något system i världen idag som i ordets rätta bemärkelse är globalt så är det finansmarknaderna. Ytterligare kontroll av exempelvis kreditvärderingsinstituten bör därför, om och när så bedöms nödvändigt, initieras och planeras på global nivå. Eftersom man i denna kammare söker lösningar inom ramen för EU-samarbetet, har jag valt att rösta nej till betänkandet.

4-262

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), *in writing*. – I am completely in favour of more stringent rules regarding financial activities and credit rating agencies.

I did however choose to vote against the report by Mr Gauzès today. This is because the report is insufficient and does not put enough emphasis on the right issues. There is a strong need for public credit rating agencies which do not work for profit, since this is the only way to avoid conflicts of interests in the rating process. This question was not raised in the report in a satisfactory manner. This is only one example of the failings of this report.

4-263

Andreas Mölzer (NI), *schriftlich*. – Wenn wir nun Grauzonen auf den Finanzmärkten schließen und strengere Vorschriften vorgeben, ist dies längst überfällig. Allerdings bekämpfen wir damit nur die Symptome, nicht aber die Ursachen. Die Deregulierung der letzten Jahre ließ neue, dank ihrer Komplexität undurchschaubare Kapitalmarktprodukte aus dem Boden sprießen. In diesem Sinne habe ich für die striktere Finanzaufsicht gestimmt, wenngleich das alleine bei weitem nicht ausreichen wird.

Will man künftig den Aufbau derartiger Kartenhäuser vermeiden, kann man nur die riskanten Finanzprodukte selbst verbieten. Eine eigene Aufsichtsbehörde jedoch würde wohl nur mehr Bürokratie schaffen, aber nicht für mehr wirtschaftliche Vernunft und ein Ende der Casino-Mentalität sorgen.

4-264

John Purvis (PPE-DE), *in writing*. – While the credit rating agencies have to accept some degree of blame for the failures in the securitisation of sub-prime mortgages which led to the financial crisis, it is with some regret that the UK Conservative delegation has voted to accept the plans to regulate the CRAs drawn up in the Gauzès report. CRAs should not be seen as a scapegoat, given that equally at fault were the banking and regulatory culture that relegated risk strategies to the back rooms.

We hope that the EU, the United States and the CRAs can work together to create a system that operates properly. For this to happen, a heavy-handed regulatory approach needs to give way to one that accepts the element of risk in all investments and which allows a degree of acceptance of ratings undertaken outside the scope of what we have today voted. Above all, it needs to be flexible enough to adapt to new circumstances and to let the market breathe.

4-265

Olle Schmidt (ALDE), *skriftlig*. – På grund av mina speciella kontakter med kreditvärderingsbranschen deltog jag inte i denna omröstning.

4-266

Peter Skinner (PSE), *in writing*. – The G20 recommendations to the Working Group on Financial Services clearly call for greater transparency and regulation of credit rating agencies. This report, which was a response from the European Parliament to the G20, is the right balance. However, there is some question that remains on the level of competence that CESR will have to demonstrate if they are to play a central role in such regulation.

4-267

– **Informe: Gabriele Albertini (A6-0250/2009)**

4-268

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Grazie Presidente. Il mio voto è favorevole.

I regolamenti 11/12 CE del 1998 hanno portato alla creazione del mercato unico del trasporto internazionale con autobus. Tale liberalizzazione ha contribuito ad incrementare il costante aumento dei volumi di traffico relativi al settore che, dalla metà degli anni novanta ad oggi, ha avuto un'espansione in continua crescita.

Tuttavia però questa tendenza positiva non è andata di pari passo con la tutela ed il rispetto dei diritti dei viaggiatori: numerosi sono gli inconvenienti segnalati dai viaggiatori come cancellazioni, prenotazioni in eccesso, bagagli smarriti e ritardi.

Al contrario di viaggiatori che scelgono altri mezzi di trasporto gli utenti che usufruiscono dell'autobus, non sono ancora tutelati a causa di un vuoto legislativo comunitario.

Guardo quindi con favore alla proposta della commissione per i trasporti e il turismo che, tramite il documento che ci apprestiamo a votare, cerca di definirne i diritti. In particolare la proposta risulta particolarmente interessante perché introduce la responsabilità del vettore in caso di decesso o lesioni, risarcimenti e assistenza in caso di cancellazioni e ritardi, il riconoscimento dei diritti delle persone a mobilità ridotta o diversamente abili e l'istituzione di organi responsabili atti al controllo di tale regolamento e al recepimento di reclami.

Un passo importante verso la parità dei diritti di tutti i viaggiatori.

4-269

Brian Crowley (UEN), in writing. – The European Union has created a successful internal market with unprecedented movement of capital, services and people. However, creating this freedom of movement is not enough in itself. We must protect the citizens of EU countries as they travel throughout the Union, and we must ensure equity of access to our transport services.

We have seen the success of EU policies for passenger access and compensation rights in the air transport sector, and I warmly welcome the fact that the EU has come forward with similar proposals for other transport sectors. However, it is important that we respect at all times the specific nature of each different transport sector. While the same principles of rights and fair access and equivalent rights should hold for all forms of transport, we must take into account the characteristics of each one. Otherwise we will fail both the passenger and the operator.

I am happy that in this passenger rights package, covering sea, inland waterway and coach and bus transport, the European Parliament has produced legislation that is fair and balanced and that will prove to be extremely effective in protecting and promoting the rights of passengers in the EU.

4-270

Timothy Kirkhope (PPE-DE), in writing. – Conservatives welcome the overall aim of improving passenger rights, access for the disabled and creating a level playing field for international bus users, and for this reason voted in favour of the report. However we would have liked to see an exemption to regional services as the UK has liberalised markets that have moved beyond public service contracts to open competition. In addition, the proposal does not appear to recognise the local nature of bus services operating in border areas. Conservatives also have concerns about the proportionality of certain aspects of the proposed regulation, particular the liability provisions. Unlike the rail and aviation sectors, the bus and coach industry consists of a significant number of small and medium enterprises with limited resources.

4-271

Fernand Le Rachinel (NI), par écrit. – Les passagers de bus et d'autocars doivent bénéficier de droits semblables à ceux des passagers aériens ou ferroviaires. Telle est la philosophie contenue dans ce rapport.

En effet, et par principe, tous les passagers doivent être égaux en droit. Toutefois, de nombreuses réserves sont à formuler.

Elles tiennent à la nature même de ce secteur dominé par des micro-entreprises et des PME. Nous ne pouvons nous satisfaire de mesures telles que proposées en plénière qui, sous prétexte d'une protection accrue des droits des passagers, ne font qu'introduire des contraintes ingérables pour les conducteurs de bus ou autocars et des augmentations de tarifs inévitables pour les passagers eux-mêmes.

Pourquoi exiger d'un conducteur, dont le métier est de conduire en toute sécurité, qu'il suive une formation spécifique afin de fournir une assistance aux personnes à mobilité réduite ou handicapées ?

Pourquoi ne pas exempter clairement du champ d'application de ce nouveau règlement européen les services de transport réguliers urbains, suburbains et régionaux, eux-mêmes couverts par des contrats de service public ?

Pourquoi vouloir instaurer des droits à indemnisation à hauteur de 200% du prix du billet en cas de refus d'embarquement dû à une surréservation ?

En France, la Fédération nationale des transporteurs de voyageurs avait proposé des solutions pragmatiques à tous ces problèmes. Certaines ont été entendues. Pas toutes. Dommage.

4-272

Luís Queiró (PPE-DE), *por escrito*. – O relatório do colega Albertini pretende contribuir para criar as condições de um quadro mais claro quanto à utilização e exploração do transporte por autocarro. Ao resolver questões ligadas aos direitos das pessoas com mobilidade reduzida, bem como ao estabelecer regras mais claras em caso de morte ou acidente dos passageiros ou ainda em caso de perda ou deterioração das bagagens, este relatório vai no sentido de uma maior segurança, tanto para os passageiros como para as empresas. Apontam-se também soluções para os casos das indemnizações e assistência em caso de anulação, de atraso ou de interrupção da viagem.

Criam-se assim as condições para uma melhor informação aos passageiros, antes, durante e após a viagem, e clarificam-se os seus direitos, bem como as responsabilidades dos operadores, com o objectivo de os tornar mais competitivos e mais seguros.

4-273

- Informe: Brian Crowley (A6-0070/2009)

4-274

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente o Relatório Brian Crowley sobre o prazo de protecção dos direitos de autor e dos direitos conexos porque promove os artistas europeus e a música europeia.

A proposta do Parlamento Europeu introduz maiores benefícios para os artistas, que ficam protegidos ao longo da vida, à semelhança do que acontece nos EUA e de acordo com os princípios europeus de valorização da criatividade e da cultura.

Penso que o alargamento do prazo de protecção de 50 para 70 anos vai promover o investimento na inovação musical e resultar numa maior escolha para o consumidor, permitindo à Europa continuar a concorrer de forma competitiva com os maiores mercados mundiais de música.

4-275

Vasco Graça Moura (PPE-DE), *por escrito*. – Os responsáveis portugueses do sector consideram ser esta uma questão de enorme importância para a Indústria da Música Europeia e Portuguesa. E esclarecem que a proposta da Comissão para a extensão do prazo de protecção dos Artistas e Produtores Fonográficos sobre as obras gravadas colmata uma necessidade, para que a Europa possa continuar a concorrer de forma competitiva com os maiores mercados mundiais de música.

O apoio dos criadores e intérpretes é patente quando quase 40 000 Artistas e Músicos assinaram uma petição para que a União Europeia encurte a diferença relativamente a outros países que já prevêem um prazo de protecção maior.

Espera-se que a extensão do prazo de protecção venha a promover o reinvestimento numa variedade muito grande de música nova que resulte numa maior escolha para o consumidor. De salientar ainda que a Indústria Fonográfica tem um enorme contributo em termos de emprego e rendimento fiscal e é um grande exportador de Propriedade Intelectual.

Por estas razões, invocadas pelos referidos responsáveis, dei o meu voto favorável ao Texto de Compromisso hoje votado. Esta aprovação vai possibilitar um consenso entre o Conselho e o Parlamento e vai facilitar a adopção da Directiva pelo Conselho.

4-276

Tunne Kelam (PPE-DE), *in writing*. – I voted for Amendment 79 to turn the proposal on extending the term of sound copyrights beyond 50 years back to the committee.

In my opinion the Commission's draft needs to be better prepared, and therefore Parliament should take more time in order to make its decision. In its present version the Commission's draft seems to provide an objective ground to establish artificial monopolies in cultural works.

I fully agree that many artists benefit too little from their work. However, the solution is not to indulge the production companies more, but to really shift benefits from them to artists and performers.

4-277

Arlene McCarthy (PSE), *in writing*. – It is not fair that composers of songs or the designer who does the artwork for the CD get protection of their rights for their life plus 70 years, while the performer currently only has 50 years from publication. The term has not kept up with life expectancy, meaning that musicians lose the benefit for their work just as they retire and most need the income. Talented musicians are being short-changed by the current system. 38 000 performers asked for our support to redress this discrimination. This is about the equalisation of rights for ordinary working musicians.

I regret that there have been many false claims about this legislation. At a time of economic downturn we need to support our creative industries and artists who contribute to our GDP, jobs, growth and global exports. This law will do much to help poor musicians who deserve to be treated equally. I hope the Council and Commission can accept the Parliament vote to bring in this law before the end of this parliamentary term.

4-278

Ieke van den Burg (PSE), schriftelijk. – De PvdA (PSE-Fractie) steunt het geamendeerde voorstel, omdat het een aanzienlijk aantal positieve elementen bevat voor artiesten, zoals de bescherming van de integriteit van de artiest en het fonds voor sessiemuzikanten. Wij hebben voor de amendementen gestemd waarmee wordt getracht de uit de verlengingstermijn voortvloeiende inkomsten voor 100% aan de artiesten te geven. Het aangenomen compromis is een stap in de goede richting, maar zeker nog niet optimaal.

De PvdA maakt zich dan ook ernstige zorgen over de positie van kleinere artiesten die, in ruil voor het opnemen van een plaat, de uit de opname voortvloeiende inkomsten die het voorschot overschrijden, moeten afstaan. Wij hopen daarom dat de Europese Commissie op korte termijn met voorstellen zal komen die de positie van de artiesten ten opzichte van platenmaatschappijen structureel verbeteren, ook met betrekking tot contracten die betrekking hebben op de eerste 50 jaar van de naburige rechten.

4-279

Thomas Wise (NI), in writing. – Although I strongly support the idea of copyright extension, this proposal has become unfit for purpose. The EU has shown its inability to address the problem in a logical and efficient way, and so I have voted to reject it.

4-280

- Informe: Ulrich Stockmann (A6-0217/2009)

4-281

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – O estabelecimento do segundo programa Marco Polo é uma medida de relevo, já que permite garantir a necessária assistência financeira às medidas destinadas a favorecer o aumento e melhoria do desempenho ambiental do sistema de transporte de mercadorias.

A proposta vem no seguimento da avaliação da eficácia do próprio programa Marco Polo, a qual concluiu que, até agora, somente 64% do objectivo de mudança modal foi atingido – bem longe dos objectivos estimados.

Espera-se que o novo Marco Polo disponha de melhores condições financeiras para prosseguir os objectivos que lhe estão assinalados, os quais passam também a incluir projectos relativos às auto-estradas do mar e ainda projectos relativos a medidas para evitar o congestionamento do tráfego.

Considero que este programa, que procura estimular e apoiar os projectos de mudança do transporte por frete rodoviário para o mar, o ferroviário e para as vias interiores navegáveis, deve dispor de todas as condições para ajudar a que haja menos congestão, menos poluição e um transporte eficaz e ambientalmente mais sustentável.

4-282

- Informe: Petr Duchoň (A6-0220/2009)

4-283

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), schriftlich. – Der Bericht des Verkehrsausschusses trägt den wirklichen Interessen des gesamten Schienenverkehrs für eine bessere Nutzung der vorhandenen Kapazität nicht ausreichend Rechnung.

Die Infrastrukturbetreiber sollen verpflichtet werden, Kapazitätsreserven für Gelegenheitsverkehre im jährlichen Netzfahrplan vorzuhalten. Durch diese Vorabverpflichtung wird den Infrastrukturbetreibern keine Flexibilität bei der zeitnahen Entscheidung über eine solche Maßnahme eingeräumt. Der ursprüngliche Kommissionsvorschlag wurde sogar noch verschärft, da die Kapazitätsreserve eine ausreichende Qualität für Trassen des internationalen erleichterten Güterverkehrs garantieren muss.

Der Umfang der kurzfristigen Trassenanmeldungen von Eisenbahnunternehmen, die tatsächlich in Anspruch genommen werden, ist planerisch nicht annähernd abzuschätzen. Diese Kapazitäten werden dem Fahrplanerstellungsprozess vorab entzogen, mit der Folge, dass spätere, andere Trassenanfragen nicht befriedigt werden können. Werden die ohnehin knappen Netzkapazitäten nicht von den Güterverkehrsunternehmen genutzt, werden sie zum Nachteil aller Nutzer endgültig vernichtet. Diese Regelung würde genau das Gegenteil des eigentlichen Ziels – bessere Nutzung der vorhandenen Kapazitäten - erreichen.

Um die negativen Auswirkungen auf den Personenverkehr und den kurzfristig angefragten Güterverkehr zu begrenzen ist eine Regelung notwendig, die den Infrastrukturbetreibern die Entscheidung überlässt, ob eine solche Maßnahme unter Berücksichtigung der Belange des Schienenpersonenverkehrs geeignet ist bzw. auf welche Weise den Bedürfnissen des Schienengüterverkehrs besser Rechnung getragen werden kann.

4-284

Erik Meijer (GUE/NGL), schriftelijk. – Steeds meer grensoverschrijdend goederenvervoer over de lange afstand is verschoven van het spoor naar de weg. Belangrijke redenen hiervoor zijn dat steeds meer autosnelwegruimte is aangelegd, dat rechtstreekse spooraansluitingen naar bedrijven zijn opgeheven en dat het wegvervoer naar verhouding steeds goedkoper is geworden. Die oorzaken worden meestal vergeten. Alle aandacht gaat uit naar twee andere redenen. De ene is dat de coördinatie tussen spoorwegbedrijven in de verschillende lidstaten tekortschiet, waardoor goederenwagens modeloos lang moeten wachten voordat ze worden gekoppeld achter een locomotief die ze verder brengt. Daarvoor bestaat nu al een oplossing in de vorm van shuttle-treinen met een vaste dienstregeling.

Het andere kritiekpunt is dat dit vervoer traag is omdat het moet wachten op passagierstreinen die voorrang krijgen. Het verslag-Duchoň was erop gericht die voorrang voor het passagiersvervoer af te schaffen. Op drukke trajecten kan dit betekenen dat de EU de verplichting oplegt om vaste uurdienstregelingen te doorbreken door een aantal treinen te laten uitvallen. De kiezers zullen snel weten dat ze deze verslechtering aan Europa te danken hebben. In plaats van een beperking van het passagiersvervoer is er een oplossing voor de knelpunten en capaciteitstekorten op het spoor nodig. Het is goed dat de tekst hierover is afgezwakt.

4-285

Andreas Mölzer (NI), schriftlich. – Derzeit konzentriert sich der Güterverkehr weitgehend auf den Transportweg Straße, die Anteile der Verkehrsträger Schiene, Wasser und Luft sind rückläufig. In Zeiten immer enger werdender Margen und extremen Konkurrenzdrucks ergeben Überholmanöver der LKW, gepaart mit Übermüdung der Fahrer und Überladung, einen tödlichen Gefahrencocktail. Neben dem Unfallrisiko ist der tendenziell kollabierende Güterverkehr auch hinsichtlich Staus, Lärm und Umweltverschmutzung untragbar.

Es ist höchste Zeit, dass die Verlagerung auf die Schiene endlich klappt. Dafür werden wir aber bessere technische Lösungen sowie Logistikkonzepte zur Abstimmung und organisatorische Vernetzung benötigen. Mit dem vorliegenden Bericht wird ein Schritt in diese Richtung gegangen, weshalb ich auch dafür gestimmt habe.

4-286

Luís Queiró (PPE-DE), por escrito. – A criação de um verdadeiro mercado interno ferroviário é da maior importância para os objectivos da política europeia de transportes sustentados. Ou seja, para o futuro da Europa e dos seus transportes. E ainda para que este sector faça parte integrante das medidas que contribuirão para que a Estratégia de Lisboa seja um sucesso.

Também o frete ferroviário é um factor muito importante entre as diversas áreas de trabalho dos transportes.

A criação de uma rede ferroviária europeia para o frete com comboios que circulem em boas condições e cruzem facilmente de uma rede nacional para outra vai – espera-se – permitir melhorias na utilização das infra-estruturas e facilitar um frete mais competitivo.

Considero que é fundamental apoiar as medidas que visam melhorar a situação do sector do frete ferroviário, na perspectiva de que o sector venha a ser completamente integrado e inserido em toda a futura rede de transportes europeia.

4-287

Brian Simpson (PSE), in writing. – I congratulate the rapporteur and the European Commission for their courage in trying to prioritise rail freight throughout the EU.

Personally I would have liked a more radical proposal, one that would have put in place a strategy that included priority pathways on certain routes and a recognition from the rest of the railway industry that rail freight is important, needs developing and must be supported.

Two areas are stifling rail freight in Europe. Firstly, the real lack of interoperability, particularly in signalling; and secondly, the Railway industry itself – in particular, passenger operators and infrastructure providers who collude with each other to ensure that rail freight is placed at the bottom of the pile when it comes to pathing and timetabling.

At least this report is a start in ending that comfortable marriage of convenience that exists and giving rail freight operators at least a chance in developing their business.

If we allow the status quo to remain, there will be no rail freight left in twenty years' time. We must act now to make rail freight viable, attractive and competitive, or we will never be able to get freight off the road.

4-288

- Informe: John Bowis (A6-0233/2009)

4-289

Martin Callanan (PPE-DE), in writing. – I applaud the work of my colleague John Bowis on this dossier, which represents a landmark in patients' rights. Conservatives support patient mobility within the EU and see it as a way of strengthening public healthcare provision.

It is perhaps instructive that this issue first came to prominence because of a case in the UK's National Health Service. A woman who chose to travel to France for a hip replacement when her local health authority kept her waiting too long was denied reimbursement back home. But she took her case to the European Court of Justice, which established an important principle – that patients have the right to travel to another EU Member State for treatment and then be reimbursed by their national public healthcare provider.

I am no fan of the ECJ, which is a major factor in the EU's constant accumulation of new powers, but this ruling was immensely significant. I hope many of my constituents who have been badly let down by the Labour government's mismanagement of the NHS will be able to benefit from the ideas in this report.

4-290

Anne Ferreira (PSE), par écrit. – J'ai voté contre le rapport sur les services de santé transfrontaliers car il ne répond pas à l'objectif de l'UE relatif à un niveau élevé de santé, conformément à l'article 152 du traité, et à la demande des citoyens européens de pouvoir bénéficier de soins de santé de qualité et sûrs, à proximité de chez eux.

Le rapport ne fait pas de l'autorisation préalable la règle pour pouvoir se faire soigner dans un autre État membre de l'UE. L'autorisation préalable permet de contrôler l'équilibre financier des systèmes sociaux, et de garantir au patient des conditions de remboursement et les informations nécessaires avant une intervention hospitalière à l'étranger.

Il n'est pas non plus acceptable que l'amélioration de la qualité des soins de santé se fasse par la mise en concurrence des prestataires de soins ou de poser comme principe la libre circulation des patients: celle-ci dépend avant tout de son état de santé.

Les amendements votés sont trop imprécis, ouvrant la voie au règlement des problèmes par la Cour de Justice de l'UE.

Cette directive ne fait que renforcer les inégalités en matière de santé entre citoyens européens, car seuls ceux pouvant avancer les frais de santé pourront choisir des services de qualité.

4-291

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), por escrito. – A questão grave é que foi aprovado o relatório sem alterar a base do artigo 95.º, ou seja, a consideração da saúde no mercado interno como mercadoria, o que é inadmissível. Por isso, tinha sido melhor rejeitar a proposta da Comissão, como defendemos. Mas, lamentavelmente, a maioria não aceitou a nossa posição.

Assim, os direitos dos doentes em matéria de cuidados de saúde transfronteiriços não salvaguardam a competência exclusiva dos Estados-Membros quanto à decisão do modo de organização e financiamento dos seus sistemas de cuidados de saúde, o que inclui também a sua competência em matéria de estabelecimento de sistemas de autorização prévia para efeitos de tratamento hospitalar no estrangeiro.

O direito dos cidadãos à saúde, assim como os direitos dos profissionais do sector, não estão garantidos. O que se impunha era o incremento da solidariedade e coordenação entre regimes de segurança social dos diferentes Estados-Membros da União Europeia, nomeadamente com vista à aplicação, ao reforço e a uma mais adequada resposta aos direitos e necessidades dos utentes dos serviços de saúde.

Por tudo isto, votámos contra o relatório.

4-292

Christa Kläß (PPE-DE), schriftlich. – Ich habe für die Richtlinie über die Patientenrechte in der grenzüberschreitenden Gesundheitsversorgung gestimmt, da sie für die Patienten mehr Rechtssicherheit bringt. Besonders für die grenznahen Gebiete der Europäischen Union, wie zum Beispiel meine Heimat in der Großregion Deutschland, Belgien, Luxemburg, Frankreich oder für ländliche Regionen mit einer medizinischen Unterversorgung, ist die Förderung der Patientenmobilität ein wichtiger Baustein zur Verbesserung und Effizienzsteigerung in der Gesundheitsversorgung.

Der deutsche Gesundheitsdienstleistungssektor wird von der grenzübergreifenden Patientenmobilität profitieren, wenn Patienten aus anderen EU-Staaten unsere qualitativ hochwertigen medizinischen Leistungen, zum Beispiel in der Rehabilitation, verstärkt nutzen werden. Die mitgliedstaatliche Souveränität muss aber gewahrt bleiben. Für die Bereitstellung der medizinischen Versorgung und für die Organisation ihrer Gesundheitssysteme sind die Mitgliedstaaten selbst verantwortlich. Entsprechend dem Subsidiaritätsprinzip sollen durch die Richtlinie nur die Bereiche geregelt

werden, die die grenzübergreifende Mobilität der Patienten betreffen. Unsere hohen Qualitäts- und Sicherheitsstandards in Deutschland müssen dabei aufrechterhalten bleiben. Ethische Standards, die die Mitgliedstaaten aus guten Gründen einhalten, wie zum Beispiel bei der künstlichen Befruchtung, der DNA-Analyse oder der Sterbehilfe, dürfen nicht in Frage gestellt werden.

4-293

Astrid Lulling (PPE-DE), *par écrit*. – Je me réjouis des objectifs de ce rapport qui visent à faciliter les soins de santé du patient dans un État membre autre que le sien et à clarifier les procédures de remboursement après le traitement qui font actuellement défaut dans la législation européenne. Des soins sûrs, efficaces et de qualité devraient donc devenir accessibles à tous les citoyens européens à l'aide de mécanismes de coopération entre États membres.

Pourtant, j'insiste sur le fait que ce sont les États membres qui sont exclusivement compétents pour l'organisation et le financement des systèmes de santé. L'autorisation préalable pour un traitement hospitalier est l'instrument indispensable à l'exercice de cette capacité de pilotage. Il va de soi que l'exercice de ce droit doit respecter les principes de proportionnalité, de nécessité et de non-discrimination.

En ce qui concerne la base légale, je plaide en faveur d'une double base légale afin de garantir le respect des compétences nationales. En effet, la proposition de la Commission comprenait de nombreuses tentatives d'empiètement sur ce domaine par la porte arrière.

Le texte final devrait aboutir à un juste équilibre entre les droits des patients et les compétences nationales des États membres dans le secteur de la santé.

4-294

Linda McAvan (PSE), *in writing*. – On behalf of the British Labour delegation in the European Parliament I welcome many of the positive aspects of the Parliament's report on the proposal for a directive on cross-border healthcare. In particular, we support the amendments which make it clear that national governments will remain fully responsible for organising their national healthcare systems and setting out the rules of treatment.

However, we remain concerned that the rules as drafted are not clear enough. Patients travelling to another EU country for treatment must know whether they will be reimbursed and have all the necessary information on the type and quality of healthcare in the host country. The Labour delegation therefore calls for the directive to make it clear that Member States can establish a system of prior authorisation. We also support a dual legal base of Articles 152 and 95 to make sure health issues, rather than internal market concerns, are the priority. The Labour delegation abstained on the final vote to indicate that these two concerns need to be addressed at second reading.

4-295

Arlene McCarthy (PSE), *in writing*. – I abstained on this report because it does not give enough of a guarantee on the protection of the integrity and funding of Britain's National Health Service, nor will it provide certainty or clarity for the minority of patients who can afford to travel to take up healthcare in another EU Member State.

The Tory MEPs in the European Parliament have one objective in mind with their proposal to reintroduce their discredited health voucher system by the European back door; under their proposals the wealthy few would get vouchers to take NHS money out of the UK for private treatment in the rest of Europe. People paying their taxes expect to see their money invested in the NHS to pay for healthcare at home, not being diverted to other EU health systems. It is no surprise that, only recently, Tory MEP Dan Hannan advocated a privatised approach to healthcare.

In a recent debate on cross-border health payments between Britain and Ireland, the Tory shadow health minister Andrew Lansley said that NHS resources are always precious and attacked the payment of GBP 180 million of NHS money to Ireland. However, the Tories have failed to back our proposal for a clear prior authorisation system, which is crucial to protect precious NHS resources and NHS services.

4-296

Δημήτριος Παπαδημούλης (GUE/NGL), *γραφώς*. – Καταψήφισα την έκθεση Bowis και την πρόταση της Επιτροπής διότι από την ίδια τη νομική της βάση αποδεικνύεται ότι τα οικονομικά συμφέροντα και η ανεξέλεγκτη αγορά υπερισχύουν των δικαιωμάτων των ασθενών για καλύτερη και πληρέστερη περίθαλψη. Αυτή η πρόταση ακυρώνει τις προβλέψεις για κοινωνική Ευρώπη και αλληλεγγύη και θα οδηγήσει σε καταστάσεις στις οποίες μόνο οι ευκατάστατοι θα έχουν πρόσβαση στην πολυδιαφημισμένη διασυνοριακή υγειονομική περίθαλψη.

Θα οδηγήσει σε αποδόμηση των εθνικών συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης και θα εξωθήσει τους ασθενείς στην αναζήτηση περίθαλψης στο εξωτερικό. Η υγειονομική περίθαλψη είναι και θα πρέπει να παραμείνει αρμοδιότητα των κρατών μελών. Η αντιμετώπιση της περίθαλψης ως αγοραίου προϊόντος αντί για δημόσιο αγαθό είναι απαράδεκτη. Επιπλέον, το σχέδιο οδηγίας προτείνει ένα σύστημα αποζημίωσης για τα κόστη της διασυνοριακής περίθαλψης, το οποίο είναι περιττό, καθώς η αποζημίωση για κόστη περίθαλψης έχει θεσμοθετηθεί από το 1971 με τον Κανονισμό για τη συνεργασία στα κοινωνικά συστήματα ασφάλισης.

4-297

Kathy Sinnott (IND/DEM), in writing. – I abstained on this report because I desperately want people to receive the treatment they urgently need. However, the issue of pre-authorisation is of concern to me. Prior authorisation in this directive negates patients' rights. It is the reason patients went to the courts in the first place, and those court judgments are the reason we are here today voting on cross-border health. By including pre-authorisation in this directive, we are back where we started. Death by geography will remain the rule and patients will face the same obstacles as they do now when seeking authorisation to travel for treatment.

I also deeply regret that this report fails to retain a legal basis that puts the health of patients first. Instead it has been a wasted opportunity where the health of patients is used as a commodity for profit.

4-298

Catherine Stihler (PSE), in writing. – The key amendments on prior authorisation failed. These amendments were essential to the preservation of the NHS in Scotland and the UK as a whole. We lost the vote on the dual legal base, which would have allowed public health to be included rather than the legal base solely being the single market. Due to the loss of both these key areas and the fact that this is first reading, I had no option but to abstain.

4-299

Marianne Thyssen (PPE-DE), schriftelijk. – Patiëntenmobiliteit is een feit maar de nodige rechtszekerheid voor de patiënten en de zorgverzekeraars is er nog niet. Daarom is het voorstel van de Commissie voor een richtlijn een goede zaak. Ik waardeer dan ook de inspanningen van collega Bowis om in dit aartsmoeilijke dossier tot een compromis te komen. Dankzij zijn inspanningen werden substantiële verbeteringen in het Commissievoorstel aangebracht. Toch heb ik het eindverslag niet kunnen steunen, omdat twee punten die verband houden met de bevoegdheid van de lidstaten om hun gezondheidszorgstelsel te organiseren en te financieren, niet werden opgenomen.

Wij hebben ervoor gepleit om een wettelijke basis in te bouwen die lidstaten toestaat om aan buitenlandse patiënten de werkelijke kostprijs te berekenen en ze te laten meebetalen voor de zorg die ze in ons land ontvangen. Voorts zijn we er steeds voorstander van geweest dat lidstaten, in bepaalde omstandigheden, patiënten kunnen weigeren, bijvoorbeeld bij dreigende wachtlijsten. Vooral voor België, een klein land met een relatief grote instroom van buitenlandse patiënten, is dit van belang.

De tekst zoals die vandaag in de plenaire vergadering is aangenomen, biedt hiervoor onvoldoende garanties. Om deze redenen heb ik me bij de eindstemming onthouden.

4-300

Γεώργιος Τούσσας (GUE/NGL), γραπτώς. – Η αντιλαϊκή πολιτική της Ε.Ε. και των αστικών κυβερνήσεων επιδεινώνουν τις δημόσιες υπηρεσίες Υγείας με αποτέλεσμα την ταλαιπωρία των ασθενών, αναμονές, έλλειψη διάφορων υπηρεσιών, χαράτσια, μη κάλυψη ανασφάλιστων και μεταναστών, κλπ.

Η δραστική μείωση των κοινωνικών παροχών, η εμπορευματοποίηση και η παραπέρα ιδιωτικοποίηση των συστημάτων υγείας, η επίθεση στα ασφαλιστικά δικαιώματα, διευκολύνουν τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους να αποκομίζουν τεράστια κέρδη από τον χρυσοφόρο τομέα της Υγείας.

Η οδηγία για την "μετακίνηση των ασθενών" προωθεί την ενιαία αγορά Υγείας, την εφαρμογή των ελευθεριών της συνθήκης του Μάαστριχτ. Την μετακίνηση των ασθενών αλλά και των επαγγελματιών υγείας προκειμένου να κατοχυρωθεί η εμπορευματοποίηση της Υγείας.

Η επιστροφή μέρους των εξόδων νοσηλείας στο εξωτερικό είναι η παγίδα για την απόσπαση λαϊκής συναίνεσης στην εμπορευματοποίηση και δημιουργία ασθενών πολλών ταχυτήτων, στην ταξική διάκριση, στο δικαίωμα στη ζωή.

Η διασφάλιση των δικαιωμάτων των ασθενών απαιτεί την λειτουργία ενός αποκλειστικά δημόσιου και δωρεάν συστήματος υγείας, που καλύπτει το σύνολο των αναγκών υγείας (εξειδικευμένες και μη), όλου του πληθυσμού (ανεξάρτητα από οικονομική και ασφαλιστική κατάσταση). Μόνο ένα τέτοιο σύστημα, που μπορεί να αναπτυχθεί στα πλαίσια μίας λαϊκής οικονομίας, από τη Λαϊκή εξουσία, μπορεί να εξασφαλίσει ποσοτική επάρκεια και ποιοτική αναβάθμιση των υπηρεσιών, αποτελεσματική προστασία της υγείας και της ζωής των εργαζομένων.

4-301

- Informe: Amalia Sartori (A6-0239/2009)

4-302

Alessandro Battilocchio (PSE), per iscritto. – Il mio voto è favorevole.

Studi di settore hanno dimostrato ampiamente come in Europa ogni anno si ammalino per infezioni contratte all'interno degli ospedali, il 10-12% degli utenti che si rivolgono alle aziende ospedaliere al fine di poter metter fine alla loro condizione fisica disagiata. Queste percentuali, se tradotte in cifre, fanno ancora più paura: si calcola che all'interno del

territorio dell'Unione europea il numero dei pazienti che ha contratto infezione di carattere nosocomiale sia all'incirca di 5 milioni di persone.

Ricollegandomi all'intervento della mia esimia collega, on. Amalia Sartori, è possibile migliorare la sicurezza e l'efficienza sanitaria delineando un programma che tenga soprattutto conto di questi punti fondamentali: 1) rafforzamento della presenza di infermieri altamente specializzati nel controllo delle infezioni; 2) attuazione di programmi di formazione del personale di tipo sanitario e anche paramedico, ponendo l'attenzione soprattutto in merito alle infezioni nosocomiali e alla resistenza agli antibiotici dei virus che le hanno causate; 3) dare adito alle nuove scoperte che provengono dal campo della ricerca inerenti a tali patologie.

4-303

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta sobre a segurança dos doentes. Embora a qualidade dos cuidados de saúde na Europa tenha melhorado substancialmente devido à evolução da ciência médica, os actos médicos podem, em alguns casos, causar danos à saúde dos doentes. Erros médicos ou infecções geradas no tratamento são algumas das causas com efeitos indesejáveis, que poderiam ser evitados.

Neste relatório são propostas importantes: melhoria da recolha de informação a nível local e regional; melhor informação prestada aos doentes; reforço da presença de enfermeiros especializados no controlo de infecções; promoção da educação e formação de pessoal de saúde; mais atenção às infecções hospitalares. Medidas que apoio na totalidade.

4-304

- Informe: Antonios Trakatellis (A6-0231/2009)

4-305

Liam Aylward (UEN), *in writing*. – I welcome the proposed initiative to improve healthcare for people suffering from rare diseases. Due to the particular nature of diseases such as rare cancers, auto-immune diseases, toxic and infectious diseases, there is not enough expertise and resources available for them, yet nevertheless they affect 36 million EU citizens.

Strengthening cooperation between specialists and research centres across Europe and information and service exchanges is a natural way for the European Union to assist its citizens. It is a direct way of providing benefits to you. This proposal urges Member States to set up new centres and training courses to maximise the potential of scientific resources on rare diseases and pool together existing research centres and disease information networks. I support these measures and encourage more Member State cooperation, which will allow greater mobility for patients and experts to serve you, the citizen.

4-306

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente o relatório sobre doenças raras, uma vez que considero necessária uma acção concertada no domínio das doenças raras, a nível europeu e a nível nacional. Embora a incidência de cada doença rara seja muito baixa, há sempre milhões de Europeus afectados porque há muitas doenças raras.

Penso que é da maior importância o apoio de organizações independentes, o acesso a informação sobre doenças raras, a criação de centros especializados nos diferentes Estados-Membros, a criação de cursos de formação nos centros existentes e a mobilização de peritos e profissionais. É necessária a criação de recursos adequados para actuação imediata na área das doenças raras.

4-307

Glyn Ford (PSE), *in writing*. – I will be voting for the report by Mr Trakatellis. I recognise the fact that there are many rare diseases that are orphaned from research as medical institutes engage in a form of triage, ignoring the plight of those suffering from unusual diseases that offer little in the way of profits compared to those potentially available from common diseases.

This is particular true of rare genetic diseases that are hereditary. I believe we should encourage research in these areas by underpinning an element of the research costs. In doing this I declare an interest in that one of these diseases is to be found within my family.

4-308

Elisabeth Jeggle (PPE-DE), *schriftlich*. – Wenn im Änderungsantrag 15 explizit die Ausmerzungen seltener Erbkrankheiten durch genetische Beratung der als Überträger der Krankheit fungierenden Eltern, sowie die Auswahl gesunder Embryonen durch die Präimplantationsdiagnostik (PID) gefordert wird, widerspricht dies nicht nur geltendem Recht in Deutschland. Vor dem besonderen Hintergrund der deutschen Geschichte erscheint es prinzipiell als untragbar und unerträglich, Ausmerzungen und Selektion von möglicherweise Behinderten, seien sie auch noch ungeboren, einzufordern oder anzuraten.

In erschreckender Weise offenbaren diese Vorschläge und Formulierungen eine völlig mangelnde Achtung vor dem Wert jedes menschlichen Leben, gleichgültig ob es sich um kranke oder gesunde Menschen handelt. Mit dem empfohlenen

Ergänzungsantrag tritt an die Stelle der Förderung der therapeutischen Behandlung seltener Krankheiten das Ziel der Verhinderung der Geburt kranker Menschen.

Dies ist nicht mit dem Geist und Inhalt europäischer wie internationaler Deklarationen der Menschenrechte vereinbar. Das eigentliche Ziel überzeugender europäischer Politik müsste es sein, gerade von Krankheit betroffenen oder bedrohten Menschen zu helfen und nicht diese nach Qualitätskriterien frühzeitig zu selektieren.

Der Bericht bzw. einzelne Änderungsanträge, insbesondere Änderungsantrag 15, entsprechen nicht meiner christlichen Grundwertehaltung. Deswegen habe ich gegen den Bericht gestimmt.

4-309

Mairead McGuinness (PPE-DE), in writing. – There are many issues in this resolution which I support. However, I could not support the overall report because of the inclusion of issues which I believe to be, and indeed are, matters of subsidiarity – that is, the competence of the Member State – and therefore not issues about which the European Parliament should adopt a view. The subject of eugenic practices is one such subject which, through the adoption of Amendment 15, was included in this resolution. I did not support Amendment 15. This subject is a matter for subsidiarity, and not for the European Union, which does not, and should not legislate on eugenic practices. So I could not support the overall report.

4-310

- Informe: Jean-Pierre Audy (A6-0168/2009)

4-311

Richard James Ashworth (PPE-DE), in writing. – British Conservatives have been unable to approve discharge of the 2007 European budget, section III, European Commission. We are insistent that the parliamentary budget must deliver value for money for the European taxpayer and we are, therefore, supportive of the rapporteur's report. In particular, we support the rapporteur's criticism of the Commission's failure to ensure that Bulgaria and Romania achieve adequate standards of financial control. However, we must point out that for fourteen consecutive years the European Court of Auditors has been unable to give an unqualified statement of assurance for the general European accounts. The European Commission bears ultimate responsibility for the accounts and therefore, in line with our traditional approach, we will continue to vote against granting discharge until we see real progress towards the achievement of an unqualified statement of assurance from the European Court of Auditors.

4-312

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Alături de delegația României la PPE-DE am votat împotriva Raportului Jean-Pierre Audy privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2007 deoarece amendamentul 13 nu a fost acceptat. Raportul CCE pentru exercițiul 2007 vizează încă exclusiv proiectele din 2000-2006, deoarece 2007 a constituit în cea mai mare parte o fază pregătitoare pentru punerea în aplicare a programelor 2007-2013. Prin urmare, efectul noilor norme prevăzute pentru perioada de programare 2007-2013, care sunt mai simple și mai stricte decât cele în vigoare până în 2006, nu poate fi evaluat deocamdată.

Subliniez necesitatea simplificării procedurilor de implementare a fondurilor structurale, în special a sistemelor de gestionare și control. Complexitatea sistemului este una din cauzele neregulilor din partea statelor membre. Accentuez nevoia măsurilor de simplificare propuse de Comisie în revizuirea reglementărilor aplicabile fondurilor structurale pentru perioada 2007-2013 ca răspuns la actuala criză financiară. Astfel de proceduri de simplificare sunt esențiale pentru reducerea sarcinilor administrative la nivel național, regional și local. Este important să se asigure că astfel de proceduri de simplificare contribuie, pe viitor, la reducerea ratei de erori.

4-313

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders en Jan Mulder (ALDE), schriftelijk. – De VVD heeft tegen de kwijting aan de Europese Commissie gestemd. De VVD is van mening dat de Commissie te weinig vooruitgang heeft geboekt met het stimuleren van de invoering van de nationale verklaring in de lidstaten. Tot dusverre doen nog maar vier landen dat, waaronder Nederland. Daarnaast is de VVD van mening dat de Europese lidstaten nog steeds te veel fouten maken met de besteding van Europese gelden, zoals is gebleken uit de controles van de Europese Rekenkamer. De Rekenkamer gaf onder andere een afkeurende verklaring ten aanzien van plattelandsbeleid, cohesie- en structuurbeleid. De VVD vindt dat de controlesystemen op deze terreinen verbeterd moeten worden. De vooruitgang in de laatste vijf jaar was te gering.

4-314

Румяна Желева (PPE-DE), в писмена форма. – Г-н председател, гласувах за освобождаването от отговорност на Комисията във връзка с изпълнението на бюджета на ЕС за 2007г.

Същевременно трябва да отбележа, че гласувах против текстове в този доклад, които бяха насочени към това да се въведе изготвянето на тримесечни доклади относно управлението на средствата от структурните фондове и Кохезионния фонд специално в случая на България и Румъния. Гласувах против, защото съм убедена, че в случаите, когато изискваме повече контрол, е добре да правим това едновременно и в еднаква степен за всички държави-членки, а не само за една или две от тях. Същевременно споделям тревогата на парламента и на

докладчика, който посочва, че замразените или отнети от ЕК средства за България възлизат на почти 1 милиард евро.

Както констатира докладът, тези загуби и блокирания на средства се наложиха основно поради нередности по отношение на търговете и допустимостта на разходите, разпореждането с дълготрайни активи, липсата на административен капацитет и др. В заключение, бих искала да споделя с вас тревогата си, че българските граждани са лишени от инструментите на европейската солидарност и те плащат незаслужено за грешките на своите управляващи.

4-315

Mairead McGuinness (PPE-DE), in writing. – I voted to support the 2007 discharge for the European Commission, but I did so with some reservations.

Five years ago President Barroso promised a clean bill of health before the end of his term, in terms of budgetary control and formal Statements of Assurance. Despite some progress, there are still gaps in this process.

Thus far, 22 countries have submitted an Annual Summary, meeting the basic minimum requirements of financial regulation, but not all are satisfactory. Only 8 countries have stepped up to the mark in providing a more formal analysis or Statement of Assurance, and sadly Ireland is not one of them. We need to make sure that when it comes to the discharge of the 2008 budget, significantly more progress is made.

4-316

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Grupul PD-L (PPE) a votat împotriva raportului privind descărcarea de gestiune pentru execuția bugetului general al Uniunii Europene aferent exercițiului financiar 2007, care face referire la gestionarea fondurilor europene de către România și Bulgaria.

Raportul privind descărcarea de gestiune, care se referă la nereguli în accesarea fondurilor PHARE anterioare anului 2007, a menținut prevederea referitoare la elaborarea unui raport special privind gestionarea fondurilor comunitare în România și măsurile înregistrate în combaterea corupției. În consecință, grupul PD-L din Parlamentul European a votat împotriva.

Acest raport special nu se justifică atât timp cât există deja mecanismul de cooperare și verificare, aprobat la Consiliul European din decembrie 2006. Elaborarea unui raport suplimentar diminuează credibilitatea mecanismului de cooperare și verificare aflat deja în funcțiune. De altfel, și reacția Comisiei Europene, prin purtătorul său de cuvânt Mark Gray, confirmă inutilitatea unui astfel de demers atâta timp cât există mecanisme testate pentru a depista eventuale nereguli în gestionarea fondurilor comunitare.

4-317

- Informe: Søren Bo Søndergaard (A6-0153/2009)

4-318

Philip Claeys (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen de kwijting gestemd omdat het Comité van de Regio's in zijn huidige gedaante door niemand serieus kan worden genomen. Onder meer door de onduidelijke definiëring van de term regio's is het Comité van de Regio's een uiterst heterogeen geheel waarin naast Europese naties ook bijvoorbeeld stedelijke agglomeraties vertegenwoordigd zijn. Zeer merkwaardig is ook het feit dat de regio's zich er sinds enige tijd gegroepeerd hebben tot politieke fracties zonder dat ze daarvoor enig democratisch mandaat van de kiezers gekregen hebben.

4-319

- Informe: Christofer Fjellner (A6-0176/2009)

4-320

Martin Callanan (PPE-DE), in writing. – British Conservatives are opposed to the Charter of Fundamental Rights of the European Union. I dispute the notion that the EU can bestow and regulate fundamental rights. I am also especially opposed to the Charter of Fundamental Rights because it has been adopted by the EU despite the fact that neither of the vehicles intended for the Charter's implementation – the EU Constitution and the Lisbon treaty – has been ratified.

Setting up an agency to oversee the Charter of Fundamental Rights was a colossal waste of taxpayers' money and an exercise in vanity. In fact, the same could be said for many of the EU's agencies, which duplicate work done at national level and unashamedly promote the EU's federalist agenda. Many people in my constituency see the huge sums wasted on this and other agencies as a kick in the teeth, especially at a time of economic crisis when they are giving up increasing amounts of their money in tax to fund the EU's profligacy.

4-321

Philip Claeys (NI), schriftelijk. – Ik heb tegen de kwijting gestemd, aangezien het Europees Bureau voor de grondrechten een overbodige instelling is, die zich bovendien vijandig opstelt tegenover het recht op vrije meningsuiting.

4-322

- Propuesta de resolución (B6-0191/2009)

4-323

Edite Estrela (PSE), *por escrito*. – Votei favoravelmente a proposta de resolução sobre os desafios da desflorestação e da degradação florestal, uma vez que considero que a desflorestação causa danos ambientais muito graves que dificilmente são corrigidos, como, por exemplo, o desequilíbrio dos recursos hídricos, a desertificação, impacto no clima e o desaparecimento de biodiversidade.

É preciso garantir uma maior coerência entre a conservação de florestas e as políticas de gestão sustentável, assim como das políticas internas e externas da União Europeia, sendo por isso necessária uma avaliação do impacto nas florestas das políticas da União Europeia em matéria de energia (especialmente bio-combustíveis), da agricultura e do comércio.

Penso também que é da maior importância o apoio financeiro aos países em desenvolvimento para se pôr termo à desflorestação tropical. A redução da desflorestação desempenhará um papel muito importante na mitigação e adaptação às alterações climáticas.

4-324

- Informe: Gilles Savary (A6-0199/2009)

4-325

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Il mio voto è favorevole.

Gestire i trasporti in base alle domande e alle esigenze dei cittadini è uno dei punti fondamentali di discussione della politica dell'Unione Europea. Già attraverso il programma CIVITAS (promulgato nel 2002), atto a promuovere la diffusione su grande scala del trasporto urbano, e il Libro Bianco: "La politica europea dei trasporti fino al 2010: il momento delle scelte." (promulgato nel 2001), il quale proponeva la creazione di un sistema di mobilità urbana più ottimale, la Commissione ha suggerito un vero e proprio piano d'azione per migliorare in maniera del tutto ottimale la qualità dei trasporti europei, elaborando un circuito di divincolazione progressiva dell'aumento della domanda di mobilità dalla crescita economica, così da controllare in maniera pressoché efficace l'inquinamento ambientale, pur avendo a cuore la salvaguardia del sistema produttivo dell'Europa. La Commissione, perciò, preso atto della situazione, si impegna a garantire a tutti i cittadini comunitari una rete di trasporti che sia al contempo efficiente ed estremamente sicura.

Cinque sono i punti sui quali bisognerà concentrare la nostra attenzione: 1) tutela dei diritti e dei doveri dei passeggeri; 2) rafforzamento della sicurezza stradale; 3) incentivazione della sicurezza; 4) limitazione dei trasporti stradali al fine di porre freno alla congestione dei trasporti via terra.

4-326

Luís Queiró (PPE-DE), *por escrito*. – O actual rápido crescimento das cidades, juntamente com a concentração das populações europeias em centros urbanos, são dados que este relatório do Parlamento Europeu procura analisar, tentando contribuir para o muito que há a fazer neste âmbito.

Tendo em mente o respeito pelos princípios da subsidiariedade e da proporcionalidade, apresentaram-se propostas que considero serem importantes.

Os pontos mais relevantes desta tomada de posição do Parlamento são a chamada de atenção para a dispersão de medidas que poderão vir a sofrer de uma incoerência, não só enquanto corpo legislativo, mas, sobretudo, no campo da execução.

Subcrevo a necessidade de uma abordagem coerente, que tenha em conta o estímulo da optimização dos vários modos de transporte nos centros urbanos através de uma melhor programação. Por outro lado, apoio a continuação da investigação e da inovação neste campo específico e a colaboração da Comissão com os Estados-Membros, contribuindo no que é necessário para a troca de informações sobre as boas práticas a decorrer nos vários países. Finalmente, quero sublinhar a importância da indústria europeia no desenvolvimento das tecnologias que poderão vir a melhorar a gestão, a segurança e a eficiência energética dos transportes urbanos para as cidades europeias.

4-327

- Informe: Anne E. Jensen (A6-0227/2009)

4-328

Alessandro Battilocchio (PSE), *per iscritto*. – Grazie Presidente voto a favore della relazione Jensen che fornisce un quadro politico completo e definisce le azioni necessarie per una diffusione coordinata dei sistemi di trasporto intelligenti (STI) a livello comunitario.

La congestione stradale, l'aumento delle emissioni di CO₂ e i decessi causati dagli incidenti stradali sono solo alcune delle sfide principali che il trasporto comunitario deve affrontare e ritengo che gli STI siano uno strumento fondamentale per

rendere i trasporti più efficienti, sicuri, puliti ed ecocompatibili, contribuendo allo sviluppo di una mobilità sostenibile per i cittadini e l'economia.

Sono d'accordo nel ritenere che gli STI possano migliorare le condizioni di vita dei cittadini europei e che contribuiscano al miglioramento della sicurezza stradale, nonché alla riduzione delle emissioni di sostanze climalteranti e nocive per la salute dell'uomo. Sostengo fermamente che i sistemi di trasporto intelligenti aumentino l'efficienza del traffico con la conseguente riduzione dello stesso.

Nonostante siano state sviluppate o introdotte diverse applicazioni per differenti modi di trasporto (su rotaia, marittimo e aereo) non è presente alcun quadro normativo coerente a livello comunitario per il trasporto stradale.

4-329

10 - Correcciones e intenciones de voto: véase el Acta

4-330

(La sesión, suspendida a las 14.55 horas, se reanuda a las 15.00 horas)

4-331

VORSITZ: HANS-GERT PÖTTERING
Präsident

4-332

11 - Klima- und Energiepaket und Seeschifffahrtspaket (Unterzeichnung von Rechtsakten)

4-333

Der Präsident. – Herr stellvertretender Premierminister und Vertreter der Präsidentschaft der Europäischen Union, sehr geehrter Herr Peter Nečas, Herr Kommissar Olli Rehn, sehr geehrte Berichterstatter und Ausschussvorsitzende, liebe Kolleginnen und Kollegen!

Heute haben wir die Freude, zwei bedeutende Gesetzespakete, das Klima- und Energiepaket sowie das Paket für eine integrierte Meerespolitik für die Europäische Union, gemeinsam zu unterzeichnen. Dies ist der Höhepunkt der entschlossenen Arbeit, die wir zusammen mit dem Rat und der Kommission geleistet haben. Mit der Annahme dieser zwei Gesetzgebungsvorhaben beweist die Europäische Union ihre Fähigkeit, entschlossen zu handeln, um die Herausforderungen in Kernbereichen der nachhaltigen Entwicklung, des Umweltschutzes und der Sicherheit im Seeverkehr gemeinsam zu bewältigen. Diese öffentliche Unterzeichnung wird dazu beitragen, die Bedeutung europäischer Rechtsvorschriften für die europäischen Bürgerinnen und Bürger zu unterstreichen.

Mit dem Klima- und Energiepaket haben Parlament und Rat die Grundlage geschaffen, damit die Europäische Union bis 2020 ihre Klimaziele erreichen und weiterhin im Kampf gegen den Klimawandel eine führende Rolle einnehmen kann. Das Klimapaket beinhaltet wichtige gesetzliche Rahmen, die beispielsweise zur Verbesserung des Emissionshandelssystems oder zu den Anstrengungen der Mitgliedstaaten zur Reduktion ihrer Treibhausgasemissionen beitragen – die Berichterstatterinnen Avril Doyle und Satu Hassi sind unter uns; jedenfalls hatte ich das angenommen; ich sehe zumindest die Kollegin Hassi – sowie zur Förderung erneuerbarer Energien oder der Technik der Kohlenstoffspeicherung.

Dieses Paket gibt der Europäischen Union im Vorfeld der im Dezember dieses Jahres stattfindenden internationalen Konferenz von Kopenhagen sowie im Rahmen der Verhandlungen über ein umfassendes und bindendes Abkommen die notwendige Glaubwürdigkeit.

Was den Seeverkehr betrifft, haben es Parlament und Rat im Rahmen der Vermittlung geschafft, sich über die 8 Dossiers zu einigen. Das ist das Ergebnis einer intensiven Arbeit, die mehr als drei Jahre gedauert hat.

Dieser Ausgang ist auch Beweis für den starken Druck des Europäischen Parlaments, in Zukunft Katastrophen auf See wie dem Unfall der „Erika“ im Jahr 1999 oder dem Unfall der „Prestige“ im Jahr 2002 durch eine Verbesserung der Sicherheit auf See vorzubeugen.

Heute können wir feststellen, dass viele der Vorschläge des vom Europäischen Parlament eingesetzten nichtständigen Ausschusses für die Verbesserung der Sicherheit auf See Gesetz geworden sind. Dank dieser Vorgaben werden die Kontrolle und Überprüfung von Schiffen, die Überwachung des Seeverkehrs und die Versicherung von Schiffseigentümern verbessert, eine Versicherungspflicht eingeführt sowie die Untersuchungsvorschriften und die Haftung bei Unfällen verstärkt.

Ich freue mich, dass jetzt auch die Berichterstatterin, Frau Kollegin Avril Doyle, zu uns kommt.

Gestatten Sie mir abschließend, der tschechischen Ratspräsidentschaft, der Kommission und den Mitgliedern des Ausschusses für Umweltfragen, Volksgesundheit und Lebensmittelsicherheit, des Ausschusses für Industrie, Forschung und Energie sowie des Ausschusses für Verkehr und Fremdenverkehr, allen voran ihren Vorsitzenden und Berichterstattern, die alle intensiv an diesen wichtigen Rechtsetzungsakten mitgearbeitet haben, meinen herzlichen Dank auszusprechen. Ich bedanke mich insbesondere bei Ihnen, liebe Kolleginnen und Kollegen, die Sie heute bei der Unterzeichnung dieser wichtigen Gesetzesvorhaben hier anwesend sind. Ich freue mich besonders, dass uns auch zwei Fraktionsvorsitzende zu dieser Mittagsstunde die Ehre geben. In diesem Sinne, herzlichen Dank.

Ich darf jetzt den Präsidenten des Rates bitten, zu uns zu sprechen.

4-334

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážený pane komisaři, vážené dámy, vážení pánové, ctihodní poslanci Evropského parlamentu, děkuji vám za pozvání na toto setkání na půdě Evropského parlamentu při příležitosti slavnostního podpisu klimaticko-energetického balíčku a námořního balíčku, dvou klíčových opatření, na kterých se za pomoci Evropské komise dohodly členské státy Evropské unie, tento Parlament a další partneři. Dovolte mi, abych na začátku jménem Evropské rady řekl několik slov ke klimaticko-energetickému balíčku.

Balíček potvrzuje vůdčí roli Evropské unie ve světě v boji proti změně klimatu a zároveň respektuje skutečné možnosti a ekonomické podmínky každého členského státu. Klimaticko-energetický balíček má značnou hodnotu symbolickou, neboť dokládá skutečnost, že se zástupci půl miliardy občanů, 500 milionů občanů, dokáží v takto důležité a zároveň citlivé agendě v dnešní ekonomicky ne příliš příznivé době shodnout na velmi přesných postupech, strategii a cílech. Zároveň má hodnotu pozitivního příkladu pro naše partnery ve světě. Za přípravu, vyjednávání a zrod tohoto souboru přesných opatření bych zde rád poděkoval zejména všem čtyřem zpravodajům a celému Parlamentu za aktivní a pozitivní přínos, Evropské komisi za přípravu a podporu během celého procesu schvalování a francouzskému předsednictví za mimořádné nasazení. Balíček nám, Evropanům, připravuje cestu na vyjednávání globální dohody o strategii boje proti změně klimatu, která by měla být uzavřena letos v prosinci na konferenci smluvních stran v Kodani. Evropská unie je leaderem v oblasti ochrany klimatu a toto dlouhodobé prvenství by neměla promarnit, ale proměnit v další kvalitu.

Nyní mi, vážené dámy a vážení pánové, dovolte, abych několika slovy zmínil význam dojednání třetího námořního bezpečnostního balíčku, který je dalším, neméně důležitým výsledkem spolupráce Rady a Evropského parlamentu. Když se v roce 1999 u břehů francouzské Bretaně v půli rozlomil tanker Erika s 20 000 tunami ropy na palubě a způsobil nedozírné škody na životním prostředí a když o tři roky později uniklo z tankeru Prestige u pobřeží španělské Galicie kolem 120 tun ropy, evropská veřejnost byla vážně znepokojena. Všichni si vybavujeme tragické obrázky z médií, kde na pobřeží postižených oblastí tisíce dobrovolníků nasazených k likvidaci škod bezmocně přihlíželo, jak ptáci a další fauna a flóra dodýchávají v černé záplavě. Bylo jasné, že je nutno udělat maximum k zabránění opakování podobných obrovských přírodních katastrof. Bylo jasné, že je třeba postupovat společně. Bylo jasné, že Evropská unie musí vyslat signál, že lodě v havarijním stavu, bez pojištění, nedodržující základní bezpečnostní pravidla nemají u evropských břehů co pohledávat. V reakci na to v listopadu roku 2005 Evropská komise předložila sadu osmi ambiciózních legislativních návrhů, tzv. třetí námořní bezpečnostní balíček. Tento balíček přinese Evropě hmatatelné výsledky v podobě lepší prevence výskytu námořních dopravních nehod, častějších inspekci a jasného rozdělení zodpovědnosti směrem k provozovatelům lodí. Výsledky této evropské legislativy kromě nepřehlédnutelných dopadů na životní prostředí, které je kapitálem nás všech, ocení nejen občané a firmy v přímořských státech, jak by se mohlo zdát, ale i exportně zaměřené vnitrozemské státy, jako je země, ze které pocházím, jejichž značná část produkce putuje ven z Evropy po mořích. I ve vnitrozemí existuje bytostný zájem, aby se při evropských pobřežích neplavily již žádné tankery Erika či Prestige a aby námořní doprava probíhala efektivně, bezpečně a způsobem šetrným k životnímu prostředí.

Pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, dovolte mi na závěr, abych využil této příležitosti a poděkoval za usilovnou práci na námořním balíčku zpravodajům Evropského parlamentu, francouzskému předsednictví a Komisi, bez jejichž úsilí a nasazení by tento úspěch s jasnými přínosy pro evropskou veřejnost, business a životní prostředí nebyl možný.

4-335

Der Präsident. – Vielen Dank, Herr Minister! Ich darf Sie und Herrn Kommissar Rehn sowie die Berichterstatterinnen und Berichterstatter jetzt bitten, sich zu dem Tisch zu begeben, wo Minister Nečas und ich die Rechtsakte in Ihrer Anwesenheit unterzeichnen werden.

(Unterzeichnung der Rechtsakte)

4-336

12 - Genehmigung des Protokolls der vorangegangenen Sitzung: siehe Protokoll

4-337

13 - Schlussfolgerungen des G20-Gipfels (Aussprache)

4-338

Der Präsident. – Als nächster Punkt folgen die Erklärungen des Rates und der Kommission zu den Schlussfolgerungen des G20-Gipfels.

4-339

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, 2. dubna 2009 se v Londýně sešly hlavy států a vlád zemí G20, aby diskutovaly další kroky na cestě k ozdravení světové ekonomiky a prevence budoucích krizí současného rozsahu. Na své schůzce se hlavy států a vlád zavázaly udělat vše, co bude nezbytně nutné, aby došlo k obnovení důvěry, ekonomického růstu a zaměstnanosti, k nápravě finančního systému tak, aby obnovil tok úvěrů, k posílení finanční regulace a obnovení důvěry na trhu, k financování a reformě našich mezinárodních finančních institucí tak, aby účinně pomohly překonat tuto krizi a předejít krizím budoucím. Současně se hlavy států a vlád zavázaly, že v zájmu posílení prosperity budou propagovat globální obchod a investice a odmítnou protekcionismus a že připraví ekonomiku na inkluzivní, ekologicky přívětivé a udržitelné oživení a růst.

EU a její návrhy a postoje sehrály velmi podstatnou roli. V mnoha oblastech, ne-li ve většině, totiž EU a evropští členové G20 byli tahounem, nebo jedním z tahounů, práce v přípravných skupinách a významným způsobem ovlivnili jak šíři dosaženého konsenzu, tak konečnou podobu dohodnutých návrhů. To se týkalo oblasti regulace finančního trhu, dohledu nad ním a celé transparentnosti finančního systému, odmítnutí protekcionismu, tlaku na dokončení Rozvojové agendy z Dauhá, přístupu k ekonomickému oživení včetně důrazu na nutnost zprůchodnit finanční sektor vyčištěním od znehodnocených aktiv i formování základů budoucí udržitelné globální ekonomiky. V neposlední řadě to byl závazek zemí EU o poskytnutí finanční injekce Mezinárodnímu měnovému fondu, který nejen ovlivnil ochotu dalších zemí přijmout podobné závazky, ale především sehrál důležitou, ne-li klíčovou roli, v rozhodnutí, že stabilizace ekonomik, které si nedokáží pomoci samy, nebude vedena cestou hledání *ad hoc* řešení a bilaterální pomoci, ale že pro ni systematicky využijeme multilaterální instituce, které pro tento účel máme, a že jim v tomto zájmu vedle finančního posílení vrátíme také respekt a autoritu.

Dovolte mi proto, abych se z odstupu podíval na to, co londýnský summit G20 může znamenat pro světovou ekonomiku a specificky také pro Evropskou unii.

Začnu vzpomínkou na rok 1933. V červnu 1933 se v Londýně sešli zástupci 66 zemí, aby se pokusili vytvořit společný plán obnovy světové ekonomiky uprostřed velké hospodářské krize. Londýnská měnová a ekonomická konference, která si dala za cíl oživit globální obchod, stabilizovat ceny a obnovit zlatý standard jako základ měnového systému, byla organizovaná Ligou států a sešla se v podobné globální ekonomické situaci, jakou zažíváme nyní. Během měsíce ale tato konference skončila krachem a následnou ztrátou důvěry, dalším propadem ekonomik a řetězcem devalvací měn s cílem posílit vlastní ekonomiku na úkor ostatních. Evropské země se obrátily do sebe, americká ekonomika dospěla k izolacionismu, který trval mnoho let. Jak se recese měnila v hlubokou depresi, rostla nezaměstnanost a sociální napětí a politické důsledky tenzí vedly až ke 2. světové válce. V týdnech předcházejících londýnskému summitu z roku 2009 bylo obtížné nepřipomínat si analogie s londýnským summitem roku 1933. Naštěstí se zdá, že svět se ze zkušenosti poučil, alespoň prozatím.

Po mnoha měsících zklamání očekávání a nadějí, nízké důvěry v trhy a prohlubující se recesi bylo téměř politickým imperativem, aby summit G20 skončil úspěchem. Byl to úkol hodný nočních můr s ohledem na to, jak významně se lišila očekávání různých skupin i různých zemí i s ohledem na to, že některá tato očekávání nebyla zcela realistická. Je příliš brzo na to, dámy a pánové, abychom mohli posoudit, jestli setkání hlav států a vlád G20 skončilo úspěchem. Nicméně týdny, které uplynuly od summitu, nás opravňují k opatrnému optimismu, že summit skutečně byl bodem zvratu v této globální recesi a že se může stát i klíčovou historickou událostí v globální ekonomické spolupráci. Má i šanci ustát test času a zapsat se do historie podobně významně, jako brettonwoodská konference z roku 1944, jejíž některé výsledky předurčily podobu globální ekonomické spolupráce na čtvrtstoletí a jiné ji spoluutvářejí i po 60 letech.

Historický význam základů položených na londýnské vrcholné schůzce zemí G20 se ale ukáže teprve tehdy, až všechny závazky z tohoto summitu budou splněny, pokud vůbec splněny budou. Přes tuto nutnou rezervovanost existují čtyři důvody, proč londýnské setkání hlav států a vlád zemí G20 můžeme hodnotit jako úspěšný start k ekonomickému oživení a k nové, udržitelnější podobě globální ekonomiky a globálního ekonomického rozhodování.

Za prvé, vrcholné setkání G20 skutečně posílilo důvěru v ekonomiku a v trhy. Dosud nebylo toto posílení důvěry závažné a je přirozené, že plný návrat důvěry bude potřebovat čas. Nejpodstatnější z hlediska posílení důvěry byl způsob, jakým účastníci vrcholné schůzky G20 vystupovali. Tvář v tvář hlubokému globálnímu propadu udrželi jednotu a dospěli k širokému konsenzu.

Klíčové pro důvěru v současném období nejistoty bylo i to, že účastníci vrcholné schůzky potvrdili některá základní ekonomická paradigma: jádrem, srdcem našeho plánu na globální oživení musí být pracovní místa, potřeby a zájmy lidí, kteří se nebojí práce, a to na celém světě, nejen v bohatých, ale i v chudých zemích. V srdci našeho plánu na globální ozdravení musí být potřeby a zájmy nejen lidí dnes aktivních, ale i budoucích generací. Oživení nemůže jít na úkor zájmů našich dětí a vnuků.

Jediným spolehlivým základem udržitelné globalizace a rostoucí prosperity je otevřená světová ekonomika postavená na tržních principech, účinné regulaci a silných globálních institucích.

Za druhé, vrcholná schůzka G20 poslala velmi silný signál, zřejmě nejsilnější za posledních 60 let, že svět se v ekonomickém rozhodování o záležitostech globálního dosahu vrací k multilateralismu. V závěrech summitu hlavy států a vlád deklarovaly přesvědčení, že prosperita je nedělitelná a že má-li ekonomický růst být udržitelný, státy jej musí sdílet. Jestli je jedna lekce, kterou si ze současné globální krize můžeme odnést, pak je to poučení, že ve svém ekonomickém údělu jsme všichni spojeni. Jsme na jedné lodi, malé i velké země, otevřené nebo izolované. Propojenost našich ekonomik nám zejména v posledních 10–15 letech přinesla nesmírné výhody v podobě dlouhého období bez rozsáhlých konfliktů, v podobě nebývalé ekonomické prosperity, nejrychlejšího globálního ekonomického růstu v lidské historii, v podobě stovek milionů lidí, kteří dostali šanci dostat se z extrémní chudoby. Přinesla rozšíření trhů pro naše výrobce, nízkou inflaci a nízkou nezaměstnanost. Za žádnou cenu bychom se těchto výhod neměli vzdát. To nevyhnutelně vyžaduje koordinaci naší politiky, v dobrých časech, i ve zlých, a summit zemí G20 toto poznání stvrdil.

Za třetí, hlavy států a vlád dosáhly konsenzu i v těch otázkách, kde ještě před rokem nebo před devíti měsíci byl konsenzus téměř nepředstavitelný. Závazky z Londýna završily tři měsíce intenzivních diskuzí na pracovní úrovni a jsou skutečně průlomové. Pokud budou naplněny a dovedeny do života, jistě budou dobrým základem prevence, abychom se v příštích desetiletích vyhnuli podobně ničivým krizím, jako je ta současná.

Za čtvrté, vrcholná schůzka změnila podobu prostoru pro globální ekonomickou spolupráci, vedla k novému rozdělení sil. Největším nově se probouzejícím ekonomikám se dostalo plného uznání jejich role v globální ekonomice. Rozvinuté země a rychle se rozvíjející ekonomiky také společně uznaly, že stabilita a prosperita chudých zemí a nejzranitelnějších sociálních skupin všude ve světě je ve vlastním zájmu nás všech. Jde o strategicky významnou změnu. Pro Evropu to znamená, že o udržení své pozice v globálním ekonomickém rozhodování bude muset bojovat s novou vizí a s dobře promyšlenou politikou. Jen sama velikost ekonomiky EU a dědictví minulosti k udržení její významné strategické role v globálním ekonomickém rozhodovacím systému nebude do budoucna stačit.

Nicméně z pohledu EU byly výsledky vrcholné schůzky v Londýně nesporným úspěchem. Vrcholná schůzka souhlasila se všemi prioritami, na kterých vrcholní představitelé členských zemí EU se dohodli v závěrech Evropské rady z 19.–20. března 2009. Londýnský summit G20 odmítl protekcionismus, zavázal se k odpovědné a udržitelné ekonomické politice, podpořil multilateralismus a souhlasil se všemi prioritami regulace finančního sektoru, které členské země EU kolektivně považovaly za zásadní. Jak už bylo řečeno, v řadě oblastí byli členové EU klíčovými tahouny jednání v rámci G20, anebo jedním z tahounů. Řada otázek však po Londýnské schůzce vrcholných představitelů zemí G20 zůstává otevřená.

Za prvé, v oblasti finanční regulace a dohledu je i přes nesmírný pokrok v posledních měsících řada otázek ve stadiu polotovárů a práce na nich pokračují. Na úrovni EU ovšem existuje jasná mapa a harmonogram na příští dva měsíce a rozdělení rolí mezi Evropskou komisi, Evropskou centrální banku, Evropskou finanční komisi, ECOFIN a červnovou Evropskou radu. Tento program mimo jiné zahrnuje i okamžitý úkol učinit rezolutní kroky v oblasti účetních standardů, které evropským bankám umožní podnikat ve srovnatelných konkurenčních podmínkách s americkými bankami.

Za druhé, v oblasti globálního obchodu potvrdili vrcholní představitelé zemí G20 v Londýně svůj předchozí závazek ze setkání ve Washingtonu, že nebudou vytvářet nové bariéry obchodu. Vrcholná schůzka G20 také potvrdila závazek dokončit Rozvojovou agendu z Dauhá „s ambiciózním a vyváženým výsledkem“. Tento závazek už však byl rovněž přijat na summitu G20 loni v listopadu, kde se hlavy států a vlád dokonce zavázaly, že dohody Rozvojové agendy z Dauhá bude dosaženo do konce roku 2008. Zůstává proto otázkou, nakolik vážný je tento závazek tentokrát. Nicméně vrcholní představitelé G20 v Londýně nově vyhlásili, že od nynějška doba budou Rozvojové agendě z Dauhá věnovat svou osobní pozornost a že zaručí, aby jí také byla věnována politická pozornost na všech nadcházejících mezinárodních setkáních, která budou z tohoto hlediska relevantní. Pro EU musí tlak na dosažení těchto dohod být jednou z klíčových priorit.

Za třetí, účastníci summitu G20 přijali závazek, že na podporu obnovení úvěrových toků, ekonomického růstu a pracovních míst ve světové ekonomice poskytnou 1.1 bilionu USD, a to prostřednictvím Mezinárodního měnového fondu a multilaterálních rozvojových bank. Detaily tohoto závazku je teprve třeba dohodnout a vyjasnit. Uvedený závazek má stádium krátkodobé, střednědobé a dlouhodobé a ono krátkodobé stádium zahrnuje i 75 miliard EUR příslibených zeměmi EU Mezinárodnímu měnovému fondu na obnovu stability platebních bilancí zemí v případě, že se taková potřeba akutně objeví. Ani detaily tohoto závazku ještě nejsou rozpracovány a ministři financí našich zemí musí na podobě a mechanismu tohoto závazku pracovat.

Pokud jde o střednědobé a dlouhodobé závazky ohledně posílení multilaterálních institucí, patří sem závazek poskytnout Mezinárodnímu měnovému fondu bezprecedentně velký, mnohostranný úvěr ve výši 500 miliard USD. Vedle toho vrcholná schůzka v Londýně vedla k závazku, že země G20 podpoří novou emisi SDR (zvláštních práv čerpání), tedy vlastní měny MMF, kterou mohou členské země MMF používat k vzájemným platbám. Závazek hovoří o 250 miliardách SDR. Jak mnohostranný úvěr, tak emise SDR bude vyžadovat jak poměrně komplikované technické návrhy, tak souhlas

oprávněných orgánů MMF, vyjednávání se zúčastněnými zeměmi a ratifikace dohod národními parlamenty členských zemí. To vše může trvat i několik let, je proto třeba, abychom v očekáváních byli pevní, ale realističtí.

Výše uvedené závazky byly spojeny také s dohodou, že země G20 udělají vše, co je v jejich silách k rychlé implementaci reformy rozhodovací struktury Mezinárodního měnového fondu z dubna 2008, kterou zatím brzdí pomalá ratifikace v národních parlamentech. Země G20 také požádaly Mezinárodní měnový fond, aby uspil příští kolo reformy členských podílů a hlasovacích práv tak, aby byla připravena v lednu 2011. Této nadcházející reformě musí země EU věnovat dostatečnou pozornost, protože při ní mnoho členských zemí EU, možná i většina, může ztratit možnost přímé i nepřímé účasti svých národních vyslanců u rozhodování v MMF a přímý přístup k informacím. K reformě navíc dojde v kontextu posilující se role Mezinárodního měnového fondu v globálním ekonomickém rozhodování. Dosud byla tato problematika na okraji pozornosti mnoha členských zemí EU, ale v následujících měsících by neměla jejich hledáčku a pozornosti uniknout.

Za čtvrté, zůstává jedna oblast, kterou bude nutno vážně a důkladně diskutovat a řešit. Tou je globální nerovnováha a otázka celého globálního měnového systému budoucnosti. Tyto otázky nebyly na programu londýnské vrcholné schůzky vědomě a záměrně a tak zůstávají na seznamu oblastí, kde práce je ještě před námi. V tomto kontextu stojí za připomenutí, že to byla právě neschopnost dosáhnout dohody o globálním měnovém pořádku, na které ztroskotal londýnský summit roku 1933. V dnešní době není tato otázka jednodušší než tehdy. EU musí této problematice věnovat odpovídající pozornost, protože její řešení zůstává jednou z důležitých ingrediencí udržitelného ekonomického oživení a prevence devastujících globálních krizí.

Na závěr mi, dámy a pánové, dovolu, abych poděkoval Velké Británii, předsednické zemi G20, za organizaci vrcholné schůzky a především za organizaci celého procesu diskuzí a vyjednávání na pracovní úrovni v týdnech a měsících, které summitu předcházely. Organizátoři odvedli skvělou práci a zaslouží si naše velké uznání, neboť k dosaženému pokroku a k rozsahu dojednaného konsenzu přispěly značným dílem.

Je naděje, že jednání vrcholných představitelů zemí G20 v Londýně zahájí novou a úspěšnou éru globální ekonomické spolupráce. Jsme přesvědčeni, že má nezanedbatelnou šanci. Závěry vrcholné schůzky G20 v Londýně jsou velmi dobrým východiskem pro co nejrychlejší ukončení globální ekonomické krize. Otevřela se také možnost změnit podobu budoucí globální propojené ekonomiky tak, aby byla lépe připravena pro dlouhodobě udržitelnou produkci koordinace ekonomických rozhodnutí. Zbývá rozsáhlá nedokončená agenda a závazky, které bude nutno naplnit. Příští měsíce a roky ukáží, nakolik se londýnský summit zapíše do historie. V každém případě vrcholné jednání zemí G20 posvětilo změnu strategických pozic v globální ekonomice. Pro EU je důležité, aby do tohoto období vstoupila s jasnou a realistickou vizí a s politikou, která evropské ekonomice i v budoucnosti zajistí tu strategickou roli, které se těšila dosud a kterou si 500 milionů obyvatel EU zaslouží.

4-340

PRÉSIDENCE DE M. GÉRARD ONESTA

Vice-président

4-341

Pervenche Berès (PSE). – Monsieur le Président, je sais bien qu'on ne peut rien contre le Conseil, mais tout de même, nos travaux ont pris beaucoup de retard.

Nous avons un ordre du jour chargé en discussions importantes. Le Conseil est prévu pour cinq minutes et il parle vingt minutes. Je trouve cela irrespectueux de la représentation parlementaire.

4-342

Le Président. – Vous connaissez notre règlement aussi bien que moi, Madame Berès. Je peux user du marteau pour tous les collègues, je ne peux qu'inviter la Commission et le Conseil à la concision, ce que vous venez de faire de manière remarquable.

Monsieur le Commissaire, je vous en prie. Votre temps n'est pas compté, mais sachez que, face à moi, j'ai un papier qui indique que cinq minutes seraient acceptables.

4-343

Olli Rehn, Member of the Commission. – Mr President, the results of the London G20 Summit are substantial. They provide a clear message of global unity to work together to get the world economy out of the current crisis and back on the path of economic growth and job creation.

The G20 focused on three broad lines of action, and I am here today substituting for my colleague, Joaquín Almunia, who is driving those action lines further in a major IMF meeting today in Washington, and is thus unable to participate in this part-session.

Let me provide you with the Commission's concise assessment of the outcome, and of subsequent actions concerning these three broad action lines.

First, it is clear that the leaders agreed to do whatever it takes to restore growth, and for the moment the first and foremost priority is to restore the channels for credit flows. In this respect it is necessary to deal with impaired, toxic assets, thus endorsing the principles that the G20 finance ministers adopted in March, which is fully in line with the approach taken by the European Union.

It was also agreed to implement the announced economic stimulus measures without delay, and the EU's coordinated fiscal stimulus of over 3% – maybe closer to 4% – of GDP is substantial for Europe itself and provides a key contribution to the G20 short-term macroeconomic response to the crisis.

The outcome of the G20 should ensure an adequate balance between short-term fiscal expansion, which is, of course, necessary, and long-term fiscal sustainability, which calls for an orderly withdrawal of the stimulus when the time comes. Here also, the European consensus on the need to protect medium-term fiscal sustainability contributed to the balanced line adopted in London.

Trade protectionism is a potential threat in any global recession. It was therefore important that the G20 confirmed the commitment to keep trade and investment open and to avoid any kind of protectionism.

The second line of action is an ambitious plan to reshape global financial regulation, and it was agreed that, in future, regulations need to apply to every bank, everywhere, at all times. The G20 took a major step towards the global regulatory convergence that Europe has long been calling for.

We succeeded in obtaining the following objectives: improved requirements for bank capital and liquidity buffers, as well as measures to limit the build-up of leverage; regulation of hedge funds and private pools of capital; agreement on better regulation and supervision of credit derivative markets; more ambitious regulation for credit rating agencies; the establishment of global colleges of supervisors for all large cross-border banks; and endorsement of the new principles of the Financial Stability Board on executive pay and bonuses in financial institutions. Decisive action was also agreed on non-cooperative offshore tax havens. Thus, in the future there should be no hiding place in any part of the world for fiscal free riders. We welcome, in particular, the reference to the end of banking secrecy.

We also welcome the recent announcement by several countries to move towards the OECD standards on the exchange of information for tax purposes. Overall, concerning financial regulation, more progress has been made now than over the whole of the last decade.

Thirdly, it was agreed to reform the international financial institutions to ensure strong institutions for the global economy and provide appropriate representation for emerging and developing countries. It was agreed to substantially increase IMF resources, and the EU and its Member States have been steering the process and showing the way in this regard. Some countries have followed the EU and Japan's lead in pledging resources to the IMF, but more pledges are necessary, in particular from the United States and China.

Next, it is essential that the decisions taken by the G20 are delivered rapidly. We should also keep in mind to build a more balanced world economy and to avoid past mistakes. A fundamental adjustment of the global growth model – I am referring to the huge US budget deficit and the big Chinese trade surplus – may be needed in order for the global economy to return to a sustainable growth path.

The leaders agreed to meet again before the end of this year, probably in September. Effective coordination will be necessary to allow Europe to continue to steer the G20 process, which should be our continuous objective.

To conclude, tackling the current crisis requires both effective and coordinated fiscal stimulus and reform both of financial regulation and the international institutions.

Let us recall that this crisis originated from excesses and greed in the financial markets, especially on Wall Street. For Europe, it is a matter of returning to the basic values of the European model, which requires combining entrepreneurial initiatives, respect for productive work and striving for solidarity. In other words, our common challenge now is to save the European social market economy from the systemic errors of financial capitalism.

4-344

Joseph Daul, *au nom du groupe PPE-DE*. – Monsieur le Président, Messieurs les Présidents, Monsieur le Président du Conseil, de la Commission, chers collègues, nous souffrons de la première récession mondiale. Cette récession appelle une réponse coordonnée au niveau international. C'est seulement ainsi que, tous, nous pourrons nous en sortir.

L'accord obtenu au sommet du G20 nous aidera à trouver le chemin de la croissance et des emplois. À Londres, les leaders mondiaux ont triplé les fonds alloués au FMI, ont accordé des crédits supplémentaires aux banques de développement et ont réaffirmé leur soutien à un commerce international ouvert. Ce programme, visant à restaurer le crédit, la croissance et les emplois, devrait nous donner le temps nécessaire pour stabiliser les marchés et, surtout, restaurer la confiance dans l'économie mondiale.

Nous devons cependant être vigilants et ne pas être tentés par des solutions de facilité. Le spectre du protectionnisme doit absolument être écarté. Si nous fermions nos frontières au commerce et aux échanges, nous ne ferions que reproduire les erreurs qu'ont faites nos prédécesseurs lors de la crise de 1929.

Aujourd'hui plus que jamais, c'est de plus de commerce dont nous avons besoin, pas de moins de commerce. C'est ainsi que, si nous arrivions à créer avec les États-Unis, notre principal partenaire commercial, une réelle économie transatlantique, sans obstacle, nous créerions déjà 3,5 points de croissance en plus. C'est à cela que nous devons travailler.

Nous devons stimuler la croissance, non seulement pour protéger les emplois, mais aussi et surtout pour en créer de nouveaux. Mes collègues de gauche appellent à davantage de dépenses sociales et à plus de sécurité sociale. Ils veulent soi-disant protéger les emplois en fermant nos économies. Une économie transparente, qui permet à chacun d'exprimer ses talents, est une économie innovante et soutenable. C'est une économie sociale de marché que nous devons avoir.

Nous devons tirer les leçons des erreurs des derniers mois, et l'un des principaux problèmes dans le secteur financier était le manque de régulation financière et de supervision. Or, nous n'arriverons à restaurer la confiance de nos concitoyens dans l'économie que lorsque nous aurons rétabli la confiance dans notre système financier.

Pour cela, nous devons étendre la régulation et la supervision à toutes les institutions financières et à tous les instruments, y compris les *hedge funds*. Nous devons combattre les paradis fiscaux, supprimer le secret bancaire, accroître la supervision des agences de notation de crédit.

Dans une économie mondialisée, où les marchés ne dorment jamais, notre seule défense est la transparence. Les investisseurs doivent savoir que les mêmes normes et les mêmes standards s'appliquent dans les différentes parties du monde.

Et, enfin, nous avons aussi une responsabilité vis-à-vis des pays en voie de développement. Cette crise ne doit pas, en effet, ruiner tous les efforts que nous avons faits en la matière depuis des années. C'est pourquoi nous devons continuer à faire pression pour que l'OMC s'adapte rapidement au XXIe siècle et aux nouvelles règles.

C'est nécessaire pour aider les nations les plus pauvres du monde à devenir de véritables acteurs dans l'économie mondiale. Grâce à cela, l'économie mondiale pourra croître de 150 millions de dollars par an. Et ce sont les pays en développement qui recevront la grande partie de cet argent.

C'est pour cela que nous soutenons l'engagement du G20 d'allouer 850 milliards de ressources supplémentaires pour soutenir la croissance dans les marchés émergents et les pays en développement.

Chers collègues, nous ne sortirons de la crise économique et financière que par le changement, changement de la gouvernance internationale, changement dans notre attitude de tolérance envers ceux qui ne respectent pas les règles.

4-345

Poul Nyrup Rasmussen, on behalf of the PSE Group. – Mr President, the essential question is, of course, what to do now. What must Europe deliver when the G20 meeting is resumed in September this year?

I have here the very latest prognosis from the IMF. I regret to inform Commissioner Rehn that it states that, even including all we have done, economic development in the euro zone will go down this year by -4.2% in growth and, in Germany alone, the rate will be -5.6%. We have transposed that in our macroeconomic calculations, and I can tell you, colleagues, that this means that, in spring 2010, we will have 27 million unemployed in the European Union. This means in essence that, in two years, unemployment will have increased by 10 million jobs lost in the European Union.

We now need to act quickly, in a coordinated and effective manner, exactly as Olli Rehn said. The conclusion from the G20 in London was that, if there is a need to do more, then we agree to do more. I cannot say anything other than repeat the figure of 27 million unemployed people. Does one need further arguments to do more?

I would propose doing four things in preparation for the September G20: firstly, to prepare a new, coordinated effort to reduce this threat of mass unemployment; secondly, to follow the de Larosière group's two proposals – to establish a supervisory board and to give more competence to so-called CSR organisations; thirdly, to introduce effective financial

regulation, covering hedge funds and private equity; and, fourthly, to prepare Europe to take a role in promoting a new global deal, including for those developing countries which have been hardest hit by this economic crisis.

Please, Commissioner, do not tell me one more time that you have made a financial stimulus of 4%, including automatic stabilisers. Next time it will be 5%, when unemployment increases to 27 million unemployed. Let us be fair and let us create the jobs. We can do it together.

4-346

Margarita Starkevičiūtė, ALDE frakcijos vardu. – Aš norėčiau taip pat pasveikinti susitarimą pasiektą Londone, tačiau ir pabrėžti, kad globali ekonomika reikalauja ir globalaus valdymo. Europos Sąjunga gali atlikti tos lyderės vaidmenį dėl dviejų priežasčių todėl, kad tiek po karo, tiek žlugus posovietinei erdvei per trumpą laiką sugebėjo pertvarkyti savo ekonomikas. Mes turime puikią patirtį, kaip valdyti tokius sudėtingus procesus.

Jie turi remtis struktūrinėmis reformomis. Mes turime atidaryti erdvę naujoms iniciatyvoms. Jeigu mes dabar sutelksime dėmesį į technines detales, reguliavimo tobulinimą, kas, aišku, reikalinga, tai prarasime iniciatyvą ir erdvę judėjimui. Judėjimas ir naujos darbo vietos atsiranda tik tada, kai įvyksta struktūrinės permainos. Kokių struktūrinių permainų Europos Sąjunga gali pasiūlyti pasauliui?

Visų pirma modernizuoti valdymą, modernizuoti Europos Sąjungos finansų rinkas, atsiremti į mūsų bendros Europos rinkos stiprumą, neužsidaryti nacionaliniuose savo kampeliuose. Jeigu mes sugebėsime kartu dirbti Europos bendroje rinkoje, tai bus puikus pavyzdys pasauliui, kad nereikia laikytis protekcionizmo, kad būtent atvirumas, bendradarbiavimas, kapitalo judėjimas ir makroekonominiai balansai, paremti bendrais susitarimais, padeda išlaikyti stabilumą ir atkurti ekonomiką. Šita Europos patirtis yra neįkainojama.

Kodėl mes to nedarome, man visada yra sunku suprasti. Galbūt mes labai rūpinamės, kaip gyvens tie hedžinginiai fondai (*angl. hedge funds*), o per mažai skiriame dėmesio tam, kaip gyvens žmonės.

4-347

Roberts Zile, UEN grupas vardu. – Paldies, priekšsėdėtoja kungs! Mūsų rezolucijas projekte par G20 samitu ir minėts, ka, pirmą kartą, vairākas Eiropas Savienības valstis ir saņēmušas Starptautiskā Valūtas fonda atbalstu maksājumu bilances problēmu risinājumam un, otrs fakts, ka vairākas eiro zonas valstis, tieši pateicoties eiro, spēja izvairīties no valūtas kursa spiediena šajā situācijā. Taču diemžēl tās jaunās Eiropas Savienības dalībvalstis nevar šo valūtas riska spiedienu mazināt, jo viņas nevar iekļūt eiro zonā. Tai pašā laikā ekonomika tika pārkarsēta vairākās jaunās Eiropas valstīs tieši tāpēc, ka daudzas Eiropas bankas, cīnoties par tirgu šajās valstīs, iepludināja ļoti daudz naudas, un tagad viss valūtas risks ir palicis uz kredītņēmēju pleciem. Tāpēc mans aicinājums būtu — apsvērt, vai īpaši tās jaunās Eiropas dalībvalstis, kuras ir pievienojušās "exchange rate mechanism tool" sistēmai, tur fiksētu kursu, kas ļauj atmaksāt lielu daļu no šiem kredītiem atpakaļ Eiropas bankām, tomēr nenozīmētu, ka būtu jāpalīdz arī šīm valstīm ar eiro ātrāku ieviešanu. Vēl jo vairāk, ka solidaritātei ir ļoti svarīga nozīme arī grūtajos laikos, un mēs īstenībā esam vienā laivā, it īpaši tagad, kad, ja godīgi runā, Māstrihtas kritērijus nespēj izpildīt arī tās valstis, kas jau ir ieviesušas eiro, ar vairāk kā 10 % budžeta deficītu. Tā ka esam vienā laivā, un domāsim līdzīgi! Paldies!

4-348

Caroline Lucas, on behalf of the Verts/ALE Group. – Mr President, the G20 was a massively missed opportunity for tackling both the environmental crisis and the economic crisis at the same time – in other words for introducing what we are calling a 'Green New Deal'. That meeting should have been the moment for a massive investment in renewable energy and energy efficiency, for example, not just because we have to urgently address the challenge of climate change, but because investment in green technologies is one of the best ways of getting people back to work.

Green energy, for example, is far more jobs-rich than investment in business as usual, yet the package agreed by the G20 will actually lock the world into a high-carbon economy at exactly the time that we should be shifting to a very different low-carbon sustainable economy. Billions of euros were found for the IMF and the World Bank, but for making that vital transition to a green economy there was no serious money on the table, just vague aspirations – just talks about talks.

The communiqué's words about climate change and the low-carbon economy were relegated to just two paragraphs at the end of the communiqué, with no specific commitments. It is a tragedy that, at the very moment when the economic system and the global environment are on a collision course, this crucial opportunity to change direction and to make sure that we tackle both of those crises and get people back to work was lost.

4-349

Francis Wurtz, au nom du groupe GUE/NGL. – Monsieur le Président, l'évaluation des résultats du G20 que nous venons d'entendre – success story, tournant de la crise, énorme réussite pour l'Union européenne, etc. – pose à mon avis deux questions.

La première porte sur l'analyse de la situation présente du système financier mondial auquel l'Europe, on l'a vu, est étroitement connectée. Soyons clairs, la volonté des dirigeants du G20 d'adresser coûte que coûte au marché, voire au peuple, un message rassurant les a conduits à minimiser grandement l'état des lieux.

En réalité, les prévisions des pertes supposées, mais encore largement cachées, des banques explosent de mois en mois. Le pire à cet égard n'est pas derrière, mais devant nous. On parlait de deux mille milliards de dollars de pertes il y a trois mois, ce qui était déjà astronomique. Désormais, le FMI les chiffre à quatre mille milliards de dollars.'

De son côté, la Commission vient de chiffrer les fonds mobilisés à divers titres par les États membres pour sauver les banques à trois mille milliards d'euros, c'est-à-dire un quart de leur PIB. Voilà le prix de la course folle à l'argent pour le profit et au profit pour l'argent.

Cette sombre réalité souligne l'importance de ma seconde question. Quelle est la substance effective des avancées réalisées au G20 de Londres en matière de réglementation?

Quand on a posé la question à Joseph Stiglitz, chargé, comme vous le savez, par les Nations unies de piloter une commission indépendante d'experts sur la crise financière: "Êtes-vous d'accord avec l'économiste Simon Johnson pour dire que le volet réglementaire du G20 est proche de zéro?", Stiglitz a répondu: "Je suis d'accord".

L'encre de la déclaration de Londres n'était en effet même pas encore sèche que le principal État membre du G20, les États Unis, a fait appel aux fonds spéculatifs confortablement installés dans les paradis fiscaux pour racheter à vil prix les actifs toxiques qui obstruent les bilans des banques américaines. On nage en pleine moralisation du capitalisme.

En vérité, le G20 n'a en rien enrayer la mondialisation libérale. Il a ignoré la question clé de la réorganisation du système monétaire international. Il a promu le FMI sans envisager sa transformation. Il a passé sous silence l'immense enjeu social engendré par cette crise. Il a préconisé des remèdes homéopathiques là où une chirurgie lourde s'impose de toute évidence.

L'Europe, je pense, doit aller très au-delà du G20. La maison brûle. Entendez-vous les cris de colère qui montent de nos sociétés? Ils réclament non des paroles lénifiantes mais des actes forts et concrets, maintenant.

4-350

Jana Bobošíková (NI). – Dámy a pánové, rozhodnutí summitu G 20 nalít pro boj s krizí bilion dolarů do Mezinárodního měnového fondu považuji za kontraproduktivní a škodlivé. A to hned ze tří důvodů. Zaprvé, tento závazek donutí věřitelské země, aby sáhly do devizových rezerv nebo aby se zadlužily.

Zadruhé, tento závazek paradoxně nutí přispět do fondu i ty státy, které Mezinárodní měnový fond svými nekompetentními analýzami trvale poškozují. Jako příklad uvádím Českou republiku, jejíž občany zde zastupuji. Ačkoliv se prognózy fondu pro mou zemi zcela rozcházejí s realitou, přispějí do něj čeští občané jednou miliardou a čtyřmi sty miliony dolarů.

A zatřetí, MMF bude půjčovat peníze státům za mnohem měkčích pravidel než doposud a nebude tlačit na to, aby podmínkou půjčky byl realistický návrh opatření k řešení ekonomických problémů dlužníka.

Dámy a pánové, jsem přesvědčena, že tak dochází k deformaci mezinárodního úvěrového trhu na úkor daňových poplatníků.

4-351

Othmar Karas (PPE-DE). – Meine Herren Präsidenten, meine Damen und Herren! Der Gipfel war politisch ein Erfolg und sendet eine wichtige Botschaft aus, nämlich: Die Welt rückt zusammen, der politische Wille, gemeinsam globale Antworten auf die Krisen und Herausforderungen zu finden und durchzusetzen, ist vorhanden. Trotzdem möchte ich sehr klar sagen, dass wir die Gipfelszenierungen nicht übertreiben sollten. Gipfel beschließen nur Absichtserklärungen, Gipfel treffen keine Entscheidungen, Gipfel sind keine Gesetzgeber, Gipfel haben keine Rechtsgrundlage.

Die Europäische Union ist mehrfach gefordert. Wir müssen den Ehrgeiz haben, beim Aufbau einer globalen Finanz- und Wirtschaftsordnung eine Vorreiterrolle einzunehmen. Eine Vorreiterrolle können wir aber nur dann einnehmen, wenn wir europäische Regelungen haben und Modelle anbieten können. Wir sind mit unserem Modell der sozialen Marktwirtschaft, mit der Einlagensicherung, mit der heute beschlossenen Regelung für die Ratingagenturen auf einem guten Weg. Bei den Ergebnissen des Gipfels fehlt mir aber z. B. eine klare Vereinbarung über die Beseitigung der prozyklischen Effekte der bestehenden Regelungen auf europäischer Ebene und global, Stichwort Basel II.

Wir haben noch viel zu tun: Hedgefonds, Managergehälter, Bankenrichtlinie, europäische Aufsicht – um nur einige zu nennen. Wir sind durch die Kommission Sprecher des Kontinents. Trotzdem sind auch die Nationalstaaten repräsentiert. Gemeinschaftsinteressen stehen neben Nationalstaatsinteressen auf der Weltbühne. Das kann eine Chance sein, aber auch

eine Schwäche. Daher ist die Koordination besonders wichtig. Wenn unsere Vertreter nicht an einem Strang ziehen, sind wir auf der globalen Bühne geschwächt.

Mein letzter Punkt: Die rechtliche Umsetzung der politischen Absichtserklärungen, die Durchsetzung dieser und die Koordination der globalen, zeitlichen und inhaltlichen Umsetzung entscheiden über den Erfolg. Der Gipfel allein gibt einen Weg vor. Er ist noch nicht das Ergebnis.

4-352

Elisa Ferreira (PSE). – Senhor Presidente, o G20 foi importante sobretudo porque criou um espaço de diálogo multilateral e permitiu perceber-se que sem esse multilateralismo não se pode resolver a crise. Mas ele é um ponto de partida, não é um ponto de chegada, e o papel da União Europeia tem de ser reforçado, tem de ser claro e tem de ser mobilizador. Neste momento não temos a indicação de que isso esteja a acontecer.

Temos um guião importantíssimo, que é o relatório de Larosière, mas a Comissão tem sido lenta a implementar, tem sido lenta a reagir. Veja-se a reacção face aos *hedge funds*, por exemplo. E, entretanto, a economia real na Europa não está ainda a dar sinais de relançamento, e a política que foi seguida de *esperar para ver* significa esperar por números piores, por uma situação que a cada dia se agrava. Vejam-se as últimas estimativas do Fundo Monetário Internacional e da OCDE: 27 milhões de pessoas desempregadas. Esse é um enorme problema.

A Comissão deve explicações também a este Parlamento sobre o que é que pretende fazer, o que é que efectivamente está no terreno da sua iniciativa e qual é o estado concreto da política de coordenação das iniciativas dos Estados-Membros. Mas é preciso não esperarmos mais. A vontade política de agir tem de existir já.

4-353

Rebecca Harms (Verts/ALE). – Herr Präsident, meine Damen und Herren! G20 ist ja eigentlich die richtige Entwicklung. G8 muss beizeiten von G20 abgelöst werden. Dann hätten wir schon einen Gipfel weniger. Die Europäer haben doch versagt. Die Europäische Union mit 27 Mitgliedstaaten ist doch eigentlich der richtige Raum, in dem man eine neue Finanzmarktordnung organisieren kann.

Bisher haben wir dazu weitgehend Worte, aber keine klaren Beschlüsse: Austrocknung der Steueroasen, Kontrolle der Hedgefonds, Ende der betrügerischen Finanzmarktprodukte. Darüber ist viel geredet worden. Wären die Europäer mit einer Beschlusslage nach London gegangen, wer hätte da eigentlich noch widerstehen können? Ich finde –wie meine Kollegin Frau Lucas das gesagt hat –, es ist zum Verzweifeln, dass der Gipfel in London die Klimakrise und die Energieversorgungssicherheitskrise einfach vertagt hat. Damit richtet man nicht nur großen Schaden für das Klima und die Energieversorgungssicherheit an, sondern verspielt auch die Chance auf Tausende von neuen Jobs.

4-354

Hans-Peter Martin (NI). – Herr Präsident! Ich kann da nahtlos anschließen. Es ist eine Tragik, dass das, was Frau Kollegin Lucas gesagt hat, nicht auf diesem Kontinent mehrheitsfähig ist. Wäre es das, stünden wir wesentlich besser da und könnten auch nachfolgenden Generationen ins Gesicht schauen. So aber können wir das nicht.

Ich muss Ihnen den Vorhalt machen, dass mich vieles in der Debatte um die Finanzkatastrophe und das Wegdrängen der heraufziehenden oder der schon real existierenden Klimakatastrophe an die Zeit nach dem Zweiten Weltkrieg im deutschen Bundestag erinnert. Da sind auch viele Abgeordnete und viele Politiker gesessen, die nicht mehr wissen wollten, was bis 1945 war. Erst langsam musste man sie damit konfrontieren. Das ist aber der Ansatzpunkt: ohne Vergangenheitsbewältigung, Einsehen der eigenen Fehler und in die Zukunft schauen, kann es kein Vorwärts geben. Die EU und vor allem die politischen Handlungsträger haben in der Finanzkrise dramatisch versagt. Sie müssen daraus die Konsequenzen ziehen und erst mal lernen, was sie damals falsch gemacht haben.

4-355

Jean-Paul Gauzès (PPE-DE). – Monsieur le Président, mes chers collègues, dans la résolution qu'il votera demain, le Parlement se félicitera des prises de position relatives aux agences de notation de crédit, qui visent à augmenter la transparence et à renforcer la coopération entre les autorités nationales de supervision.

À cet égard, aujourd'hui même, l'Europe a montré le chemin. Ce matin, le COREPER a adopté le compromis intervenu entre les États membres, la Commission exécutive et le Parlement. Ce midi, le Parlement a, à son tour, adopté le compromis par une écrasante majorité de 569 voix contre 47. Ainsi, le règlement proposé par la Commission et amendé par le Parlement pourra entrer en vigueur rapidement.

Je voudrais souligner que ce règlement jette les bases d'une supervision européenne dans l'esprit des propositions du rapport de Larosière. Le CESR sera le point d'entrée unique pour l'enregistrement des agences et il jouera dans un premier temps un rôle de coordinateur.

La Commission s'est engagée à proposer dans les prochains mois une initiative législative qui permettra de parfaire une véritable supervision européenne.

Avant de conclure, je voudrais souligner que le retour de la confiance, qui est l'objectif même de toutes les mesures qui sont prises, passe bien évidemment par une meilleure régulation, notamment du système financier.

Mais nous devons également prendre en compte les craintes de nos concitoyens et y répondre positivement. Il convient de leur adresser des messages réalistes d'espoir. Sans l'amélioration du moral de nos concitoyens, nous ne retrouverons pas la confiance des consommateurs, sans laquelle la relance de l'économie ne sera pas possible. Il convient que l'information à destination de nos concitoyens soit équilibrée et honnête et ne privilégie pas le défaitisme en occultant les progrès, les réussites et les conséquences concrètes des plans de relance, en tenant compte des délais nécessaires pour qu'ils produisent leurs effets.

4-356

Pervenche Berès (PSE). – Monsieur le Président, je voulais dire au président Daul, mais il nous a quittés, que c'est quand même étonnant de voir les conservateurs, aujourd'hui, nous accuser nous, socialistes, de vouloir augmenter les dépenses sociales alors que leur principal argument pour refuser des plans de relance, c'est de dire qu'en Europe, nous avons les fameux stabilisateurs automatiques. Qu'est-ce que c'est, sinon les allocations de chômage, que nous avons défendues à cor et à cri.

Sur le G20, je ferai une critique principale: ils ont adopté la méthode Barroso, qui consiste à additionner les plans qui existent et à considérer que c'est un plan de relance. Cela n'est pas un plan de relance. Et, lorsque l'on regarde les chiffres de l'OCDE hier, du FMI aujourd'hui, de la Commission demain, comment s'imaginer que l'Europe puisse en rester là?

Nous avons besoin d'une vraie relance européenne et, pour cela, vous n'avez pas d'autre moyen, Monsieur le Commissaire, que de la financer par un emprunt européen. Il est temps que vous vous mettiez au travail, même si ce Parlement européen ne sera plus là pour vous accompagner dans cette tâche.

Enfin, je constate que le G20 avait une tâche à exécuter, un message qui lui avait été lancé par Dominique Strauss-Kahn à la veille de ses travaux: "Le système ne repartira pas tant que la question des produits toxiques n'aura pas été résolue". Manifestement, là-dessus, le G20 était incompetent. Il nous reste tout le travail à faire.

Deux points: les conclusions du G20 évaluent à 150 milliards de dollars les bénéfices du cycle de Doha. D'où vient ce chiffre? Comment peut-on le justifier? Nous vous demandons, Monsieur le Commissaire, des explications.

Enfin, sur la supervision, si l'Europe veut prendre le bon chemin, elle doit d'urgence mettre en œuvre les propositions du groupe de Larosière.

4-357

Antolín Sánchez Presedo (PSE). – Señor Presidente, el G-20 ha dejado un mensaje valioso: la prosperidad es indivisible y sólo una recuperación compartida e inclusiva es sostenible.

Ahora, de lo que se trata es de hacerlo eficaz. Hay que continuar en su misma línea. El G-20 ha reafirmado prioridades comunes, ha adoptado acuerdos para proporcionar recursos al Fondo Monetario Internacional, a los bancos de desarrollo y para la promoción del comercio, ha realizado reformas para la gobernanza financiera global, ha realizado propuestas ambiciosas en regulación y supervisión, y ha avanzado en la lucha contra los paraísos fiscales.

Sin el G-20 la situación sería desesperada y las enfermedades podrían llegar a ser crónicas.

Pero lo más importante es que la iniciativa del G-20 no es un evento sino un proceso. Y la Unión Europea es el espacio económico más integrado, importante y equilibrado del mundo y, por lo tanto, debe marcar la pauta porque tiene un gran potencial y puede enriquecer la agenda global, con la consideración de que no estamos solamente ante una crisis coyuntural, sino ante una crisis con causas más profundas que necesita de la iniciativa política de la Unión Europea.

4-358

Danutė Budreikaitė (ALDE). – Tarptautinio valiutos fondo paskelbtoje pažymoje apie galimybes ES Vidurio ir Rytų Europos šalims greičiau išeiti iš krizės nurodoma viena iš priemonių – euro įvedimas. Tai siūloma šalims, kurios turi valiutų valdybas. Lietuva faktiškai litą yra susiejusi su euru nekintamu kursu jau ketverius metus, tai dvigubai ilgesnis laikas, nei reikalaujama valiutų valdybos mechanizme. Reiktų taip pat ir valiutų kursų mechanizmo laiką sutrumpinti iki vienerių metų kitoms, ne euro zonos šalims. Ekonomikos smukimas ES ir visame pasaulyje reikalauja neeilinių, skubių, kūrybiškų sprendimų bei kompromisų, tuo labiau kad per dešimt euro egzistavimo metų nei viena euro zonos šalis neįgyvendino visų euro zonos reikalavimų kriterijų, Maastrichto kriterijų.

4-359

Bart Staes (Verts/ALE). – Ik wil van de gelegenheid gebruikmaken om toch ook een stukje hypocrisie met betrekking tot de G20-top aan de kaak te stellen. Deze top werd aangekondigd als een historisch akkoord, als iets ongelooflijks, als een stap vooruit, bijvoorbeeld in de strijd tegen fiscale fraude en belastingparadijzen. Er is tevens een zwarte, een grijze en een witte lijst gemaakt.

Maar de hypocrisie van de Europese Unie bestaat erin dat wij - om maar één voorbeeld te geven - nauwelijks anderhalve week voor de G20-top een economische partnerschapsovereenkomst met Caraïbische landen hebben gesloten. Acht van die veertien landen zijn belastingparadijzen. Toch sluiten wij met dat soort landen een vrijhandelsovereenkomst waarmee ervoor wordt gezorgd dat vrijhandel en liberalisering van de financiële diensten tot stand komen hetgeen tot gevolg zal hebben dat de rommelkredieten en het zwarte geld vrijuit vanuit dat soort belastingparadijzen naar de Europese Unie kunnen vloeien.

Ik wil hier dus de hypocrisie aanklagen van enerzijds een mooie mediashow, de G20-top, die beweert de belastingparadijzen te zullen aanpakken, en in de praktijk een beleid dat totaal in tegenspraak is met hetgeen gezegd wordt. Dit wilde ik nog gezegd hebben.

4-360

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, velmi děkuji za tuto diskuzi. Chtěl bych jednoznačně říci, že souhlasím s poslancem Daulem, který označil za klíčový prvek obranu proti protekcionismu. Protekcionismus by byl jakousi pomyslnou rakovinou, která by definitivně zničila naši ekonomiku a obrátila by se proti občanům Evropské unie a vedla by jenom k prohloubení ekonomické krize a k dalšímu propadu životní úrovně. Souhlasím také velmi s tím, když pan poslanec Daul volal po transparentní ekonomice, která je doprovázena účinnou a musím říci rozumnou mírou regulace a samozřejmě posílením globálních finančních institucí.

Pan poslanec Rasmussen a paní poslankyně Starkevičiūtė mluvili o nalévání peněz do ekonomiky. Tady musím zdůraznit, že my nenaléváme peníze do ekonomiky proto, abychom pomohli finančním institucím. Pokud tak činíme, činíme tak proto, abychom pomohli zaměstnanosti, abychom pomohli konkrétním lidem, abychom jim pomohli udržet pracovní místa, protože se asi všichni shodneme v tom, že nejdůstojnější způsob, jak si občané Evropské unie mohou zajistit obživu, je, pokud si ji budou moci zajistit svou prací. Současně ale při těchto krocích, tzn. při finančních stimulech do ekonomiky, nesmíme myslet jenom sami na sebe, ale také na své děti a vnuky, tzn. tento krok nesmí vést k nějakému dramatickému, dlouhodobému ohrožení stability veřejných financí. Naše úsilí se musí koncentrovat na ochranu zaměstnanosti, proto ve spolupráci s Evropskou komisí předsednictví bude pořádat summit o zaměstnanosti, který bude mít jako prioritu především opatření v oblasti zaměstnanosti.

Dovolím si nesouhlasit s paní poslankyní Lucas, naprosto nesouhlasím s tím, že summit G20 byla ztracená příležitost, ale musím také vyzvat nás všechny k politickému realizmu. Současná ekonomika je nemocná, potřebuje léčit, potřebuje první pomoc, potřebuje dlouhodobou péči, potřebuje určitou míru rekonvalescence. Nemůžeme počítat, že během tří nebo čtyř měsíců se okamžitě dostaví kladné výsledky. I problémy, do kterých v současné době spadla světová, tedy i evropská ekonomika, mají přece hlubší kořeny, měly dlouhodobější charakter a i to léčení bude mít dlouhodobější charakter a je při něm třeba mít trpělivost. Já jsem přesvědčen, že z tohoto pohledu summit G20 představoval pozitivní krok.

Pan poslanec Wurtz kritizoval hloubku dohod o finančním trhu. Souhlasím, že Evropská unie v mnoha ohledech musí jít hlouběji, a jsem přesvědčen, že se to také děje. Nesmíme vzpomínat pouze na kroky, které udělaly hlavy států a vlád, ale také na kroky, které dělají ministři financí a které jsou velmi často shrnuty v přílohách jednotlivých dokumentů. Chtěl bych také zdůraznit, že už tento týden jednala Evropská finanční komise o dalších specifických opatřeních. Ale opět bych chtěl vyzvat k realizmu. Během tří nebo čtyř měsíců nelze očekávat nalezení zázračné medicíny. Světová ekonomika je v potížích a i toto léčení bude velmi dlouhodobé. To, co je nezbytné zdůraznit, je, že i v rámci Evropské unie musíme postupovat koordinovaně. Nikdo z nás není izolovaný ostrov, pouze koordinovaná cesta umožní úspěšně zvládnout dopady globální ekonomické krize.

4-361

Olli Rehn, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank you for a very serious and constructive debate. I will of course report this to the Commission, President Barroso and my colleague, Joaquín Almunia.

I have two or three comments, firstly on the European economic recovery plan. Like Poul Nyrup Rasmussen, I have of course taken careful note of the latest IMF economic outlook, which is indeed a very gloomy read. At the same time, it is essential to note that we have already taken very substantial and significant policy decisions to stimulate the European economy and the world economy. This has already, by and large, helped to stop the financial meltdown. But of course it is only honest to say that there will still be bad news coming from the real economy for some time, especially as regards increasing unemployment. Therefore we have to be very alert and vigilant. We have to constantly assess how the economic recovery package, the fiscal stimulus and the financial reforms are working and producing results. If necessary, we will have to do more – and better – in the course of the coming months.

We are doing our homework on the financial market reform, as a response to several colleagues. On the Commission agenda next week, for instance, we have a major package of legislation concerning the financial markets, especially the Director's remuneration, and a recommendation on the remuneration policies in the financial services sector. This is a very important part of the reforms of the financial markets.

Finally, while the reform of the financial regulation in Europe, and in the world globally, is indeed necessary in order to correct the system errors of financial capitalism, at the same time it is important that we do not throw the baby out with the bathwater as regards the market economy as such. In other words, we have to preserve the single market – which has been the engine of welfare in Europe – and we have to work for a new world trade deal in the context of the World Trade Organisation. As Mr Daul said, we need more, not less, trade. This is especially important for developing countries, which are very badly hurt because of the current recession and the slowing-down of world trade.

As replacement for Louis Michel next month, I am also involved in this because of my portfolio responsibilities. Indeed, the developing countries are among those which are suffering most from this economic recession. Therefore we should not lose momentum on rapidly reaching an ambitious conclusion of the Doha Development Round. In the current economic climate the value of concluding Doha has gone up very substantially. Doha would boost the world economy and prevent protectionism from picking up. Therefore all G20 countries should look beyond their domestic political garden and show a real commitment to moving ahead without delay as regards the Doha Development Round. I think it is also important to note, from the point of view of development, that leaders in the G20 also agreed on a trade finance package worth USD 250 billion over two years to support global trade flows, to which Europe will contribute substantially.

4-362

Le Président. – Je signale qu'en conclusion de ce débat, j'ai reçu, conformément à l'article 103, paragraphe 2, du règlement six propositions de résolution¹ déposées par les six principaux groupes de cette assemblée.

Le débat est clos.

Le vote aura lieu vendredi 24 avril 2009.

4-363

14 - Soutien aux Jeux olympiques spéciaux dans l'Union européenne (déclaration écrite): voir procès-verbal

4-364

15 - Situation en République de Moldavie (débat)

4-365

Le Président. – L'ordre du jour appelle la déclaration du Conseil et de la Commission sur la situation en République de Moldavie mais, avant tout, je crois que M. Watson veut attirer l'attention de notre assemblée sur la présence, dans notre hémicycle, d'éminentes personnalités moldaves.

4-366

Graham Watson (ALDE). – Mr President, I should like to draw the attention of colleagues to the presence in the gallery today of the leaders of the three opposition parties represented in Moldova's Parliament, who are here for this debate: Dorin Chirtoacă, who is the Mayor of Chişinău and the Vice-President of the Liberal Party of Moldova; Vladimir Filat, who is the President of the Liberal Democratic Party, and Serafim Urechean, the President of the Alliance 'Our Moldova'.

(Applause)

4-367

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážený pane komisaři, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Rada stejně jako Parlament sleduje s velkým znepokojením události, k nimž dochází v Moldavské republice v návaznosti na parlamentní volby konané dne 5. dubna. V našem bezprostředním sousedství došlo k významné politické krizi, jež představuje závažnou výzvu pro politiku EU týkající se Moldavska a obecněji i celého příslušného regionu. Tato skutečnost je obzvláště znepokojivá, neboť EU se v současné době chystá zahájit Východní partnerství. V zájmu nás všech je zajistit, aby situace v Moldavsku neměla negativní dopad na implementaci Východního partnerství. Musíme jasně rozlišovat mezi výroky prezidenta Voronina a činy politických představitelů na jedné straně a zájmy občanů Moldavska a EU na straně druhé.

Bezprostředně po vypuknutí násilných protestů, k němuž došlo v Kišiněvě dne 7. dubna, vyslala EU do Moldavska svého zvláštního zástupce pana Kalmana Mizseiho. Od té doby se pan Mizsei usilovně snaží iniciovat mezi jednotlivými moldavskými stranami politická jednání. Strany, jež získaly křesla v novém parlamentu, se musí dohodnout na realistickém řešení respektujícím demokratické zásady. Během celé krize udržuje zvláštní zástupce časté kontakty s předsednictvím i s vysokým představitelem Javierem Solanou.

Jak je vám možná známo, včera navštívil Kišiněv rovněž český předseda vlády pan Mirek Topolánek. Důrazně vyzval tamní orgány i opozici, aby zahájily politický dialog. Setkal se s prezidentem Voroninem, s ministerskou předsedkyní

¹ Voir PV

Greceanii a s představiteli opozice. Hlavní poselství, které předsednictví předalo, bylo plně v souladu s dlouhodobým působením Kalmana Miszeiho. Je nutné posílit občanskoprávní rozměr moldavské společnosti, vláda musí umožnit řádné fungování občanské společnosti, zaručit svobodu projevu a další základní lidská práva. Dále je nezbytné dát moldavské opozici přístup do hlavních médií, aby měla možnost projevoval své názory a zapojit se do politické soutěže za rovných podmínek. Na druhou stranu je třeba, aby představitelé opozice konstruktivně spolupracovali s vládou a respektovali výsledek voleb. Premiér Topolánek jako předseda Evropské rady všem představitelům zdůraznil, že je zásadní mít vždy na paměti evropskou perspektivu. Moldavsko nesmí ustoupit z cesty demokratizace. Zapojení do projektu Východního partnerství by Moldavsko mohlo na této cestě mělo posílit.

Rád bych připomněl, že oficiálním výsledkem voleb vyhlášeným dne 8. dubna, bylo vítězství moldavské Komunistické strany, jež získala téměř 50 % hlasů. Zbylé hlasy získaly tři opoziční strany. Na základě toho by komunisté v novém parlamentu získali 60 ze 101 křesel. V předběžném hodnocení vydaném mezinárodní volební pozorovatelskou misí byly volby označeny za platné, ačkoli v něm bylo vyzdvíženo několik problémů, k nimž během kampaně došlo.

Opozice a řada nevládních organizací však prohlásily, že během voleb došlo k podvodu. Minulý týden ústřední volební komise přepočítala hlasy a dospěla k závěru, že vládou Komunistická strana získala 60 z celkových 101 křesel v parlamentu, čímž potvrdila výsledky prvního sčítání. Podle opozice nespočívá hlavní problém v samotném sčítání hlasů, nýbrž v seznamech voličů, jež údajně obsahovaly několik set tisíc „mrtvých duší“, neboli neexistujících osob. Opozice seznamy voličů kontroluje, aby mohla tyto zprávy podložit důkazy. Podle mluvčího komise nebyly během přepočítávání nalezeny známky podvodu. Opozice rovněž poukazovala na široké využití administrativních zdrojů vládou stranou během volební kampaně. Mezinárodní volební pozorovatelská mise v tomto ohledu moldavské orgány rovněž kritizovala. EU na problémy tohoto druhu moldavské orgány před volbami několikrát upozornila. Zejména bylo poukazováno na nedostatečnou svobodu sdělovacích prostředků a na pronásledování opozice represivními orgány.

V návaznosti na protesty vzrostl výrazně tlak na nezávislé sdělovací prostředky. Dochází k zatýkání a pronásledování novinářů. Někteří zahraniční novináři byli vyhoštěni nebo jim bylo zabráněno ve vstupu do země. Existuje další velmi závažný důvod ke znepokojení. Během uvedené krize se moldavské orgány dopustily závažného porušování lidských práv. Podle zpráv bylo po násilných protestech konaných dne 7. dubna zatčeno přibližně 250 osob. Mnoho z nich, většinou mladí lidé, bylo policií zbito, bylo vystaveno nelidskému zacházení a mučení, byl jim odepřen přístup k právní pomoci a nebylo jim dovoleno informovat své rodiny. Tři mladí protestující lidé zemřeli.

Dali jsme moldavským orgánům velmi jasně najevo, že takovéto porušování lidských práv a svobody sdělovacích prostředků je pro EU nepřijatelné. Násilnosti, k nimž v Kišiněvě došlo, nejsou opodstatněným pro uvedená krutá opatření přijatá státními orgány. Moldavsko přijalo evropské normy a hodnoty, mimo jiné v rámci akčního plánu EU-Moldavsko. EU naléhavě vyzvala moldavské orgány, aby prosazovaly zásady lidských práv a základních svobod.

Dne 15. dubna učinil moldavský prezident Vladimir Voronin krok správným směrem, když vyhlásil amnestii vztahující se na osoby zatčené během protestů, a to s výjimkou osob, které měly předchozí kriminální záznam. Rovněž vyzval k transparentnímu a korektnímu vyšetření dotyčných událostí. Uvedené vyšetřování musí probíhat ve spolupráci s příslušnými evropskými a mezinárodními institucemi. Situaci lidských práv sleduje bedlivě přímo na místě kromě EU rovněž Rada Evropy, OBSE a OSN. Je důležité, aby tyto činnosti byly koordinovány. Aby bylo možno vyšetřování v Moldavsku považovat za spolehlivé a spravedlivé, je zapotřebí mezinárodní účasti. Výrazné rozpory a nedůvěru, jež v moldavské společnosti za posledních několik týdnů převládají, může pomoci překonat jedině transparentní proces.

Tuto krizi je nepochybně třeba řešit politicky. Moldavsko čelí velmi závažným hospodářským problémům plynoucím z celosvětové finanční krize. Pokračující politické rozbroje by zemi znemožnily, aby tyto hospodářské problémy řešila. Urychleně je třeba fungující vláda. Rovněž bude zapotřebí vnější pomoci, mimo jiné výrazného zapojení Mezinárodního měnového fondu. V této fázi je velmi důležité hledět do budoucnosti přesahující bezprostřední důsledky uvedené krize a zvážit, jaká bude naše politika vůči Moldavsku z dlouhodobějšího hlediska. Krize jasně ukázala, že je třeba konzistentních a ambiciózních opatření pro posílení demokratických norem a institucí v Moldavsku. Bude zapotřebí posílené pomoci ze strany EU zaměřené na podporu budování institucí včetně reformy soudnictví a policie a na zajištění svobody a plurality sdělovacích prostředků. Dohoda moldavských politických stran o způsobu překonání stávající krize by měla zahrnovat odhodlání k důkladným reformám v uvedených oblastech.

Závěrem bych rád zdůraznil, dámy a pánové, že Moldavsko bylo po mnoho let jednou z nejvyspělejších zemí v rámci východoevropského sousedství, pokud jde o odhodlání dodržovat demokratické normy a o ochotu přiblížit se k EU. Je v našem zájmu, abychom Moldavsku pomohli stávající krizi překonat a pokračovat dále uvedeným směrem. Východní partnerství poskytne nový a ambiciózní rámec pro posílení pomoci poskytované ze strany EU pro účely politických a hospodářských reforem v Moldavsku i v dalších zemích v dotyčném regionu. Je v zájmu nás všech, abychom zajistili, že demokracie v Moldavsku bude posilována a že se Moldavsko bude i nadále Evropské unii přibližovat.

4-368

VORSITZ: MECHTILD ROTHE
Vizepräsidentin

4-369

Olli Rehn, *Member of the Commission*. – Madam President, referring to Mr Watson's announcement, let me first warmly welcome our guests from Moldova.

The situation in the Republic of Moldova is indeed of great concern. We are following developments closely and seeking ways to promote dialogue and reconciliation between political forces in the country.

As regards the conduct of the recent elections, my colleague Benita Ferrero-Waldner welcomed the preliminary assessment by the OSCE-led international election observation mission. The mission concluded that the elections had taken place in a pluralistic environment, that a distinct political choice had been on offer for the voters and that a number of international standards for democratic elections had been met.

However, significant shortcomings were identified which are of serious concern and had already been voiced by the Commission well before the elections. These are undue administrative interference, insufficient respect for the freedom of expression and access of all parties to media, and an overall lack of public confidence in the democratic and electoral process. These shortcomings need to be addressed as a matter of urgency, all the more so since the events of 7 April.

Much more worrying are the reports of widespread human rights violations in the wake of the demonstrations after the election day. After the turmoil that followed the demonstrations of 7 April, the Commission strongly condemned the excessive use of force and called on all those concerned to stop the use of inflammatory rhetoric and violence.

We continue to give this matter close attention. Respect for human rights remains a key condition for the further development of our relationship with Moldova. It is crucial that allegations of serious human rights violations by the security forces are investigated thoroughly and swiftly. Where allegations are substantiated, the authorities must act to ensure that those responsible for such abuses are indeed brought to justice.

President Voronin's agreement to visit the Council of Europe Commissioner for Human Rights, Thomas Hammarberg, as well as cooperation with the EUSR on these issues, is welcome. Similarly Moldovan interest in the possibility of the dispatch of an EU fact-finding mission is positive.

While these missions cannot substitute for the responsibility of the state to investigate and prosecute human rights violations, they should help to shed light on the latest elections and their aftermath. They should also go some way towards facilitating political dialogue in order to restore public confidence.

Today the situation in Moldova is very fragile. The country has constantly expressed its desire to deepen its relationship with the European Union. The current crisis is a test over Moldova's resolve in this regard.

We welcome the fact that Romania has refrained from taking reciprocal steps following the reintroduction of visa requirements for Romanian citizens and for the declaration of its ambassador as *persona non grata*. We should encourage all partners to proceed with the greatest caution and always keep in mind the overriding aim of stabilising the country.

The current situation is of grave concern, but we should not lose our sense of the wider picture. The key to future stability and prosperity for Moldova is in the deepening of its relationship with the European Union. On the eve of the launch of the Eastern Partnership we need to demonstrate that we are indeed ready to assist Moldova in overcoming the current difficulties, in particular by defusing tensions, promoting dialogue and strengthening links between us.

The Republic of Moldova is our neighbour. We have been working closely and in a relationship of trust with the citizens of Moldova over the last 15 years. We are fully aware of Moldova's European aspirations. It is critical that we stay engaged with the Moldovan people today and that together we work not only to overcome the challenges that have arisen in the electoral period but also those which are emerging as a result of the global financial and economic downturn. In other words, we care for Moldova and its citizens.

4-370

Marian-Jean Marinescu, *în numele grupului PPE-DE*. – Republica Moldova are angajamente și obligații internaționale, prin care și-a asumat responsabilitatea de a respecta democrația, statul de drept și drepturile omului. Evenimentele recente însă ne-au demonstrat o abatere gravă de la toate aceste angajamente. Arestările arbitrare, răpirlile, dispariția de persoane, încălcarea flagrantă a drepturilor celor arestați, tratamentul inuman și degradant, terorizarea cetățenilor, amenințarea cu arma sunt acte regretabile care pun în pericol viitorul european al acestei țări.

Campania lansată împotriva reprezentanților mass-media și a partidelor de opoziție, arestarea și expulzarea jurnaliștilor sunt acte grave și regretabile. Condamn această campanie de hărțuire, încălcările grave ale drepturilor omului și acțiunile ilegale întreprinse de guvernul Republicii Moldova.

Asistența europeană planificată pentru 2007-2010 în vederea sprijinului pentru dezvoltare democratică și bună guvernare în Moldova este de peste 50 de milioane de euro. Sper că banii nu au fost utilizați la instruirea poliției pentru a utiliza violența împotriva populației. Cer Comisiei să prezinte Parlamentului European un raport privind utilizarea tuturor fondurilor europene în Republica Moldova.

România are și va continua să aibă o politică proactivă pentru sprijinirea integrării Republicii Moldova în structurile europene. Acest lucru se datorează nu doar legăturilor istorice pe care le avem cu cetățenii acestui stat, ci mai cu seamă datorită convingerii ferme că destinul Republicii Moldova este unul european, acela al unui stat modern și democratic, bazat pe respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Acuzațiile aduse statului român de către autoritățile moldovenești sunt aberante, iar măsura introducerii vizelor pentru cetățenii români este o acțiune nejustificată și inacceptabilă. Conducătorul unui stat se schimbă, cetățenii rămân.

Consider că este în interesul Uniunii Europene ca Republica Moldova să-și îndeplinească parcursul european în conformitate cu aspirațiile cetățenilor săi de a trăi într-un stat democratic stabil și sigur. În acest context, parteneriatul estic este un instrument eficient și o oportunitate pentru aspirațiile europene ale cetățenilor din Republica Moldova.

4-371

Marianne Mikko, *fraktsiooni PSE nimel*. – Kallid kolleegid, ma on alati olnud Moldova suur toetaja, aga praegune kriis teeb mind väga murelikuks. Kuigi tegemist on väikese ja abivajava riigiga, ei saa me silma kinni pigistada, kui rikutakse õigusriigi põhimõtteid.

Euroopa Liidu ja Moldova suhted jäävad endiselt meie ülitähtsaks, samas ei maksa loota, et Euroopa Liit koosneb sinisilmsetest naiivitaridest, kes usuvad kõike, mida Moldova võimud meile tõe pähe ette lükkavad. Eelseisev Euroopa Parlamendi *ad hoc* missioon Moldovasse on väga tähtis. Ükski teema ei saa olema tabu. Me tahame teada, kuidas käitus politsei valimiste järgsel ajal demonstrantidega. Euroopa Liidule ja eriti rahva poolt otse valitud saadikutele on ülioluline inimõiguste järgmine mitte sõnades, vaid tegudes. Kahjuks andis eelsel väliskomisjoni ja Moldova delegatsiooni istungil Moldova Vabariik signaali, et Euroopa peab olema valmis ka monoloogideks Chișinăus. Me ei lepi sellega, kuna eurointegratsioon tähendab avatud dialoogi. Seega partnerid arutavad omavahel kõike. Ma usun idapartnerlusse, nagu ka demokraatia võimalikkusesse Moldavas. Aidakem siis Moldovat.

4-372

Graham Watson, *on behalf of the ALDE Group*. – Madam President, Moldova's state brings back miserable memories of Europe's unhappy past: a Communist government declaring victory on its own terms, protesters beaten and killed, accusations that neighbours are orchestrating unrest. If there is real evidence that the Romanian Security Service has stoked violence, then that should be subject to scrutiny by the international community.

This Parliament's mission next week must seek evidence regarding reports of 200 000 additional ballots printed, allegations that 400 000 voters registered on election day with inadequate ID, and claims that voters in Transnistria were disenfranchised en masse. Until those are investigated, until the OSCE reports, many will simply not believe the results, whatever Moldova's courts conclude. It may be that Commissioner Ferrero-Waldner's instinctive optimism proves misplaced.

President Voronin should also denounce the detention, beatings and extrajudicial killing of young people randomly rounded up after the protests. No more obstacles to lawyers or NGOs, no more withholding the names and numbers of those detained. I would like the Commission to confirm whether Moldova's expulsion of Romania's Ambassador and demand for visas from travellers breaks the agreements our Union has with that country. If so, what action will the Commission take?

President Băsescu's announcement on passports also added to tensions. We must show sensitivity to bilateral relations but, nonetheless, insist agreements are honoured.

Our Moldovan visitors today describe a country where, in so many ways, freedom and democracy are denied, where the Internet mysteriously malfunctions, where television channels vanish from the airwaves, where state TV broadcasts belly dancing rather than reporting violence on the streets.

Our Union, while mindful of the geopolitics, must understand the politics of Moldova, a people keen to exercise democracy and freedom of choice, a country trading overwhelmingly with the countries to its west, a land linked to Member States of the Union through geography, history and culture. Next month, as our leaders gather for the Eastern Partnership summit, they should make sure they build partnership on the basis of democracy and human rights. President Voronin and his comrades must commit to that cause. Our Union must demand it.

4-373

Bastiaan Belder (IND/DEM). – De internationale verslaggeving van de ongeregelde heden en hun nasleep in Moldavië van begin april roept nogal wat vragen op, vragen die de Europese instellingen dienen te richten aan het adres van de Moldavische en de Roemeense autoriteiten.

Om met Chisinau te beginnen. Is de Moldavische regering werkelijk van zins voortaan in noodgevallen het vuur te openen op demonstranten? Zie de mededeling van de premier op de staatstelevisie. En hoe verklaart de Moldavische regering de radicale omslag in het optreden van de nationale veiligheidsorganen tegenover demonstranten en andere opposenten? Een omslag van onbegrijpelijke passiviteit jegens vandalisme, brandstichtingen en plunderingen van overheidsgebouwen naar wreed fysiek geweld tegen weerloze burgers, met drie dubieuze sterfgevallen.

Bovenal, hoe kwijt de Moldavische republiek zich van haar verantwoordelijkheid voor deze schendingen van elementaire grondrechten? Voor de beantwoording, mevrouw de voorzitter, van die laatste cruciale vraag moet stellig de open brief met negen aanbevelingen van veertien Moldavische verdedigers van de burgermaatschappij van gisteren aan het Tsjechische voorzitterschap worden meegenomen. Ik hoop dat de Europese instellingen, commissaris Rehn en ook het Tsjechische voorzitterschap daarvan nota nemen. Prominente personen uit de Moldavische samenleving vragen om opheldering. Wij moeten de Moldavische autoriteiten daarmee confronteren.

Voorts dient Brussel ten minste van Boekarest opheldering te vragen over het voornemen om op massale schaal het Roemeense staatsburgerschap open te stellen voor Moldavische staatsburgers met Roemeense grootouders. Europese afstemming over de verstreckende gevolgen van zo een ingrijpend besluit ligt zeker in de rede.

4-374

Adrian Severin (PSE). – Madam President, the violence in the Republic of Moldova was not a revolution but a mutiny, which took place within a revolutionary atmosphere in a divided society. That violence could also be seen as having been provoked and used as part of a strategy with the aim of redrawing the borders between the European Union and Eurasia.

Therefore the problem we have to cope with is a European problem. It is not a mere internal or a single Member State problem. However, the solution to that problem must not be retaliation but the multiplication of efforts for engaging Moldova on a European way. Nor is the solution to encourage the Moldovan elites to leave the country as holders of foreign passports.

To this end, we must strengthen the mission of the European Union envoy for Moldova, both in scope and resources, accelerate negotiation with Moldova on visa facilitations, and deepen cooperation in the field of enhancing both public order and respect for human rights. We have to work together with the authorities, the opposition and civil society, but also with Russia, which has an important presence in the region. We should avoid these events being taken as an excuse for a unilateral solution on Transnistria.

4-375

Anna Ibrăgic (PPE-DE). – Fru talman! Det finns både de som anser att vi borde och de som anser att vi inte borde ha en resolution om Moldavien. De som inte vill se denna resolution säger ofta att OSSE har godkänt själva valet. Låt mig då säga att OSSE:s rapport inte var helt okritisk. Tvärtom innehöll den en hel del kritik. Resolutionen handlar emellertid inte bara om valet utan även om det som hände efter valet och det som nu har pågått i Moldavien ett bra tag.

Mänskliga rättigheter måste respekteras. Media måste få frihet. Misshandel av fredligt demonstrerande människor får aldrig accepteras. Att godkänna denna resolution skulle innebära att vi skickar en stark signal till människor i Moldavien att de inte är ensamma, att vi ser vad som händer där och att vi inte accepterar det. Därför uppmanar jag alla att stödja resolutionen.

4-376

Victor Boștinăru (PSE). – Ceea ce s-a întâmplat în Republica Moldova era previzibil de mult timp. Când spun aceasta, mă refer la faptul că cel puțin în 2008 dialogul UE – Republica Moldova s-a referit la trei mari teme: a) accesul liber al opoziției la mass-media publică, refuzat sistematic și instituționalizat de regimul Voronin; b) nemodificarea legii alegerilor parlamentare, cerută de Comisia de la Veneția, dar refuzată brutal de regimul de la Chișinău și de colaboratorii acestuia; c) implicarea opoziției în deciziile majore privind politica țării mai ales cea de integrare europeană, lucru sistematic refuzat.

Dacă ne uităm că aceste trei teme mari au lipsit sau au fost sistematic refuzate de către interlocutorii de la Chișinău, vom constata că, de fapt, Uniunea Europeană a primit un refuz brutal din partea Moldovei când era vorba de lucruri fundamentale pentru viitorul acestei țări. Ce s-a întâmplat în ziua alegerilor era doar sfârșitul previzibil al unei istorii de care este cumva culpabilă și Uniunea Europeană, și Parlamentul European.

4-377

Maria Petre (PPE-DE). – Doamnă președintă, dragi colegi, cu privire la Republica Moldova, avem trei categorii de probleme, grave toate, și de aici putem contura trei direcții de acțiune. Prima categorie - drepturile omului - avem sute de tineri reținuți, uneori chiar torturați; libertatea presei – avem ziariști intimidați, răpiți de pe stradă în plină zi și, apoi -

modul de desfășurare a alegerilor - avem aici un volum imens de date concrete privind fraudarea. Va trebui să decidem și noi, la fel de concret, în legătură cu acest aspect. Partidele de opoziție susțin că fraudă a modificat rezultatul cu 10, până la 15%. Cetățenii Republicii Moldova se uită încă cu mare speranță spre deciziile noastre, spre răspunsurile noastre. Este singura lor ieșire din situația dramatică, aproape fără precedent în Europa, prin care au fost obligați să treacă.

4-378

Alexandru Nazare (PPE-DE). – Acum la Chișinău, doamnă președintă, ai dreptul să taci, ai dreptul să faci ceea ce ți se spune, ai dreptul să plătești impozite unei elite care nu e responsabilă nimănui, să emigrezi, să te conformezi și eventual să urăști la comandă. Nu ai dreptul la liberă expresie, la asociere, la contestare publică și nici măcar dreptul de a-ți decide singur identitatea. Așadar, domnule comisar, acestea sunt premisele stabilizării Republicii Moldova și nu sunt niște premise optimiste.

Întrată pe acest drum, Moldova nu poate să aibă decât în cel mai fericit caz soarta Belarusului. Cu mult timp înainte de alegeri, Partidul Comunist și-a obținut și solidificat controlul absolut al tuturor canalelor mass-media. Aceste măsuri au golit de conținut procesul democratic și au forțat un sfert din populația țării să emigreze. Pe acest fundal alegerile nu aveau cum să se desfășoare în afara oricărui dubiu. Represiunea de la Chișinău a devenit astăzi un mijloc al autorităților de dialog cu populația.

Așadar, de acum încolo Uniunea nu își poate permite o atitudine indulgentă, ambivalentă față de regimul de la Chișinău, de acum încolo tăcerea noastră sau aceste declarații ambivalente înseamnă aprobare și complicitate la disprețuirea libertăților fundamentale și a ordinii legale democratice, la violențe, la represiune. Criza de la Chișinău demonstrează nu în ultimul rând că trebuie să ne îmbunătățim metodele de observare și monitorizare a alegerilor și trebuie să regândim rolul reprezentantului nostru permanent acolo.

4-379

Charles Tannock (PPE-DE). – Madam President, Moldova remains one of the poorest countries in Europe, with a fragile democracy led by President Voronin, who is an unreconstructed Homo Sovieticus, who still proudly calls himself a Communist and who, sadly, is ambivalent towards the EU even in terms of the Eastern Partnership.

Nevertheless, he remains popular, particularly in the rural areas and among the older generation nostalgic for the security of the USSR in these uncertain economic times.

The OSCE Troika, which included our own EP delegation, basically endorsed his victory, so we just have to accept this fact, even though we must strongly protest the repressive crackdown against the opposition demonstrators who accused the Government of monopolising the media during the campaign, using an outdated and unreliable electoral register – including many people who are supposed to be dead –and the disenfranchisement of the large diaspora abroad who were not able to vote.

Right now we must concentrate on the human rights violations, which must be fully investigated by a mission of the European Union if Moldova wants to continue to receive our support in its EU–Atlantic aspirations.

4-380

Paul Rübig (PPE-DE). – Frau Präsidentin, sehr geehrter Herr Kommissar, meine sehr geehrten Damen und Herren! Ich bin für diese Debatte heute sehr dankbar, weil sie zeigt, dass Europa mit 27 Mitgliedstaaten und 500 Millionen Bürgern sehr wohl auch außerhalb der Grenzen Europas eine Strahlkraft hat. Viele Bürgerinnen und Bürger in Moldawien haben erkannt, wie wichtig es ist, Gewaltenteilung zu haben, ein demokratisches Grundverständnis zu entwickeln und dafür auch zu kämpfen.

Es ist keine Selbstverständlichkeit, dass man sich heute für Demokratie einsetzt, dass man seine Überzeugungen auch in der Öffentlichkeit kundtun kann und nicht eingesperrt wird oder Repressionen unterliegt, wenn man das tut. Deshalb glaube ich – und ich möchte die Kommissarin hier sehr unterstützen –, dass Europa im Kampf für die Freiheit der einzelnen Bürgerinnen und Bürger, für einen freien Journalismus und für eine gut aufgestellte Demokratie alles einsetzen sollte, was wir derzeit zur Verfügung haben.

4-381

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážený pane komisaři, dámy a pánové, situace v Moldavsku je nadále křehká a Evropská unie musí pokračovat ve svém intenzivním úsilí přivést strany k jednacímu stolu a nalézt společně s nimi řešení, jež bude komplexní, vyvážené, realistické a jež přispěje k posílení demokratického procesu a demokratických institucí v Moldavsku. Musím naprosto souhlasit s panem poslancem Grahamem Watsonem, který řekl, že pan Voronin se musí přihlásit k principům demokracie a musí odsoudit mučení a násilí páchané na demonstrantech. Myslím, že všichni také musí jednoznačně odsoudit zatýkání novinářů a masivní porušování svobody slova. V tomto ohledu je také důležité, abychom plně podporovali práci zvláštního zástupce Evropské unie v Moldavsku.

Je mimo vší pochybnost, že Evropská unie, tedy i Rada, je vážně znepokojena porušováním lidských práv, k nimž během krize v Moldavsku došlo. Naléhavě žádáme moldavské orgány, aby se zapojily do transparentního procesu za plné

spolupráce s příslušnými evropskými i mezinárodními institucemi a aby porušování lidských práv vyšetřily a také odsoudily. Uvedená krize ukázala, že je zapotřebí posílené pomoci ze strany Evropské unie určené na další politické a hospodářské reformy v Moldavsku s cílem posílit oddanost Moldavska demokratickým normám a hodnotám, a to v souladu s podporou Evropské unie ve věci moldavské svrchovanosti a územní celistvosti. Evropská unie je připravena spolupracovat a pomoci přivést Moldavsko blíže k Evropské unii. Základem je však demokratické Moldavsko, Moldavsko, které respektuje lidská práva, Moldavsko, kde je svoboda slova a kde fungují základní demokratické instituce.

4-382

Olli Rehn, Member of the Commission. – Madam President, I would like to use my speaking time by responding to some of your questions and comments in this, in my view, very responsible exchange of views today.

I shall start with Mr Watson's remarks concerning visas and human rights, but first I have to comment on his remarks concerning my colleague, Benita Ferrero-Waldner, who is responsible for our relations with Moldova. You said Benita is an instinctive optimist. I can defend her and the Commission's position first by saying that, in fact, the Commission position is very realistic and balanced. Secondly, you have to be a professional optimist to be a European Commissioner, at least if you are responsible for EU enlargement and relations for south-eastern Europe.

Concerning the visa question, we are indeed dismayed by Moldova's decision to impose a visa requirement on Romanian citizens. This is not acceptable. We are examining the legality of this move. We will pursue the issue on 30 April, on the eve of Labour Day, 1 May, with the Moldovan authorities within the context of the Commission-Moldova Joint Management Committee, which has been created under the visa facilitation agreement.

Overall, concerning the elections, their aftermath and human rights violations, the Commission strongly condemned the violence that erupted in the streets of Chişinău on 7 April and the massive and excessive use of force by the law enforcement agencies' forces and, reportedly, by private militia in the aftermath. Reports of widespread human rights violations with respect to detainees, as well as of abductions, are of serious concern.

We see that, realistically, it is of the utmost importance for Moldova to live up to its European aspirations, that allegations of human rights violations be investigated thoroughly and impartially with the participation of all political forces and, as appropriate, under international scrutiny. Those suspected of having committed criminal acts, including human rights abuses, must be investigated and, if charged with such acts, offered the right to a fair trial.

Finally, on the likely impact of the election aftermath on EU-Moldova relations, it has brought to the fore the unfinished nature of Moldova's internal reforms, particularly with regard to the rule of law and respect for fundamental freedoms. We expect all concerned parties in Moldova, the official authorities as well as the political opposition and civil society, to agree on and progress towards a solution to the current crisis that will bring about more, not less, democracy and freedom for the Moldovan people.

The history of what has become the European Union is concrete proof that dialogue and cooperation and the rule of law can yield a coherent and sustainable mix of respect for fundamental freedoms, political stability and economic prosperity.

4-383

Die Präsidentin. – Damit ist die Aussprache geschlossen.

Die Abstimmung über eventuelle Entschließungsanträge findet während der nächsten Tagung statt.

Schriftliche Erklärungen (Artikel 142)

4-384

Corina Creţu (PSE), în scris. – În timp ce puterea comunistă de la Chişinău se perpetuează prin fraudă şi tortură, primul-ministru al ţării ce prezidează UE se mulţumeşte să aprecieze criza de la graniţele Uniunii drept „neliniştitoare”. Nici mărturiile terorii şi nici agresivitatea faţă de un stat al Uniunii Europene n-au trezit reacţii aşa cum a făcut-o răstălmăcirea unei decizii legitime a României de a accelera procesul de redobândire a cetăţeniei române pentru cei care au pierdut-o fără voia lor, în condiţii istorice tragice, pentru care Occidentul îşi are partea sa de responsabilitate. Nu pot să nu remarc ipocrizia acelor politicieni care agită acum sperietoarea milionului de moldoveni gata să invadeze Vestul, aşa cum, până în 2007, vehiculau teza asaltului românilor.

Despre călcarea în picioare a democraţiei şi a libertăţilor fundamentale vom avea prilejul unui schimb de opinii cu domnii Lukasenکو şi Voronin după lansarea Parteneriatului Estic. Dacă acest mecanism de cooperare nu va susţine reformele democratice în statele ex-sovietice invitate, înseamnă că se naşte mort din faşă.

Nu pot să-mi reprim o concluzie amară: pentru unii europeni, Tibetul este mai aproape decât Moldova. Asta se întâmplă, probabil, atunci când drumul spre Chişinău trece pe la Moscova.

4-385

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *în scris.* – Alegerile din 6 aprilie 2009 din Republica Moldova au fost urmate de demonstrații. Din păcate presa a întâmpinat dificultăți în a transmite informații privind evoluția evenimentelor. Consider că libertatea presei, libertatea de exprimare, precum și respectarea drepturilor omului și a statului de drept sunt principii pe care cu toții le respectăm, promovăm și apărăm.

Consider că situația din Republica Moldova este foarte gravă și mai ales consider că Uniunea Europeană trebuie să trateze cu seriozitate și diplomatic această situație. Consider că acuzele aduse României sunt acuze aduse Uniunii Europene, iar declararea persoanelor non-grate a ambasadourilor române de la Chișinău și introducerea brută și unilaterală de către Republica Moldova a vizelor pentru cetățenii români sunt inacceptabile.

Republica Moldova, este o țară europeană prin istorie și geografie, unul dintre vecinii Uniunii, iar relația dintre Uniune și Republica Moldova trebuie să se bazeze în continuare pe relații de bună vecinătate. Regiunea din care provin se învecinează cu Republica Moldova și cu Ucraina. Avem multe proiecte de dezvoltare în comun și consider că România și Uniunea Europeană trebuie să sprijine în continuare dezvoltarea economică și socială a Republicii Moldova în baza unui parteneriat fundamentat pe bună cooperare, dar mai ales pe respect reciproc.

4-386

16 - Konsolidierung von Stabilität und Wohlstand in den westlichen Balkanländern - Lage in Bosnien und Herzegowina (Aussprache)

4-387

Die Präsidentin. – Wir kommen dann zur gemeinsamen Aussprache über die westlichen Balkanländer, und zwar über den Bericht von Frau Ibrisagic über die Konsolidierung von Stabilität und Wohlstand in den westlichen Balkanländern [2008/2200(INI)]-(A6-0212/2009) und über die Erklärungen des Rates und der Kommission zur Lage in Bosnien und Herzegowina.

4-388

Anna Ibrisagic, föredragande. – Fru talman! Det är nu nästan 15 år sedan kriget i Bosnien tog slut och ganska exakt 10 år sedan Natos bombkampanj tvingade serbiska styrkor att lämna Kosovo. Det kommer i december även att vara 17 år sedan jag själv kom till Sverige som flykting från det krig som hade satt mitt forna hemland i brand och gjort bittra fiender av de bosniaker, kroater och serber som tidigare hade levt tillsammans som grannar. Att vare sig Bosnien, Kosovo eller något av de andra länderna på västra Balkan har fallit tillbaka i krig sedan dess har vi helt och håller EU och Nato att tacka för. Men även om vapnen har tystnat, så lever arvet från kriget vidare i politiken och i samhället i regionen. Den enda möjligheten som finns för människorna i dessa länder att överkomma sitt förflutna är att fortsätta vandra vägen mot EU-medlemskap. Endast den morot och den piska som utgör den centrala dynamiken i anslutningsprocessen kan få ländernas regeringar att fokusera på att genomföra det arbete och de reformer som en gång för alla kan cementera stabilitet och välfärd på västra Balkan.

I det betänkande som jag har skrivit på detta tema, och som Europaparlamentet nu ska rösta om i morgon, går jag igenom de olika initiativ och projekt som EU och dess medlemsstater på ett eller annat sätt är inblandade i för att försöka bygga upp samhällen som är redo att möta EU-medlemskapets hårda krav. Jag tänker inte gå in på detaljerna i betänkandet här, men det finns två saker som jag särskilt vill lyfta fram.

Det första är att det finns en grundläggande skillnad mellan länderna i den pågående utvidgningsprocessen och de länder som anslöts 2004 eller 2007. Länderna på västra Balkan härjades för bara lite mer än ett årtionde sedan av fullskaligt krig och etnisk rensning. Detsamma kan lyckligtvis inte sägas om Ungern, Estland eller Rumänien. Men det innebär även att EU inte bara kan kopiera manualen från tidigare utvidgningar och tillämpa den på Balkan. Ett exempel på detta som jag tar upp i mitt betänkande rör förbudet mot att utvisa misstänkta brottslingar åtalade i andra länder. Sådana förbud finns i dag i alla länder på Balkan, men EU ställer i dagsläget inga krav på att detta ska avskaffas. Detta gör man med motiveringen att några liknande krav inte ställdes på till exempel Slovakien eller Polen. Det borde vara uppenbart varför denna analogi inte håller. Jag skulle tro att det är ytterst få misstänkta krigsförbrytare som sitter och gömmer sig undan rättsvisan i Slovakien, men jag kan tala om att det är betydligt fler i Serbien eller Bosnien. Rättvisa är grunden på vilken försoning kan byggas. Straffrihet för krigsförbrytare är fullständigt oacceptabelt, och vill därför uppmana kommissionen och medlemsstaterna att återigen lyfta frågan om möjligheten att få länderna i regionen att arbeta mot ett gemensamt avskaffande av dessa förbud.

Det andra är att anslutningsprocessen som sagt är väldigt tuff och krävande, vilket den ska vara. Ställer man inte hårda krav och insisterar på att de uppfylls fullt ut, så uppnår man inte heller några verkliga resultat. När kraven redan är så hårda och svåra att uppfylla, är det absolut sista vi kan göra att sätta nya käppar i hjulen för länderna som önskar bli medlemmar, käppar som inte har med ländernas förmåga att uppfylla EU:s medlemskriterier att göra.

Jag tänker även på dem som hävdar att EU redan är fullt och inom överskådlig framtid inte kan ta emot fler medlemmar. Men som jag påpekar i mitt betänkande går det tekniskt sätt utmärkt att fortsätta att ta emot nya medlemsstater även om

Lissabonfördraget inte skulle träda i kraft. För detta behövs det dock politisk vilja, och det är det som är mitt och mina kollegers här i parlamentet uppdrag att skapa.

4-389

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem vděčný Evropskému parlamentu za organizaci této důležité diskuze dnes odpoledne. S velkým zájmem jsem si přečetl jak zprávu paní Anny Ibrisagić o budoucí stabilitě a prosperitě na Balkáně, tak návrh usnesení o Bosně a Hercegovině vypracovaný paní Doris Pack. Rada může souhlasit s mnohým, co je ve zprávě uvedeno, a sdílíme mnoho názorů i obav vyjádřených v souvislosti se situací v Bosně a Hercegovině.

Rád bych své úvodní poznámky zaměřil přímo na Bosnu a Hercegovinu, a to jak proto, že její stabilita je klíčová pro budoucnost západního Balkánu jako celku, tak i z toho důvodu, že stávající situace vyvolává i nadále značné obavy. Rada byla aktivní jak při formulování a provádění strategie na podporu bezpečnosti a celistvosti Bosny a Hercegoviny, tak při podpoře reformů, které potřebuje pro zajištění mírové a prosperující budoucnosti. Proto nemohu přijmout tvrzení, že Rada nevěnuje Bosně a Hercegovině dostatečnou pozornost.

Všichni víme, že dnes ještě stále žijeme s důsledky tragických událostí devadesátých let minulého století, o kterých tady mluvila i paní Ibrisagić. Bosna a Hercegovina, která byla po desetiletí symbolem mírového soužití národů, kultur a náboženství, se stala oblastí devastujícího konfliktu. Politikou Unie od té doby bylo pracovat na stabilitě a usmíření založených na příslibu evropské perspektivy pro celý balkánský region. Přesto jsme stále svědky často silné nacionalistické rétoriky, jejímž cílem je upevňování národnostních rozdílů v Bosně a Hercegovině a bránění národnímu usmíření. Čas ještě doposud nevyřešil tyto rozpory, ani nezahojil rány mezi třemi konstitutivními národy Bosny a Hercegoviny.

Je nicméně překvapující, že tato nacionalistická rétorika a tyto postoje jsou zároveň doprovázeny společným zájmem všech bosenských komunit a jejich politických představitelů o evropskou budoucnost Bosny a Hercegoviny. Obyvatelstvo Bosny a Hercegoviny jednoduše usiluje o bezpečnější život v prosperitě. Chce pokročit a spoléhá na integraci své země v rámci evropských a širších struktur jako na záruku své budoucí stability. Přestože místní politici vůdci hodně hovoří o budoucnosti Bosny a Hercegoviny v EU, z jejich činů lze jen těžko vyčíst skutečný závazek k tomuto programu. Tento rozpor mezi zájmem o evropské směřování země a nacionalismem vytváří skutečné riziko, že zatímco zbytek regionu západního Balkánu pokročí kupředu, Bosna a Hercegovina uzavřená ve vnitřních rozporech zůstane pozadu.

Obavy z tohoto vývoje o budoucnost Bosny a Hercegoviny způsobily, že tato země zůstává na čelném místě našeho pořadu jednání a že je jí věnována trvalá pozornost. Bosna a Hercegovina byla a je předmětem intenzivních jednání na všech úrovních Rady. Komise a sekretariát Rady prohlubují kontakty se svými partnery v této zemi v úsilí pokročit v politickém procesu kupředu a pomoci Bosně a Hercegovině udržet krok se zbytkem regionu. Členské státy doplňují tento evropský program prostřednictvím vlastních snah na bilaterální úrovni. Rovněž velmi oceňujeme pozornost, kterou Bosně a Hercegovině věnuje tento Parlament. A rád bych vyjádřil svou vděčnost mnoha zde přítomným poslancům, kteří poskytli svou podporu veškeré činnosti, jež vede k prosazování stability a politické vyspělosti v Bosně a Hercegovině.

EU i nadále usiluje o evropskou perspektivu pro celý region, jakož i pro Bosnu a Hercegovinu. Avšak splnění kritérií pro přistoupení k EU vyžaduje značné úsilí. Znamená to rozvoj konsensuálního přístupu a připravenost učinit dalekosáhlé změny. To není něco, čeho lze dosáhnout do druhého dne. Neznamená to nic menšího, než úplnou politickou, hospodářskou a také sociální transformaci.

Bosna a Hercegovina musí provést významné změny svých vnitřních struktur a rozhodovacích procesů. Jsme zklamáni neexistencí pokroku v rámci bosenské Rady ministrů a parlamentního shromáždění. Zůstávají velmi pozadu za tím, co je nezbytné. Státní orgány naléhavě potřebují posílení a zlepšení své činnosti způsobem, který začne přinášet skutečné výsledky včetně podstatného pokroku v programu souvisejícím s EU. To je základem, neboť Unie se může zabývat Bosnou a Hercegovinou pouze jako celkem, nikoliv jednotlivými částmi. Navíc priority evropského partnerství jsou jasné. Unie je vždy připravena pomoci, avšak nemůže a nebude přebírat práci, která náleží politikům v Bosně a Hercegovině.

I přes pokračování nacionalistických politických programů si jsme vědomi toho, že kompromis a dohoda jsou v Bosně a Hercegovině možné. Byli jsme toho svědkem již dříve, například při přijetí dvou policejních zákonů, které připravily půdu pro podpis dohody o stabilizaci a přidružení, nebo řešení problematiky Brčka, kterým byl splněn jeden z nezbytných cílů stanovených Radou pro nastolení míru. Avšak i v těchto případech bylo dosaženo pokroku vždy a dohody až na poslední chvíli a pod značným tlakem ze strany mezinárodního společenství.

Je třeba mnohem vyspělejší přístup. Je nanejvýš důležité, aby se místní politické vedení ukázalo odpovědným a prokázalo iniciativu i povědomí ohledně toho, komu Bosna a Hercegovina opravdu náleží a kdo je skutečně odpovědný za její budoucnost. Obyvatelstvo Bosny a Hercegoviny si zaslouží lepší výsledek za hlasy vhozené do volebních urn. Toto je aspekt, který vy jako poslanci můžete pomoci posílit více než kdo jiný. Takový vývoj by vedl k významnému posunu, pokud jde o přítomnost mezinárodního společenství v Bosně a Hercegovině. Změna je nezbytná. Po tolika letech od podepsání mírové dohody se musí Bosna a Hercegovina nyní postavit na vlastní nohy, ukončit svůj „protektorátní“ způsob

myšlení a stát se důvěryhodným plnohodnotným státem. Pro dosažení tohoto cíle Řídící výbor Rady pro nastolení míru vypracoval jménem mezinárodního společenství seznam pěti cílů a dvou podmínek, které musí Bosna a Hercegovina splnit, než může dojít k nějakým změnám. Jde o skutečný test dospělosti, jenž je plně podporován EU.

Seznam 5 + 2 není jen dalším soupisem dodatečných podmínek. Jde o pečlivě vypracovaný seznam požadavků, které jsou zásadní, pokud má být Bosna a Hercegovina přeměněna na moderní a úplný stát, umožňující ukončit přítomnost Úřadu vysokého představitele. Každá moderní země potřebuje řádně fungující právní systém, efektivní daňové orgány, vyřešení všech otázek souvisejících se státním majetkem a rovný přístup k ústavnímu soudu pro všechny občany.

Již mnohokrát jsme uvítali iniciativu tří politických vůdců v Prudu v listopadu loňského roku pracovat společně na podporu rozvoje Bosny a Hercegoviny. Podporujeme dohody, kterých bylo dosaženo, a vybízíme tyto politické představitele k pokračování v jejich úsilí s ohledem na příští zasedání řídícího výboru Rady pro nastolení míru, které se bude konat koncem června. Máme především za to, že nevyřešené otázky související se státním majetkem mají řešení a nesmí se stát překážkou řešení. Avšak iniciativy na politické úrovni vyžadují širší podporu. Z tohoto důvodu bych rád vyzval společnost v Bosně a Hercegovině jako celek, aby byla součástí reformního úsilí. Zejména role médií by měla být konstruktivnější.

Poselství Evropské unie je jasné. Je nanejvýš důležité, aby politické vedení v Bosně a Hercegovině ještě více spolupracovalo s cílem překonat historické rozpory a aby vedlo svou zemi směrem k užší integraci v rámci Evropy. EU bude nadále připravena pomoci v tomto úsilí, které je nezbytné nejen pro Bosnu a Hercegovinu samotnou, ale i pro širší stabilitu a bezpečnost regionu. Víím, že v tomto procesu můžeme počítat s podporou ze strany poslanců tohoto Parlamentu, a jsem vám, vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně a vážení poslanci, za tuto podporu vděčný.

4-390

Olli Rehn, Member of the Commission. – Madam President, I am glad that the Western Balkans are back on the European Parliament's agenda this week. In recent years a steady stabilisation in the region has taken place, not least thanks to the region's European perspective, with the ultimate goal being EU membership once the conditions have been met by every country. Croatia's negotiations are quite far advanced. The former Yugoslav Republic of Macedonia is a candidate looking forward to opening its negotiations, and we have a network of Stabilisation and Association Agreements in place. Stability in Kosovo was maintained throughout last year's important developments.

We must not put these achievements at risk through any kind of complacency or distraction by other – sometimes perhaps more urgent – matters. Many will have questions about EU enlargement in the middle of an economic crisis, and discussions are likely to intensify as we approach the next elections for this Parliament.

This is understandable and I, for one, feel the pain of our citizens concerning their future, jobs and welfare. At the same time, let us not make EU enlargement a scapegoat for something it is not responsible for. We should not make it a scapegoat for our own domestic economic and social problems. Therefore, a well-informed public debate is essential to keep us all engaged and making progress in this important region.

There have been calls for consolidation of the European Union. This is exactly what we have been doing for the past years since the renewed consensus on enlargement which was adopted by the European Council and endorsed by the European Parliament in December 2006. The key of this renewed consensus is not to take on new commitments but to stick to the existing commitments and respect them. In other words, if the countries of the Western Balkans fulfil the established conditions, they can move towards EU membership.

In this context, I very much welcome Mrs Ibrisagic's report. It rightly emphasises the fundamental importance of offering the Western Balkans a European future. It is the main driving force of much-needed reform and greater stability in the Western Balkans. Ten years after the horrific events in Kosovo, we should remind ourselves of the power of the European perspective. It still helps today to consolidate stability and peace in a region that is, effectively, our own front yard – not back yard, but front yard.

We cannot take a sabbatical from our work for peace and stability in the continent. While the European Union pursues its own institutional reform, we need to keep on working in parallel on a carefully managed and gradual accession process in the Western Balkans that strengthens both the institutions and civil society there.

The accession negotiations with Croatia have, until recently, been going well. This is why the Commission proposed, in November 2008, an indicative road map to reach the final stage of accession negotiations by the end of 2009, provided Croatia fulfils the conditions. There is still plenty of work to do, and many reforms need to be stepped up by Croatia. Unfortunately, the negotiations are currently blocked because of the border dispute between Croatia and Slovenia. This is a bilateral issue which has *de facto* become a European problem.

Since January, working closely with the Czech Presidency and the trio of the Czech, French and Swedish Governments, I have taken the initiative to help facilitate a solution. The aim is to find a solution to the border issue and allow for the continuation of Croatia's EU accession negotiations. This is still work in progress and we have needed a great deal of patience and determination to keep up the momentum and progress. We had a full day of talks yesterday with the foreign ministers of Slovenia and Croatia, as well as of the trio countries. I want to believe that we are close to finding a way forward and overcoming these obstacles so that we can continue Croatia's EU accession negotiations shortly.

Concerning the former Yugoslav Republic of Macedonia, I welcome the overall satisfactory conduct of the presidential and municipal elections. Over the past months we have insisted on the importance of these elections for the country's European future. The country has responded positively to our message, thus confirming its willingness to move forward in its accession process. However, the key priorities for reform should not be forgotten. It is indeed now time to step up efforts in order to meet the benchmarks which have been set for the opening of accession negotiations.

I would like to thank Doris Pack for her motion and welcome the opportunity to discuss Bosnia and Herzegovina with you today, at a very crucial moment. Last year, Bosnia and Herzegovina made progress on the path of European integration, especially through the signature of the SAA and the entry into force of the interim agreement. There have been positive developments in recent months as well, including the Prud Agreement, progress on the Brcko issue and steps towards a census in 2011. Also, the implementation of the SAA interim agreement is broadly on track.

While we need to be firm on the fulfilment of the '5+2' conditions for the closure of the Office of the High Representative, there is now a possibility that they could met in the coming months. Recent steps towards the establishment of a state property inventory are also positive in this regard.

However, here, as for the rest of the region, there is no room for complacency. Overall reform has remained slow, including on the key EU priorities, and challenges remain. Nationalist rhetoric is still very present, creating unnecessary political tensions. This needs to change if Bosnia and Herzegovina wants to continue its progress towards the European Union and avoid falling behind its neighbours.

The Serbian Government remains committed to advancing on its European agenda, and there have been a number of positive developments recently. It will be essential, however, as the country is increasingly feeling the negative effects of the global financial crisis, that key reform measures are not overlooked. The process of structural adjustment must continue and the country needs to follow through its commitments, particularly in the area of judiciary and the rule of law.

We are currently examining ways in which to alleviate the impact of the financial crisis, working closely together with my colleague, Joaquín Almunia. For instance, we are looking at our IPA programme, for which we are considering converting part of the 2009 national envelope into direct budgetary support, also with the support of the international financial institutions.

We appreciate Parliament's sustained support for the EU's efforts in Kosovo, which remains a European priority and central to regional stability. The European Council has repeatedly confirmed that Kosovo shares a European perspective with the rest of the Western Balkans. The Council has asked the Commission to use Community instruments to promote economic and political development and to propose measures to advance in that direction.

This autumn, the Commission will present a study to this effect. We shall examine how Kosovo can progress as part of the wider region towards integration with the European Union in the context of the stabilisation and association process.

Finally, looking at 2009 overall and the Western Balkans region as a whole, there has been quite good progress in the area of visa liberalisation, which proves to my mind that, when the incentives are right, the countries respond with effective reforms. This is most likely the single EU policy area that matters most to the ordinary people – the ordinary citizens – of the Western Balkans. We hope to table a proposal for visa-free travel by the end of the Czech Presidency for those countries that are most advanced in this field and have fulfilled the established conditions. This could enable decisions by the Council to achieve visa-free travel for the most advanced countries by the end of 2009.

Dear friends, I count on your support on this essential visa issue as well as, more broadly, on the European perspective of the Western Balkans.

4-391

Bastiaan Belder, *Rapporteur voor advies van de Commissie internationale handel*. – De Commissie internationale handel onderstreept in haar advies bij het loffelijke verslag van collega Ibrisagic het belang van een tastbaar vooruitzicht op EU-lidmaatschap voor de politieke en economische ontwikkeling van de staten van de Westelijke Balkan.

Wanneer echter in de regio zelf sprake is van een monopolieachtige marktmacht in essentiële economische sectoren werpt zo een situatie een dubbele blokkade op, zeker wanneer deze gepaard gaat met partijpolitieke vervlechting. De interne

ontwikkeling stagneert en Europese firma's blijven weg. Hét voorbeeld bij uitstek hiervan levert het ongehinderde optreden van Delta Holding in Servië met als "octopus" haar invloedrijke directeur Miroslav Mišković. De commissaris heeft hem in oktober nog ontmoet.

Commissie, welke tegenacties heeft u tot dusver ondernomen richting Belgrado? Al in mei 2007 riep een uitgelekt rapport van de Amerikaanse ambassade ter plaatse dringend op het monopolie van Delta Holding te beëindigen, voor Servië's welzijn en voor Servië's Europese integratie. De commissaris sprak over een motor voor ontwikkeling. Nou, er zit erg veel zand in die Servische motor.

4-392

Doris Pack, im Namen der PPE-DE-Fraktion. – Frau Präsidentin, meine sehr verehrten Damen und Herren, liebe Kolleginnen und Kollegen! Im Herbst letzten Jahres schöpften wir alle Hoffnung, dass sich nach dem so genannten Abkommen von Prud zwischen den Vertretern der drei wichtigsten Parteien in Bosnien-Herzegowina über gemeinsame politische Schritte auf vielen politischen Feldern nun im politischen Leben wirklich etwas ändern würde. Aber wo sind wir heute? Es waren größtenteils leere Versprechungen, die sich bei näherem Hinsehen in Luft auflösten. Die ethnische Teilung in Bosnien-Herzegowina ist tiefer geworden. Das Misstrauen ist gewachsen. Die Menschen werden durch unverantwortliche Politik, die nach rein ethnischen Kriterien ausgerichtet ist, manipuliert, anstatt dass die wirklichen Probleme angepackt werden. Alle Menschen in Bosnien-Herzegowina brauchen gute Bildungschancen, alle brauchen ein gutes Justizsystem, sie brauchen Jobs, kurz und gut, sie brauchen die Hoffnung auf eine bessere Zukunft.

Die EU hilft diesem Land seit Jahren mit vielen finanziellen Mitteln, mit Manpower, aber es muss dort natürlich auch staatliche Verwaltungsstrukturen geben, die diese absorbieren und umsetzen können. Ich will drei wichtige Punkte nennen. Die Frage des Staatseigentums muss gelöst werden. Es muss eine Reform der Verfassung, getragen von einem breiten politischen und gesellschaftlichen Konsens, angepackt werden. Nur der Gesamtstaat Bosnien-Herzegowina kann in die EU eintreten.

Die *road map* für die Visabefreiung muss abgearbeitet werden. Die Bürger wollen sich – genau wie ihre Politiker – frei bewegen können. Also sollen die Politiker dafür sorgen, dass am Ende dieses Jahres grünes Licht gegeben wird. Alle Bürger brauchen ein funktionierendes Justizsystem und nicht eins, das bei den einen so Recht spricht und bei den anderen anders. Überall macht sich Frustration breit. Es ist dringend geboten, dass sich die Zivilgesellschaft in allen Bereichen stärker zu Wort meldet, um die Politiker an ihre eigentlichen Aufgaben zu erinnern.

Aber es ist sehr schwer, sich aus der Deckung zu bewegen, weil das parteipolitische Geflecht das ganze Land überzieht. Die wenigen Jobs, die vielleicht angeboten werden, hängen vom Wohlwollen der Parteien ab. Wir wünschen dem Hohen Repräsentanten alles Gute, dass er den Gordischen Knoten der Passivität, des *laissez-faire* und *laissez-aller* der Politiker unterbricht, und dort endlich Ruhe und Stabilität einkehren und die Zukunft der Menschen rosiger wird, als sie jetzt ist.

4-393

PRESIDÊNCIA: MANUEL ANTÓNIO DOS SANTOS
Vice-Presidente

4-394

Hannes Swoboda, im Namen der PSE-Fraktion. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Zuerst möchte ich mich bei den beiden Berichterstatterinnen im Namen der Fraktion der Sozialdemokraten bedanken. Hier sind wieder sehr gute Berichte gemacht worden, die eine breite Unterstützung bekommen werden.

Ich möchte das aufgreifen, was Kommissar Rehn gesagt hat, weil mir das die wichtigste Botschaft in der heutigen Debatte scheint, nämlich dass der Prozess der Integration, der Annäherung der Länder Südosteuropas nicht unterbrochen werden darf, und zwar nicht nur im Interesse dieser Länder, sondern auch in unserem eigenen Interesse. Die Kommissarin hat gesagt, in der Kommission müsse man Realist sein. Vielleicht könnte man in diesem Parlament ein bisschen mehr Idealist sein. Aber letztendlich müssen auch wir Realisten sein. Es ist ein schwieriger und langer Weg, und das Ziel wird nicht von heute auf morgen erreicht. Daher sind die Kommentare, die ich von der einen oder anderen Seite höre: „Nehmen wir noch Kroatien dazu und dann ist Schluss für eine Zeit lang“ ein falsches Signal. All das, was die Kollegin Doris Pack verlangt hat und mit Recht fordert, wird man nicht erfüllt sehen, wenn die Menschen dort das Gefühl haben, sie wären ohnehin nicht gewollt in dieser Europäischen Union und ihr Beitritt werde ohnehin weit hinausgezögert werden.

Der zweite Punkt ist, dass wir ganz klar sagen, dass die bilateralen Probleme, die uns jetzt Sorgen machen, zumindest das Prozedere, das Verfahren, wie bilaterale Fragen gelöst werden sollen, in Zukunft vor der Aufnahme von Verhandlungen behandelt werden sollten, so dass das nicht den ganzen Verhandlungsprozess mit belastet.

Drittens ist auch ganz wichtig, was der Herr Ministerpräsident gesagt hat. Wir können nicht die Arbeit der Menschen und der Politiker im Lande selbst erfüllen. Das müssen die Menschen in den Ländern selbst machen. Die politischen Kräfte müssen – wie Doris Pack gesagt hat – ihre eigenen Probleme lösen. Dann ist der Weg offen in die Europäische Union, und

der Weg muss abhängen von den Leistungen in diesen Ländern und nicht von unserer Bereitschaft. Unsere Bereitschaft muss da sein.

4-395

Johannes Lebech, for ALDE-Gruppen. – Hr. formand! Hovedlinjen i fr. Ibrisagics beslutning om Vestbalkan er helt klar. Det understreges, at der er en sammenhæng mellem reformer i regionen og landenes mulighed for at blive optaget i EU. Det er den dynamik, som vi så praktiseret med så stor succes i den sidste store udvidelse af EU. Beslutningen peger på en række praktiske områder, hvor landene kan gøre det bedre, og peger også på de mange vitterlige problemer, der er i området. Men jeg finder også, at det er meget vigtigt i dag at understrege over for landene, deres politikere og befolkninger, at de også selv skal levere. De skal også selv tage ejerskab i processen. Det er ikke kun Unionen, der skal levere. Integrationsprocessen skal også fremmes indefra i staterne. Det handler om en kamp mod korruption og kriminalitet og om skabelsen af et stærkt civilsamfund og skabelsen af videnbaserede økonomier og samfund. Det er den proces, vi gerne vil se, så vi kan se frem til, at alle landene på Vestbalkan en dag er fuldgældende medlemmer af Unionen som basis for sikring af fred, sikkerhed og samarbejde - også i den del af Europa.

4-396

Paul Marie Coûteaux, au nom du groupe IND/DEM. – Monsieur Le Président, il n'est pas question pour nous d'approuver un tel rapport. D'abord, ses références constantes au traité de Lisbonne sont inacceptables, puisque ce traité n'est pas ratifié et, sans doute, ne le sera jamais. Il faut vous y faire: l'entreprise visant à instaurer une supranationalité pure et parfaite, lancée voici huit ans par la grande convention Giscard, a bel et bien avorté.

Surtout, nous ne pouvons accepter le ton ironique d'un rapport, dont le titre même "Consolidation de la stabilité et de la prospérité dans les Balkans" est stupéfiant d'hypocrisie. Stupéfiant rapport en effet, qui, dans l'intention manifeste de préparer l'adhésion de nouveaux pays, notamment la Bosnie, la prétendue Macédoine, l'Albanie, pourquoi pas le Kosovo, fait comme si l'actuelle situation des Balkans était stable, passant complètement sur le jeu terrible de deux grandes puissances, les États-Unis et l'Allemagne, qui ont minutieusement participé à la décomposition politique de toute la région.

Pour ce faire, je rappelle que l'armée de l'OTAN est allée jusqu'à bombarder la capitale d'un État européen, Belgrade. Le dixième anniversaire de ce sinistre épisode dans les prochains jours sera, bien entendu, passé sous silence, mais j'ai à cœur de le rappeler ici.

Le Kosovo est le symbole de cette entreprise de décomposition politique. On voit bien l'avantage que ces puissances peuvent tirer d'une telle zone de non-droit, ouverte à tous les trafics et si propice, bien entendu, à l'installation de bases militaires au cœur de notre continent.

Mais le Kosovo révèle le vrai visage d'une politique visant à balkaniser l'Europe. C'est l'Europe à l'allemande, celle des régions ou des ethnies, cette Europe aux cent drapeaux qui, en éliminant les États, éliminera peu à peu les volontés populaires pour désarmer les peuples et les livrer aux oligarchies en tout genre.

Tout cela, le rapport le passe sous silence. C'est en silence, sous le couvert du tombeau habituel des bons sentiments, que l'on balkanise l'Europe et qu'on la neutralise jusqu'à la faire sortir de l'Histoire. C'est pourtant elle, l'Histoire, qui jugera tout cela. En attendant, Mesdames et Messieurs, je vous laisse à vos œuvres.

4-397

Charles Tannock (PPE-DE). – Mr President, the Ibrisagic report of course emphasises that stability in the Western Balkans is our major priority. In fact, in my opinion, EU membership is the glue which binds the region together in peace and stability. We still expect Croatia to be the next country to join the EU, if Slovenia settles its border dispute, unless of course tiny Iceland is fast-tracked in beforehand.

However, in reality things are slightly more tricky, with post-Dayton Bosnia and Herzegovina still far from becoming a true nation and with Greece blocking Macedonia's progress over the name issue. Added to this we have the credit crunch and German and French general objections to any further enlargement without the Lisbon Treaty being ratified, though in my view this is merely a pretext to stop all enlargement.

The decision by many EU countries and the US to recognise Kosovo as an independent country has also created new dividing lines in a region that has suffered so grievously from division in the past. We know already that Kosovo is unable to join the EU, as some Member States will not recognise it, and there is a similar story about joining the UN. In contrast, neighbouring Serbia, Montenegro and Macedonia are progressing slowly towards eventual EU membership. Thus Kosovo could end up as an isolated enclave, deprived of EU membership but bankrolled by EU taxpayers for decades to come.

The attempt to solve an issue by international unilateral fiat has caused more problems than it has solved, especially in the region itself. A more balanced and measured approach could have ultimately enabled the people of Kosovo to enjoy the benefits of EU membership. Patience in all matters is a virtue, not least in foreign policy.

4-398

Libor Rouček (PSE). – Dámy a pánové, Evropská unie nesmí ani v době hospodářské krize zapomenout na závazek, který dala zemím západního Balkánu, a tím je budoucí rozšíření Unie. Vítám proto tuto debatu i jednoznačné potvrzení závazku budoucího rozšíření. Evropská integrace je v životním zájmu všech obyvatel západního Balkánu včetně obyvatel Bosny a Hercegoviny, země, které v dnešní debatě věnujeme zvláštní pozornost. V této souvislosti je nutno připomenout, že vyhlídky na členství v Unii byly Bosně a Hercegovině nabídnuty jako celistvé zemi, a ne jejím jednotlivým entitám. Z tohoto důvodu – a opakujeme to zde již po mnohokrát – je nutno učinit účinné reformy požadované ke vstupu do Unie. Ústavní reforma Bosny a Hercegoviny by měla vyústit v existenci funkčního centrálního státu s patřičnými legislativními, rozpočtovými, výkonnými i soudními pravomocemi tak, aby tento stát udržoval fungující jednotný trh, prosazoval politickou, hospodářskou a sociální soudržnost a hájil také samozřejmě zájmy země v zahraničí včetně, jednoho dne, jako člen v Evropské unii. Na závěr dovoluji, abych vyzval země západního Balkánu, Radu i Komisi ke zvýšení úsilí při odstraňování vízového režimu. Bezvízový styk a volný pohyb osob by výrazně napomohly zemím západního Balkánu na cestě do Evropské unie.

4-399

Jules Maaten (ALDE). – Ik zal alleen ingaan op het onderwerp Bosnië en de resolutie van mevrouw Pack die wij morgen zeer graag zullen ondersteunen.

Praten over Bosnië is altijd frustrerend en ik ben blij dat de commissaris ook een aantal positieve punten heeft weten te noemen ten aanzien van de ontwikkelingen in Bosnië. Toch stel je jezelf soms de vraag of het glas nu halfvol of halfleeg is. Ik vraag me wel eens af waar het glas eigenlijk gebleven is, als je het over Bosnië hebt.

De heer Swoboda zei zojuist dat een probleem met de ontwikkelingen daar is dat men het gevoel heeft dat wat er ook veranderd wordt, er toch niet toegetreden wordt. Ik heb eigenlijk wel eens de omgekeerde indruk als ik daar praat met mensen, namelijk dat zij zeggen: "Ook als wij niet veranderen, wij zullen toch wel toetreden want zij willen ons er zo graag bij hebben". Om welke van de twee misverstanden het ook gaat, wij moeten ze allebei uit de weg ruimen.

Als er wordt hervormd en als men gaat werken aan een behoorlijk rechtssysteem en aan het bestrijden van bureaucratie, dan is het Europese perspectief reëel. Maar als dat niet gebeurt, dan is het dat niet. Die boodschap moet duidelijk overkomen en ik vind dat de resolutie van mevrouw Pack daarin voortreffelijk slaagt.

4-400

Pierre Pribetich (PSE). – Monsieur le Président, stabilité et prospérité dans les Balkans, voilà un objectif, voilà l'objectif, car derrière tout ceci, c'est la paix dans notre espace.

Le processus d'adhésion, oui, c'est un outil, mais il ne faudrait pas que ce processus d'adhésion se transforme tout doucement en une toile de Pénélope, c'est-à-dire que l'on détricote la nuit ce qui a été tricoté le jour.

Les Balkans ont une vocation naturelle à intégrer l'Union européenne. Voilà une volonté politique claire, voilà une lumière qui constitue, notamment pour les peuples, un signal.

Réaliser l'élargissement, non, mais ce qu'il faut, surtout, c'est favoriser l'intégration des pays et des régions de cette zone des Balkans. Qu'il faille faire preuve d'exigence, d'exigence démocratique, d'exigence de justice, oui, mais utiliser ces exigences pour repousser sans cesse l'intégration constitue, à mon avis, une erreur politique de fond. J'en veux pour preuve notamment ces problèmes de conflits bilatéraux. Il faut convenir - et c'est écrit dans le rapport - de processus de règlement des problèmes bilatéraux, mais sans bloquer pour autant le processus d'adhésion, voilà une manière de faire et de refaire notre Union européenne élargie à l'ensemble des pays des Balkans.

4-401

Angelika Beer (Verts/ALE). – Herr Präsident! Ich möchte Kommissar Rehn danken, dass er heute wieder einen Gesamtüberblick über den westlichen Balkan gegeben hat.

Ich komme gerade aus Mazedonien und dem Kosovo zurück und möchte drei Punkte ansprechen. Das Erste ist die Uneinigkeit der Europäischen Union. Wenn diese in der Gemeinsamen Außen- und Sicherheitspolitik bestehen bleibt, werden wir keine Stabilität und keine Überwindung der ethnischen Grenzen auf dem Balkan erreichen.

Das Zweite ist: Die Strategie der CDU – der deutschen Konservativen – hat sozusagen wie eine Bombe auf dem Balkan eingeschlagen, weil der europäischen Perspektive damit die Glaubwürdigkeit genommen wird, und wenn der europäische Wahlkampf so geführt wird, dann wird es wieder zu Konflikten auf dem Balkan kommen.

Das Dritte ist – und deswegen sollten wir jetzt handeln, um nicht nur die Perspektive aufrecht zu erhalten, sondern auch erlebbar zu machen: Griechenland muss im Hinblick auf die Mitgliedschaft Mazedoniens bei der NATO die Blockade aufheben, und wir müssen einheitlich die Unabhängigkeit des Kosovo anerkennen, denn sonst wird unsere Mission EULEX beschädigt.

4-402

Erik Meijer (GUE/NGL). – Bosnië-Herzegovina is eigenlijk een Joegoslavië in het klein, een federatie waarin verschillende volkeren voor de keuze staan om vreedzaam samen te leven of onderling conflicten over grondgebied uit te vechten.

Sinds het uiteenvallen van Joegoslavië in 1992 wordt geprobeerd om van Bosnië-Herzegovina een eenheidsstaat te maken, maar dat is niet gelukt. Ik verwacht dat dit ook in de nabije en verre toekomst niet mogelijk zal zijn. Overeenstemming tussen de drie volkeren en hun politieke leiders over een doelmatig bestuur is pas mogelijk als niemand zich meer bedreigd voelt door de anderen of door de buitenwereld. Pas nadat de hoge vertegenwoordiger van de Europese Unie en de buitenlandse militairen uit dit land zijn teruggetrokken wordt een binnenlands compromis mogelijk. Tot dan zal de stagnatie voortduren.

Daarom stem ik niet in met de voorgestelde resolutie over dit land, die slechts kan leiden tot de voortzetting van het protectoraat en daardoor van de stagnatie. Wij moeten er rekening mee houden dat Bosnië-Herzegovina in hoofdzaak wordt bewoond door drie volkeren die geen van alle de meerderheid in dit land uitmaken en een deel daarvan voelt zich verbonden met Servië, een deel met Kroatië en een deel wil een eigen Bosnische identiteit benadrukken. Daarmee moeten wij rekening houden.

4-403

Маруся Иванова Любчева (PSE). – Господин председател, със задоволство участвам в обсъждането на този документ, който подчертава, че най-доброто бъдеще за всички държави в региона е заложено в пълното им интегриране като държави-членки на Европейския съюз.

Балканите са били винаги и ще бъдат европейски регион. Насърчаването на сътрудничество на регионално ниво би следвало да бъде и една от основните политики на Европейския съюз. Тук искам да обърна внимание върху необходимостта от подкрепа на междупарламентарния диалог на регионално равнище като важен елемент в процеса на европейска интеграция.

Страните-членки на Съюза от региона могат да играят важна роля в този процес. Особено важна е подкрепата за дейността на Регионалния център за сътрудничество, който успешно продължава и утвърждава политиките и принципите на Пакта за стабилност за превръщането на региона на Западните Балкани в зона за сигурност и стабилност.

Подкрепям отмяната на визовия режим като важна стъпка по отношение на интегрирането на Западните Балкани.

4-404

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych poděkovat za tuto velice užitečnou debatu. Jsem také velmi rád, že všeobecné podpory členských zemí Evropské unie se dostává myšlence vízové liberalizace se zeměmi západního Balkánu, a tady bych chtěl jednoznačně vyjádřit souhlas s prohlášením pana poslance Roučka, který na tento prvek velmi silně apeloval, protože posilování mezilidských kontaktů mezi občany západobalkánských zemí a občany Evropské unie je určitě pozitivní krok a přispěje k překonání pocitu určité izolovanosti, který některé tamější státy mají, a přispěje k vytváření Evropy bez bariér. Jsem také hluboce přesvědčen, že ekonomická krize, ve které v současné době jsme, se nesmí stát záminkou ke zpomalení rozšiřovacího procesu, jak tady také řekli někteří vystupující, jako například pan poslanec Rouček. Naopak je pro stabilitu regionu obzvláště důležité, aby proces neztrácel dynamiku.

Jsem také velmi rád, že se podařilo dosáhnout pokroku v projednávání žádosti Černé Hory o členství v Evropské unii, která je právě v tyto dny Radou předána Komisi ke zpracování stanoviska. Předsednictví považuje tento krok za velmi důležitý signál pro celý region. Za důležité také považujeme odblokování přístupových rozhovorů s Chorvatskem. Zatěžování rozšiřovací agendy bilaterálními problémy chápeme jako velmi nešťastné. Výzvou nadále zůstává pokrok evropské integrace se Srbskem, který je podmíněn plnou spoluprací s příslušným mezinárodním soudním tribunálem včetně zadržení a vzdání se zbývajících obviněných spravedlnosti. Předsednictví pracuje usilovně na tom, aby bylo možno aplikovat dočasnou dohodu o obchodu a obchodních záležitostech i ze strany Evropské unie a následně zahájit ratifikační proces před rokem podepsané stabilizační a asociační dohody. Význam stabilizačního a asociačního procesu na reformní proces v Srbsku a pro podporu převážně proevropsky se projevující vlády by byl nesporný. Prezidentské a místní volby v Bývalé jugoslávské republice Makedonii splnily většinu mezinárodních standardů a obecně uznávaných podmínek pro svobodný a demokratický průběh volebního procesu. Je však patrné, že bez dořešení bilaterálního sporu o jméno země zůstane její pokrok na cestě ke kandidátskému statusu minimální.

Co se týče Bosny a Hercegoviny, tak ta musí pokročit kupředu. Závislost na mezinárodním společenství není užitečná, spíše narušuje princip odpovědnosti a snímá odpovědnost z místních politiků, jak tady správně zdůraznil pan poslanec Swoboda. Rád bych využil této příležitosti a vyzval politické vůdce Bosny a Hercegoviny, aby se aktivně zapojili s cílem vést svou zemi k lepší budoucnosti. Je kontraproduktivní vracet politiku k politice založené na etnickém principu, jak podle mého názoru velmi výstižně řekla paní poslankyně Doris Pack. Přejít od Úřadu vysokého představitele k posílenému Úřadu zvláštního představitele Evropské unie, který je plánován, neznamená, že mezinárodní společenství či

Evropská unie opouští Bosnu a Hercegovinu. Naopak Evropská unie je zde, aby pomohla, a je si plně vědoma toho, že Bosna a Hercegovina není pouze dalším uchazečem, ale spíše velmi specifickým případem z vlastními citlivými otázkami a problémy. Jako součást naší strategie plánuje Evropská unie na míru vytvořený úřad a politiku a bude připravena převzít celkovou koordinaci činností mezinárodního společenství v Bosně a Hercegovině. Avšak učiníme tak pouze tehdy, pokud samotná Bosna a Hercegovina prokáže, že je na tuto významnou kvalitativní změnu připravena. První velký krok směrem k Evropě byl učiněn podpisem dohody o stabilizaci a přidružení, ale to byl pouze začátek. Jsme připraveni i nadále poskytovat pomoc v tomto nevyhnutelně dlouhém procesu.

Rok 2009 je důležitým rokem a mohl by být pro budoucnost Bosny a Hercegoviny rozhodujícím. Za prvé přechod od Úřadu vysokého představitele k Úřadu zvláštního představitele Evropské unie je na dosah. Představuje významný krok k tomu, aby se Bosna a Hercegovina vymanila ze své závislosti. Za druhé doba od příštích všeobecných voleb v roce 2010 by měla být co nejvíce využita k prosazení nezbytného reformního programu včetně ústavní reformy, jak tady správně vyzvedla paní poslankyně Pack. Za třetí celý region se vyvíjí kupředu. A Bosna a Hercegovina si jednoduše nemůže dovolit zůstat pozadu. Rád bych, vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, zakončil tím, že všichni chceme to samé. Chceme, aby Bosna a Hercegovina dosáhla pokroku. Oceňujeme podporu tohoto cíle, které se nám dostává od vás jako od poslanců Evropského parlamentu.

4-405

Olli Rehn, *komission jäsen*. – Arvoisa puhemies, arvoisat edustajat, haluan kiittää tästä vastuullisesta keskustelusta ja tuesta Länsi-Balkanin eurooppalaiselle perspektiiville. Jaan sen huolen Bosnia ja Hertsegovinan poliittisesta kehityksestä, jonka muun muassa Doris Pack, Hannes Swoboda ja Jules Maaten ovat tässä keskustelussa ilmaisseet.

Vaikuttaa toisinaan siltä, että Bosnia ja Hertsegovinalla on ehtymätön kyky tuottaa ja suorastaan uusintaa poliittisia jännitteitä, vaikka kaiken järjen mukaan meidän pitäisi odottaa paremminkin kehityksen kulkevan toiseen suuntaan ja poliittisen sovinnon löytävän sijan Bosnia ja Hertsegovinan poliittisessa tulevaisuudessa.

Olen samaa mieltä kuin edustaja Maaten siitä, että kaikilla Länsi-Balkanin mailla on se näkymä, että ne voivat aikanaan liittyä Euroopan unioniin, jos ne täyttävät unionin jäsenyyden ehdot, jotka perustuvat Kööpenhaminan kriteereihin. Tämä koskee myös Bosnia ja Hertsegovinaa; näiden ehtojen tapauksessa ei ole olemassa oikotietä eikä alennusmyyntiä, ja jos joku olettaa, että tällaista esiintyy, hän on väärässä. Olisi hyvin tärkeää, että tämä oikea käsitys saisi vahvan jalansijan myös Bosnia ja Hertsegovinan omassa poliittisessa keskustelussa, jotta kansalaiset voisivat tehdä omat johtopäätöksensä siitä, minkälaista politiikkaa heillä on oikeus odottaa kansanvaltaisesti valituilta poliitikoilta.

Näen Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuuden seuraavan suuntaisesti, ja näkemykseni perustuu yhteistyöhömmä Javier Solanan kanssa, jonka kanssa olemme laatineet useita tiedonantoja Bosnia ja Hertsegovinan tulevaisuudesta ja Euroopan unionin roolista kyseisessä maassa. Ensinnäkin tavoitteemme on siirtyä Daytonin aikakaudesta Brysselin aikakauteen eli siirtyä kansainvälisen yhteisön korkean edustajan aikakaudesta Euroopan unionin vahvistettuun läsnäoloon Bosnia ja Hertsegovinassa, joka tarkoittanee myös "kahden hatun" järjestelmää EU:n erityisedustajan ja komission edustuston päällikön tapauksessa, jotta kykenemme parhaalla mahdollisella tavalla hyödyntämään niitä poliittisia ja taloudellisia voimavaroja, joita Euroopan unionilla on.

On itsestään selvää, että protektoraatti ei voi hakea Euroopan unionin jäsenyyttä, ja sen takia tämä siirtymä on elimellinen osa, ehdoton elementti Bosnia ja Hertsegovinan lähentymisessä Euroopan unioniin, ja senkin takia tämän siirtymisen ehtojen täyttäminen on kaikkien Bosnia ja Hertsegovinan politiikkojen edun ja varsinkin maan kansalaisten edun mukaista.

Tällä asialla on myös poliittinen merkitys, näin siksi, että kansainvälistä yhteisöä on liian helppo syyttää Bosnia ja Hertsegovinan ongelmista, kun ei haluta katsoa peiliin. On liian helppo syyttää korkeaa edustajaa, kun pitäisi neuvotella ja sovitella omien maanmaisten ja maanmiesten kanssa. Toivon, että tässä suhteessa Bosnia ja Hertsegovinan poliittinen kulttuuri kehittyisi ja kypsyisi ja että myös maan tiedotusvälineet kantaisivat vastuunsa siitä, että negatiivinen nationalistinen kielenkäyttö ei saa enää enempää sijaa kuin tällä hetkellä Bosnia ja Hertsegovinassa tapahtuu.

Toiseksi maa tarvitsee perustuslain uudistuksen, jotta se kykenee rakentamaan toimivan valtiojärjestelmän. Tällä hetkellä Bosnia ja Hertsegovinan valtiojärjestelmä on liian kallis, liian tehoton ja kerta kaikkiaan yhteensopimaton Euroopan unionin jäsenyyden kanssa. Sen vuoksi tarvitaan perustuslain uudistus, evoluution kautta, ei revoluktion kautta, ja olen iloinen siitä, että joitakin merkkejä tämän suuntaisesta keskustelusta maassa on nähtävissä johtavien politiikkojen kesken.

Kolmanneksi ja viimeiseksi tässä yhteydessä – viisumivapaus on välttämätön osa Bosnia ja Hertsegovinan eurooppalaista tulevaisuutta, ja olen varma, että näillä eväillä Bosnia ja Hertsegovina voi päästä eurooppalaiseen valtaviirtaan, mikä on varmasti sekä maan itsensä ja sen kansalaisten että myös Euroopan unionin edun mukaista.

4-406

Anna Ibrisagic, *föredragande*. – Herr talman! Jag skulle vilja tacka herr Nečas för engagemanget i denna debatt här ikväll. Jag skulle också vilja tacka herr Rehn för att han lyfte fram bilaterala konflikter som de facto har blivit europeiska problem och för att han betonade vikten av att vi inte får offra utvidgningen på grund av den finansiella krisen.

Bilaterala konflikter håller just nu tillbaka Kroatiens och Makedoniens möjligheter att fortsätta på vägen mot EU-medlemskapet i den takt de klarar av att utföra de nödvändiga reformerna. Genom mitt betänkande sällar sig Europaparlamentet till den kör av röster som insisterar på att bilaterala konflikter måste fortsätta att vara just bilaterala och inte blandas ihop med anslutningsprocessen.

Till sist skulle jag vilja säga att jag anser att utvidgningen till västra Balkan är för viktig för fred, frihet och välbefinnande på vår egen kontinent för att vi skulle äventyra den.

Det är detta budskap som jag vill att mitt betänkande ska skicka till de 500 miljoner européer som snart ska välja ett nytt parlament, till medlemsstaternas regeringar, till kommissionen och till människor och politiker på västra Balkan. Detta är ett budskap som är extra viktigt att få ut i den tid då den ekonomiska krisen riskerar att leda till att allt fler människor och politiker i Europa vill stänga dörren om sig och inte låta fler människor få bo, arbeta och handla var de vill på vår kontinent. Jag hoppas därför även att detta är ett budskap som mina kolleger i detta parlament tar med sig ut i den stundande valrörelsen. Om Europa har blivit kallare och mer inåtvänt, då är det nämligen vår främsta uppgift i denna församling att arbeta för att det återigen ska bli välkomnande och öppet.

4-407

Presidente. – Comunico que recebi uma proposta de resolução² apresentada em conformidade com o n.º 2 do artigo 103.º do Regimento.

O debate está encerrado.

A votação terá lugar na sexta-feira, 24 de Abril.

Declarações escritas (artigo 142º)

4-408

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. – Regiunea Balcanilor de Vest reprezintă un caz aparte printre statele cu care se învecinează Uniunea Europeană. Este o regiune cu provocări multiple și în care trebuie încă traversate multe etape înainte ca procesul de integrare să poată fi dus la capăt. Este însă o regiune ale cărei perspective de aderare sunt clare și lipsite de ambiguitate.

Atat eu, cât și colegii mei, am vrut să ne asigurăm că această rezoluție afirmă acest fapt atât în principiu, cât și în detaliile interacțiunii Uniunii cu statele din zonă. Ne preocupă, și am aratat acest lucru în amendamentele mele, regimul vizelor, procesul de informare cetățenească asupra UE, cooperarea economică cu statele din Balcanii de Vest, drepturile minorităților, programele de studii în UE pentru tinerii din regiune, precum și întărirea dialogului interparlamentar chiar înaintea aderării acestor state.

Credem că procesul de unificare europeană poate continua la nivelul cetățenilor atunci când el este încetinit la nivel instituțional și cred că, văzând lucrurile prin această prismă, permitem ca preocuparea noastră pentru stabilitatea regiunii să poată avea în continuare și alte mijloace de a se transpune în practică decât cele retorice, sau de perspectivă istorică.

4-409

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), írásban. – Az Európai Unió bővítési politikája a nyugat-balkáni térség stabilitásának, a térségben uralkodó béke megőrzésének legjobb eszköze. Horvátországot reményeink szerint már 2011-ben, a magyar elnökség idején az uniós tagállamok között üdvözölhetjük, ennek azonban feltétele, hogy Horvátország végre megegyezzen Szlovéniával a nemzetközi közvetítéssel zajló kétoldalú tárgyalások megindításáról. A tárgyalások célja a Piráni-öbölben a két ország között fennálló határvita rendezése, amely nélkül Horvátország bizonyosan nem lehet a közösség tagja. További követelmény, hogy Horvátország a háborús bűnösök felkutatása és kiadatása terén továbbra is teljes mértékben működjön együtt a hágai Nemzetközi Törvényszékkel.

4-410

17 - Não proliferação de armas e futuro do Tratado de Não Proliferação das Armas Nucleares (debate)

4-411

Presidente. – Segue-se o relatório da Deputada Angelika Beer, em nome da Comissão dos Assuntos Externos, que contém uma proposta de recomendação do Parlamento Europeu ao Conselho sobre a não proliferação de armas e o futuro do Tratado de Não Proliferação das Armas Nucleares (TNP) [2008/2324(INI)] (A6-0234/2009).

4-412

Angelika Beer, Berichterstatterin. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Die Existenz von Tausenden von Nuklearwaffen ist die gefährlichste Überlassenschaft des Kalten Krieges. Das sind nicht meine Worte, sondern sie sind ein

² Ver acta

Auszug aus der Rede von Präsident Obama, der vor kurzem in Prag zu der größten Bedrohung vor der wir stehen, gesprochen hat. Kein anderes Thema sei so zentral für die Sicherheit im 21. Jahrhundert wie dieses.

Ähnliche Worte haben wir in den letzten Jahren gehört, zum Beispiel von den US-Strategen Kissinger und Sam Nunn, die konkrete Wege zu einer Welt ohne Nuklearwaffen aufgezeigt haben. Hochrangige europäische Politiker haben sich angeschlossen, und auch der UN-Generalsekretär hat einen 5-Punkte-Abrüstungsplan vorgelegt. Nie waren die Zeiten so gut, endlich wieder über nukleare Abrüstung zu reden, wie jetzt.

In den letzten Jahren – erinnern wir uns – nur Rückschritte. Die Verhandlungen in der NPT-Prüfungskonferenz im Jahr 2005 waren ein Desaster. So etwas darf sich im nächsten Jahr nicht noch einmal wiederholen. Wir Europäer müssen jetzt Zeichen setzen, dass wir es mit der Abrüstung ernst meinen. Wenn die EU voranschreitet, kann das Maßstäbe setzen, und deswegen ist es mir vollkommen unverständlich, warum die Mehrheit dieses Hauses diese ehrgeizigen Ambitionen – die Reduzierung der Massenvernichtungswaffen – offensichtlich nicht mittragen will.

Die Vielzahl von Änderungsanträgen der konservativen Fraktionen im Ausschuss für auswärtige Angelegenheiten hat meinen Bericht mit dem Ziel, über Abrüstung zu reden und dem Rat eine Empfehlung zu geben, auf den Kopf gestellt, eine windelweiche Schrift ist daraus geworden. Wir haben als Parlament die Verantwortung, uns jetzt zu positionieren, und das können wir auch nicht weiter delegieren, auf die nächsten Jahre oder auf andere Parlamente.

Wir werben für die Unterstützung für die Nuklearwaffenkonvention und den Hiroshima-Nagasaki-Pakt, weil Abrüstung möglich ist. Es ist keine dumme, weit entfernte Illusion. Wir können es tun, wenn wir es forcieren. Die Dokumente, die wir wollen, sind kein Kontra zum NPT-Vertrag, sondern sie schließen eine Lücke des NPT-Vertrags und deswegen stärken sie diesen. Wir brauchen eine klare politische Aussage. Und das ist mein Appell an alle Fraktionen für die Abstimmung morgen: Heute noch einmal zu überlegen, wie der richtige Weg ist.

Ich weiss, dass der NPT-Vertrag auch zivile Elemente umfasst, aber wir reden heute nicht über die Renaissance der zivilen Atomenergie, sondern über nukleare Abrüstung. Und ich sage auch als Präsidentin der Iran-Delegation und außenpolitische Sprecherin: Wer aus der Iran-Krise der letzten Jahre, die uns oft genug in Gefahr einer militärischen Eskalation getragen hat, nicht gelernt hat, dass zivile Nutzung von Atomenergie nie zu trennen ist von einem militärischen Missbrauch und von Proliferation, der hat die ganze Außenpolitik der letzten Jahre, die Gefahren und unsere Herausforderung, nuklear abzurüsten, nicht verstanden.

Wir alle wissen, dass unser Ziel nicht von heute auf morgen umzusetzen ist. Aber wir müssen beginnen. Es kann doch nicht sein, dass wir Jahrzehnte lang von den Amerikanern nukleare Abrüstung fordern – hier vollkommen einstimmig – und jetzt, wo Obama sagt, er sei bereit, das zu tun, wo Medwedjew sagt, er sei dazu bereit –, dass eine konservative Mehrheit dieses Parlaments diesem Weg die Gefolgschaft verweigert. Deswegen möchte ich noch einmal vollen Ernstes appellieren – das war mein Auftrag vom Ausschuss für auswärtige Angelegenheiten –, die Frage der zivilen Nutzung der Nuklearenergie nicht zu vermischen mit einem Wiederaufleben der Möglichkeiten der nuklearen Abrüstung. Wer dieses Zeitfenster der Möglichkeit der nuklearen Abrüstung verbaut, wird nicht in der Lage sein, zu sagen, wann es je wieder so weit sein wird. Wer morgen gegen die Änderungsanträge der PSE und von uns stimmt, den bitte ich, im Wahlkampf seinen Wählern zu erklären, warum er Atomwaffen in Europa gut findet.

4-413

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsem velice rád, že se dnes mohou zúčastnit této rozpravy. Zejména bych chtěl poděkovat Evropskému parlamentu za zájem o tuto otázku a paní Angelice Beer za práci, kterou jako zpravodajka vykonala při vypracování této zajímavé zprávy. Doporučení, která jsou v ní uvedena, Rada zajisté pečlivě prostuduje.

Jak jasně uvádí zpráva, je důležité dosáhnout v oblasti nešíření dalšího pokroku. Jednou z hlavních priorit je zajistit kladný a konkrétní výsledek hodnotící konference Smlouvy o nešíření jaderných zbraní, která se má konat příští rok. Blížící se květnové zasedání přípravného výboru Smlouvy o nešíření jaderných zbraní je důležitým krokem v přípravě na tuto konferenci. Evropská unie bude i nadále pozitivně přispívat k procesu přezkumu, a to v souladu se svou strategií proti šíření zbraní hromadného ničení a v souladu s nedávným prohlášením o posílení mezinárodní bezpečnosti přijatým Radou v prosinci 2008.

Máme zájem na vyváženém přezkumu, který za účelem zachování celkové rovnováhy, jež je základem režimu nešíření jaderných zbraní, přikládá stejnou důležitost všem třem pilířům Smlouvy o nešíření, tzn. nešíření, odzbrojení a mírové využívání. Jsme názoru, že právě jen vyvážený přístup může vést k úspěchu hodnotící konference.

Evropská unie si je vědoma nových příležitostí pro Smlouvu o nešíření, zvláště v souvislosti s obnoveným dialogem USA-Rusko, obnoveným závazkem zajistit vstup v platnost Smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek a zahájit mezinárodní rozhovory o ověřitelné smlouvě, která zamezí výrobě štěpných materiálů pro jaderné zbraně. Evropská unie také se zájmem vnímá obnovenou veřejnou debatu o způsobech, jak dosáhnout cílů vytyčených Smlouvou o nešíření.

Jedním z důvodů, proč je proces přezkumu tak důležitý, je skutečnost, že se režim Smlouvy o nešíření potýká s vážnými problémy. Tyto problémy přichází zejména ze strany KLDŘ, Íránu a Sýrie. Je třeba se jimi zabývat a řešit je posílením mechanismu kontroly dodržování. Jak všichni víme, Evropská unie je v této oblasti aktivní a spolu s partnery hraje i nadále vedoucí roli, zejména pokud jde o úsilí o nalezení diplomatického řešení íránské jaderné otázky.

Jak je uvedeno ve zprávě, kromě problematiky nešíření se musíme věnovat i otázce jaderného odzbrojení. Jsme odhodláni hrát v této důležité oblasti klíčovou úlohu. Evropská unie je vskutku oddána prosazování jaderného odzbrojení, a tedy dosažení cíle článku 6 Smlouvy o nešíření. Toto téma má pro Evropskou unii, jejíž dva členské státy mají jaderné zbraně, zvláštní důležitost. Vyzýváme mezinárodní společenství, aby se připojilo k prosazování konkrétních, realistických odzbrojovacích iniciativ, které Evropská unie předložila Valnému shromáždění OSN v roce 2008.

Rovněž se musíme zabývat otázkou jaderné energie. Je důležité, aby rozvoj jaderné energetiky pro mírové účely probíhal za podmínek maximální bezpečnosti, zabezpečení a standardů nešíření. Evropská unie je připravena k posílení mezinárodní spolupráce v této oblasti jak v kontextu příští hodnotící konference Smlouvy o nešíření, tak i na jiných fórech. Zejména mnohostranné přístupy k dodávkám jaderného paliva mohou nabídnout důvěryhodnou alternativu k vývoji vlastních národních programů v oblasti citlivých jaderných technologií. Je zapotřebí zvýšit atraktivitu mnohostranných mechanismů dodávek jaderného paliva, zejména pro rozvojové země. Rostoucí řada těchto zemí v současné době totiž uvažuje o zahájení programů na výrobu jaderné energie.

Ve zprávě je správně zdůrazněn význam ratifikace Smlouvy o všeobecném zákazu jaderných zkoušek. Evropská unie přikládá pokroku v ratifikaci zvláštní význam a bude usilovat o pokrok za účelem dosažení tohoto cíle. Předsednictví provedlo demarše na vysoké úrovni k devíti zemím, jejichž ratifikace je ještě nezbytná pro vstup smlouvy v platnost. Vyvíjíme úsilí pro úspěch konference, která bude podle článku 14 smlouvy pořádána v září 2009 v New Yorku na podporu vstupu smlouvy v platnost. Evropská unie je důležitým přispěvatelem k budování monitorovacího systému smlouvy a posiluje tak věrohodnost budoucího verifikačního systému smlouvy. Také se domníváme, že by bylo velmi prospěšné vyvinout věrohodné úsilí o zahájení jednání o ověřitelné Smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů.

Positivní přístup, který USA nedávno zaujaly ke Smlouvě o všeobecném zákazu jaderných zkoušek a Smlouvě o zákazu výroby štěpných materiálů, jakož i v oblasti jaderného odzbrojení, je velmi povzbudivý. Opravdu věříme, že tento přístup povede v blízké budoucnosti k určitým velmi konkrétním opatřením. Obecněji řečeno, tato nově vzniklá příležitost může hrát významnou roli v zaměření procesu přezkumu Smlouvy o nešíření správným směrem.

4-414

Olli Rehn, Member of the Commission. – Mr President, the proliferation of weapons of mass destruction has arisen as a serious challenge in recent years, and the international community must be ready to face those challenges with conviction and to tackle them resolutely.

In our view, there has been some progress with the new US Administration in the context of the negotiations on the Non-Proliferation Treaty (NPT), and positive dynamics on arms control between Russia and the United States should clear the path for a new momentum on nuclear issues.

For the European Union, the NPT is based on three mutually reinforcing pillars: non-proliferation, disarmament and the peaceful use of nuclear energy. Ms Beer's report on nuclear non-proliferation gives me a welcome opportunity to describe the Community's responsibilities and activities under these three pillars.

Under the Euratom Treaty the Commission is responsible for verifying that fissile nuclear materials, like plutonium, uranium and thorium, are not diverted from their intended uses, as declared by the Community users, whether in the nuclear industry or others, like research centres and medical institutes.

The Commission is currently developing an action plan on how best to address chemical, biological, radiological and nuclear terrorism threats. This policy will be put forward in the middle of this year, with recommendations on further strengthening a culture of safety and security among the 27 Member States. Moreover, the EU export control system is another key component of our weapons of mass destruction prevention policy.

The Commission action on non-proliferation and disarmament does not stop at the frontiers of the Union. With the new Instrument for Stability and the Nuclear Safety Instrument – together taking up almost EUR 1 billion of the financial perspective – there is an opportunity for the Commission to enhance its worldwide contribution to non-proliferation by promoting security and safety throughout the world in the coming years.

The purpose of the Community instruments is to develop complete programmes of threat reduction that will offer to third countries a full range of possible cooperation on export control, border monitoring, maritime surveillance, redirection of scientists, bioscience and nuclear safety. The logic of coherent programmes is very much in line with the G8 Global

Partnership goals that were defined in 2002, where the Commission committed EUR 1 billion for the 10-year period 2002-2013.

Finally, initiatives to build a new model for civil nuclear cooperation should also be encouraged so that countries can get access to nuclear energy without increasing the risks of proliferation. The international fuel bank of IAEA, to which the Commission plans to contribute EUR 20 million, is a step in the right direction, provided we can explain the rationale that supports such a programme.

In conclusion, the Commission is working quite hard in supporting all three pillars of the Non-Proliferation Treaty, and, indeed, both the time and the international climate are ripe for change in the way we handle nuclear issues. The Commission stands ready to work with others and seize the great opportunities before us and to strive to create a safer and more secure world also in this regard.

4-415

Josef Zieleniec, za skupinu PPE-DE. – Jméno amerického prezidenta Obamy bude dnes hodně skloňováno zejména v souvislosti s jeho pražským projevem z 5. dubna. Naším úkolem však není hodnotit přístup nové americké administrativy, ale dát dnes doporučení Radě, která připraví pozici Evropské unie k budoucnosti režimu nešíření jaderných zbraní. Náš Parlament bude v této debatě brán vážně, jen pokud bude prosazovat jednoznačné, ale ve všech směrech realistické řešení. Receptem naší politické skupiny proto je využití všech dostupných mezinárodních nástrojů místo vytváření nových. Posílení všech tří úzce provázaných pilířů Smlouvy o nešíření, tedy jaderného odzbrojení, nešíření jaderných zbraní a mírové spolupráce v oblasti jaderných technologií. Proto je důležitá podpora realistických odzbrojovacích iniciativ, u kterých je jasně stanoven postup kontroly a verifikace jak zničení stávajících zbraní, tak i prostředků pro jejich výrobu. V souvislosti s posílením pilíře spolupráce v oblasti mírového využívání jaderných technologií také jednoznačně podporujeme internacionalizaci obohacovacího cyklu uranu zejména formou vytvoření Mezinárodní palivové banky.

Jsem velmi rád, že výsledek hlasování ve výboru jasně odráží naše postoje. Jsem přesvědčen, že po projevu prezidenta Obamy na výsledku z výboru není co měnit. Americký prezident potvrdil, že cesta, která je před námi, bude dlouhá, že se pro ni hodí více realizmus než naivita a že není nic důležitějšího, než konkrétní, realizovatelné kroky. V jednáních s novou americkou administrativou nás ale čeká důležitý a přitom složitý úkol. Musíme prosadit, aby o těchto otázkách nebylo rozhodováno jen mezi největšími jadernými mocnostmi nad hlavami Evropské unie. Je to velká výzva pro evropskou diplomacii.

4-416

Ana Maria Gomes, on behalf of the PSE Group. – Mr President, I would like to congratulate Mrs Beer on an excellent and timely report. This is the year of all nuclear debates. The US is preparing its nuclear posture review, NATO is reviewing its strategic concept and the world is getting ready for the 2010 NPT review conference.

All of this is happening in a special context. The US is once again being led by a President, Barack Obama, who espouses the vision of a world without nuclear weapons. This is not the time for timidity or hesitation. Our voters would not understand if this Parliament prepared a report on the NPT which was less ambitious than that of the current US Administration.

Of course, US leadership on this issue is welcome. After all, the US and Russia are the undisputed global nuclear hegemony. However, Europe cannot sit passively by while Moscow and Washington discuss its strategic future. We need to present our own NPT narrative, based on a strict balance between the non-proliferation and disarmament agendas. This is what this report is all about and this is the spirit of the Socialist plenary amendments.

Why not support the Model Nuclear Weapons Convention and the Hiroshima-Nagasaki Protocol, both of which are promoted globally by civil organisations and political leaders? It is our role as parliamentarians, unencumbered by the weight and limitations of executive power, to show our governments, and therefore the Council, the way in this field. I hope the House can support the PSE amendments.

4-417

Janusz Onyszkiewicz, w imieniu grupy ALDE. – Panie Przewodniczący! Jest pewnym paradoksem, że broń jądrowa przyczyniła się bardzo istotnie do tego, że zimna wojna nie zakończyła się trzecią wojną światową. Stało się tak dlatego, że obie strony były przekonane, że jej użycie doprowadzi do całkowitego obustronnego wyniszczenia.

Dzisiaj sytuacja jest inna. Oczywiście broń jądrowa nie może być postrzegana właśnie z tego punktu widzenia, niemniej jednak trzeba mieć świadomość, że przez wiele krajów jest ona traktowana jako coś niesłychanie ważnego. Dla wielu krajów jest to symbol ich statusu mocarstwowego, dla innych jest to ostateczny środek odstraszenia, jak w przypadku Izraela, a dla innych jeszcze jest to kompensata słabości w broniach konwencjonalnych, jak w przypadku Rosji.

W związku z tym rozbrowienie jądrowe, do którego oczywiście trzeba dążyć, nie może być procesem szybkim i prezydent Obama doskonale sobie z tego zdaje sprawę. Podstawową rzeczą w tej chwili jest nierozprzestrzenianie tej broni i musimy

mieć świadomość, jakie zagrożenie niosą niektóre grupy, a Bin Laden pokazał to bardzo wyraźnie, kiedy mówił, że uzyskanie broni masowego rażenia jest religijnym obowiązkiem. Nierozprzestrzenianie jest rzeczą zupełnie podstawową.

4-418

Rebecca Harms, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, meine Damen und Herren! Das Programm, das dafür gesorgt hat, dass der Irak, der Iran oder auch Nordkorea Atomtechnik bekommen haben, hieß „Atom für den Frieden – *Atoms for Peace*“. Ost und West haben sich an diesem Programm beteiligt. Wo es hingeführt hat, konnten wir im Irak sehen. Dort hat es mit der Begründung der atomaren Aufrüstung auf der Grundlage ursprünglich ziviler Technik einen furchtbaren Krieg gegeben. Wo es im Iran enden wird, will ich heute nicht beschwören. Korea hat sich aus der Nichtweiterverbreitungsgemeinschaft verabschiedet.

In derselben Woche, in der Nordkorea aggressiv seine neuen Pläne verkündet und die IAEA endgültig aus dem Land geschickt hat, hat die IAEA wiederum verkündet, sie würde mit 30 bis 50 Entwicklungsländern neue Verhandlungen über zivile Aufrüstung – es wird Ausrüstung genannt, ich nenne es Aufrüstung – führen. Das ist ein tödlicher Kreislauf. Wenn man die zivile Aufrüstung nicht stoppt, wird man die Weiterverbreitung der atomaren Technik, auch der militärischen Technik, nicht in den Griff bekommen.

4-419

Tobias Pflüger, im Namen der GUE/NGL-Fraktion. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Jetzt ist der Zeitpunkt, endlich mit Atomwaffen auf dieser Welt Schluss zu machen und die Abrüstungsverpflichtung des Atomwaffensperrvertrags, insbesondere von Artikel 6, umzusetzen. Der neue US-amerikanische Präsident Barack Obama hat erklärt, dass er atomare Abrüstung will. Jetzt sind die Regierungen der Europäischen Union gefordert, zu handeln und konkret atomar abzurüsten.

Das heißt konkret: Keine Modernisierung von britischen und französischen Atomwaffen, stattdessen Abrüstung. Das heißt auch Stopp der nuklearen Teilhabe Deutschlands. Und das heißt: Abzug der US-amerikanischen Atomwaffen aus Europa, z. B. aus Büchel in Rheinland-Pfalz. Die Mehrheit des Europäischen Parlaments, bisher des Ausschusses für auswärtige Angelegenheiten, sollte nicht die Zeit verschlafen und über wachsweiße Berichte abstimmen, sondern die konkreten Abrüstungsforderungen, die ursprünglich in dem Bericht enthalten waren, belassen. Ich habe den Eindruck, dass die EVP-Fraktion noch in der Vergangenheit lebt. Was notwendig ist, ist tatsächlich eine Stärkung der Abrüstungskomponente des Atomwaffensperrvertrags, und das sollten wir morgen beschließen.

4-420

Philip Claeys (NI). – Het verslag-Beer is in zeer algemene termen gesteld en dat is enerzijds begrijpelijk omdat het non-proliferatieverdrag geen zin heeft als het niet door alle staten gerespecteerd en toegepast wordt. Anderzijds denk ik wel dat er in het verslag duidelijker verwezen had moeten worden naar de twee specifieke gevallen van Noord-Korea en Iran, want het is zeer evident dat de grote dreiging van die twee staten uitgaat.

De Europese Unie moet samen met andere internationale instanties, zoals de NAVO en, indien mogelijk, de VN-Veiligheidsraad, aan totalitaire regimes zoals dat van Noord-Korea en Iran duidelijk maken dat het verder ontwikkelen van kernwapens niet getolereerd kan worden. Het is daarbij van het grootste belang dat landen als Rusland en China, desnoods met negatieve maatregelen, actief aangemoedigd worden om elke samenwerking met die landen bij het ontwikkelen van kernwapens ondubbelzinnig stop te zetten. Indien Noord-Korea en Iran niet zelf tot betere gedachten kunnen worden gebracht, dan moeten zij in elk geval geïsoleerd worden van mogelijke kanalen die hen kunnen helpen kernwapens te ontwikkelen.

4-421

Karl von Wogau (PPE-DE). – Herr Präsident, verehrte Kollegen! Beim Ende der Sowjetunion waren viele der Auffassung, dass dies auch das Ende des nuklearen Schreckens sein würde. Aber dieser damalige globale nukleare Schrecken ist wieder entstanden auf der regionalen Ebene – ich nenne nur den Iran, Nordkorea, Indien und Pakistan. Auch der NPT-Vertrag hat das leider nicht verhindern können. Die eigentliche Gefahr besteht doch darin, dass Terroristen oder Verbrecher oder unverantwortliche Regime in den Besitz von Atomwaffen gelangen könnten.

Die Initiative von Kissinger und Shultz und auch die Rede von Obama in Prag hat jetzt neue Bewegung in diese Sache gebracht. Das ist außerordentlich wichtig. Deutlich wird hier, dass auch die Atommächte jetzt dazu bereit sind, ihre Arsenale zu reduzieren, und das ist das eigentlich Neue an der Erklärung von Präsident Obama. Wichtig ist, dass Europa jetzt mit einer Stimme spricht, dass Europa, seine Atommächte, aber auch die anderen mit einer Stimme sprechen.

Ein erster Schritt auf diesem Wege ist die Tatsache, dass Herr Solana die Verhandlungen mit dem Iran für alle europäischen Länder führt und auch für die Länder über Europa hinaus. Ich glaube, daran werden wir anknüpfen müssen. Wir dürfen uns auf diesem Weg keine raschen Wunder erwarten, wie das Frau Beer tut. Aber wenn heute die Chance besteht, dass wir tatsächlich Schritt für Schritt diese Bedrohung vermindern können, dann müssen wir diese Chance auch ergreifen.

4-422

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl bych velmi ocenit tuto diskuzi. Jak jsem uvedl na začátku této rozpravy, začal zlomový okamžik v existenci Smlouvy o nešíření a procesu kontroly zbraní. Všem, kteří tady vystoupili, bych chtěl poděkovat za jejich připomínky. Chtěl bych jednoznačně vyjádřit souhlas s tím, že má být vyjádřena podpora ověřitelným, konkrétním a realistickým kroků v této oblasti tak, jak ji vyjádřil pan poslanec Zieleniec, a také se ztotožnit s prohlášením pana poslance Onyszkiewiczze, který řekl, že odzbrojení je pomalý proces a o to důležitější je podpora právě oněch realistických kroků. Současně se musím ztotožnit s tím, že je nezbytné upozornit na zneužití případného mírového programu pro výrobu štěpných materiálů, jak na to upozornila paní poslankyně Harms, a také s tím, že vůči těm zemím, které zneužívají mírového programu k potenciálnímu zbrojení, je nezbytné zaujmout rázný postup a v tomto se ztotožňuji s panem poslancem Claeyssem. Chtěl bych také zdůraznit, že Evropská unie se bude i nadále účastnit přezkumu Smlouvy o nešíření a aktivně přispěje k úspěchu celého procesu.

Na nadcházející přípravný výbor v květnu v New Yorku přichází Unie s konkrétními návrhy pro budoucí akční plán hodnotící konference konající se v roce 2010 v rámci všech tří pilířů Smlouvy. Předložíme naše návrhy ve formě společných prohlášení k jednotlivým pilířům a ve formě pracovních dokumentů. V rámci příprav hodnotící konference konající se v roce 2010 má Rada v úmyslu vypracovat revidovaný a aktualizovaný společný postoj. Evropská unie bude usilovat o úspěšný výsledek a před zasedáním přípravného výboru bude společně pracovat s klíčovými partnery s cílem zajistit našim cílům širokou podporu.

Je třeba rovněž využít nové příležitosti v oblasti jaderného odzbrojení a Evropská unie je odhodlána nezůstat pasivním divákem. Evropská unie je tvořena členskými státy, které mají jaderné zbraně, členskými státy, které tyto zbraně nemají, členskými státy využívajícími jadernou energii a členskými státy, které jsou proti využití této energie. Jako celek může a je odhodlána hrát významnou úlohu. Rada je odhodlána Evropský parlament pravidelně informovat o budoucím vývoji, jak pokud jde o výsledek jednání přípravného výboru, tak i obecněji v rámci příprav na konferenci, která se bude konat v příštím roce.

4-423

Olli Rehn, Member of the Commission. – Mr President, I would like to thank all those who have taken part in today's constructive debate. This is indeed a subject of great significance. For our part, the Commission will continue its work in support of the NPT Treaty through our work in verifying the proper use of fissile nuclear materials under the Euratom Treaty.

It works to thwart attempts by terrorists to gain access to chemical, radiological and nuclear materials, through a strengthened Community regime of export controls on dual use, support for the efforts of the IAEA to secure vulnerable nuclear materials and tackle nuclear smuggling – which is very important – and the promotion of a worldwide nuclear security and safety culture using the substantial resources available under the stability and nuclear safety instruments.

I look forward to continued cooperation with Parliament in taking these objectives further and I count on our cooperation in the future.

4-424

Angelika Beer, Berichterstatterin. – Herr Präsident, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Das ist keine ideologische Debatte, die wir hier führen. Wir befanden uns nach den militärischen Interventionen unter amerikanischer Federführung gegen den Irak, Afghanistan und andere Regionen, in einer Zeit, in der immer mehr Krisen entstanden und die Aussicht, überhaupt über nukleare Abrüstung zu sprechen, kaum noch zu erträumen oder zu erhoffen war. Jetzt besteht eine einmalige Chance. Ich weiß nicht, wie weit das Zeitfenster hält. Aber es ist auch unsere Verpflichtung, den nachfolgenden Generationen ein Leben in einer friedlichen Welt zu ermöglichen.

Die Voraussetzungen, um in den Bereichen, die Kommissar Olli Rehn eben genannt hat, erfolgreich zu sein, beinhalten auch, dass wir keine doppelten Standards innerhalb der EU akzeptieren. Das heißt, dass auch wir als Europäer verpflichtet sind, die nukleare Abrüstung wieder in Gang zu bringen. Erinnern Sie sich an unsere Diskussion im Dezember letzten Jahres, als Javier Solana hier war und wir die Überarbeitung der Sicherheitsstrategie diskutiert haben. Er benannte als größte Gefahr – und das wurde hier im Haus geteilt – die Gefahr der Weiterverbreitung von Massenvernichtungswaffen.

Deswegen appelliere ich noch einmal an Sie. Prüfen Sie die drei Anträge, mit denen die sozialistische Fraktion, die PSE, und die Fraktion der Europäischen Grünen versuchen, einen Abrüstungs- und Kontrollprozess in Gang zu setzen, diese Instrumente zur Verfügung zu stellen, wie z. B. eine Nuklearkonvention als Ergänzung zum NPT-Vertrag. Überlegen Sie noch einmal, ob Sie dem nicht folgen können, denn wenn der EVP-Antrag durchkommt, wird es für meine Fraktion nicht möglich sein, diesem Bericht zuzustimmen.

Zum Schluss möchte ich mich bei den internationalen Organisationen wie Mayors for Peace, IPPNW und ICAN bedanken. ICAN gibt es schon lange vor Obama als internationale Kampagne zur Ächtung von Atomwaffen.

4-425

Presidente. – O debate está encerrado.

A votação terá lugar na sexta-feira, 24 de Abril.

Declarações escritas (artigo 142º)

4-426

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), por escrito. – Apesar de conter aspectos que julgamos positivos, a presente proposta de recomendação do PE está aquém das exigências que se impõem quanto ao desarmamento nuclear, nomeadamente quando esta se centra apenas na não proliferação.

O que se impõe e exige é a concretização de todo um programa que proíba a utilização e a produção de armas nucleares, promovendo o seu total e completo desmantelamento, a criação de zonas livres dessas armas, o relançamento das negociações para o desarmamento nuclear e a estrita aplicação do tratado de não proliferação, incluindo pelas actuais potências nucleares.

Um programa de desarmamento nuclear, necessariamente acompanhado pela desmilitarização das relações internacionais, pelo respeito da Carta das Nações Unidas, pelo fim do colonialismo, pelos princípios da não ingerência e pela solução pacífica dos conflitos internacionais.

Um programa que exige a não militarização do espaço; a redução dos armamentos convencionais e das despesas militares (e não o seu aumento, como a administração americana defendeu na recente Cimeira da NATO); o fim das bases militares estrangeiras; a rejeição da militarização da UE e da sua transformação num bloco político-militar; a não sobreposição da NATO à ONU nas questões de segurança e a dissolução dos blocos político-militares.

4-427

18 - Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência - Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência - Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência (Protocolo Facultativo) (debate)

4-428

Presidente. – Segue-se a discussão conjunta

- da Declaração do Conselho sobre a Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência,

- do relatório da Deputada Rumiana Jeleva, em nome da Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais, sobre uma proposta de decisão do Conselho relativa à conclusão, pela Comunidade Europeia, da Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência [COM(2008)0530 - C6-0116/2009 - 2008/0170(CNS)] (A6-0229/2009), e

- do relatório da Deputada Rumiana Jeleva, em nome da Comissão do Emprego e dos Assuntos Sociais, sobre uma proposta de decisão do Conselho relativa à conclusão, pela Comunidade Europeia, do Protocolo Facultativo da Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência [COM(2008)0530 - C6-0117/2009 - 2008/0171(CNS)] (A6-0230/2009).

4-429

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rád bych v úvodu poděkoval zpravodajce paní Rumianě Jelevové za dvě vynikající zprávy, které vypracovala. Domnívám se, že mé připomínky ke zprávám a k jejich závěrům mohou být poměrně stručné.

Rada na prvním neformálním zasedání ministrů o otázkách zdravotního postižení, které se konalo 11. června 2007, zaujala jasné stanovisko podporující Úmluvu OSN o právech osob se zdravotním postižením. Rada na tomto zasedání schválila uvedenou úmluvu OSN jako základní krok týkající se podpory, ochrany a náležitého uplatňování lidských práv a základních svobod všech osob se zdravotním postižením. Ministři se současně zavázali dále rozpracovat příslušné politiky s cílem zajistit plné

provádění úmluvy a vyzvali Komisi, aby zajistila, že nové priority evropského akčního plánu v oblasti zdravotního postižení přispějí k účinnému provádění úmluvy OSN.

Ve svém usnesení o činnostech navazujících na Evropský rok rovných příležitostí pro všechny v roce 2007 přijatém v prosinci roku 2007 vyzvala Rada Komisi a členské státy, aby v souladu se svými příslušnými kompetencemi pokračovaly v procesu podepsání, uzavření a ratifikace úmluvy OSN. Dne 10. března 2008 Rada přijala usnesení o postavení zdravotně postižených osob v Evropské unii. V tomto usnesení vyzývá Rada členské státy a Komisi, aby v souladu se svými příslušnými pravomocemi zajistily, aby osoby se zdravotním postižením plně požívaly svých lidských práv. To zahrnuje ratifikaci, uzavření a provedení úmluvy OSN včetně společných evropských řešení v rámci provázaného a koordinovaného přístupu k provádění této úmluvy. Rada posléze od Komise obdržela návrh rozhodnutí Rady o uzavření Úmluvy Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením Evropským společenstvím. Přezkum tohoto návrhu započal na konci minulého roku a Rada jej stále projednává.

Vážené paní poslankyně, vážení poslanci, jak vaše zpráva zdůraznila, z návrhu Komise vyplývá řada důležitých otázek v souvislosti s pravomocemi a tyto otázky vyžadují další jednání v Radě. Předsednictví se však zavázalo, že se pokusí jednání dokončit co nejdříve, aby bylo možné brzy uzavřít úmluvu ze strany Společenství. Děkuji Parlamentu za zájem, který o tuto záležitost projevil, a předsednictví vás bude informovat o pokroku v jednáních probíhajících v Radě.

4-430

Olli Rehn, Member of the Commission. – Mr President, the Disability Convention is the first human rights convention that the European Community has signed alongside its Member States. This was a necessary step to allow the full implementation of the Convention in the European Union, including in policy areas within the responsibility of the European Community.

As both the Convention and its optional protocol came into force one year ago, on 3 May 2008, a swift conclusion by both the Member States and the Community is now a priority. Indeed, seven Member States have already done so.

I want to express my gratitude to Parliament and in particular to the rapporteur, Ms Jeleva, for their support for the European Community's conclusion of this UN Convention on the Rights of Persons with Disabilities and its optional protocol. I am delighted to see that Parliament can endorse both proposals.

Since the Convention falls within the shared competence of the Community and the Member States and is also binding on the EU institutions, I am glad to see that they are ready to work together to ensure this Convention is implemented properly.

The goals of the Convention are very important overall to facilitate a positive impact on the lives of our fellow citizens with disabilities, to improve the consistency of the legal interpretation of certain provisions within the Community's competence, and to ensure uniform minimum protection of the rights of persons with disabilities across the European Union with regard to the obligations stemming from the Convention.

We need to work together to protect the human rights of persons with disabilities, and an effective implementation of the UN Convention will do just that and meet that objective. I count on us working together towards this common goal.

4-431

Румяна Желева, докладчик. – Господин министър, господин комисар, колеги, днес когато дискутираме докладите на Европейския парламент относно Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, Факултативния протокол към нея, както и изявлението по тези два документа на Комисията по заетост и социални въпроси, искам да припомня, че хората с увреждания представляват повече от 10% от населението на Европейския съюз и на света. Според данни на Световната здравна организация този процент дори нараства заради увеличаване общия брой на населението на Земята, напредъка на медицината и глобалната тенденция на застаряване.

Конвенцията на ООН, която днес разглеждаме, е първата в областта на правата на човека, отворена за присъединяване и формално одобрение от Европейската общност. Това я прави уникална първа стъпка и в дейността на Европейския парламент. Целта на Конвенцията е да насърчава, защитава и гарантира пълноценното и равно упражняване на всички права и основни свободи от страна на хората с увреждания, като в същото време зачита човешкото им достойнство.

Аз съм изключително доволна, че по време на обсъжданията в Комисията по труда и социалните въпроси ние работихме в дух на добронамереност и сътрудничество. Смятам за много важно, че с колегите в парламентарната ни комисия решихме да кажем нещо повече от лаконичното "да" в подкрепа на докладите за Конвенцията и Протокола и подготвихме предложение за резолюция.

Уважаеми колеги, Европейският парламент винаги е поддържал последователно всички усилия на Общността за изготвяне, изпълнение и прилагане на законодателство, свързано с равните възможности и забраната за дискриминация на хората с увреждания. Когато става въпрос за хората с увреждания, политическите ни различия отстъпват що се отнася до крайната цел, а именно да осигурим по-високо качество на живот и труд. Разбира се, има различни виждания за начина, по който можем да достигнем до целта, но с почти единодушното си решение - само 1 глас различен от "да", Комисията по заетост и социални въпроси доказа, че различията са, за да бъдат преодолявани по пътя към разумни, дългосрочни и устойчиви решения.

Уважаеми колеги, аз вярвам, че нашите решения - решенията на Европейския парламент, са от много голямо значение за хората с увреждания в Европейския съюз. Тук бих искала да обърна внимание, че компетенциите, произтичащи от прилагането на Конвенцията и на Факултативния протокол, са разделени между Общността и държавите-членки. Влизането в сила на Факултативния протокол е важно с оглед на предоставената възможност отделни личности или група от хора да сигнализират Комитета за хората с увреждания към ООН за нарушаване на техните права, произтичащи от Конвенцията. Важно е да се подчертае, че това ще става след като бъдат изчерпани националните инструменти за правна защита.

Както е записано в доклада относно Факултативния протокол, ние ще изискваме от Европейската комисия и държавите-членки да ни информират на всеки 3 години за прилагането му съгласно съответните им области на компетентност. Мисля, че като единствената европейска институция с избрани пряко от гражданите на Съюза членове, Европейският парламент има правото и най-вече отговорността да съблюдава правата на всички свои граждани.

Искам да подчертая, че когато започнахме работа по документите в края на 2008 година, само 4 държави-членки - Австрия, Испания, Словения и Унгария бяха ратифицирали Конвенцията и Факултативния протокол, а от тогава досега това направиха още 3 - Швеция, Германия и Италия.

Вярвам, че с днешния дебат и надявам се с положителния ни вот утре, ние постигаме едновременно две цели - одобряваме предложения на Комисията за решения на Съвета и даваме положителен и окуражителен знак на държавите-членки да продължат процеса на ратификация и/или присъединяване.

В заключение отново бих искала да благодаря на всички колеги, които участваха в работата по докладите и предложението за резолюция. Благодаря и на колегите от Европейската комисия за добрата съвместна работа, както и на представителите на организациите на хората с увреждания за предложенията, които направиха.

4-432

Hiltrud Breyer, *Verfasserin der Stellungnahme des mitberatenden Ausschusses für die Rechte der Frau und die Gleichstellung der Geschlechter*. – Herr Präsident, liebe Kolleginnen und Kollegen! Mädchen und Frauen mit Behinderungen erfahren multiple Diskriminierung, und Behinderung hat ganz klar geschlechtsspezifische Dimensionen. Wir müssen behinderte Frauen und Mädchen sichtbarer machen, und wir müssen sie vor allem auf EU-Ebene stärker in den Mittelpunkt stellen.

Das EP hat mir mit der 2007 verabschiedeten Entschließung zur Lage von Frauen mit Behinderungen ganz wichtige Punkte deutlich gemacht. Doch der spezifischen Situation der Frauen und Mädchen muss auch bei der Umsetzung der UN-Konvention in vollem Umfang Rechnung getragen werden. Bedauerlicherweise haben bislang nur 4 EU-Mitgliedstaaten die Konvention und das Protokoll ratifiziert. Wir brauchen ein *Gender Mainstreaming* bei der EU-Politik für Menschen mit Behinderungen, vor allem für den Zugang zu Arbeit und die Integration am Arbeitsplatz. Bildung, Antidiskriminierung und das Recht auf Arbeit gilt es zu sichern.

Das größte Problem ist die Gewalt. Ihr müssen wir ganz klar die Rote Karte zeigen. Mädchen und Frauen mit Behinderungen haben ein sehr viel größeres Risiko von Gewalt, auch von sexueller Gewalt, sowohl zu Hause als auch außerhalb. Oft wird ihr Recht auf Sexualität und Mutterschaft eingeschränkt, oder es gibt erzwungene Abtreibungen und Sterilisationen. Die Mitgliedstaaten sollen deshalb Vorschriften verabschieden, um vor Gewalt zu schützen und Opfer besser zu unterstützen.

(Der Präsident entzieht der Rednerin das Wort.)

4-433

Rovana Plumb, *în numele grupului PSE*. – Domnule președinte, domnule comisar, domnule ministru, doresc în primul rând să îi mulțumesc colegei mele Jeleva pentru buna colaborare pe acest raport, cât și colegilor, colegelor și asociațiilor persoanelor cu dizabilități.

Doresc să subliniez faptul că avem nevoie de o protejare clară a categoriilor defavorizate, cu atât mai mult cu cât vorbim într-un context în care există efecte ale crizei economice.

Doresc să subliniez faptul că Uniunea Europeană promovează incluziunea activă a persoanelor cu handicap și participarea deplină a acestora în cadrul societății, iar această abordare se află în centrul Convenției Națiunilor Unite privind dreptul persoanelor cu handicap și, de aceea, solicităm ratificarea de urgență de către statele Uniunii Europene a acestor documente internaționale, precum și implicarea activă a organizațiilor și persoanelor cu handicap în procesul de monitorizare și implementare a acestor documente și, de asemenea, solicităm statelor membre și executivului comunitar să asigure un acces liber și difuzarea...

(Președintele întrerupe oratorul)

4-434

Elizabeth Lynne, *on behalf of the ALDE Group*. – Mr President, I would firstly like to thank the rapporteur for all her cooperation in the passage of this report through the Committee on Employment and Social Affairs. I was rapporteur, as you know, on the UN Convention on behalf of the European Parliament in 2003 as the UN Convention was being drafted.

We have since achieved a legally binding convention which, I believe, is historic. That is a milestone in itself, but what I said in 2003 I will say again. If the EU is to have any credibility in this debate, it must lead by example. International

human rights treaties are of no use whatsoever if countries do not sign, ratify and implement. Yes, all Member States have signed, but they have not all signed the protocol. Most of them have not ratified, and they certainly have not implemented – something we have called for in numerous parliamentary reports.

The UK Government – my own government – for example, has again missed its own deadline of last year for ratifying the Convention, which is an absolute disgrace. To my mind this is shameful. I would like to see the Commission and Parliament keeping up the pressure on Member States to ratify and implement. This Convention has the potential to empower millions of disabled people in the EU. We must now do all we can to make it a reality.

4-435

Elisabeth Schroedter, im Namen der Verts/ALE-Fraktion. – Herr Präsident, sehr geehrter Herr Kommissar, sehr geehrter Herr Ratspräsident, liebe Kolleginnen, liebe Kollegen! Für behinderte Menschen wird mit der Konvention das Recht auf Schutz und Anerkennung ihrer menschlichen Werte und auf vollständige gesellschaftliche Teilhabe international sichergestellt. Umso wichtiger ist es, dass der Rat spätestens bis zum diesjährigen Internationalen Tag der behinderten Menschen die Ratifizierungsurkunde bei der UN hinterlegt.

Gleichzeitig fordern wir von allen Mitgliedstaaten, dass das Fakultativprotokoll ratifiziert wird und die UN-Konvention damit eine internationale Beschwerdestelle bekommt. Wie wichtig das ist, kann ich nur aus meinem Land berichten. Bis heute wird behinderten Menschen der gleichberechtigte Zugang zu Bildung verwehrt. Nur 15% der behinderten Kinder sind im Schulsystem integriert. Zugangsansprüche für einen behinderten Menschen werden in meinem Land mit Übersetzungstricks umgangen. Deshalb müssen wir dagegen protestieren, dass so etwas weiterhin passiert und in Zukunft die vollständige gesellschaftliche Teilhabe für behinderte Menschen in allen EU-Mitgliedstaaten sicherstellen.

4-436

Richard Howitt (PSE). – Mr President, I am very proud to have been at the launch at Sadler's Wells in 2001 of the campaign for the Convention. I am very proud that Members across this Parliament have played a leading role in supporting the creation of the Convention. I am very proud to have been with the Human Rights Subcommittee in Geneva at the Human Rights Commission and Council to lobby for its agreement. I am very proud that the European Commission and the European Communities have signed up to a human rights instrument for the first time. I am very proud that it is the swiftest-agreed convention in the history of the United Nations, but most of all I am very proud that disabled people and disabled people's organisations have played a full part in its consideration and its agreement.

Our support for ratification this week should make clear three points. Firstly, in becoming the eighth ratifier, the European Union is saying to the EU Member States that they too should ratify and implement, including the optional protocol.

Secondly, Commissioner, we and the European Commission, across all its competencies, should screen existing policies and procedures to make sure that we comply with the Convention and act accordingly.

(The President cut off the speaker.)

4-437

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – Também me congratulo com este momento em que estamos aqui a debater e a aprovar a Convenção das Nações Unidas sobre os Direitos das Pessoas com Deficiência e, simultaneamente, a apelar a que o seu Protocolo facultativo seja igualmente tido em conta pelos diversos Estados-Membros.

Está cumprida, pois, uma parte importante na defesa e promoção dos direitos das pessoas com deficiência visando o respeito da sua dignidade. Mas não basta que os países tenham assinado esta Convenção ou mesmo que se disponham a ter em conta o seu Protocolo facultativo. É preciso que agora ratifiquem, nos seus países, esta Convenção e que se disponham a aplicar a Convenção e o Protocolo com a maior brevidade.

4-438

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, myslím, že se shodneme v tom, že přestože v uplynulých letech a desetiletích Evropa učinila obrovský krok v boji za omezení diskriminace osob se zdravotním postižením, tak ani zdaleka nemůžeme být spokojeni. Dnes a denně, tento měsíc, tento týden, tento den, tisíce, desítky tisíc, statisíce občanů Evropské unie se zdravotními handicapy jsou diskriminováni. Jsou diskriminováni na trhu práce, jsou diskriminováni ve službách, jsou diskriminováni v dopravě, jsou diskriminováni v horší dostupnosti veřejných služeb a jsou dokonce velmi často diskriminováni v přístupu k některým základním veřejným službám, jako jsou všechny stupně vzdělání. Jsem přesvědčen, že se shodujeme v tom, že základním nebezpečím, kterému čelíme v této oblasti, je hrozba sociálního vyloučení našich spoluobčanů se zdravotním postižením. K tomuto potřebujeme celou řadu legislativních aktů, které zabráňují diskriminaci, současně však i na druhou stranu funkční systém sociálních služeb jako základního nástroje, který nejen zamezuje sociálnímu vyloučení, ale vede k sociální inkluzi. Obrovským problémem, který zasahuje naše občany se zdravotním postižením, je samozřejmě výrazně vyšší míra nezaměstnanosti.

Všichni víme, že za stávajících ekonomických problémů, ve kterých je Evropská unie, jsou to právě naši spoluobčané, kteří jsou zdravotně postiženi, kteří nejvíce doplácí na zhoršení situace na trhu práce. Je horší dostupnost pracovních

пříležitostí pro ně než v dobách prosperity. Velmi často doplácí na to, že mají horší kvalifikační a vzdělanostní strukturu proti zdravé části populace, a to se potom samozřejmě velmi negativně odráží v možnosti jejich integrace na trh práce. Velmi často totiž čelí velmi zhoršenému přístupu ke vzdělání, ke zcela standardním školám a vzdělávacím institucím, jak na to správně upozornila paní poslankyně Schroedter. Musím také říci, že jsme si plně vědomi mnohonásobné diskriminace, které čelí mnozí občané se zdravotním postižením, jak na to upozornila paní poslankyně Breyer. A tady bych chtěl připomenout, že úmluva, o které tady jednáme, obsahuje specifický článek, který se týká žen, čili na tuto mnohostrannou diskriminaci je zde pamatováno. Samozřejmě v tuto chvíli musíme ocenit oněch 7 států, které úmluvu ratifikovaly. Je to také příklad pro ostatní státy, které doposud nemají tuto proceduru za sebou. Jasná výzva od paní poslankyně Lynne, aby se tento proces ratifikace urychlil, má svůj význam, na druhé straně musíme respektovat to, že ratifikace má svá pravidla, že tato pravidla se musí respektovat, že tato pravidla jsou často velmi rozdílná v jednotlivých členských zemích a že musí být respektována.

Já bych chtěl také velmi ocenit prohlášení, která tady zazněla, např. z úst paní poslankyně Plumb, která poukazovala na velkou roli partnerů z občanského sektoru v rozvoji a provádění politik v oblasti našich zdravotně postižených spoluobčanů a ve snaze zamezit jejich diskriminaci, ve snaze zamezit jejich sociálnímu vyloučení a ve snaze je sociálně a společensky integrovat. Chtěl bych jenom připomenout, že Rada tomuto věnovala velkou pozornost a že i předsednictví věnuje velký důraz účasti partnerů z tohoto občanského sektoru. My jsme také v duchu našeho motta Evropa bez bariér pozvali na akce, které se týkaly této problematiky, všechny zástupce osob se zdravotním postižením. Pod záštitou předsednictví se konala řada akcí pořádaných organizacemi osob se zdravotním postižením.

Chtěl bych připomenout zasedání Rady evropského fóra zdravotně postižených, které se konalo v Praze ve dnech 28. února až 1. března 2009. Také tento týden proběhla mezinárodní konference s názvem Evropa bez bariér, kterou uspořádala Česká národní rada osob se zdravotním postižením a která se konala přímo pod patronátem předsednictví a byla součástí předsednických akcí. A mohu potvrdit na základě své účasti, že Úmluva ONS o právech osob se zdravotním postižením byla jedním z významných bodů pořadu jednání konference a předsednictví nadále hodlá v této věci vyvíjet velkou aktivitu i ve smyslu pravidelného styku s představiteli občanského sektoru na celé evropské úrovni.

Já bych chtěl také na závěr upozornit na sblížení evropského akčního plánu v oblasti zdravotního postižení a Úmluvy OSN, jakož i na výsledky dosažené při provádění tohoto akčního plánu, který klade zvláštní důraz na důstojnost, základní práva, ochranu proti diskriminaci, spravedlnost a sociální soudržnost. V současnosti se všeobecně uznává, že zohledňování problematiky zdravotního postižení je klíčem k jejímu prosazování. Akční plán v oblasti zdravotního postižení k této činnosti vybídl a podpořil přístup k sociálním službám a současně posílil dostupnost zboží a služeb. Jsem přesvědčen, že tedy Evropská unie bude pokračovat v pozitivních krocích, které chce dělat k plnohodnotnému sociálnímu začlenění a plnohodnotné integraci svých spoluobčanů se zdravotními postiženími.

4-439

Olli Rehn, Member of the Commission. – Mr President, I would like once again to thank all who participated in the interesting debate, especially the rapporteur, Mrs Jeleva – especially for the important resolution that will be adopted in plenary tomorrow. I would also like to thank the Council for its reassurance that the Czech Presidency will strive towards a quick conclusion to the ratification and the whole process.

I would also like to thank Parliament for your recent support of the Commission's proposal for a horizontal anti-discrimination directive. The directive, if adopted by the Council – where unanimity is needed – will further consolidate the rights of people with disabilities at European level, which I trust is our common goal, both in the Council and in Parliament – certainly it is in the Commission.

4-440

Румяна Желева, докладчик. – Уважаеми колеги, благодаря на всички за участието и за изразените мнения. Искам се да вярвам, че можем да поставим днешния дебат в един по-широк контекст, а именно да направим връзка с факта, че Икономическият и социален съвет на ООН през миналата година взе решение, съгласно което основната тема на преглед и политически мерки за периода 2009 - 2010 година ще бъде социалната интеграция.

Специално място в този политически цикъл за социалната интеграция е отредено на Световната програма за действие, отнасяща се за хората с увреждания. Вярвам също така, че днешният дебат ще даде импулс и на държавите-членки, които все още не са ратифицирали Конвенцията и/или Факултативния протокол, да направят това в обозримо бъдеще. Уверена съм, и тук искам да се съглася със Съвета, че с гласуването на докладите ние правим стъпка действително в правилната посока.

Европейският парламент трябва да носи своята отговорност за подобряване състоянието на хората с увреждания. Трябва наистина, както беше подчертано в този дебат, упорито да работим и да упражняваме възможния контрол, така че направеното от нас законодателство да бъде наистина прилагано, а не да отчитаме добра законодателна база и слабо приложение.

Благодаря отново на всички колеги депутати от различните политически групи за подкрепата, на колегите от Европейската комисия и на колегите от неправителствените организации, с които работихме заедно през целия процес.

4-440-001

Presidente. – Comunico que recebi uma proposta de resolução³ apresentada em conformidade com o n.º 2 do artigo 103.º do Regimento.

O debate está encerrado.

A votação terá lugar na sexta-feira, 24 de Abril.

4-441

IN THE CHAIR: Diana WALLIS
Vice-President

Written statements (Rule 142)

4-442

Filip Kaczmarek (PPE-DE), na pismie. – Prawa osób niepełnosprawnych są regularnie łamane. Ostatnio w moim rodzinnym mieście - Poznaniu - doszło do bardzo symptomatycznego wydarzenia. Jeden z posłów na Sejm RP zaparkował swój samochód na miejscu zarezerwowanym dla osób niepełnosprawnych. Paradoksem jest to, że poseł ten ma przyjaciela, który jest niepełnosprawny. Dlaczego o tym wspominam? Otóż żadne prawa, konwencje, dokumenty nie poprawiają sytuacji osób niepełnosprawnych, jeżeli osoby publiczne będą tak jawnie i bezkarnie łamały zasady, stworzone po to, by pomóc w życiu i funkcjonowaniu niepełnosprawnych. Konwencje są oczywiście bardzo ważne, ale równie ważna jest ich prawdziwa, rzetelna i pełna implementacja. Niepełnosprawnych nie cieszą prawa, które mają tylko na papierze. Niepełnosprawni liczą na rzeczywiste zmiany, które wyrównają ich szanse. Dziękuję bardzo.

4-443

19 - Question Time (Council)

4-444

President. – The next item is Question Time (B6-0227/09).

The following questions are addressed to the Council.

4-445

President. – Question No 2 by Gay Mitchell (H-0130/09)

Subject: Anti-Lisbon rhetoric

The global financial crisis has shown us just how imperative it is to have a strong European Union. We have learnt quickly in Ireland that myths and disinformation about the Lisbon Treaty will be small comfort in a shrinking economy and with rising unemployment. With the EU Presidency held by the Czech Republic, and the country's own President espousing anti-Lisbon rhetoric, how does the Council intend to reconcile these messages with the patent need for greater, rather than less, EU cooperation?

4-446

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Rada vždy dávala najevo své odhodlání posilovat spolupráci v rámci Evropské unie zejména v době krize. České předsednictví, které navázalo na činnost svého předchůdce, usilovně pracuje na řešení problémů způsobených současnou finanční a hospodářskou krizí a v této souvislosti přijímá opatření na různých úrovních stanovením společného rámce pro členské státy, o čemž svědčí např. balíček na záchranu bank a plán evropské hospodářské obnovy, regulací finančních trhů a dozorem nad nimi, přičemž na těchto opatřeních se podílí i Evropský parlament podporou investic do infrastruktury, a v neposlední řadě úsilím na mezinárodní scéně. Evropská rada se na svém zasedání ve dnech 19. a 20. března zaměřila na zvládání finanční krize a problémů reálné ekonomiky a dala jasně najevo, že Evropa může těmto problémům čelit a současnou krizi přestát, pouze pokud bude postupovat jednotně a koordinovaně v rámci jednotného trhu a hospodářské a měnové unie. Rada se na svém zasedání dne 19. března dohodla, že důrazná koordinovaná reakce Evropské unie v rámci plánu evropské hospodářské obnovy by měla mobilizovat všechny dostupné nástroje, včetně prostředků Společenství a měla by plně integrovat strategie růstu, zaměstnanosti, sociálního začlenění a sociální ochrany.

Pokud jde o Lisabonskou smlouvu, Evropská rada dosáhla v prosinci loňského roku dohody o dalším postupu. Na žádost Irska členské státy souhlasily s poskytnutím určitých právních záruk týkajících se témat, jež byla během loňského

³ Ver acta

referenda v Irsku zdrojem obav. Evropská rada rovněž souhlasila s tím, aby za předpokladu, že Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, bylo v souladu s nezbytnými právními postupy přijato rozhodnutí v tom smyslu, že každý členský stát bude mít v Komisi i nadále svého státního příslušníka. S výhradou dokončení podrobné navazující činnosti zaměřené na tato témata do poloviny roku 2009 a za předpokladu uspokojivého provedení se irská vláda současně zavázala, že bude usilovat o ratifikaci Lisabonské smlouvy do konce stávajícího funkčního období Komise. Evropská rada byla na svém zasedání ve dnech 19. a 20. března informována o současném stavu této záležitosti a rozhodla se k ní vrátit na svém zasedání v červnu roku 2009.

4-447

Gay Mitchell (PPE-DE). – Madam President, may I thank the Minister for his reply.

I think we are far too defensive in this House – and in institutions generally – when it comes to Lisbon and the European Union in general. It is time that we put some of the people who are attacking Europe on the defensive. Where would we be without the European Central Bank? Where would we be – those of us who are in the euro zone – without the euro zone?

The one thing we do not have is an identifiable head of the European Council who can speak on matters of economic recovery, and I think it is clear that the provision in the Lisbon Treaty to provide for such a person is really essential. If we had that person in place now we would not have the zigzagging that goes on between the six-monthly presidencies.

Perhaps the Minister might say in his reply what he sees as the prospects for the ratification of the Treaty in the Czech Republic.

4-448

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Já zareaguji potom souhrnně na všechny otázky.

4-449

President. – It is our normal procedure for you to reply firstly to the questioner and his supplementary question and then, normally, I will – and that is my decision – take the other supplementary questions together and put them to you.

I should be obliged if you would answer first.

4-450

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Děkuji paní předsedkyně. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych odpověděl na položenou otázku. Chtěl bych zdůraznit, že v České republice, co se týče ratifikace Lisabonské smlouvy, dvoukomorový Parlament složený z Poslanecké sněmovny a Senátu na této Smlouvě velmi intenzivně pracuje s tím, že 18. února letošního roku vyslovila souhlas Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Tady chci zdůraznit, že podle českého ústavního prádku je k vyslovení souhlasu s touto Smlouvou nezbytná ústavní většina. Senát Parlamentu České republiky bude s největší pravděpodobností hlasovat o této Smlouvě 6. května s tím, že Senát svůj souhlas vázal na zpracování příslušného návrhu zákona, kterým se podmiňuje přesun pravomocí z úrovně, tedy rozhodování kvalifikovanou většinou, souhlasem obou komor Parlamentu. Jedná se o tzv. vázaný mandát. Příslušný zákon byl již vypracován a schválen, takže očekáváme, že 6. května bude hlasovat Senát České republiky o tomto zákonu a poté, co by odhlasoval tento návrh, tak Lisabonská smlouva bude mít ukončenou parlamentní ratifikaci.

4-451

Richard Corbett (PSE). – Does the Czech Presidency not agree that the problem in the case of the Lisbon Treaty is not so much a lack of information about it, since the information is there and is available, but the considerable amount of misinformation wilfully put about by the opponents of the Treaty?

Given that the Treaty is not being signed by the European institutions but was negotiated by the Member States, does it not also agree that the national governments must do much more to counter the myths and misinformation that Mr Mitchell referred to and get their act together in this vital debate for the future of Europe?

4-452

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Minister, I am sure that in your country, as in Ireland, voters sense and worry about the Orwellian feel to the EU at the moment. They are not stupid, and they know that the Commission gerrymandered its legislative agenda so that no bad news entered the Irish media's bloodstream.

It is a shame that Mr Mitchell, Mr Corbett and others are so blinded by the glittering prizes of being successful Eurocrats that they miss the point: that the people of Ireland have delivered their decision. Perhaps, sir, you could get the Council to instruct the Commission to stop the massive growth of its communication and information – otherwise known as propaganda – departments, and allow the results delivered by the wonderful Irish people to stand and prove that democracy lives in the European Union.

4-453

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Já musím zdůraznit, že bychom všichni měli mít odvahu si přiznat, že informovanost o způsobu fungování Evropské unie mezi občany Evropské unie je velmi nízká. Evropská unie působí na

občany Evropské unie velmi často odtažitě, její instituce jsou velmi nesrozumitelné a oč nižší je tato míra informovanosti, o to snadněji potom vznikají podmínky pro použití např. dezinformací, které se uchytí v myslech lidí snadněji právě proto, že lidé mají nedostatečné informace o fungování Evropské unie. Myslím si, že právě vyřešení určitého demokratického deficitu a vyřešení toho, že občané se ne vždy s Evropskou unií a jejími institucemi plně ztotožňují, vytvoří podmínky pro to, aby dezinformace tam, kde jsou lživé, neměly možnost či šanci se uchytit. Já jsem přesvědčen, že je samozřejmě nezbytným úkolem každé vlády členské země Evropské unie vyvracet lživé dezinformace, na druhé straně by vlády členských zemí Evropské unie měly informovat své občany pravdivě o všech aspektech, které se týkají evropské integrace. Jsem přesvědčen, že jenom tehdy dosáhneme skutečně demokratických postupů.

4-454

President. – Question No 3 by Manuel Medina Ortega (H-0132/09)

Subject: Double taxation

In view of the recent case-law of the Court of Justice concerning double taxation, what measures does the Council intend to propose in order to harmonise European tax law so that European citizens do not have to pay twice for the same taxable transaction?

4-455

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, pokud jde o současný stav vývoje Společenství, nebylo dosud na úrovni Společenství kromě směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států, úmluvy ze dne 23. července 1990 o zamezení dvojího zdanění v souvislosti s úpravou zisků sdružených podniků a směrnice Rady 2003/48/ES ze dne 3. června 2003 o zdanění příjmů z úspor v podobě úrokových plateb přijato žádné opatření, které by upravovalo zamezení dvojího zdanění v oblasti přímého zdanění. Vyplývá z toho, že tato oblast spadá do působnosti členských států za předpokladu, že respektují právo Společenství. Dohody o zamezení dvojího zdanění, které jsou uzavírány bilaterálně mezi členskými státy v souladu se zmíněnou autonomií podle vzorové dohody OECD, se nezdají dostatečné pro odstranění veškerého právního dvojího zdanění v Evropské unii.

Komise, která má výhradní právo zákonodárné iniciativy ve Společenství ve vztahu k přímému zdanění, v současné době patrně preferuje pragmatický přístup k této otázce vzhledem k zásadě subsidiarity platné pro legislativu Společenství v oblasti přímého zdanění a vzhledem k požadavku jednomyslnosti. Takovým pragmatickým přístupem by mohlo být posílení spolupráce mezi členskými státy, aby se zajistilo, že jejich vnitrostátní daňové systémy včetně dvoustranných dohod o zdanění vzájemně hladce fungují. Toto je mimo jiné uvedeno ve sdělení Komise o koordinaci systému přímých daní členských států na vnitřním trhu, zejména v dokumentu KOM 2006/823 v konečném znění. Rada potvrdila tento přístup Komise spočívající v koordinaci ve svých závěrech ze dne 27. března 2007. Zdůraznila, že fungování vnitřního trhu lze zlepšit prostřednictvím spolupráce v oblasti zdanění na úrovni členských států, a případně na evropské úrovni, za současného respektování pravomocí členských států. Rada konstatovala, že v souladu se zásadou subsidiarity mohou vhodná řešení nabývat různých forem.

4-456

Manuel Medina Ortega (PSE). – Señor Presidente, la información que usted me da es correcta, pero la impresión que tenemos los parlamentarios europeos y, en definitiva, los ciudadanos europeos, es que tenemos una laguna muy peligrosa en el Derecho comunitario.

En este momento, a medida que se van reforzando las exigencias fiscales en cada uno de los Estados miembros, la movilidad es casi imposible.

Y cuando preguntamos a la Comisión la razón del enfoque pragmático, resulta que la Comisión no encuentra nunca apoyo en el Consejo. Estamos en una especie de círculo vicioso en virtud del cual la Comisión nos remite al Consejo y el Consejo nos remite a la Comisión pero, entre tanto, la realidad es que los ciudadanos que viven en esta Europa que queremos construir no tienen la posibilidad de vivir en diferentes países, de establecer relaciones, a consecuencia de la pesada carga fiscal que puede suponer la falta de armonización fiscal.

¿Puede el Consejo hacer algo para que salgamos de este círculo vicioso?

4-457

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Já bych chtěl v prvé řadě zdůraznit, že dlouhodobý cíl je řešení formou směrnice nebo mnohostranné smlouvy. Jedině tak můžeme tento systém vybudovat účinným způsobem z hlediska právních principů. Evropská komise navrhuje řešení nejnaléhavějších problémů, které vznikají v souvislosti s vnitřním trhem, prostřednictvím lepší koordinace daňových předpisů členských států a lepšími rozhodčími procedurami. Evropská komise ve svém sdělení ke koordinaci 823 návrh na vytvoření mechanismu pro účinné řešení sporů spojených s problémy mezinárodního dvojího zdanění v Evropské unii uvedla a vzhledem k tomu, že existovala, a to tady zmínil pan poslanec, nedostatečná podpora ze strany členských států, Evropská komise od tohoto požadavku ustoupila ve prospěch jiných iniciativ. Evropská komise si je plně vědoma dopadu smluv o zamezení dvojího zdanění na vnitřní trh a má být tedy

zahájena příprava veřejných konzultací v roce 2009 a na jejich základě Evropská komise vypracuje sdělení o svých zjištěních s návrhem vhodného postupu řešení existujících problémů.

Evropská rada se opakovaně zabývala tímto problémem v rámci různých iniciativ. Nejprve při rozšíření rámce směrnice 90/435/ES o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností směrnicí Rady 2003/123/ES, která eliminuje ekonomické a právní dvojí zdanění přeshraničních toků dividend v rámci skupiny Společenství. V roce 1990 byla přijata arbitrážní konvence s cílem zamezit dvojímu zdanění vyplývajícímu z úpravy převodních cen mezi spřízněnými podniky. Nicméně tato konvence se neukázala jako velmi účinná také z důvodu, že má povahu mezinárodní smlouvy uzavřené mezi členskými státy, nikoliv povahu právního nástroje Společenství. V roce 2003 byla přijata směrnice 2003/49/ES eliminující dvojí zdanění u úroků a licenčních poplatků mezi přidruženými společnostmi z různých členských států, která opravňuje pouze stát skutečného vlastníka příjmů zdanit tento příjem. Otázka rozšíření rámce této směrnice by měla být předmětem dalších jednání na půdě Rady. V návaznosti na dvě sdělení Komise ke koordinaci systému přímých daní členských států na vnitřním trhu a k zdanění při odchodu bylo ECOFINEM v prosinci 2008 přijato usnesení Rady ke zdanění při odchodu, které usiluje o zamezení dvojího zdanění a koordinuje postup států v oblasti daní při odchodu v tom smyslu, že při přesunu ekonomických aktivit z jednoho státu do druhého by měl přijímající stát v případě, že se k němu přesunou aktiva fyzické nebo právnické osoby ze státu, který uplatňuje daň při odchodu, uplatnit při prodeji majetku jako výdaj tržní hodnotu majetku, která byla vyměřena v době přechodu aktiv ze státu exitu.

4-458

Syed Kamall (PPE-DE). – We all understand that these issues on taxation can be very technical, but in general will the Minister agree that anyone who understands these issues will surely see that tax harmonisation is not essential to avoid double taxation? All that is required – I know it is quite technical – is a will for better cooperation between Member States. Given the amount of money that governments are currently taking away from hard-pressed taxpayers, surely it is time to encourage more tax competition to reduce the burden on working families across the European Union.

4-459

Paul Rübig (PPE-DE). – Herr Ratspräsident! Ich glaube, dass die tschechische Präsidentschaft dieses Thema sehr positiv und aktiv angeht. Ich möchte dazu gratulieren, weil es natürlich darum geht, Bürgerinnen und Bürger und kleine und mittlere Betriebe zu schützen, sodass sie, wenn sie Arbeit leisten, auch dementsprechend ihr Einkommen retten können. Die Doppelbesteuerung ist etwas, was sozial überhaupt nicht gerechtfertigt ist. Deshalb geht meine Frage in die Richtung: Glauben Sie, dass der Europäische Gerichtshof hier entsprechende Normen setzen könnte?

4-460

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, Evropský soudní dvůr rozhodl, že přímá aplikace komunitárního práva, svobody volného pohybu a zásady nediskriminace nezavazuje členské státy k odstranění právního dvojího zdanění, které vzniká při vzájemné interakci různých daňových systémů v přeshraničních situacích uvnitř Společenství. Tento postoj vyplývá z rozhodnutí Evropského soudního dvora ve věci C-513/04 Kerckhaert, Morres. Soud již v této věci rozhodoval a já jsem přesvědčen, že tady ten prostor je velmi malý. Podle judikatury Evropského soudního dvora musí smlouvy o zamezení dvojího zdanění splňovat požadavky vnitřního trhu, zejména nesmí zakládat diskriminaci nebo nesoulad se základními svobodami zakotvenými ve Smlouvě o Evropských společenstvích. Na druhé straně jsem přesvědčen, že právě riziko dvojího zdanění velmi výrazným způsobem komplikuje daňové systémy a komplikuje životy především malým a středním firmám, které někdy velmi obtížně pronikají složitou houbinou jednotlivých národních legislativ. Právě malé a střední podniky jsou více vystaveny tomuto riziku, protože malé a střední podniky mají větší náklady související s tím, že si nemohou najímat drahé poradenské a právní firmy, tak jako velké korporace, především nadnárodní korporace, a právě proto jsou těmito komplikovanými daňovými systémy více zatíženy. Já jsem osobně hluboce přesvědčen, že tou nejsprávnější cestou je ve všech členských zemích mít co nejjednodušší, nejpřehlednější systém přímých daní, a sám za sebe dodávám, že daní pokud možno co nejnižších.

4-461

President. – Question No 5 by Marian Harkin (H-0136/09)

Subject: Poultry meat

In light of Commission proposal COM(2008)0336 for a Council Regulation amending Regulation (EC) No 1234/2007 establishing a common organisation of agricultural markets as regards the marketing standards for poultry meats, would the Czech Presidency agree that in the interest of food and consumer safety, traceability and product quality that all poultry meat sold as 'fresh' must provide consumers with a guarantee of freshness. Would the Presidency agree that there is a serious problem with regard to poultry meat that is slaughtered and frozen in a third country, transported and defrosted — and in some cases processed — in an EU country, and subsequently marketed and sold as 'fresh' EU produce. Would it agree that this is not acceptable and is misleading to the consumer and unfair to EU producers who adhere to strict EU guidelines? What steps is the Czech Presidency currently taking to ensure the smooth adoption of this regulation?

4-462

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předsednictví by rádo ujistilo paní poslankyni, že vysoké úrovni bezpečnosti potravin a ochraně spotřebitele v rámci Společenství bez ohledu na to, zda jsou potraviny vyprodukovány na místě nebo dovezeny ze třetích zemí, přikládá velký

význam. V této souvislosti by předsednictví rádo odkázalo na závěry ze zasedání Rady konaného ve dnech 18. a 19. prosince 2008 o bezpečnosti dovážených zemědělských produktů a potravinářských výrobků. V souladu s pravidly Společenství Rada ve svých závěrech vyzvala Komisi, aby Radě a Evropskému parlamentu předložila do konce roku 2010 zprávu o účinnosti a provázanosti hygienických a fytosanitárních kontrol dovozu potravin. V důsledku svého závazku zajistit vysokou úroveň ochrany lidského zdraví při provádění politik Společenství Rada v prosinci roku 2008 zcela jednoznačně odmítla Komisi předložený návrh nařízení Rady o provádění nařízení (ES) č. 853/2004, pokud jde o povolení používat antimikrobiální látky k odstraňování povrchového znečištění jatečně upravených těl drůbeže. Rada měla za to, že použití těchto látek by mohlo případně krýt špatné hygienické postupy. Evropský parlament vyjádřil ve svém usnesení ze dne 19. června 2008 s návrhem Komise nesouhlas a vyzval Radu, aby návrh zamítla. Pokud jde o návrh Komise o obchodních normách pro drůbeží maso, předsednictví by rádo potvrdilo, že je v současné době projednáván v Radě s cílem zajistit vysokou úroveň ochrany spotřebitele a předejít tomu, aby drůbeží maso bylo prodáváno jako čerstvé, pokud bylo předtím zmrazeno. Předsednictví může paní poslankyni ujistit, že se provádějí veškerá opatření, která umožní rychlé přijetí tohoto nařízení, jakmile Evropský parlament vydá své stanovisko.

4-463

Marian Harkin (ALDE). – I thank the Presidency for that reply because it was indeed my understanding that the Czech Presidency was to take action in this matter. I am pleased to hear that it is being discussed within the Council that you will take action to prevent poultry meat being frozen and subsequently sold as fresh, because of course it means that many EU producers – indeed all EU producers – are not operating on a level playing field.

So I suppose my question to the Presidency is: how soon can we expect some response from the Council on this, and can you give us any indication as to what particular actions you might take in this matter?

4-464

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážená paní poslankyně, vážené dámy a pánové, tato problematika je nyní řešena orgány Rady v rámci jednání o návrhu nařízení Rady o změně nařízení (ES) č. 1234/2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů, pokud jde o obchodní normy pro drůbeží maso. České předsednictví navrhlo kompromisní text, kterému byla v rámci zvláštního zemědělského výboru Rady vyjádřena většinová podpora. Text bude postoupen k hodnocení WTO v rámci konzultace s obchodními partnery. Pokud bude výsledek pozitivní a Evropský parlament rovněž schválí svoji zprávu k návrhu na plenárním zasedání, které by mělo proběhnout, bude kompromisní text českého předsednictví předložen Radě. Formálně Rada musí čekat na předložení stanoviska Evropského parlamentu, přestože k němu při rozhodování nemusí přihlížet. Kompromisní text zní, že u výrobků z čerstvého drůbežího masa ve smyslu tohoto nařízení členské státy mohou stanovit poněkud odlišné požadavky na teplotu, které se uplatní na nezbytně nutnou minimální dobu a jen v rozsahu nutném pro umožnění manipulace a dělení prováděných ve zpracovatelském podniku během výroby výrobků z čerstvého drůbežího masa. Předpokládáme, že Rada by se mohla tímto návrhem zabývat v květnu a vzhledem k dosavadnímu jednání předpokládáme pozitivní průběh.

4-465

Avril Doyle (PPE-DE). – Following the BSE crisis in the beef sector some years back, we brought in full identification and traceability for beef products in Europe. Would the Council not agree that we need to move swiftly, not just on poultry but sheep and pigmeat as well, to give consumers the same information and indeed to provide the same traceability if something should go wrong?

The Sommer report on information to consumers is wending its way through Parliament at the moment, and perhaps through added labelling – which would add to the traceability – the Council might agree with me that this would be a way of achieving this.

4-466

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, označování původu drůbežího masa není součástí přílohy 14 nařízení Rady č. 1234/2007, a proto není ani součástí nyní diskutovaného návrhu. Označování původu je řešeno nařízením Komise č. 543/2008, a tudíž náleží pod zodpovědnost Komise a je projednáváno prostřednictvím výborů. Já bych také chtěl říci, že rozumím této otázce velmi dobře, protože pokud se podíváte na ohrožení, které vzniklo z tzv. nemoci šílených krav v případě infikovaného hovězího masa, tak podíváme-li se na reálné dopady na zdravotní stav populace v členských zemích EU, potom některé nemoci, které pocházejí z drůbežího masa, jako je např. salmonelóza, způsobují dramatický a významně vyšší počet zdravotních poškození, případně dokonce úmrtí, než ve své době způsobila nemoc šílených krav. Na druhé straně bych chtěl ale znovu zdůraznit, že označení původu náleží pod zodpovědnost Komise a že bychom neměli zapomínat na to, že samozřejmě u drůbeže je sledování místa původu podstatně komplikovanější, než je tomu u hovězího dobytka. Neměli bychom se rovněž dostat do situace, kdy snaha chránit spotřebitele v takové míře, aby byly absolutně odstraněny všechny pochybnosti a všechna potenciální rizika, povede k tomu, že systém bude tak administrativně komplikovaný, že by vedl ke znatelnému zvýšení cen potravin. Znovu tady chci zopakovat, že klíčová zodpovědnost v oblasti povinného označování původu drůbežího masa je v rukou Komise, nikoli v rukou Rady.

4-467

President. – Question No 9 by Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0144/09)

Subject: Crisis management and small- and medium-sized undertakings

The European crisis management programme includes assistance for small undertakings under the Small Business Act. In this connection, what actions have been taken to date and what further actions are being planned?

4-468

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, Evropská rada se v prosinci loňského roku dohodla na plánu evropské hospodářské obnovy. Tento plán obsahuje konkrétní opatření na podporu malých a středních podniků, z nichž nejdůležitější jsou opatření zaměřená na zlepšení přístupu malých a středních podniků k financování a snížení administrativní zátěže podnikání. Evropská rada rovněž vyjádřila podporu zejména navýšení intervencí Evropské investiční banky v letech 2008 až 2011, a to především pro půjčky malým a středním podnikům, což představuje navýšení o 10 miliard eur oproti běžným půjčkám tomuto sektoru. Evropská rada kromě toho podpořila dočasné překročení prahové hodnoty de minimis po dobu dvou let v souvislosti se státní podporou pro částky do 500 000 eur a úpravu rámce pro státní podporu, jež jsou nezbytné pro zvýšení podpory podnikům, zejména malým a středním. Evropská rada rovněž vyzvala k používání zrychlených postupů pro zadávání veřejných zakázek, které právo Evropských společenství umožňuje, a ke snížení administrativní zátěže pro podniky. Evropská rada dále podpořila úplnou implementaci akčního plánu Komise pro iniciativu Small Business Act, který Rada přijala 1. prosince 2008. Akční plán pro iniciativu Small Business Act by měl pomoci malým a středním podnikům v období hospodářského útlumu prostřednictvím zlepšení přístupu k financování, snížení administrativní zátěže a podpory malých a středních podniků při využívání přínosu vnitřního trhu a prostřednictvím zvyšování konkurenceschopnosti na zahraničních trzích. Rada došla 5. března k závěru, že tento akční plán by měl být při dodržení zásady subsidiarity plně a co nejrychleji implementován na úrovni Společenství i jednotlivých členských států.

Rada kromě toho znovu připomněla důležitost dalšího zlepšení přístupu k financování – mám tady na mysli úvěry, záruky, mezaninové financování atd. – a také k rizikovému kapitálu pro nově založené inovační podniky a pro malé a střední podniky, přičemž je třeba zohlednit důsledky současné finanční krize. Je třeba posílit přístup na trh pro malé a střední podniky především větším využitím monitorování trhu a jednotlivých odvětví s cílem identifikovat a řešit překážky na vnitřním trhu. Požadavky na účetnictví a postupy pro zakládání nových podniků by měly být podstatně zjednodušeny a urychleny. Evropská rada se na svém zasedání konaném 19. a 20. března shodla na některých opatřeních, kterými jsou: odstraňování existujících překážek a předcházení vzniku nových a dosažení plně funkčního vnitřního trhu, další snižování administrativní zátěže, zlepšení rámcových podmínek pro průmysl v zájmu zachování silné průmyslové základny pro podnikání se zvláštním zaměřením na malé a střední podniky a na inovace, podpora partnerství mezi oblastmi podnikání, výzkumu, vzdělávání a odborné přípravy a zlepšení kvality investic v oblasti výzkumu, znalostí a vzdělávání.

Vážené paní poslankyni rovněž sděluji, že Rada dosáhla 10. března 2009 politické dohody, že všechny členské státy by na základě změny směrnice 2006/112/ES měly mít možnost trvale uplatňovat snížené sazby daně z přidané hodnoty na řadu služeb s vysokým podílem lidské práce, které obvykle poskytují právě především malé podniky. Z dalších legislativních návrhů vycházejících z iniciativy Small Business Act by měla Rada přijmout nařízení o statutu evropské soukromé společnosti, které usnadní malým a středním podnikům přeshraniční podnikatelské aktivity. Dále se bude Rada zabývat revizí směrnice o opožděných platbách, jejímž cílem je zajistit, aby právě malé a střední podniky dostávaly za veškeré obchodní transakce zaplacené včas. Co se týče agendy lepší regulace, Komise představila v loňském roce 11 nových zrychlených opatření pro snížení administrativní zátěže podnikatelů s cílem dosáhnout 25% snížení stávající administrativní zátěže způsobené unijními právními předpisy do roku 2012. To by dle odhadů mělo přinést úsporu nákladů ve výši zhruba 30 miliard eur, přičemž největší přínos to bude představovat právě pro malé a střední podniky. Rada vyzvala 10. března letošního roku Komisi, aby navrhla nová konkrétní opatření ke snížení zátěže pro každou ze 13 klíčových prioritních oblastí akčního plánu. Konkrétní kroky v této souvislosti představuje přijetí návrhů na zjednodušení třetí a šesté směrnice týkající se fúzí a rozdělení obchodních společností v prvním čtení v Evropském parlamentu, jakož i schválená revize čtvrté a sedmé směrnice. Avšak tato důležitá práce by měla pokračovat s cílem dosáhnout 25% snížení administrativní zátěže a Komise by měla co nejdříve dokončit prověřování všech stávajících právních předpisů.

4-469

Μαρία Παναγιωτοπούλου-Κασσιώτου (PPE-DE). – Κύρια Πρόεδρε, ευχαριστώ τον Υπουργό για την απάντησή του που ήταν ένας πλήρης κατάλογος των μέτρων που έχουν προγραμματιστεί. Βέβαια, πρέπει τώρα η εφαρμογή αυτών των μέτρων να φέρει το πραγματικό αποτέλεσμα σε όσους αυτή τη στιγμή έχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση μικρομεσαίες επιχειρήσεις που υφίστανται τις συνέπειες της κρίσης, αλλά και σε όσους θέλουν να δημιουργήσουν νέες μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Και σ' αυτό ακριβώς το σημείο θα ήθελα να με πληροφορήσει ο κύριος Υπουργός εάν έχουμε στοιχεία σχετικά με τη δημιουργία νέων επιχειρήσεων, παράλληλα με τα στοιχεία για τις επιχειρήσεις που εξαφανίζονται. Θα με ενδιέφερε να έχω αυτά τα στοιχεία σύγκρισης, αν όχι σήμερα, σε επόμενη απάντηση.

4-470

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Já bych v první řadě chtěl zdůraznit, že se počty zaniklých a nově vzniklých podniků a také konkrétní podmínky pro založení nového podniku velmi liší v jednotlivých členských státech EU. Zatímco v některých založení malého nebo středního podniku zabere řádově několik dní, v jiných bohužel zabere řádově několik měsíců. Zpracování přibližného přehledu, který by obsahoval údaje, které požadujete, paní poslankyně, je samozřejmě možné a v písemné podobě bychom ho dodali.

4-471

President. – Question No 10 by Avril Doyle (H-0145/09)

Subject: Outcome of the Spring Council on financing a global climate deal

In light of last week's Spring Summit, is the Presidency satisfied with the outcome of the negotiations which took place on providing financial assistance to developing countries to further a global climate change deal at the COP-15 in Copenhagen this December?

4-472

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní předsedkyně, vážená paní poslankyně, dámy a pánové, v závěrech ze zasedání konaného ve dnech 19. a 20. března 2009 Evropská rada konstatovala, že k financování opatření ke zmírňování a přizpůsobování budou zapotřebí značné domácí i vnější zdroje financování jak soukromé, tak veřejné, a to zejména v nejohroženějších rozvojových zemích a že se EU bude na financování těchto opatření v rozvojových zemích spravedlivou měrou podílet. Odhady Komise vycházející z nedávných studií naznačují, že se do roku 2020 budou muset dodatečně veřejné a soukromé investice zvýšit přibližně na 175 miliard eur, mají-li být emise sníženy na úroveň slučitelnou s cílem EU.

Současné analýzy rovněž napovídají, že více než polovinu z těchto investic bude třeba učinit v rozvojových zemích. Sekretariát Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu dále odhaduje, že se rozsah potřeb přizpůsobení bude v rozvojových zemích v roce 2030 pohybovat v řádu 23 až 54 miliard eur ročně. Pokud jde o financování opatření ke zmírňování v rozvojových zemích, přijala Rada jasný postoj. Rozvojové země by měly s pomocí rozvinutých zemí vypracovat strategie a plány rozvoje nízkouhlíkového hospodářství. Tyto strategie a plány by měly rozlišovat mezi opatřeními, která lze přijmout samostatně, neboť s nimi jsou spojeny nulové či jen velmi nízké náklady, nebo dokonce znamenají ve střednědobém horizontu čistý přínos a opatřeními, která povedou ke kladným dodatečným nákladům, jež nemohou jednotlivé země samy snadno nést.

Pro provádění kodaňské dohody je zásadní dostatečná, předvídatelná a včasná finanční podpora. Mezinárodní finanční architektura zajišťující tuto podporu musí být založena na zásadách účinnosti, účelnosti, rovnosti, transparentnosti, odpovědnosti, soudržnosti, předvídatelnosti a řádného finančního řízení. V souvislosti se zdroji financování Evropská rada potvrdila možnosti, které lze v mezinárodních jednáních dále prozkoumat, přístup založený na příspěvcích na základě dohodnutého rozsahu, tržní přístup na základě ujednání o dražbách nebo kombinace těchto a jiných možností. V přechodu k celosvětovému trhu s uhlíkem budou navíc při financování snižování emisí v rozvojových i transformujících se ekonomikách hrát i nadále významnou úlohu flexibilní mechanismy, mechanismus čistého rozvoje a společné provádění. V této souvislosti bude důležité posílit celistvost z hlediska životního prostředí, příspěvek k udržitelnému rozvoji a spravedlivé geografické rozložení. Je třeba rovněž dále rozšířit trh s uhlíkem, aby dával jasné signály o ceně uhlíku. Jde totiž o jeden z nákladově nejefektivnějších způsobů snižování emisí, který současně poskytuje zřetelný stimul pro přechod k nízkouhlíkovému hospodářství. V návaznosti na dohodu EU o klimaticko-energetickém legislativním balíčku Rada vedle toho také zdůraznila příspěvek tohoto balíčku k úsilí EU o zajištění finančních prostředků na opatření zaměřená na zmírnění změny klimatu a přizpůsobení se jí. Je zřejmé, že v oblasti financování je třeba ještě mnohé vykonat. Evropská rada rozhodla, že se k tomuto tématu vrátí na svém červnovém zasedání, aby v souvislosti s probíhajícími mezinárodními jednáními dále zpřesnila svůj postoj.

4-473

Avril Doyle (PPE-DE). – I should like to thank the Czech Presidency for a fulsome response. I actually got it in writing earlier today because they did not think we would reach Question 10.

Can I assume that really is the view of the Czech Government, as you have just put on the record, because it would certainly encourage me greatly if I thought so? I thank you, because it means the Czech Government has come a long way on climate change matters since the start of its Presidency.

Apart from the Council meeting in June, could you indicate the rest of the timetable for coming to an agreement on the so-called 'fair share' from the EU in financing third-country mitigation and adaptation? I fully agree with what you say, by the way, on the carbon market and its contribution.

4-474

President. – Thank you, Mrs Doyle. I am intrigued to know that you had the answer in advance. That is a practice I have wished to encourage from both Council and Commission for a very long time, so congratulations to you both on achieving that.

(Interjection from Avril Doyle: ‘That is because they thought we would not reach Question 10!’)

4-475

Petr Nečas, úřadující předseda Rady. – Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, oč kratší je předsednictví této české vlády, o to se snaží být rychlejší, a to je možná ten důvod, proč se snažíme být takto rychlí a všechno včas administrativně ošetřit. Na otázku, kterou položila paní poslankyně, mi dovoluji sdělit, že Evropská rada bude na toto téma znovu jednat v červnu letošního roku. Podle názoru Rady je důležité více se zaměřit na finanční mechanismy boje se změnou klimatu. Rada v dostatečné době před kodaňskou konferencí zveřejní přístup Evropské unie k různým metodám financování mitigačních a adaptačních opatření, k podpoře nových technologií a k vytváření vhodného prostředí pro realizaci těchto plánů. Rada také ukáže, jakým způsobem se bude EU na těchto plánech konkrétně podílet a Rada také vysvětlí, jakým způsobem budou mezi členskými státy sdíleny náklady a úsilí vedoucí k realizaci těchto cílů. To vše na základě konkrétních návrhů Evropské komise.

Co se týče některých dalších problémů financování globální dohody o boji se změnou klimatu, tak EU dala jasně najevo, že chce v této otázce převzít odpovídající odpovědnost. EU navíc stanovila základní principy týkající se financování a dala najevo, že o těchto možnostech hodlá jednat se svými partnery ve světě. Je však jasné, že je příliš brzy odhalit naše karty tím, že zveřejníme některá čísla. Nebylo by to rozumné, nebylo by to prozíravé, nebylo by to taktické. Máme představu o tom, kolik prostředků bude pro realizaci globálního plánu potřeba. Musíme však alespoň přibližně vědět, jaká mitigační opatření se třetí země chystají zavést. V tomto kontextu bych rád uvedl, že EU si již v roce 2007 stanovila dobrovolný závazek snížení emisí o 20 % a 30% závazek v případě úspěšné globální dohody, a to dlouho předtím, než jakákoli jiná země na světě vůbec o mitigačních návrzích cokoli zveřejnila.

4-476

President. – While I have the opportunity, I will press the point, because it does seem to me that if answers to questions that we think we are not going to reach can be provided in advance then there is no reason why the questions that we *are* going to reach should not have the answers in advance, so that we can have – as we just had now – a better and more helpful exchange. Thank you both for demonstrating that, which has made the point that many of us have long sought to make.

Questions which have not been answered for lack of time will receive written answers (see Annex).

4-477

That concludes Question Time.

4-478

(The sitting was suspended at 20.10 and resumed at 21.00.)

4-479

PRESIDE: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ
Vicepresidente

4-480

20 - Diseño ecológico de productos relacionados con la energía (versión refundida) (debate)

4-481

El Presidente. – El siguiente punto es el informe de Magor Imre Csibi, en nombre de la Comisión de Medio Ambiente, Salud Pública y Seguridad Alimentaria, sobre la propuesta de Directiva del Parlamento Europeo y del Consejo por la que se instaure un marco para el establecimiento de requisitos de diseño ecológico de productos relacionados con la energía (versión refundida) (COM(2008)0399 - C6-0277/2008 - 2008/0151(COD)) (A6-0096/2009).

4-482

Magor Imre Csibi, rapporteur. – Mr President, I would like to thank the shadow rapporteurs for their cooperation in reaching the compromise agreement with the Council on the recast of the Eco-design Directive.

It has been a challenging process, mainly due to the very restrictive nature of the recast. A legislative proposal where Parliament can hardly change anything is not the appropriate framework for codecision. We are no longer an institution limited to giving assent and this is not the way Parliament wants to work with the recast in the future.

However, I am pleased that despite these challenges we managed to reach a compromise that confirms the basic principles of the Commission's proposal, such as the extension of the scope to energy-related products, but also brings more clarifications and more emphasis on all relevant environmental parameters.

Thus, the compromise improves the definition of 'energy-related products' by clarifying which products could be covered by implementing measures, such as window-insulation materials or some water-using products like showerheads or taps. And I insist on the fact that giving these examples does not mean that these products will be covered automatically.

First, they will be subject to specific impact assessment, and implementing measures will be developed only for those products that have significant environmental impact, have significant potential for improvement and are not covered by other legislation that can achieve the same objectives more quickly and with less expense.

Then, the compromise provides for the assessment of the methodology used for preparing the implementing measures to better cover resource efficiency and the life-cycle approach. In times of narrowing natural resources, we must not only aim at energy efficiency but at optimising the use of resources as a whole. Furthermore, we must try to reduce the environmental impact of our products not only during their use phase, but also through their entire life cycle, from raw-material selection to manufacturing, packaging, use and end of life.

Even if for now the Directive is extended only to energy-related products, we should be prepared for a further extension to all products in the future. Both the Committee on the Environment and the Committee on Industry have demanded a clear commitment to extend the scope of the Directive beyond energy-related products after its review in 2012.

In response, the Commission committed itself to adopting the current methodology, if needed, with a view to a further extension of the scope to all products. But we could not have any firm commitment for an extension of the scope to all products after the review of the Directive in 2012. I would have liked the Commission to have had a firmer and more visionary approach, especially since we have all the instruments on the table today and this was the best option identified by the impact assessment. In this sense, I believe we missed the opportunity to do more for the environment with less bureaucracy.

There is also the review in 2012. We will certainly not contest the fact that we need to change our consumption and production patterns by switching to cleaner products. Change is needed, but change is also possible without overburdening companies and households.

By building a low-carbon and resource-efficient economy we can give a new impetus to competitiveness. The Eco-design Directive represents a big opportunity for industry to build more competitive businesses based on green technologies. It creates a level playing field across Europe, reducing red tape and production costs. It also provides flexibility for the industry, as self-regulation measures can be recognised as alternatives to regulatory implementing measures.

Last but not least, relevant stakeholders are consulted and associated in defining and reviewing the implementing measures and assessing self-regulatory measures. From my consultations with stakeholders, I realise that forward-thinking businesses do not wait for regulations in order to become compliant, but take proactive measures. Some do it out of altruism but most do it because eco-consciousness is simply good for business.

However, we need to give the industry the right signals. Even though my vision of extending eco-design requirements to all products is not shared by all my colleagues, I strongly believe that only by shifting to cleaner goods can we stop environmental degradation.

More than 80% of all environmental impacts of a product are determined during product design. An improved product design would avoid waste and provide consumers with more efficient, more reliable and longer-lasting products.

Extending the eco-design requirements to energy-related products such as windows or water taps is the first step towards a more ambitious approach and a sustainable product policy at EU level.

Sometimes even small steps can lead to big achievements. I hope you will endorse this compromise agreement as a way forward and you will continue keeping up the pressure to optimise the full potential for environmental improvement and stimulate the design of eco-friendlier products.

4-483

Günter Verheugen, *Vizepräsident der Kommission*. – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren Abgeordnete! Ich möchte zunächst dem Berichterstatter, Herrn Csibi, für seine hervorragende Arbeit zu diesem Vorschlag danken und bin sehr froh darüber, dass dank seiner Arbeit eine Einigung in erster Lesung möglich wird.

Der Inhalt des Vorschlags ist – wenn man es rein juristisch betrachtet – begrenzt. Er besteht im Wesentlichen darin, dass der Anwendungsbereich der bereits bestehenden Ökodesign-Richtlinie über die derzeit erfassten energiebetriebenen Produkte auf alle energieverbrauchsrelevanten Produkte ausgedehnt wird. Politisch allerdings ist diese Änderung höchst bedeutsam. Sie bedeutet einen wichtigen Schritt auf dem Weg zur dritten industriellen Revolution in Europa, zur Transformation unserer europäischen Volkswirtschaften in Volkswirtschaften mit CO₂-arme Produktionen.

Ich habe eine Vision, wie das europäische Produkt der Zukunft aussehen soll. Das europäische Produkt der Zukunft, gekennzeichnet durch ein *Made in Europe*, sieht so aus, dass es das innovativste, das sicherste und zugleich das energieeffizienteste und das ressourcenschonendste Produkt ist. Ich bin überzeugt, dass eine europäische Führungsrolle bei Energieeffizienz und bei sparsamem Umgang mit Ressourcen nicht nur der Umwelt gut tut, sondern auch den Arbeitsplätzen. Umweltschonende Produkte und umweltschonende Verfahren haben heute Hochkonjunktur, auch in der Krise. Und das wird sich fortsetzen.

Die Richtlinie ist in meinen Augen ein gutes Beispiel für eine integrierte Produktpolitik. Sie hat sich in der Vergangenheit bereits bewährt, und wir sehen gute Ergebnisse, wenn es um die Produkte geht, die mit Energie betrieben werden. Die Richtlinie schafft einen Rahmen für die Festlegung von Ökodesign-Anforderungen, die den tatsächlichen Umweltbelastungen eines Produkts während seines gesamten Lebenszyklus Rechnung tragen. Wie auch Herr Csibi schon erwähnt hat, räumt die Richtlinie der freiwilligen Initiative der Industrie den Vorrang ein. Sie begrenzt öffentliche Vorgaben auf solche Produkte, bei denen signifikante Einsparpotenziale ökonomisch sinnvoll realisiert werden können.

Die derzeit geltende Richtlinie leistet bereits einen wichtigen Beitrag zur Erreichung der europäischen Reduktionsziele, etwa durch Abschaffung von Lampen, Heizkesseln und zahlreichen anderen Verbrauchsgütern mit niedriger Energieeffizienz. Die Erweiterung des Geltungsbereichs auf alle energieverbrauchsrelevanten Produkte birgt in sich ein erhebliches Potenzial für die weitere Senkung des Energieverbrauchs und damit der CO₂-Emissionen.

Um es noch einmal zu sagen: Alle Produkte, die für den Verbrauch von Energie relevant sind, fallen jetzt unter die Richtlinie. Also auch solche, die bei ihrer Nutzung nicht direkt Energie verbrauchen, aber den Energieverbrauch indirekt beeinflussen. So können jetzt beispielsweise auch Anforderungen an Produkte gestellt werden, die Wasser verbrauchen, oder es können Anforderungen an Fenster festgelegt werden. Ich will Ihnen einmal ein Beispiel nennen: Allein die Erhöhung des Anteils doppelt verglaste Fenster kann bis 2020 etwa 30 % zusätzliche Energieeinsparungen mit sich bringen. Das würde eine Einsparung von 55 000 Gigawattstunden bedeuten. Das entspricht einer Einsparung von 27 Megatonnen CO₂ oder der Leistung von zwei bis drei Kernkraftwerken. Das zeigt, welche enormen Wirkungen in solchen scheinbar kleinen Änderungen stecken.

Die Kommission wird ihre laufenden Arbeiten an den rund 25 Durchführungsmaßnahmen zur Ökodesign-Richtlinie fortführen, die in ihrem Arbeitsprogramm für den Zeitraum 2009-2011 aufgeführt sind. Außerdem wird sie bis zum 21. Oktober 2011 nach Anhörung des Ökodesign-Konsultationsforums gemäß Artikel 16 der Richtlinie die in das zweite Arbeitsprogramm aufzunehmenden Produkte festlegen.

Bis 2012 will die Kommission auch gemäß Artikel 21 prüfen, ob es zweckmäßig ist, den Geltungsbereich der Richtlinie auf solche Produkte auszudehnen, die nicht relevant sind für den Energieverbrauch, aber für die Ressourcenschonung.

Wie in den Verhandlungen vereinbart, die zur Einigung in erster Lesung geführt haben, gibt die Kommission eine Erklärung ab. Die Erklärung ist dem Parlament bekannt. Ich werde sie dem Präsidium nach dieser Sitzung aushändigen.

Dank der raschen Annahme des Vorschlags in erster Lesung kann die Kommission die nachhaltige Industriepolitik nun umsetzen und sich ohne Zeitverlust daran machen, weitere konkrete Schritte zur Einsparung von Energie und zur Senkung der CO₂-Emissionen auszuarbeiten.

Lassen Sie mich zum Schluss noch anmerken, dass die enge Zusammenarbeit von Parlament, Rat und Kommission die Verhandlungen beschleunigt hat. Ich bin sehr froh, Ihnen sagen zu können, dass die Kommission allen Änderungsanträgen des Berichterstatters, Herrn Csibi, zustimmen kann. Ich danke Ihnen.

4-484

Anders Wijkman, on behalf of the PPE-DE Group. – Mr President, I would like to thank the rapporteur, Mr Csibi.

The result of our joint efforts reviewing the Eco-design Directive is, in my opinion, to a large extent, a missed opportunity. To widen the scope from energy-consuming to energy-related products is, of course, good. But why stop there? The problems we face in terms of resource use go beyond energy. The Commissioner should know that.

The problem is the overall pressure on ecosystems and the natural resource base. Many scientific reports bear witness to this, not least our own thematic strategy on natural resources. An estimated two thirds of major ecosystems in the world are over-utilised, and we are depleting natural capital. This problem is getting worse because of growing economies and populations. The fact is that the current growth model and concept is not sustainable. Who but the European Union could help transform the concept to a more sustainable one?

The Eco-design Directive, in my opinion, does offer a way forward. As with energy efficiency, we could establish standards and norms for how to source materials, how to design products to facilitate recycling and reuse and enhance resource efficiency. Sooner rather than later we will have to address resource efficiency. Having seen earlier drafts of the

Commission proposals which included resource efficiency, it is a mystery to me why such proposals were not followed through.

Tell me, where else in EU legislation do we have measures that encourage resource efficiency? We need policy frameworks that encourage resource efficiency across the board, that encourage companies to try new business models – like functional thinking – offering services rather than products, and where revenues obtained through quality of service, and not only via increased volumes from sales, are taking place.

As I said, all this could have been covered by the Directive. I predict that, a few years from now, we will all regret that we were not more proactive today. As I said, a missed opportunity.

4-485

Dorette Corbey, namens de PSE-Fractie. – Ik wil allereerst de rapporteur bedanken. Ik heb bewondering en waardering voor zijn inzet en betrokkenheid, en ik waardeer ook zijn snelheid ten zeerste. Wat mij betreft had het allemaal wat sneller gekund en het is jammer dat hij zo wordt afgeremd.

Europa worstelt nu met een economische crisis, maar eigenlijk worstelen wij al vele jaren met een gebrek aan innovatie. Andere werelddelen zijn vaak innovatiever dan de Europese Unie. De Verenigde Staten omdat zij veel meer geld besteden aan onderzoek en ontwikkeling vanuit de publieke, maar ook vanuit de particuliere sector. Japan is heel erg innovatief, mede door zijn *top runner*-benadering. Onze richtlijn inzake het ecologisch ontwerp beoogt innovatie. Die is goed voor het milieu en voor de economie. *Made in Europe* zou inderdaad moeten staan voor de milieuvriendelijkste producten.

Innovatie moet plaatsvinden in meerdere richtingen: minder energieverbruik, minder vervuiling bij productie en gebruik, een veel betere omgang met natuurlijke hulpbronnen en aandacht voor hergebruik of recycling van afgedankte producten. Het gaat niet alleen om energieverbruikende producten, maar ook om energiegerelateerde producten en ik ben het volledig met de rapporteur eens: eigenlijk zou het om alle producten moeten gaan.

Met name de hulpbronnen zijn belangrijk. Als de aarde over zo'n twintig jaar bijna negen miljard bewoners heeft en als die allemaal een redelijk niveau van welvaart willen, dan is een zuinige en goede omgang met natuurlijke hulpbronnen noodzakelijk. Er zijn inspirerende concepten, bijvoorbeeld de *cradle to cradle*-gedachte van Michael Braungart, radicale ideeën om een volledig hergebruik van materialen mogelijk te maken.

Vandaag is de belangrijke vraag: werkt de richtlijn inzake het ecologisch ontwerp eigenlijk? Het meest bekende voorbeeld van de richtlijn inzake het ecologisch ontwerp is het verbod op de gloeilampen, een weinig populair maar wel heel positief besluit. Helaas is er toch wat onduidelijkheid over de energie-efficiëntie van de LED-lampen, want die blijft wat minder gunstig dan de fabrikanten deden voorkomen.

Een ander treurig voorbeeld van de richtlijn inzake het ecologisch ontwerp is de energie-etikettering. Je hebt nu AA, A+, A20, A40 en alle producten hebben binnenkort op de een of andere manier een A-rating. Inmiddels is totaal onduidelijk wat dat betekent en dat is geen goed voorbeeld van een ecologisch ontwerp.

Collega's, deze herziening kan helaas niet alles oplossen. Wij zitten vast aan onze eigen procedures en onze afspraken en, inderdaad, het is een gemiste kans. Hopelijk biedt de evaluatie een kans op verbetering. Het is belangrijk is dat de richtlijn inzake het ecologisch ontwerp binnenkort grondig wordt geëvalueerd. Brengt zij echt de innovatie die wij willen? Zet zij de Europese Unie en de Europese producenten aan de top van de markt? Levert zij energiebesparing op? Minimaliseert zij afval en gebruik van de natuurlijke hulpbronnen? En het belangrijkste: kan de werking uitgebreid worden naar niet energiegerelateerde producten en naar alle producten?

4-486

Holger Krahmer, im Namen der ALDE-Fraktion. – Herr Präsident, Herr Kommissar Verheugen, verehrte Kollegen! Ich möchte angesichts eines doch sehr schnell – überraschend schnell – erzielten Kompromisses an dieser Stelle doch ein paar mahnende Worte anbringen.

Wir sind so schnell marschiert, dass wir diese Richtlinie jetzt fast ohne Aussprache heute Abend hier beschlossen hätten. Das ist wohl einer der Gründe dafür, dass sich so wenig Kollegen überhaupt auf die Rednerliste haben setzen lassen. Ich möchte mahnen, dass wir den Anwendungsbereich der Richtlinie zu einem Zeitpunkt erweitern, bei dem es für die bestehende Richtlinie kaum Umsetzungserfahrungen gibt. Ich möchte auch mahnen, dass wir innerhalb des Parlaments selber über den Anwendungsbereich diskutiert haben und diesen ja auf alle Produkte ausweiten wollten. Ich halte das für einen Irrweg. Es ist nicht akzeptabel und nicht sinnvoll, alle in der EU produzierten Produkte einer ökologischen Korrektheitsprüfung zu unterziehen, und es ist leider bedauerlich – zumindest aus meiner Sicht –, dass diese Option jetzt 2012 doch für in den Text aufgenommen wird.

Ich möchte mahnen, dass wir darauf achten müssen, dass die Europäische Kommission nicht zu einer Produktplanungsbehörde wird. Politiker und Administratoren wissen nicht besser, auch nach den Erfahrungen der Finanz-

und Wirtschaftskrise nicht, wie man Produkte produziert und was Techniker möglicherweise besser machen können. Ich möchte zum Schluss auch noch daran erinnern, dass die wachsende Komplexität dieser Produktgesetzgebung kleine und mittelständische Unternehmen überfordert. Viele dieser Anforderungen sind bereits heute schon von diesen Unternehmen kaum zu erfüllen, und wir satteln da heute etwas drauf, von dem ich das Gefühl habe, dass wir uns über die Auswirkungen in der Praxis nicht ausreichend Gedanken gemacht haben.

4-487

Satu Hassi, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, suuri kiitos esittelijä Csibille erittäin hyvästä työstä.

Ekologista suunnittelua koskeva direktiivi ei kuulu niihin asioihin, joista tiedotusvälineet ja suuri yleisö kohisivat, mutta oikeasti siinä on kyse hyvin tärkeästä asiasta, vaikka jaan myös Anders Wijkmanin näkemyksen siitä, että näkökulmaa pitäisi laajentaa resurssitehokkuuteen ylipäättänsä.

Kaikki ilmastonsuojelun hintaa analysoineet selvitykset osoittavat, että energiaa säästämällä leikkaamme päästöjä nopeimmin ja halvemmalla. Asettamalla energiatehokkuusvaatimuksia laitteille ja tuotteille säästämme merkittävästi energiaa ilman, että kansalaisten tarvitsee nähdä vaivaa.

Rakennusten arvioidaan aiheuttavan 36 prosenttia EU:n kasvihuonekaasupäästöistä. Kaikkien näkemieni selvitysten mukaan rakennusten energiatehokkuuden parantaminen on yksi edullisimmista tavoista suojella ilmastoa. Nyt olemme laajentamassa ekologista suunnittelua koskevan direktiivin soveltamisalaa siten, että energivaatimuksia voidaan asettaa esimerkiksi myös ikkunoille ja rakennusten seinä- ja eristys-elementeille. Se on oikein, ja minusta on hienoa, ettemme antaneet kemianteollisuuden lobbarien estää tätä tarpeellista päätöstä. Tämä direktiivi auttaa meitä merkittävästi saavuttamaan 20 prosentin energiasäästöavoitteen.

Toinen tärkeä keino on laitteiden energiamerkinnot. On tautisen tyhmää, että komissio yrittää luopua hyväksi havaitusta A:sta G:hen -asteikosta, jonka kuluttajat ovat oppineet tuntemaan ja josta on otettu mallia muuallakin maailmassa. Olen iloinen, että parlamentin teollisuus-, tutkimus- ja energialiokunta otti tällä viikolla vahvasti kantaa sen puolesta, että tuttu A:sta G:hen -asteikko säilytetään ja kriteereitä päivitetään sen mukaan, kun tekniikka kehittyy. Toivon, että komissio vihdoin ottaa onkeensa tämän parlamentin vahvan ja selkeän näkemyksen.

4-488

Günter Verheugen, Vizepräsident der Kommission. – Meine sehr verehrten Damen und Herren! Die Kontroverse in dieser Debatte bezieht sich nicht auf die Frage der Energieeffizienz. Ich glaube, alle haben zugestimmt, dass der Vorschlag der Kommission dazu führt, dass wir einen großen Schritt vorwärts tun bei der Steigerung der Energieeffizienz, bei der Einsparung von Energie und damit der Verringerung von Treibhausgasen. Darum geht es bei diesem Vorschlag. Dies ist ein Vorschlag im Rahmen unserer Klima- und Energiepolitik. Ich bin etwas erstaunt über die sehr weitreichende Kritik, die ich hier gerade gehört habe. Ich denke, ich habe bei dem, was ich hier vorgetragen habe, ganz klar gemacht, dass die integrierte Produktpolitik, die die Kommission betreibt, Energieeffizienz und Ressourcenschonung im Zusammenhang sieht. Darum spielt selbstverständlich auch in dem vorliegenden Vorschlag die Ressourcenschonung eine ganz entscheidende Rolle. Das scheint übersehen worden zu sein.

Darf ich also darauf hinweisen, dass bei den Durchführungsmaßnahmen die Richtlinie in Anhang 1 bereits jetzt alle umweltrelevanten Eigenschaften während des gesamten Lebenszyklus des Produkts erfasst – also auch die Ressourceneffizienz und nicht nur die Energieeffizienz – und dass die Kommission diese Faktoren berücksichtigt, wenn sie mit Hilfe einer eigens hierfür entwickelten Methodik für das Ökodesign von energiebetriebenen Produkten festlegt, welche Ökodesignparameter in den Durchführungsmaßnahmen zu regeln sind. Also bei den konkreten Durchführungsmaßnahmen spielt die Frage der Ressourceneffizienz eine ganz zentrale Rolle.

Aber lassen Sie mich ganz generell zur Politik in dieser Frage noch Folgendes sagen: Ich denke, diese neue Produktpolitik, die enorme Auswirkungen haben wird auf das Verbraucherverhalten, auf die gesamte industrielle Produktion, auf unsere gesamte Wirtschaftsstruktur, kann nicht auf einen Schlag gemacht werden, sondern das müssen wir Schritt für Schritt tun. Im Übrigen ist es immer klug, gesetzliche Regeln erst dann zu erlassen, wenn man über ein Mindestmaß an Erfahrungen verfügt, und diese fehlen uns im Augenblick in dem Bereich der Ressourceneffizienz bei normalen Verbraucherprodukten noch vollkommen. Aber wir haben ja klar gestellt, wohin die Entwicklung geht, und ich bin mir ziemlich sicher, dass – wenn wir uns das nächste Mal mit dieser Richtlinie befassen – es im Schwerpunkt nicht mehr um Energieeffizienz, sondern um Ressourcenschonung gehen wird.

Ich wäre Ihnen sehr dankbar, wenn wir in der jetzigen Situation das tun würden, was heute sinnvollerweise möglich ist; wenn wir jetzt gemeinsam das tun würden, was wirklich einen wichtigen, einen nachhaltigen Beitrag leistet zur Verringerung des Energieverbrauchs und damit zur Erreichung unseres Ziels, Europa bei Energieeffizienz und Verringerung von CO₂ zum weltweiten Vorreiter zu machen.

*Commission statement**Csibi report (A6-0096/2009)*

The Commission declares that adoption of the proposed extension of the Directive of the European Parliament and of the Council establishing a framework for the setting of eco-design requirements for energy-related products will not affect the implementation of the work programme currently established.

Moreover, the Commission will take due account of the experience gained under the Directive when establishing the work programme and proposing new implementing measures under the recast Directive. In line with Article 15(2)(c) of the Directive and the principles of better regulation, the Commission will in particular strive to ensure that overall consistency in the EU legislation on products is maintained.

In addition, the Commission will, when assessing the appropriateness of extending the scope of the Directive to non-energy-related products according to Article 21, consider the need for adapting the methodology for identifying and addressing significant environmental parameters for such products.

4-490

Magor Imre Csibi, rapporteur. – Mr President, compromise is never easy, and today's debate showed us that we have different opinions, but it is also never easy to find a good middle way between the progressiveness of the European Parliament and the realism of the DGs and the Council.

But I would like to sincerely thank our colleagues from the DGs for their flexibility. I would also like to thank Commissioner Verheugen for his support and kind words, and the shadow rapporteurs who helped me in this legislative process.

From my point of view I think that we have succeeded in finding a good middle way in this proposal and in finding a way of dealing with this package which will not overburden European industry but also will help us attain a more energy-efficient and resource-efficient European industry.

But I would also like to echo to some extent what my colleague Mr Krahmer said, and to express my hope that the implementation of this proposal will be as quick as our legislative work.

So I would like to see quick implementation, I would like to see quick results and I would like to see results which first of all serve the interests of European citizens, and then also those of European industry.

4-491

El Presidente. – Queda cerrado el debate.

La votación tendrá lugar mañana a partir de las 12.00 horas.

Declaraciones por escrito (artículo 142 del Reglamento)

4-492

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Criza financiară actuală nu face decât să consolideze responsabilitatea UE de a-și onora angajamentele privind energia și mediul. Trebuie luate numeroase măsuri (exemplu: eco-proiectarea), pentru ca felul în care consumăm și producem în Europa să devină mai durabil, fără costuri suplimentare impuse întreprinderilor și cetățenilor.

Eco-proiectarea se adresează primului stadiu din ciclul de viață al produsului. Noul concept vizează „eliminarea impactului de mediu din produs și din procesul de producție”. Circa 80% din impactul de mediu al produsului și costurile de-a lungul ciclului de viață se pot determina în faza de proiectare. Acumularea și diseminarea cunoștințelor generate în efortul de eco-proiectare al producătorilor reprezintă unul din beneficiile esențiale ale reformării directivei proiectării ecologice.

Informarea consumatorilor asupra eficienței energetice și a resurselor ar trebui să devină un element cheie în deciziile lor. Îmbunătățirea eficienței energetice reprezintă cea mai rapidă și puțin costisitoare cale de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră. În vederea măririi transparenței pentru consumatori, industrie și autoritățile competente și a facilității colectării rapide a datelor pentru consumatori și IMM-uri este nevoie de o bază de date accesibilă.

Susțin solicitarea adresată Comisiei de a crea o bază de date publică în materie de eco-proiectare disponibilă online.

4-493

21 - Comercialización de los productos de construcción (debate)

4-494

El Presidente. – El siguiente punto es el informe de Catherine Neris, en nombre de la Comisión de Mercado Interior y Protección del Consumidor, sobre la propuesta de Reglamento del Parlamento Europeo y del Consejo por el que se establecen condiciones armonizadas para la comercialización de los productos de construcción (COM(2008)0311 - C6-0203/2008 - 2008/0098(COD)) (A6-0068/2009).

4-495

Catherine Neris, rapporteure – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, mes chers collègues, nous arrivons ce soir au terme de la première phase du travail d'examen de la proposition de la Commission sur les conditions de commercialisation des produits de construction.

Je tiens, à cet égard, à remercier la Commission pour son support technique, et je tiens également à remercier l'ensemble des rapporteurs fictifs pour la disponibilité et leur sens du dialogue, qui a permis de nous faire converger progressivement sur des positions et sur des points importants de ce dossier.

S'il est vrai que nous adhérons pleinement aux objectifs de la réforme, qui sont un meilleur fonctionnement du marché, une crédibilisation du marquage CE, une simplification du système, et que nous partageons l'intérêt indiscutable de disposer d'un langage technique commun, une large majorité de nos membres de la commission IMCO a tenu à faire valoir ses doutes.

Ces doutes s'expliquent en premier lieu par notre volonté unanime d'éviter la simplification et l'assouplissement de procédures nous conduisant à un infléchissement du contrôle, de la déclaration des produits.

Ils concernent également le positionnement de la Commission qui, à notre sens, tend à se satisfaire d'une situation où le choix des critères d'évaluation des produits est partiellement laissé aux États membres, faisant varier la signification réelle du marquage CE en fonction du pays où les produits sont mis sur les marchés, avec des conséquences problématiques en termes de crédibilité.

Nos réserves reposent enfin sur le fait qu'à l'heure où nous souhaitons engager l'Europe sur la voie de l'économie verte, le texte qui nous est proposé ne traite pas de la performance énergétique des produits ou encore de leur dangerosité partielle pour les utilisateurs.

Pour répondre à ces inquiétudes, la commission IMCO a introduit une série de modifications. J'en retiendrai, pour ma part, cinq.

Nous proposons, en premier lieu, de maintenir l'obligation visant à ce que tous les produits de construction mis sur les marchés disposent du marquage CE afin de garantir que tout ce qui se vend en Europe a subi les procédures de contrôle appropriées.

Ce choix ne doit pas contribuer à alourdir les charges pesant sur les entreprises les plus fragiles et, ce faisant, handicaper leur activité. C'est pourquoi nous avons défendu le maintien des procédures simplifiées destinées aux microentreprises et nous avons introduit une mesure permettant d'exclure les petits artisans du marquage CE obligatoire.

Le deuxième point concerne les procédures simplifiées permettant d'accéder plus facilement au marquage CE. Nous avons toutefois choisi d'en réserver l'accès aux fabricants des produits de construction, et non aux importateurs. Cette démarche, qui vise à améliorer la surveillance du marché, permettra d'éviter l'importation de produits de moindre qualité via des sociétés d'importation douteuses.

Troisième grande modification, l'introduction d'un niveau minimal d'harmonisation en ce qui concerne les critères d'évaluation des produits de construction en Europe, afin que le marquage CE puisse avoir la même signification quel que soit le pays où le produit est commercialisé.

Quand cela est possible, nous souhaitons, en effet, que les exigences applicables pour évaluer un produit en Europe soient communes à tous les États membres. Dans cette logique, nous avons en outre introduit la possibilité de créer de nouveaux critères d'évaluation qui ne soient pas simplement techniques, mais qui permettent de mesurer les performances relatives à des questions d'intérêt général, telles que l'environnement, la sécurité ou le risque pour la santé.

Dans les mêmes perspectives – et ce sera mon quatrième point –, nous avons contribué à un renforcement à haut niveau des informations transmises à l'utilisateur par le fabricant à travers la déclaration de performance. Le fabricant sera, en

particulier, tenu de déclarer toute substance dangereuse figurant désormais sur une liste en annexe, qui reprend en outre les éléments mentionnés dans la directive REACH.

Enfin, et ceci est mon dernier point, les membres de la commission IMCO ont cherché à introduire un plus haut niveau de transparence en ce qui concerne les conditions de certification des produits de construction, davantage de transparence en ce qui concerne la place des entreprises dans le processus de certification, et plus de transparence également en ce qui concerne la clarification des conditions d'accès au marquage CE, distinguant clairement les routes d'accès pour les produits couverts par une norme harmonisée de la route réservée aux produits qui ne le sont pas et que l'on a souvent qualifiés de produits innovants.

Ce travail, effectivement, arrive à terme, mais n'a pas abouti là où nous voulions arriver. Les difficultés rencontrées au Conseil en ce qui concerne l'élaboration d'une position n'ont pas permis qu'elle soit effectuée, malgré une bonne coopération de la Présidence française et de la Présidence tchèque.

Aujourd'hui, je le regrette, sachant que le temps qui nous est imparti grâce au délai supplémentaire nous permettra peut-être, en deuxième lecture, d'aboutir à un consensus beaucoup plus large, mais surtout à un approfondissement, bien évidemment, de nos échanges, qui vont faire valoir ces positions pour ce secteur.

4-496

Günter Verheugen, *Vizepräsident der Kommission*. – Herr Präsident, meine sehr verehrten Damen und Herren! Ich danke der Berichterstatterin, Frau Neris, für ihre Bemühungen bei der Arbeit an einem so umfassenden und technisch so komplexen Vorschlag. Das ist ein Rechtsetzungsverfahren, das uns alle vor große Herausforderungen gestellt hat, aber wir müssen uns klar darüber sein, dass es hier um die Zukunft eines außerordentlich wichtigen Sektors geht.

Bauprodukte allein machen bereits 3 % des europäischen Inlandsprodukts aus, und wenn wir die Bautätigkeit mit einbeziehen, dann steht der Sektor Bauwirtschaft für insgesamt 10 % der gesamten Wirtschaftsleistung innerhalb der Europäischen Union. Also ist es ganz klar, dass Bemühungen zur Verbesserung der Wettbewerbsfähigkeit in diesem Sektor – gerade auch in der derzeitigen Krise – besonders wichtig geworden sind.

Wir wollen mit diesem Vorschlag eine solide Grundlage für die Konsolidierung des Binnenmarktes für Bauprodukte liefern. Nur so können wir das erforderliche Wachstum und die nötigen Arbeitsplätze über die Erholungsphase hinaus sicherstellen. Um dieses Ziel zu erreichen, musste die geltende Richtlinie über Bauprodukte mit den Grundsätzen der besseren Rechtsetzung in Einklang gebracht werden.

Was wir erreichen wollten, war Folgendes: Eine Klarstellung der grundlegenden Konzepte und der Verwendung der CE-Kennzeichnung, eine Vereinfachung der Verfahren, um die Kosten für die Unternehmen, vor allem für die kleinen und mittleren Unternehmen, zu senken, und die größere Glaubwürdigkeit des gesamten Systems.

Mir ging es schon darum, jede unnötige zusätzliche Belastung für die Unternehmen, insbesondere für die kleinsten Unternehmen, zu vermeiden. Es ist mir deshalb wichtig, dass keine neuen Verwaltungs- oder Prüfvorschriften eingeführt werden, was vor allem für die kleinsten lokalen Unternehmen von zentraler Bedeutung ist.

Entsprechend den Grundsätzen des „Small Business Act“, den das Parlament ja erst vor kurzem hier außerordentlich begrüßt hat, bietet der Kommissionsvorschlag bei Produkten, die keine schwerwiegenden Sicherheitsbedenken aufwerfen, auch vereinfachte Verfahren für Kleinstunternehmen. Ich möchte nicht, dass dieser Ansatz geändert wird – er ist ein Kernpunkt des Vorschlags. In der Praxis ist es nämlich bei mehreren Familien von Bauprodukten – beispielsweise bei Fenstern, Innentüren oder Bodenbelägen – so, dass die Präsenz sehr kleiner Hersteller für das Funktionieren des Marktes und im Interesse der Verbraucher außerordentlich wichtig ist. Das Potenzial dieser kleinen Hersteller muss für den europäischen Bausektor effizient genutzt werden.

Ich teile nicht die Meinung, dass es notwendig ist, eine Erklärung von gefährlichen Stoffen vorzuschreiben, die über die Regelungen hinausgeht, die wir in der REACH-Verordnung bereits getroffen haben. Ich versichere Ihnen hier mit allem Ernst, dass die im Rahmen der REACH-Vorschriften getroffenen Regeln alles abdecken – es gibt nichts, was wir hier im Bausektor noch zusätzlich machen müssten – alle Bedenken, die ich gehört habe, werden durch die REACH-Verordnung umfassend berücksichtigt. Ich frage mich wirklich, welchen Sinn es haben soll, dass wir eine umfassende, integrierte Chemikaliengesetzgebung machen, wenn wir dann bei Einzelprodukten wieder neu, und davon abweichende Vorschriften einführen wollen. Die Kommission wird dem keinesfalls zustimmen.

Schließlich zur CE-Kennzeichnung und zur Abschaffung einzelstaatlicher Kennzeichnungen. Lassen Sie mich das ganz klar sagen: Nationale Kennzeichnungen bringen, sofern sie vorgeschrieben sind, gegenüber den Vorgaben der harmonisierten europäischen Normen zwar zusätzliche Anforderungen an die Prüfung von Bauprodukten mit sich, aber

nicht den geringsten inhaltlichen Mehrwert. Es ist nur mehr Bürokratie und mehr Belastung für die betroffenen Unternehmen. Das steht in direktem Widerspruch zum Hauptziel des Vorschlags.

Die Situation des Bausektors ist anders als die der traditionellen Bereiche unserer sogenannten „*New Approach*-Gesetzgebung“, die vor kurzem Gegenstand des Binnenmarktpaketes war. Wir können die in den anderen Sektoren der „*New Approach*-Gesetzgebung“ umgesetzten Lösungen nicht so einfach auf die Bauwirtschaft übertragen, weil sie völlig anders strukturiert ist und mit völlig anderen Materialien arbeitet.

Ich habe jetzt aus verständlichen Gründen nicht jede Änderung angesprochen. Die Position der Kommission zu allen anderen Änderungsvorschlägen des Parlaments werden wir den Dienststellen des Parlaments schriftlich vorlegen.

Der Vorschlag für eine Verordnung über Bauprodukte ist für mich ein sehr wichtiger Vorschlag. Ich halte die heutige Debatte für wichtig und teile die Auffassung der Berichterstatterin, dass wir mit etwas mehr Zeit immer noch eine gute Chance haben, zu einem gemeinsamen Ergebnis und zu einem guten Kompromiss zu kommen.

4-497

Den Dover, *rapporteur for the opinion of the Committee on Industry, Research and Energy*. – Mr President, could I say that the Commissioner showed a good understanding of the construction industry. All I would say is that I think it represents a larger percentage of overall GDP, something like 12% or 13%, and of materials, say, 4 or 5%, so it is a very important sector.

I am a civil engineer by background and it was a privilege to do the opinion on behalf of the Committee on Industry, Research and Energy. I was delighted that at the end there was total, unanimous support for the opinion that we put down. We looked at the technical matters more than the marketing because, overall, it is really an internal market approach that we are discussing tonight.

The construction industry does need a regulation after 20 years of having the Directive in place. I would emphasise the need for more CE marking, which is absolutely essential. We do not want to see any more national standards and I wish this whole process every success for the future. It is a very important measure in a very important industry.

4-498

Zita Pleštinská, *za skupinu PPE-DE*. – V súčasnosti existuje mnoho rozdielov vo vnútroštátnych požiadavkách pre stavebné výrobky a ich zabudovanie do stavieb.

Keďže sektor stavebníctva patrí medzi odvetvia, kde sa najviac porušuje zásada vzájomného uznávania, vítam návrh nariadenia o uvádzaní stavebných výrobkov na trh. Je to komplexná legislatíva, ktorej úlohou je aktualizovať 20 rokov starú smernicu o stavebných výrobkoch a niekoľko vykonávajúcich predpisov. Toto nariadenie prináša zmeny v oblasti podmienok na zostavenie vyhlásenia o zhode, zosúladienie právnej terminológie a definuje výnimky pre malé a stredné podniky. Podľa mojich informácií majú výrobcovia stavebných materiálov eminentný záujem o značku CE. Okrem toho pre exportérov a importérov by sa výrazne zjednodušila administratíva, značka CE má cenu aj z marketingového hľadiska.

Z pohľadia značky CE už ťažia napríklad výrobcovia vápna, cementu či tehál. V stavebnom sektore CE neoznačuje bezpečnosť a národné označovania neprinášajú dodatočnú hodnotu pre používateľov. Predstavujú skôr bariéru vnútorného trhu. Národné označenia neznamenajú, že sa testovali dodatočné vlastnosti výrobku, ani nehovoria nič o kvalite stavebných výrobkov. Napriek tomu musia výrobcovia často platiť za testy a za možnosť označiť svoje výrobky národnou značkou.

Nenamietam voči dobrovoľným označeniam, ktoré majú za úlohu testovať kvalitatívne vlastnosti výrobku, ako napríklad ECO dizajn. Som presvedčená, že našim cieľom musí byť posilnenie značky CE a povinnosť ju používať. Pán komisár Verheugen, teší ma Vaše stanovisko k používaniu národných značiek pri stavebných výrobkoch, ja podporujem ako tieňová spravodajkyňa pôvodný návrh Komisie.

Harmonizované normy sú najúčinnnejším a najvhodnejším nástrojom výrobcov na trhu so stavebnými výrobkami, preto som hrdá, že z môjho pera v Európskom parlamente bol pripravený rámec na financovanie európskej normalizácie. Chcela by som sa poďakovať spravodajkyňi pani Neris, pani Fourtou, pani Rühle a ich tímom za excelentnú spoluprácu, rovnako aj mojim kolegom Denovi Doverovi, Malcolmovi Harbourovi, Andreasovi Schwabovi a našej kolegyni Tereze Pinto de Rezende za veľký kus práce. Vyjadrujem vďaka aj kolegom z Komisie a z českého predsedníctva za ústretový a konštruktívny prístup. Želám tejto legislatíve veľký úspech.

4-499

Jan Cremers, *namens de PSE-Fractie*. – Productnormering is niet alleen een technische aangelegenheid. Ik was twintig jaar geleden betrokken bij de eerste normering vanuit een hele andere verantwoordelijkheid, namelijk de bouw. Ik moet zeggen dat ik blij ben met het resultaat dat onze collega Neris nu heeft bereikt.

De prestaties van een bouwproduct moeten namelijk niet alleen worden vastgesteld aan de hand van de technische mogelijkheden en essentiële kenmerken, maar ook aan de hand van de gezondheids- en veiligheidsaspecten van het gebruik van een dergelijk product tijdens de gehele levenscyclus. Wij hebben ons daarom als fractie ingezet voor de opnemings van bepalingen die zowel de veiligheid en gezondheid van werknemers en gebruikers als het milieu ten goede komen. Ik dank de rapporteur voor haar steun daarbij.

Onze fractie is van mening dat alle informatie waarvan de fabrikant op de hoogte is, in een prestatieverklaring moet worden opgenomen, waaronder ook informatie over gevaarlijke stoffen. De lidstaten dienen te zorgen voor de juiste toepassing van de voorschriften en te voorzien in sancties voor inbreuken, waaronder strafrechtelijke sancties voor ernstige inbreuken.

Voorzitter, al te vaak wordt bij de harmonisatie van producten het argument gebruikt dat het gaat om een technische aangelegenheid die niet vervuild mag worden met sociale maatregelen. Ik ben blij dat wij dat in dit dossier hebben kunnen tegengaan en ik hoop dat wij dit morgen kunnen besluiten.

4-500

Janelly Fourtou, au nom du groupe ALDE. – Monsieur le Président, Monsieur le Commissaire, chers collègues, tout d'abord, je tiens à féliciter Mme Neris pour le travail qu'elle a accompli sur un sujet technique particulièrement difficile pour les non-experts que nous sommes.

Le but de ce règlement proposé par la Commission est d'arriver à un cadre législatif harmonisé, tout en gardant de la flexibilité et en réduisant les lourdeurs administratives et les coûts. Je ne sais pas si nous avons toujours répondu à ce cahier des charges, mais, au moins, nous avons essayé, avec le rapporteur et les autres rapporteurs fictifs, de faciliter le travail pour la seconde lecture puisque le Conseil n'a pas pu arrêter une position commune.

Je n'entrerai pas dans les détails, mais je profiterai des secondes qui me restent pour exposer la position ADLE sur le marquage CE, un des points cruciaux de ce rapport. L'ADLE sur le sujet suit totalement la Commission et s'est toujours positionnée contre la prolifération des marquages nationaux.

Nous voterons donc pour l'exclusivité du marquage CE ainsi que pour une simplification des procédures qui amènent à ce marquage et pour une facilitation pour les microentreprises.

4-501

Andreas Schwab (PPE-DE). – Herr Präsident, Herr Kommissar, liebe Kolleginnen und Kollegen! Auch ich schließe mich natürlich dem Dank an die Berichterstatterin, an den Schattenberichterstatter, vor allem aber auch an meine Kollegin Zita Plešinská an und möchte dort weitermachen, wo Frau Fourtou gerade geendet hat.

Wir haben ja das Güterpaket vor einem Jahr abgeschlossen und hatten da schon die schwierige Frage der CE-Kennzeichnung zu klären. Dass die sozialdemokratische Fraktion jetzt auf die Idee kommt, diesen damaligen Kompromiss in diese Richtlinie hineinzutragen, das hat, Herr Kommissar Verheugen, auch etwas damit zu tun, dass die Studie, die Sie in Auftrag gegeben haben, möglicherweise noch nicht in allen Teilen des Hauses nachhaltig vertreten wurde. Sie haben hier durchaus die Chance, Herr Kommissar, bei der sozialdemokratischen Fraktion noch etwas stärker darauf zu drängen, dass die Ergebnisse dieser Studie nicht ignoriert werden. Vielleicht kann das auch für die morgige Abstimmung noch einige Erkenntnisse bringen, zumal es ja beim CE-Kennzeichen bei dieser Richtlinie – anders als bei dem Warenpaket – nicht um verbraucherrelevante Informationen geht, sondern hier ausschließlich Produkteigenschaften gekennzeichnet werden, die wirklich in jedem Fall eine andere Zielrichtung verfolgen.

Zum zweiten ist es ganz gut gelungen, bei der Bauproduktverordnung ein Stück weit die Vollendung des Binnenmarktes voranzutreiben, weil wir zum einen die Vereinfachung der Gesetze für die kleinen und mittleren Unternehmen erfolgreich an vielen Stellen verwirklichen konnten und zum zweiten auch die Erleichterungen für Kleinunternehmen vorsehen, die beim *small business act* angekündigt wurden und um die wir an verschiedenen Stellen nachdrücklich und oftmals gebeten wurden.

Ich schließe mich ausdrücklich den Punkten an, die vorher im Hinblick auf die nationalen Normungsinstitute genannt wurden. Wir brauchen hier viel stärker einen europäischen Binnenmarkt. Es muss möglich sein, dass ein Hersteller eines Produkts aus Spanien dieses Produkt auch in Deutschland oder in Schweden zulassen und von einem dortigen Normungsinstitut normen lässt und nicht ausschließlich über das Nadelöhr der nationalen Zulassung beim nationalen Institut gehen muss.

Zum zweiten begrüße ich, Herr Kommissar, ausdrücklich, was Sie im Hinblick auf die Chemikalienregulierung gesagt haben. Wir haben hier mit hohem Aufwand die REACH-Verordnung zustande gebracht und sollten jetzt nicht bei jedem weiteren Gesetzesvorschlag, wo es um irgendwelche Materialien mit chemischem Bezug geht, neue Vorschriften draufsatteln.

Für die zweite Lesung müssen wir zwei Punkte nochmals angehen. Das eine ist die Frage der Vorschriften für Produktangaben. Da muss wahrscheinlich noch mehr rein, damit der Verwender wirklich einen effektiven Durchblick hat, und zum zweiten sollten wir Doppelregulierung verhindern. Der Anhang 6 ist aus meiner Sicht zu weitgreifend. Die Niederspannungs- und die Maschinenrichtlinie decken hier bereits viele Punkte ab. Hier sollte man über *lex specialis*-Regelungen nachdenken. Ansonsten aber hat Frau Neris eine gute Grundlage für die Abstimmung in erster Lesung geliefert!

4-502

Günter Verheugen, Vizepräsident der Kommission. – Herr Präsident! Ich danke Ihnen, dass Sie mir noch einmal das Wort erteilt haben. Ich benötige es aber nicht. Ich kann mich nur für diese konstruktive und hilfreiche Debatte bedanken.

4-503

Catherine Neris, rapporteure. – Monsieur le Président, merci, Monsieur le Commissaire, merci à vous, chers collègues, d'avoir contribué aussi largement à ce travail.

Je ferai une seule remarque: j'ai effectivement tenu compte de tout ce qui a été dit parce que je pense que ce travail devra continuer. Il nous paraît, en effet, important que ce secteur soit un peu plus structuré au sein de l'espace communautaire, mais, surtout, que la norme que nous, nous voulons un peu plus exhaustive sur le marquage CE soit beaucoup plus conséquente. En ce sens, notre volonté, c'est avant tout de construire un peu plus d'Europe pour un mieux d'Europe, et, effectivement, ces secteurs qui sont sensibles, parce que nous savons qu'ils sont au cœur de nos économies sont aussi des leviers de réimpulsion économique. Il faudrait aussi qu'on en prenne la mesure sur tous les points que nous avons énoncés.

La dernière chose que j'avais à dire, c'est par rapport à ce disait le collègue Schwab sur toutes les études, effectivement. Nous tiendrons compte des études qui ont été faites, bien évidemment, pas simplement pour confirmer ce que nous avons fait, mais pour procéder à une réévaluation, si cela s'avère nécessaire. Je crois que croiser les intelligences dans ce secteur nous paraît essentiel, et nous le ferons.

Merci, Monsieur le Commissaire, d'avoir tenu ces échanges fructueux, et j'espère, en tout cas, qu'en deuxième lecture, ce texte sera non seulement conséquent mais aussi adapté aux besoins de nos entreprises en particulier.

4-504

El Presidente. – Queda cerrado el debate.

La votación tendrá lugar mañana a partir de las 12.00 horas.

4-505

22 - Fiscalidad de los rendimientos del ahorro - Sistema común del IVA y evasión fiscal vinculada a la importación y otras operaciones transfronterizas (debate)

4-506

El Presidente. – El siguiente punto es el debate conjunto de los informes

- de Benoît Hamon, en nombre de la Comisión de Asuntos Económicos y Monetarios, sobre la propuesta de Directiva del Consejo por la que se modifica la Directiva 2003/48/CE en materia de fiscalidad de los rendimientos del ahorro en forma de pago de intereses (COM(2008)0727 - C6-0464/2008 - 2008/0215(CNS)) (A6-0244/2009), y

- de Cornelis Visser, en nombre de la Comisión de Asuntos Económicos y Monetarios, sobre la propuesta de Directiva del Consejo por la que se modifica la Directiva 2006/112/CE relativa al sistema común del impuesto sobre el valor añadido en lo que respecta a la evasión fiscal vinculada a la importación y otras operaciones transfronterizas (COM(2008)0805 - C6-0039/2009 - 2008/0228(CNS)) (A6-0189/2009).

4-507

Benoît Hamon, rapporteur. – Monsieur le Président, je voudrais commencer par remercier les rapporteurs fictifs qui ont contribué à l'adoption de ce rapport en commission des affaires économiques et monétaires, Mme Pietikäinen notamment, Mme Raeva, et saluer les coordinateurs des groupes PPE et Libéraux, MM. Gauzès et Klinz, qui ont joué un rôle important dans l'adoption de ce rapport en commission des affaires économiques et monétaires, lequel sera soumis demain au vote de notre séance plénière.

Vous savez qu'à la conclusion du G20, un certain nombre de chefs d'État, et pas des moindres, dans l'Union européenne ont crié victoire en annonçant, à grand renfort de communications, que l'ère du secret bancaire était révolue.

Au-delà de ces déclarations tonitruantes, le Parlement européen, et je m'en réjouis, est passé, lui, aux travaux pratiques et s'est intéressé, plutôt qu'à la communication, à la façon dont il pouvait essayer de lutter efficacement contre la fraude fiscale dont on estime qu'elle est évaluable chaque année à 200 milliards d'euros, 200 milliards d'euros qu'il faut

rapprocher de ce qu'ont été les montants des plans de relance des pays européens face à la crise, 200 milliards d'euros qu'il faut rapprocher du budget de l'Union européenne, 200 milliards d'euros qu'il faut rapprocher aussi du niveau des déficits des pays européens. Aujourd'hui, les contribuables européens sont ainsi parfaitement légitimes de réclamer au secteur bancaire européen, et donc aux banques européennes, de faire des efforts pour permettre aux administrations fiscales des États membres de recouvrer une partie des recettes fiscales qui leur sont soustraites par l'évasion ou par la fraude.

Nous avons eu un travail qui était un travail constructif et je crois qu'il a évité de sombrer dans l'ukase ou dans la dénonciation de la part des uns et des autres. Nous avons avancé dans trois directions, et je veux saluer ce qu'a été la proposition de texte de la Commission européenne et le travail fait autour du commissaire Kovács, qui allait incontestablement dans le bon sens. Nous avons essayé, à notre mesure, à l'aune de ce que nous disent les contribuables européens, d'améliorer le texte de la Commission dans trois directions.

Nous avons jugé que, dans le champ d'application de la directive, le texte était un petit peu trop timide, tant sur les structures juridiques concernées que dans la définition des produits d'épargne. Nous savons que l'ingénierie financière a une imagination considérable, dès lors qu'il s'agit d'inventer des produits financiers nouveaux pour permettre à certaines personnes physiques d'échapper à l'impôt, d'où la proposition du Parlement et de la Commission de mettre en place une procédure de comitologie qui adapte la définition des produits d'épargne à ce qu'est aujourd'hui la réalité de l'ingénierie financière.

Mais, à ce sujet, de nombreux produits sont actuellement exclus du champ d'application et, à nos yeux, devraient être le plus rapidement possible intégrés; c'est le cas notamment de certaines formes d'épargne-vieillesse qui fonctionnent par capitalisation, et de manière plus générale, nous pensons que la proposition d'inclure des produits qui garantissent 95 % de l'investissement n'offrent pas de garanties suffisantes.

C'est pour cela que le seuil de 90 % nous paraît plus raisonnable. Des amendements seront déposés en ce sens, demain, en plénière. Nous verrons s'ils sont adoptés. Je regrette que nous n'ayons pas trouvé, sur ce point, de compromis en commission, et je souhaite que la séance plénière donne un signal fort en définissant les produits d'épargne comme des produits qui garantissent 90 % du capital et pas seulement 95 %, comme le propose la Commission.

Un point toutefois a permis de dégager un large consensus sur la façon d'élargir le champ d'application de la directive, notamment dans la rédaction des annexes I et III. L'annexe I est d'ailleurs considérablement renforcée par le rapport, puisque nous établissons une liste très large de paradis fiscaux qui n'épargne aucune juridiction, qui introduit notamment le Delaware et le Nevada, à la différence de la liste du G20. Nous imposons à ces juridictions la charge de faire la preuve que des constructions juridiques définies de manière plus large que ce que ne le fait la Commission soit n'existent pas sur leur territoire, soit sont transparentes fiscalement, et je crois que cette inversion de la charge de la preuve est un moyen plus efficace de lutter contre la fraude fiscale.

La principale faiblesse cependant de ce texte – et je conclus par là – porte sur la période de transition accordée à trois États membres: la Belgique, l'Autriche et le Luxembourg. Même si la Belgique a annoncé abandonner le système de retenue à la source, moi, je souhaite que soit généralisé le système d'échange automatique d'informations et, pour qu'il puisse être généralisé, qu'une date butoir fixe la fin de la période de transition, et c'est pour cela que, même si nous avons adopté le principe d'une étude qui évalue les mérites respectifs du système de retenue à la source et de l'échange d'informations pour 2011, au moment de la révision de la directive, nous souhaitons qu'une date butoir soit fixée à 2014 pour mettre fin à cette période de transition. Je veux dire que nous avons essayé de travailler dans un esprit qui était celui de la transparence et de l'amélioration de la transparence à un moment où les contribuables européens sont mis à contribution, notamment pour venir au secours du secteur bancaire européen.

4-508

Cornelis Visser, Rapporteur. – Allereerst wil ik de schaduwrapporteurs bedanken voor de goede samenwerking.

Laat mij de dingen in perspectief zetten. De bestrijding van de fraude, hoewel voor een groot deel de verantwoordelijkheid van de lidstaten, kan niet alleen op nationaal niveau plaatsvinden. Het moet een prioriteit voor de Europese Unie zijn en wij moeten zorgen voor nauwe samenwerking tussen de lidstaten en de Europese Commissie. Aangezien de hervorming van de BTW op het ogenblik in de koelkast is gezet, heeft de Commissie zich op de zogenaamde klassieke maatregel geconcentreerd, dat wil zeggen wijzigingen in de BTW-wetgeving die technisch verbeteringen aanbrengen, maar het bestaande systeem niet fundamenteel veranderen.

Ik ben het eens met het initiatief van commissaris Kovács omdat dat de goede richting opgaat. Belastingfraude leidt vooral tot schendingen van het principe van eerlijke en transparante belastingheffing en kan leiden tot concurrentievervalsing als het ene bedrijf wel en het andere bedrijf geen BTW afdraagt, naast alle kosten voor de overheid. Daardoor wordt de interne markt beïnvloed waarbij eerlijke ondernemingen door belastingfraude concurrentienadelen ondervinden. De inspanningen van de Commissie om het opzettelijk misbruiken van het BTW-stelsel door bendes die voordeel trachten te halen uit tekortkomingen in het systeem aan te pakken, verwelkom ik daarom van harte.

De BTW is niet alleen een belangrijke inkomstenbron voor de lidstaten, maar ook voor de EU. De Europese Unie ontvangt ongeveer 20 miljard euro uit de BTW-inkomsten. Naar schatting wordt er in Europa per jaar voor 100 miljard euro gefraudeerd met de BTW. Deze wordt dan niet afgedragen aan de grens door de importeur. Het is zaak om de frauderende importeurs en exporteurs aan te pakken.

De Europese Commissie gaat echter ver door de bonafide leverancier samen met de frauderende importeur aansprakelijk te willen stellen. Ik heb daarom de rechtsbescherming voor de bonafide exporteur proberen te vergroten. Bedrijven dienen namelijk niet de verantwoordelijkheid te dragen voor de tekortkoming van de administratieve samenwerking tussen de lidstaten. Als aan de lidstaten alleen een extra bevoegdheid wordt verleend om exporteurs op een grensoverschrijdende basis te vervolgen, zullen de lidstaten weinig aansporing hebben om een verbetering van de administratieve samenwerking tot stand te brengen.

Met onze amendementen proberen wij te voorkomen dat een bonafide exporteur onnodig een aanslag krijgt. Daarom dient de bonafide exporteur twee maanden vóór de daadwerkelijke aanslag een waarschuwing te krijgen, zodat hij alsnog kan bewijzen dat hij te goeder trouw heeft gehandeld. Daarbij moet het contact met hem verlopen via zijn eigen belastingdienst en niet die van de importerende lidstaat.

De socialisten pleiten voor een maximale termijn voor de naheffing van vijf jaar. Ik ben het hiermee niet eens. De periode voor de aansprakelijkheid van de BTW op nationaal niveau is niet geharmoniseerd. In België bijvoorbeeld bedraagt die drie jaar, behalve in het geval van aantoonbare fraude. Een langere duur van de periode van gezamenlijke en hoofdelijke aansprakelijkheid voor de BTW op grensoverschrijdende leveringen is niet gewenst, omdat bedrijven hierdoor veel extra administratie moeten verrichten hetgeen tot hoge kosten voor het bedrijfsleven leidt die zeker in de huidige crisis niet gewenst zijn.

Overigens zullen bedrijven vanaf 2010 maandelijks samenvattende verklaringen voor grensoverschrijdende handelingen binnen de EU moeten indienen, met als gevolg dat de belastingautoriteiten de noodzakelijke informatie automatisch zullen ontvangen om intracommunautaire handelingen kruislings te controleren. Deze informatie zouden de belastingautoriteiten op een geschikte en gerichte manier moeten gebruiken.

Waarom zou het noodzakelijk zijn om hun nog vijf jaar de tijd te geven om die kruiscontroles uit te voeren, als zij al maandelijks gegevens ontvangen? Ik ben bang dat als resultaat van een lange claimperiode van vijf jaar de belastingdiensten te laat in actie komen en de fraudeurs verdwenen zijn. Vervolgens kunnen de invorderingsacties bedrijven raken die mogelijk te goeder trouw hebben gehandeld.

Voorzitter, ik sluit af. De frauderende importeur moet snel worden aangepakt. De bonafide exporteur moet door de eigen belastingdienst worden aangesproken met een vooraankondiging van twee maanden en een maximale termijn van twee jaar. Want met deze termijn worden de administratieve lasten voor het betrouwbare bedrijfsleven zoveel mogelijk beperkt.

4-509

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ-ΤΣΑΓΚΚΑΡΟΠΟΥΛΟΥ
Αντιπρόεδρος

4-510

László Kovács, Member of the Commission. – Madam President, in a globalised world, where tax evaders and fraudsters take advantage of the limited scope of authority of national tax administrations, efficient cooperation and mutual assistance between tax administrations is essential to better combat tax fraud and evasion. Improved rules and greater transparency are crucial.

This has recently been underlined by the G20 summit in London, and it is even more relevant in the internal market in the midst of the financial crisis and the need to tighten fiscal policies in the European Union. Against this background I am glad to discuss with you tonight two proposals that both contribute to the objective of fighting tax fraud and tax evasion in two different tax areas.

The proposed revision of the Savings Tax Directive seeks to close loopholes and better prevent tax evasion. I very much welcome the constructive and supporting attitude to this proposal shown in the report by Mr Hamon and the opinion by Mrs Siitonen.

I am aware that the most controversial point of the discussions in the committees has been Amendment 20, fixing an end to the transitional period during which three Member States are allowed to levy a withholding tax in place of automatically exchanging information. I also notice the opposed initiative from Mrs Lulling and Mr Karas supporting, through Amendment 28, the option for these three Member States to pursue the levying of the withholding tax and to abstain from automatic information exchange on a permanent basis.

Let me recall that the ultimate objective of the Savings Tax Directive is automatic exchange of information on as wide a basis as possible, as this is the only reasonable tool to enable the country of residence of the taxpayer to apply its own tax

rules to cross-border income from savings. This is perfectly in line with recent developments at international level – such as the G20 conclusions – favouring transparency and the strengthening of the cooperation between tax administrations on the basis of exchange of information. Therefore I can assure you that the Commission, while rejecting Amendment 28 because it contradicts the aim of the Directive, has no negative view on Amendment 20.

However, we consider that fixing a date for the end of the transitional period is premature at this stage and could create an obstacle to the necessary quick adoption of the amending proposal by the Council. There is actually a need to evaluate when and how the political commitments for enhanced cooperation, which have been taken by a number of jurisdictions, can actually be implemented. Nevertheless, the Commission will not be opposed to any reinforcement of the corresponding provisions of the Directive which could be unanimously agreed by the Council.

In Amendment 22 the Commission is asked to produce by the end of 2010 a comparative study analysing advantages and weaknesses of both the systems of exchange of information and of the withholding tax. However, the target date for the production of this study does not seem realistic: all Member States would also have to make available to the Commission, from this year onwards, the elements of statistics the transmission of which is set to be optional for them under the Council conclusions of May 2008 and Annex V of the amending proposal.

Concerning the other amendments of a more technical nature which aim either at extending the scope of a particular provision – like Amendment 17 on insurance – or at limiting the administrative burden on the economic operators, the Commission considers that its proposal is already the result of a delicate balance between improving the effectiveness of the Directive and limiting an additional administrative burden.

The proposed amendments, however, could negatively affect this delicate balance. They could either increase the administrative burden in a disproportionate manner – this is notably the case for the amendments aimed at extending the scope – or have an unfavourable impact on the effectiveness of the provisions.

While appreciating the constructive approach of Parliament, the Commission cannot therefore accept some of the amendments in their present form. However, the Commission will defend the spirit of a number of these amendments in the Council deliberations without formally amending its proposal.

Turning now to the sensitive subject of VAT fraud, I would like to recall that at the ECOFIN meeting of 4 December 2007 the Council invited the Commission to accelerate its work on the conventional measures to combat VAT fraud. The ECOFIN also invited the Commission to present legislative proposals to rectify the shortcomings encountered in the current legislation.

Hereupon the Commission presented a communication on a coordinated strategy to improve the fight against VAT fraud in the European Union in December 2008. The communication sets out a series of measures for which the Commission intends to present legislative proposals in the short term. The present proposal is part of the first set of proposals announced in this communication.

The proposal will allow the Member States to better fight VAT fraud in two ways. Firstly, by providing further clarification on the conditions for exempting certain imports of goods, and, secondly, by creating the legal basis for allowing cross-border joint and several liability for traders failing to fulfil their reporting obligations.

I would like to thank Parliament, and in particular the rapporteur, Mr Visser, for dealing with this proposal in such a short time and for the constructive report. Allow me, however, some comments.

Amendments 2 and 4 of the report would require the Commission to carry out an evaluation on the functioning of the new cross-border joint and several liability provision. Unfortunately, the Commission does not possess this information, as the assessing of taxes, as well as their recovery, are purely national competences. Furthermore, if the Commission receives complaints from the economic operators that the provision is being misused by national tax administrations or leads to unwarranted results, it will assume its responsibility as guardian of Community legislation and take appropriate measures. This includes in particular presenting a proposal to amend this provision when necessary.

Amendments 3 and 5 go against the division of competences between Member States in the overall functioning of the Community VAT system. This system is based on a taxable event taking place in a specific Member State, leading to a VAT debt and VAT liability in that Member State. It is the Member State where that VAT is due that will determine the procedure to be followed in order to collect this VAT, including from non-established traders.

Therefore, a trader who has not fulfilled his reporting obligations in the Member State of departure will have to justify his shortcomings to the tax administration of the Member State where the VAT is due and not to the tax administration of his own Member State. The latter will only intervene upon request of the first Member State in order to obtain additional information or in the tax recovery process.

4-511

Eva-Riitta Siitonen, *oikeudellisten asioiden valiokunnan lausunnon valmistelija*. – Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, tuen talous- ja raha-asioiden valiokunnassa saavutettua kompromissia. Hamonin mietintö säästökorkodirektiiveistä on hyvä ja tasapainoinen. Se puuttuu veronkierron estämiseen sekä avoimuuden lisäämiseen.

Parlamentin on oltava tiukkana tässä asiassa, ja meidän on yhdenmukaistettava esimerkiksi säästöistä saatavien korkotulojen verotusjärjestelmät. Meidän on saatava viimeisetkin jäsenvaltiot tietojenvaihtojärjestelmän piiriin. Liian tiukka pankkisalaisuus on avattava, jotta voimme taistella veroparatiiseja vastaan. Myös G20-kokouksessa veroparatiisien purkaminen asetettiin yhdeksi keskeisimmistä tavoitteista.

Parlamentin täytyy toimia esimerkkinä, jotta selviämme rahoituskriisistä ja saavutamme kansalaisten luottamuksen uudelleen. Avoimuus pankkisektorilla on varmistettava, ja se on mahdollista vain tietojen vaihdon myötä.

4-512

Astrid Lulling, *au nom du groupe PPE-DE*. – Madame la Présidente, les débats et les discussions autour de la fiscalité de l'épargne ont pris une telle tournure passionnelle que cela en devient dérangent. Je n'ai pas d'états d'âme à défendre une position qui semble être minoritaire ici, mais on verra bien demain, même si notre rapporteur et le commissaire mélangent encore les torchons et les serviettes.

Revenons-en au fond du problème. Mise en vigueur depuis 2005, la directive sur la fiscalité de l'épargne a pour objet de taxer les revenus de capitaux des non-résidents. Deux systèmes y concourent: l'échange d'informations entre autorités fiscales et la retenue à la source.

Que constate-t-on après quelques années de mise en œuvre? Études officielles et officieuses montrent toutes que l'échange d'informations connaît de sérieux ratés, parce qu'il est compliqué, lourd et coûteux. La retenue à la source, en revanche, démontre de nombreuses vertus.

Que croyez-vous que l'on en déduise – et surtout notre rapporteur et le commissaire? Eh bien, qu'il faut rendre obligatoire le système qui ne fonctionne pas et qui ne garantit pas non plus que l'impôt dû sera effectivement payé. Comprenne qui pourra!

L'affaire ne manque pas de piquant, lorsque l'on constate, en plus, que le système de la retenue à la source ne cesse de gagner du terrain dans les différents États membres – dix-neuf sur vingt-sept l'appliquent à la satisfaction générale. Mais, ce qui est bon chez soi devient inacceptable dès que l'on dépasse les frontières.

Cette logique conduit tout simplement à défaire ce que nous construisons ici même depuis des décennies, à savoir le marché unique des services financiers. C'est aussi l'acquis communautaire de la libre circulation des capitaux qui est remis en cause, lorsque les soi-disant grands poussent au rapatriement des capitaux de leurs résidents.

Mais tous les coups sont désormais permis pour combattre la nouvelle hydre qu'est devenu le secret bancaire. Je le dis à mes collègues qui luttent contre ce soi-disant monstre coupable de tous les maux: vous vous trompez de cible en mélangeant les enjeux dans le cadre de cette directive, et surtout vous vous faites des illusions.

Pour finir, Madame la Présidente, j'espère que nombre de mes collègues seront sensibles à la voix de la raison et voteront l'amendement 28 de mon groupe, qui ne tend à rien d'autre qu'à laisser le libre choix aux États membres entre la retenue à la source et l'échange d'informations.

4-513

Кристиан Вигенин, *от името на групата PSE*. – Госпожо председател, господин комисар, съжалявам, че господин Visser не остана, за да изслуша докрай дебата по темата, но първо искам да кажа, че подкрепяме предложенията на Комисията в тази посока. Разбира се, една цялостна реформа на ДДС би свършила много по-добра работа, но доколкото това не е възможно към този момент, вашето предложение би следвало да реши част от проблемите, които срещат държавите-членки в желанието си да ограничат измамите с ДДС.

Особено в ситуация на криза ние смятаме, че е изключително важно да бъдат гарантирани приходите от ДДС, тъй като и в момента държавите-членки се опитват да инвестират милиарди в подпомагане на икономиката и в този смисъл всички възможности да бъдат ограничени възможностите за измами би трябвало да бъдат подкрепени от Парламента.

Искам да кажа също, че като цяло подкрепяме и направените предложения от господин Visser в комисията по икономически и парични въпроси. Може би по този начин се дава малко по-голяма сигурност на бизнеса в сравнение с първоначалните предложения на Комисията. В същото време, обаче, ние считаме, че предложеното в точка в) в член 1 да бъде срокът между доставянето на стоката и получаването на уведомлението, посочено в

алинея 2 да бъде 2 години е твърде кратък и според нас създава допълнителни възможности да бъде ограничен обхвата и резултатите от предложението на Европейската комисия.

Ето защо групата на PSE предлага този срок да бъде 5 години, което считаме, че е достатъчно кратък за бизнеса, но и достатъчно дълъг за данъчната администрация срок, в който тя да си свърши работата. Още повече, че въвеждането на тази точка в) не е свързано и с предложения по въпроса от коя дата по какъв начин ще влезе тя в сила, което считаме, че ще създаде допълнителни проблеми за страните-членки.

Надяваме се предложението да бъде подкрепено и да даде своите резултати.

4-514

Билияна Илиева Раева, от името на групата ALDE. – Уважаеми господин комисар, госпожо председател, драги колеги, в условията на икономическа и финансова криза трябва да подкрепим Европейския съюз за по-добре функционираща и ефективна данъчна система.

Предложението на Комисията за промяна на Директивата за данъчно облагане на спестяванията в други страни-членки представя възможност за подобряване на съществуващия режим и ние в комисията по икономически и финансови въпроси на Европейския парламент подкрепяме разширяване прилагането ѝ към нови финансови инструменти и географски области. Либералите-демократите за Европа предложихме включително и територии с особено олекотени данъчни режими като щатите Делавър и Невада в САЩ, както и осигуряване на еднакво третиране между държавите-членки и намаляване на административната тежест при прилагането на директивата.

Основният дебат, обаче, господин комисар, остава дали да премахнем системата за данъчно начисляване при източника в полза на автоматичната обмяна на информация. От либерална гледна точка въпросът тук е как да постигнем повишаване на данъчната събираемост и прилагането единствено на обмяна на информация няма да доведе, и това е според вече направени изследвания, до избягване на данъчните злоупотреби, нито до повишаване на събираемостта, а само ще отнеме конкурентното предимство на някои от страните-членки. Данъкът при източника е не само по-ефикасен, но и предоставя повече прозрачност при събираемостта.

Силно вярвам, че страните-членки трябва да запазят своята автономия при избора на система за данъчно облагане. ALDE направи предложението за сравнително проучване на предимствата на двете системи и се надяваме, че до декември 2010 година все пак ще имаме резултати от страна на Комисията. Също така се надяваме тези резултати да бъдат и базата за бъдещите предложения на Комисията за изменение на системата на данъчно облагане на спестяванията в рамките на Европейския съюз.

Утре гласуваме и друг важен текст за ДДС измамите при внос. Основната цел на тази директива е осигуряването на бърз обмен на достатъчно и качествена информация и 5 години тук са твърде дълъг срок за бизнеса, както и въвеждането на механизъм за споделена отговорност. Защиатавайки данъчните приходи на всички държави-членки, е важно обаче да гарантираме, че съвместната отговорност настъпва само тогава, когато са налице сериозни нарушения в подадената информация или необоснованото ѝ забавяне. В противен случай рискуваме да създадем допълнително и неблагоприятно бреме за бизнеса.

Надявам се да гласуваме положително докладите утре.

4-515

Nils Lundgren, för IND/DEM-gruppen. – Fru talman! Skattesmitning är inte vårt huvudproblem när världsekonomin skakar i sina grundvalar. Det är sant att vi lever med skattebedrägerier i hela Europa, i USA, i själva verket i hela världen. Det är sant att vi har skatteparadis runtom i världen där rika människor och företag kan placera pengar och låta dem vara kvar där. Detta är emellertid inte vårt huvudproblem idag. Det är en flykt från ansvar att fokusera på detta.

Det vi nu måste göra är att ta ett grepp om finanskrisen om vi ska ha några skattebaser kvar överhuvudtaget i framtiden. Vad beror det på att vi befinner oss i den situation som vi nu har? Det beror framför allt på att vi nu har en ägarlös kapitalism. I praktiken styrs de finansiella företagen, de stora bankerna och flertalet av storföretagen av tjänstemän. Dessa tjänstemän kan införa bonusar, avgångsvederlag och pensioner som alla är beroende av vinsterna i det företag som dessa personer leder. Det finns ingenting enklare här i världen än att på kort sikt öka lönsamheten och därmed vinsterna i företagen. Det är bara att öka risken. Det finns mängder med studier av *Taleb distributions*, som vi ofta kallar dem, som innebär att man kan räkna med att om man ökar risken rejält, så går avkastningen upp dramatiskt och ger alla dessa bonusar m.m., dvs. alla dessa ”fringisar”. Sedan kommer naturligtvis riskerna att falla ut, men då har de som leder företagen slutat eller får sluta. De får köpa vinslott i Frankrike, spela golf i Spanien. Det är inte synd om dem, men systemet är helt enkelt ohållbart.

Vidare är det så att inga aktörer har incitament att hindra denna utveckling. Kreditvärderingsinstituten är beroende av att få klienter. De får inga klienter om de säger att dessa klienter inte är kreditvärda. Insättarna vet att det finns insättningsgarantier. Därför behöver de inte bry sig om i vilken bank de placerar sina pengar. Andra aktörer vet att man

kan göra upp med motparter och räkna med att de är *too big to fail*, skattebetalarna tar alltid notan. Detta betyder att staterna i förväg måste säga att de inte tar alla risker. Det är en fruktansvärt svår historia att genomföra, men den måste genomföras. Jag tror inte att Europaparlamentet kommer att medverka till detta tyvärr, men jag rekommenderar alla i detta parlament att göra det.

4-516

Ieke van den Burg (PSE). – Tegen mijn gewoonte in wil ik beginnen met een politieke verklaring, want ik vind belastingontduiking en -ontwijking in deze tijd van toenemende werkloosheid en toenemende inkomensongelijkheid echt een schande. Tijdens de verkiezingen zal blijken welke partijen daar ook echt werk van willen maken.

Het verslag van mijnheer Hamon over de belastingheffing op inkomsten uit spaargelden is een voorbeeld van de kwestie die aan de orde is. Ik realiseer mij dat het voor de commissaris lastig is om daar met de regel van algemene stemmen echt overeenstemming over te krijgen. De PSE-Fractie heeft meer ambitie dan in het Commissievoorstel aanwezig was en die is verwerkt in een aantal amendementen die wij hebben ingediend.

Een laatste opmerking over mevrouw Lulling die de twee systemen van informatie-uitwisseling en bronbelasting tegenover elkaar zet. Ik denk dat dat niet zozeer het punt is. Het gaat om de mazen die er in beide systemen in de wet zitten en dat zijn de punten waarop wij ons moeten concentreren. Er zijn stappen gedaan, maar er moet meer gebeuren dan wat nu in het verslag staat.

4-517

László Kovács, Member of the Commission. – Madam President, I would like to thank you for your comments and the views you expressed during the debate. I am glad to see that the European Parliament and the Commission share views on actions to be undertaken to better fight against tax fraud and tax evasion in the European Union and I am pleased with the general support for the two proposals.

I would like to thank you again for the priority given to the savings taxation file and for your support for the Commission efforts to promote good governance in the tax area. Achieving rapid progress in the discussions on the amending proposal is also one of the priorities of the Czech Presidency. Due to the international climate – the financial and economic crisis – it is also a priority for most Member States.

I am convinced that, once Member States agree on ways of closing existing loopholes in the Savings Taxation Directive, it is likely that the Council will ask the Commission to update in a similar way the agreements with the five non-EU countries and the 10 other jurisdictions participating in the savings taxation mechanism. It is premature to speculate today on how they will react to our approach. The EU first needs to reach a unanimous agreement internally. However, bearing in mind progress achieved in the G20 talks on meeting the OECD exchange of information standards, I am optimistic in this area as well.

As regards Mr Visser's report, I have indicated before that the Commission cannot accept Parliament's amendments but we have taken note of the recommendations contained in the report. In particular, the need for better coordination between the different Member States, the necessary improvement of the quality of the information that is exchanged, the need to allow other Member States automated access to certain data contained in Member States' databases and the requirement to harmonise registration and deregistration procedures are ideas that are strongly supported by the Commission. This is also the reason why the Commission will come forward, by the end of May, with a more substantive proposal for a recast of the regulation on administrative cooperation, where these proposals will be incorporated.

In conclusion, and as I have already mentioned on past occasions, it is clear that there exists no one single and global solution for eliminating tax fraud and tax evasion. The proposals we have discussed today are two major steps forward within the framework of the global anti-tax fraud strategy at EU level.

4-518

Benoît Hamon, rapporteur. – Madame la Présidente, je serai très bref, puisque j'ai déjà beaucoup parlé tout à l'heure.

Je voudrais d'abord remercier Mme Raeva et Mme Siitonen, ainsi que les collègues, pour leurs interventions et leurs contributions à ce texte, et dire à M. Kovács qu'à mon sens, j'ai entendu ce qu'il a dit.

Mais je pense qu'un signal fort donné demain par le Parlement européen à la fois sur la question du champ d'application, sur la question du secret bancaire et sur la question de la liste des paradis fiscaux lui sera d'une aide précieuse au Conseil, surtout si demain nous devons négocier de nouveaux accords avec les États tiers.

Et puis, je voudrais terminer par ce que Mme Lulling m'a reproché et a reproché à M. Kovács – gentiment d'ailleurs – de "mélanger les torchons et les serviettes", mais c'était très gentiment fait. Je voudrais lui dire que je pense que, demain, ce Parlement, s'il mélange parfois les torchons et les serviettes, saura faire la différence entre l'intérêt général et les intérêts particuliers, et j'espère que nous aurons ainsi contribué mieux à lutter contre la fraude fiscale.

4-519

Astrid Lulling (PPE-DE). – Madame la Présidente, j'ai demandé à intervenir pour un fait personnel. M. Hamon vient de me reprocher quelque chose et, moi, je dois lui dire que je constate que lui et le commissaire, malheureusement, continuent à mélanger les torchons et les serviettes. Et je dois lui dire que le seul système qui assure que chaque contribuable paie effectivement ses impôts – ce que nous voulons tous –, le meilleur système, c'est le système de la retenue à la source parce que le système d'échange d'informations est un échec. Il n'a pas fonctionné, et on ne sait pas qui a payé quoi parce que les administrations ne savent pas gérer le système.

J'ai tenu à faire cette précision.

4-520

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Παρασκευή 24 Απριλίου 2009, το μεσημέρι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142)

4-521

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), na piśmie. – W debacie poświęconej oszustwom podatkowym w zakresie podatku od oszczędności i podatku VAT chcę zwrócić uwagę na następujące kwestie:

1. Kwota oszustw podatkowych we wszystkich jurysdykcjach podatkowych w Unii Europejskiej wynosi łącznie około 200 mld euro rocznie. Stanowi to ponad 2% PNB krajów członkowskich, jest to więc kwota olbrzymia, o którą są uszczuplone wydatki publiczne w krajach członkowskich.

2. Dobrze więc, że nowa dyrektywa zapełnia stwierdzone luki w przepisach podatkowych, a także mając na uwadze wyobraźnię oszustów stara się zapobiegać nowym strategiom omijania przepisów podatkowych.

3. Poruszona została również kwestia rajów podatkowych znajdujących się na terytorium UE, a także na terytoriach zależnych od państw członkowskich UE. Obecny kryzys finansowy pokazał, że tolerowanie nieprzejrzystości przepisów podatkowych, anonimowego charakteru transakcji, jak również braku współpracy w zakresie podatków wprawdzie na krótką metę może zapewnić poszczególnym krajom i terytoriom zależnym dodatkowe dochody, ale w długim okresie destabilizuje systemy finansowe i może być przyczyną dotkliwych kryzysów finansowych.

4-522

Siiri Oviir (ALDE), kirjalikult. – Väidetavalt ulatub maksupettuste tõttu ELis igal aastal saamata jääv tulu kõigi maksuliikide peale kokku rohkem kui 200 miljardi euron, mis võrdub pea 2 % SKP-st.

Igal aastal maksupettuste tõttu saamata jäävad miljardid eurod tähendavad ELi liikmesriikidele täiendavate investeeringute ja üldist huvi pakkuvate avalike kulutuste vähenemist, mis tänases finantskriisi tingimustes kahandab ka oluliselt liikmesriikide võimalusi näiteks sotsiaal- ja tervishoiu- ning hariduse valdkonnas esile kerkinud probleemide lahendamisel.

Maksupettuste vastane võitlus on ELi jaoks äärmiselt oluline teema ning meil tuleb selles osas ka edaspidi säilitada juhtveduri roll! Vaid nii on võimalik saavutada olukord, kus väljaspool Euroopa Liitu asuvad olulised finantskeskused kohaldaksid liikmesriikides kohaldatavate meetmetega samaväärseid meetmeid.

Toetan Euroopa Komisjoni ideed, et EÜ asutamislepingus sätestatud kapitali vaba liikumise põhimõtet nõuetekohaselt arvesse võttes tuleks kaaluda ka vajadust lisada selliseid sätteid, mis nurjaksid ELi residentidest füüsiliste isikute katsed hoida kõrvale hoiuste direktiivi kohaldamisest, suunates ELis teenitud intressid läbi maksuvabade variettevõtete või -üksuste, mis asuvad väljaspool ELi territooriumit või väljaspool territooriume, kus kohaldatakse ELi tasandil kokkulepitud meetmetega samaväärseid või identseid meetmeid.

Maksuparadiisidele tuleb kuulutada 0-tolerants. Mis tahes viivitus selliste lahenduste leidmisel, mis tagavad meetmete õiglasema ja järjekindlama kohaldamise, on tänases majandusolukorras lubamatu!

4-523

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), kirjallinen. – Säästökorkodirektiivin uudistus on tärkeä osa finanssiarkkitehtuurin ja rahoitusmarkkinoiden pelisääntöjen uudelleenmuokkauksena. Olemassa oleva direktiivi on auttamattomasti vanhentunut. Direktiiviä on suhteellisen helppo kiertää mm. käyttämällä välikäsinä sellaisia sijoitusyhtiöitä, joita ei direktiivissä määritellä maksuasiamiehiksi ja joita ei näin ollen velvoiteta osallistumaan tietojenvaihtoon. Niin ikään on ollut mahdollista järjestellä sijoitussalkkuja niin, että korkotuloja vastaavat tulot jäävät "uudelleenpaketoimisen" seurauksena määritelmän ulkopuolelle.

Uudistuksen avulla pyritään korjaamaan näitä ongelmia. Välikäsiongelman ratkaisemiseksi komissio laajentaa maksuasiamiehen määritelmää kattamaan mm. säätiöitä ja rahastoja. Direktiiviin kaavaillaan otettavaksi myös uusia innovatiivisia tuotteita ja mm. tietynlaiset henkivakuutukset.

Muiden uusien tuotteiden sisällyttäminen on huomattavasti hankalampaa: valitettavasti sellaisten määritelmien luominen, joilla koronmaksuksi olisi mahdollista lukea kaikki korkotuloihin rinnastettavat tulot, on äärimmäisen hankalaa varsinkin, kun uusien tuotteiden luominen on suhteellisen helppoa. Tässä asiassa tulisi laajalti tarkastella, miten näitä tuotteita saadaan parhaiten säädelyä, ennen kuin niitä sisällytetään direktiiviin. Komission on tarkoitus myös antaa esitys virka-apudirektiivin muutoksesta, johon sisältyy niin ikään automaattista tietojenvaihtoa koskeva uudistus.

Veronkierron välttämiseksi on niin ikään välttämätöntä, että kolme nykyisestä tietojenvaihdosta poikkeuksen nojalla ulkopuolelle jäänyttä maata – Belgia, Luxemburg ja Itävalta – saadaan muiden käyttämän järjestelmän piiriin. Esittelijän ehdottama määräajan päättymisaika, vuosi 2014, on ehdottoman kannatettava.

4-524

23 - Διαμόρφωση της γενικής εικόνας προσώπου, ιδίως βάσει της φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, στο πλαίσιο των αντιτρομοκρατικών ενεργειών, της εφαρμογής του νόμου, του ελέγχου της μετανάστευσης, των τελωνειακών υπηρεσιών και των ελέγχων στα σύνορα (συζήτηση)

4-525

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι η έκθεση της κ. Sarah Ludford, (A6-0222/2009), εξ ονόματος της Επιτροπής Πολιτικών Ελευθεριών, Δικαιοσύνης και Εσωτερικών Υποθέσεων, σχετικά με τη διαμόρφωση της γενικής εικόνας προσώπου, ιδίως βάσει της φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, στο πλαίσιο των αντιτρομοκρατικών ενεργειών, της εφαρμογής του νόμου, του ελέγχου της μετανάστευσης, των τελωνειακών υπηρεσιών και των ελέγχων στα σύνορα [2008/2020(INI)].

4-526

Sarah Ludford, rapporteur. – Madam President, over the past decade, laws and practices have been introduced enabling the retention and exchange of huge volumes of personal data. Currently the EU itself is proposing a number of measures that facilitate profiling, a technique of pulling together data from various sources in order to make a sort of template against which are identified those people whose characteristics, behaviour or associates seem suspicious and who merit further screening as likely perpetrators of crime or terrorism.

There has also been a move in policing towards a predictive and preventive approach which, while not without value in some circumstances, can lead to repressive measures against innocent people based on stereotyping, often on the basis of race or even religion.

The reason I am concerned about profiling and data-mining is because they depart from the general rule that law-enforcement decisions should be based on an individual's personal conduct. The danger exists that an innocent person may be subject to arbitrary stops, interrogations or travel disruption. Then, if that flagging of them as a person of interest is not promptly removed, longer-term restrictions could follow, such as refusal of visas and entry, bans on employment or even arrest and detention.

In a world of increasing international exchange of data, the identification of someone as a person of security or policing interest, if not corrected, could have not only inconvenient or expensive but indeed appalling consequences. One need only remember that Canadian torture flight victim, Maher Arrar – on whose horrendous experience the film 'Rendition' was based – was picked up due to profiling based on people his brother happened to know; having done nothing himself to merit suspicion, he nonetheless spent seven months in a Syrian torture dungeon.

The report I am presenting to you has benefited greatly from the considerable input of the shadow rapporteurs, whom I warmly thank. It outlines human rights, data protection and non-discrimination standards in an attempt to uphold two basic principles for any profiling exercise to meet: that repressive consequences should be based on individual behaviour, and that the principle of equality under the law should be upheld.

Not all profiling raises legal objections. We are all familiar with thrillers where the psychologist is called in to draw up a criminal profile of the murder suspect; and if a witness gives a clear description, a profile – of a bank robber, let us say: white, male and 30 – it would be nonsense to arrest someone who was Asian, female and about 50.

The most obvious risk of profiling is on the basis of ethnicity or race. If used by police officers as the only basis of deciding whom to stop, search or arrest, it is lazy, misleading stereotyping, which amounts to illegal discrimination against minorities.

There is much concern about the victimisation of Roma people in this way. In my own city, London, the impact on young black men has led to tougher guidelines and safeguards – none of which, it must be stressed, should impede the intelligence-led investigation of crime.

Besides concerns regarding legitimacy, I strongly question the effectiveness of profiling. To keep looking for suspicious people on the basis of looks or behaviour can distract from the search for those who are really dangerous. There is also the risk of the real criminals adapting to the profile by using innocent-looking people as drug mules or suicide bombers or by changing travel routes away from those monitored.

Counterterrorism efforts focus the spotlight on Asians, especially those of Pakistani origin. Thirty-two per cent of British Muslims report being subject to discrimination at airports. There is a great risk of alienating these people, who may then end up not cooperating with the police, ultimately hindering security.

This report therefore asks for European or national legislation on profiling to be brought in compliance with existing European law and international treaties. If possible, all safeguards for profiling should be drawn together in a single legal instrument.

Besides the legal assessment, further studies should be conducted into the proportionality and effectiveness of profiling. The Fundamental Rights Agency and the European Data Protection Supervisor, in their respective capacities, should play a key role in those studies.

Finally, if profiling is to be used legally and fairly as a means of contributing to the maintenance of security, a coherent and just legal framework must be established.

4-527

László Kovács, *Member of the Commission*. – Madam President, on behalf of the Commission I would like to welcome this initiative by Parliament to bring the issue of profiling, notably on the basis of ethnicity and race, in counterterrorism, law enforcement, immigration, customs and border control, to the centre of attention at European level.

The Ludford report represents a very good platform that contributes further to this issue by launching a broad discussion and suggesting how to tackle this problem. I want to underline that already existing data protection legislation ensures a high level of protection of personal data – including sensitive data such as information on ethnicity or race – and applies regardless of the technology used. Therefore, it is obvious that general data protection principles apply to profiling as one of the ways of data processing as well.

The Commission strongly believes that unjustified or unnecessary ethnic profiling is an unfair and prohibited practice, even when this is done for law-enforcement purposes or in connection with immigration, customs and border control, and is contrary to the fundamental values of the European Union.

Under important instruments proposed by the Commission – like the Schengen Border Code, Eurodac, SIS, VIS – the use of unjustified ethnic profiling techniques is not authorised. For example, as regards border controls, the provisions of Article 6 of the Schengen Borders Code require that border guards execute checks with no discrimination against travellers on grounds of racial or ethnic origin, religion or belief.

I would also like to mention the activities of the Fundamental Rights Agency in this field. The Agency is about to present a good practices handbook for combating and preventing ethnic profiling. The Commission supports the inclusion in the 2010 work programme of the agency of joint training with FRONTEX, where the said handbook could be used. The Commission also supports the inclusion in the 2010 work programme of the agency of a project on implementing Article 6 of the Schengen Border Code that aims at collecting data.

Finally, the Commission welcomes the minorities and discrimination survey that was presented yesterday. The sections on law enforcement and border control provide us with further and recent data on experiences of ethnic profiling. The Commission will, of course, carefully study the results of the Minorities and Discrimination Survey, which will be published chapter by chapter through the year. But already now we can conclude that racism and xenophobia are still persistent phenomena in the European Union and that they affect the lives of members of ethnic minorities.

The Commission agrees with the draft report that processing of data for statistical purposes, including ethnicity, race or origin, could be used to identify indirect discrimination or unjustified law enforcement practices. However, this angle has to be properly assessed. Therefore, the Commission is looking into the opportunity to ask the Article 29 Data Protection Working Party to prepare an opinion on the processing of personal data for statistical purposes, including ethnicity, race or origin.

The Commission is also following closely the activities of the Council of Europe on the draft Recommendation on Profiling. The Commission is about to launch a request to the Council for a mandate to be authorised to negotiate this draft recommendation.

As regards the need for a legal framework to define profiling, the Commission believes that the relevant EU legislation on border management and data protection is adequate to protect fundamental rights. Indeed, it requires that any processing activity has to be grounded on a specific, recognised legal basis and respect particularly the principles of necessity, proportionality, purpose limitation and accuracy. It is subject to supervision by independent public authorities. Currently the framework also contains strict rules relating to the processing of sensitive personal data or automated decisions. All these principles also apply to profiling as one of the ways of performing processing of personal data.

The Commission is committed – and I am personally committed – to fighting racism and xenophobia to the full extent of the powers conferred by the Treaties, and this includes cases where racism comes from public authorities. The Commission is determined to reinforce our policy to fight racism and xenophobia in the Stockholm context, which should include tackling the issue of ethnic profiling.

Again, on behalf of the Commission, I very much welcome the draft report, and I look forward to its adoption in plenary tomorrow.

4-528

Claude Moraes, *on behalf of the PSE Group*. – Madam President, as Socialists we fully support this report and contributed to it because we believe it is the first time in this Parliament that the political, legal and moral debate surrounding ethnic profiling and its effects on ordinary people has been raised properly.

We believe that predictive profiling and data mining are issues which have long been unexamined and I very much welcome the Commission's positive approach to both recognising this issue and understanding the possible indirect discrimination that can be caused by ethnic profiling.

The Socialists hope that if this report is adopted tomorrow and following the upcoming Council of Europe recommendation on profiling, there will be sufficient political impetus to address this issue at the highest levels. Why? For my constituency of London and for myself personally, I can say that I know what ethnic profiling means. It means being stopped and searched regularly because of how you look, rather than being stopped and searched because of proper intelligence, proper policing, with proper procedures put into place.

This kind of profiling is a waste of resources. It does not catch terrorists; it does not catch criminals. What it does is target indirectly or directly those who are vulnerable, who have an ethnic background which is just the wrong background

This can lead – and I think people should understand this – to strip searches and other abuses which we have seen. This report is an important step forward in protecting people against something which so far has been unexamined, but I am glad that Sarah Ludford had now raised it in Parliament and we will fully support this report tomorrow.

4-529

Carl Schlyter, *on behalf of the Verts/ALE Group*. – Madam President, I would like to thank Sarah Ludford for her report. Kathalijne Buitenweg cannot be here, but I will represent her views.

I must begin by asking: what is a terrorist? What kind of feeling do terrorists create? They create insecurity. Terrorists also make everyone vulnerable, and prevent them from pursuing their life as they want to.

Then you look at the anti-terror legislation with profiling and you see it creates insecurity and it creates problems for people living their daily lives. You cannot combat terrorism with anti-terror laws that create the same feelings of insecurity.

I think the European Court has been very clear on this, saying that this should be banned. We can see that it is neither efficient nor legal. The Carter Center in the US has showed it was not efficient. The German surveillance scheme on 18-40-year-old Muslim men in Germany was not efficient. It does not work, and I very much hope that we can take away the last exemptions allowing airports and harbours and so on to use these inefficient methods that make people feel bad.

And how can you say that you will have a high level of protection when people leave CDs with 20 million people's data on them lying in cafés, and when we know how easy it is to hack into computers? I did it myself as a kid actually.

So I think this report is important. The Council needs to adapt its logic and spend the resources efficiently, targeting specific individuals and focusing the time on them instead of going for ethnic registration, which is in complete violation of any human rights standards.

4-530

Emine Bozkurt (PSE). – Allereerst wil ik Baroness Ludford bedanken voor dit goede verslag. Het verslag had nog sterker mogen zijn, maar vormt een aanwinst in het debat over dit onderwerp.

Soms kan *profiling* noodzakelijk zijn, maar die gevallen moeten duidelijk afgebakend worden en gewaarborgd tegen misbruik. De mogelijkheden om informatie op te slaan, uit te wisselen en te interpreteren zijn de laatste jaren sneller toegenomen dan de noodzakelijke beperkingen die democratieën zichzelf hiervoor opleggen. Amerikaanse veiligheidsdiensten kregen als gevolg van *datamining* en onderzoek op basis van profielen geen betere en niet meer betrouwbare informatie, maar vooral een veel hogere werkdruk. Een veiligheidsagent vergeleek het wel met het vullen van een waterglas met een brandweerslang, bijzonder ineffectief.

Natuurlijk worden profielen op basis van etnische afstamming al jaren gebruikt, zelfs al noemen wij het meestal anders. Zelfs ik met mijn 1,60 meter, toch niet de meest bedreigende verschijning, word bij de douane nog regelmatig terzijde genomen. Een kleine persoonlijke ergernis, maar veel mensen die de wet keurig naleven, ondergaan dit ongemak niet regelmatig, maar stelselmatig. Die mensen krijgen van onze samenleving de boodschap dat zij altijd verdacht zijn, minder waard zijn en niet welkom zijn. Échte criminelen, die uit iedere bevolkingsgroep voortkomen, zullen wij daar dus niet mee pakken.

4-531

László Kovács, Member of the Commission. – Madam President, the interventions of the different MEPs show the importance of the issue of profiling and the respect of fundamental rights and the attention paid to it by Parliament.

The report gives an excellent picture of the questions raised by the use of profiling techniques, in particular when they are based on ethnicity, race, nationality or religion for law enforcement, immigration or border control purposes.

The Commission follows closely – and will continue to follow – the problems posed by the use of profiling in general and, in particular, in the sectors expressly referred to in the report.

The Commission is currently launching a consultation on the challenges posed by new technologies to data protection. Its results should provide the Commission with elements that will feed its reflection and guide it when dealing with the problems that profiling can pose in the areas of justice, freedom and security.

The recent results published by the Fundamental Rights Agency on minorities and discrimination in the EU, which the Commission welcomed yesterday, show that racism and xenophobia are persistent phenomena in the European Union and that they affect the lives of our minorities.

The Commission has to carefully study the results of this survey in order to decide the way forward. Again, I very much welcome the draft report, and I am looking forward to its adoption in plenary tomorrow.

4-532

Sarah Ludford, rapporteur. – Madam President, I very much welcome the Commissioner's positive response. I think some of the things he has talked about will be extremely useful – the Fundamental Rights Agency, guidance on ethnic profiling, the Commission working with the Council of Europe on its recommendation, and the suggestion that the Article 29 Working Party can be asked for guidance.

I would like to push the Commission a little bit further, though, on focusing on the specific problems of profiling. After all, we do have a recommendation on the table for profiling in the context of PNR data, so there are special problems.

I would like to thank very warmly the small but select band of colleagues who have contributed to the debate. I think two things came out strongly: first of all, the fact that so-called 'security' measures can create insecurity and, secondly, that they can be a waste, instead of a targeting, of resources. So we are talking here about effectiveness as well as civil liberties.

4-533

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Παρασκευή 24 Απριλίου 2009, το μεσημέρι.

4-534

24 - Στατιστικές για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα (συζήτηση)

4-535

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι η έκθεση του κ. Bart Staes, (A6-0256/2009), εξ ονόματος της Επιτροπής Περιβάλλοντος, Δημόσιας Υγείας και Ασφάλειας των Τροφίμων, σχετικά με τις στατιστικές για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα [11120/2/2008 - C6-0004/2009 - 2006/0258(COD)].

4-536

Bart Staes, Rapporteur. – Voor ons ligt het eindakkoord waarover wij met de Raad en de Commissie onderhandeld hebben, een eindakkoord na een eerste lezing waarin wij als Parlement een heel sterke positie hadden ingenomen en een aantal elementen hadden ingebracht die ons met een grote meerderheid eigenlijk een sterke uitgangspositie ten opzichte van de Raad verschaften. Ik moet zeggen dat het gemeenschappelijk standpunt van de Raad enkele maanden na onze eerste lezing eerder ontgoochelend was. Er was eigenlijk niet veel wil om onze aanpak te volgen en het waren dus niet direct gemakkelijke onderhandelingen met de Raad.

Maar goed, wij zijn een stapje verder gekomen en er was een zeer constructieve sfeer. Ook de parlementsdelegatie was een sterke groep. Er was eenheid in verscheidenheid. Ik denk dat wij met enige fierheid het resultaat morgen in stemming mogen brengen. Wij leveren dus in elk geval een bijdrage en zorgen ervoor dat er een basis is om naast de twee reeds goedgekeurde wetten inzake pesticiden, te weten de richtlijn over duurzaam gebruik en de verordening over het op de markt brengen van pesticiden, een instrumentarium aan te reiken in de vorm van een goede regeling inzake het aanleveren van gegevens via statistieken. Dit is dus naar mijn mening de basis van het parlementaire, het wetgevende werk dat wij hebben verricht.

Het is een van de belangrijkste verworvenheden dat wij aan de Raad, eigenlijk tegen zijn wil, hebben kunnen opleggen dat wij als basisdefinitie voor pesticiden de basisdefinitie hebben genomen zoals die eerder door het Parlement in het kader van het politiek akkoord met de Raad is opgenomen in de richtlijn over duurzaam gebruik. Dit zorgt voor een zekere samenhang en dat is belangrijk, ook voor later gebruik.

Wij hebben ook een zeer duidelijke verwijzing kunnen opnemen naar de algemene kaderwet inzake statistieken, naar de wijze waarop met statistieken moet worden omgegaan, de wijze waarop die worden behandeld en vooral de wijze waarop zal worden omgegaan met die gegevens, ook vanuit het oogpunt van vertrouwelijkheid. Wij hebben bereikt dat de gegevens die de lidstaten over pesticiden moeten aanleveren, degelijk en onderling vergelijkbaar zijn. Ik had daar persoonlijk nog verder in willen gaan, maar wat nu bereikt is, is een eerste stap.

Een andere verworvenheid is zonder enige twijfel het feit dat, doordat wij als basisdefinitie het woord "pesticiden" hebben genomen en de definitie van pesticiden in de richtlijn inzake duurzaam gebruik, wij daarin ook in tweede instantie het begrip "biociden" hebben opgenomen. Dat was een belangrijk verzoek van de sociaaldemocratische fractie in dit Parlement. Dit is een verworvenheid. Het staat in de verordening, in het huidige politieke akkoord, ook al wordt er gezegd: wij verbinden ons ertoe om de verordening zoals zij nu over statistieken en pesticiden voorligt, uit te breiden met het begrip "biociden" op het moment dat die wetgeving bestaat en ook - en dat was een dringende eis van de Raad - na een effectbeoordeling ter zake.

Wij hebben bereikt dat er meer transparantie is. Wij hebben bereikt dat de gegevens op het internet moeten worden gepubliceerd. Wij hebben zoals gezegd - dat is altijd een kwestie van onderhandeling, dat is democratie - ook een aantal zaken niet bereikt. Ik heb die al aangegeven, onder andere het feit dat er een zwakkere formulering is inzake het niet-landbouwkundig gebruik van pesticiden. Op dat punt voldoet de ontwerpverordening niet helemaal aan hetgeen in eerste lezing was bereikt. Maar goed, het is een kwestie van geven en nemen.

Ik moet zeggen dat ik mijn collega's schaduwrapporteurs heel erg bedank. Het was een leuke manier om samen te werken. Dit was voorlopig mijn laatste wetgevend verslag in deze zittingsperiode en ik hoop dat ik daaraan in de volgende zittingsperiode nog heel wat kan toevoegen.

4-537

László Kovács, Member of the Commission. – Madam President, the Thematic Strategy on the Sustainable Use of Pesticides approved by the European Parliament and the Council in January 2009 intends to complement the existing legislative framework by targeting the use phase of pesticides, with the objective of reducing the impact of pesticides on human health and the environment.

This proposal is the third legal pillar of the strategy, together with the framework directive and the Regulation for the placing on the market of plant protection products, and aims at providing reliable data to measure the progress of the Strategy.

The main objective of this proposal is thus to ensure that comparable and reliable data are collected in all Member States and transmitted to the Commission, making it possible to calculate harmonised risk indicators and to measure the progress of the Thematic Strategy.

An agreement at first reading on this proposal could not be reached between Council and Parliament for reasons mainly linked to the scope of the Regulation and to the publication of results.

Thanks to the intense and fruitful dialogue in second reading and in particular to the sense of compromise of the rapporteur and his shadows, solutions could be found for all the issues.

The Commission believes that the compromise found is very reasonable and meets the concerns of the Parliament without creating disproportionate burdens for the national administrations and businesses and it can therefore support it.

The Commission would like to take this opportunity to thank the rapporteur, Bart Staes, for doing a great job on such a complex proposal, for his patience and for the very constructive exchanges he has had with the Commission. On the basis of the current compromise, the Commission is confident that an agreement in second reading can be reached between the European Parliament and the Council on this important proposal to ensure the success of the Thematic Strategy on the Sustainable Use of Pesticides.

4-538

Anne Laperrouze, *au nom du groupe ALDE*. – Madame la Présidente, Monsieur le Commissaire, chers collègues, lors de la session plénière du mois de janvier 2009, nous avons adopté deux textes législatifs relatifs à l'utilisation durable des pesticides et aux procédures de mise sur le marché des produits phytopharmaceutiques. Les négociations de ces textes avaient été passionnelles et ont permis de véritables avancées pour la protection de la santé humaine et de l'environnement.

Ces deux textes ne seraient toutefois rien sans celui-ci. Ce règlement est, en effet, le bras armé des deux autres. Vous le rappelez, Monsieur le Commissaire, ces statistiques sont nécessaires pour connaître l'évolution des mises sur le marché des produits, mais aussi de leur utilisation, et surtout pour calculer les indicateurs de risques définis dans le rapport sur l'utilisation durable des pesticides.

Je souligne également qu'à mon sens, nous avons atteint un équilibre entre nécessaire transmission des données et confidentialité de celles-ci, mais aussi charges administratives proportionnées puisqu'il s'agit là d'une inquiétude pour les utilisateurs.

Concernant les biocides, il est important de souligner que ce texte devrait, à terme, les couvrir en fonction des résultats d'une étude d'impact.

Nous nous sommes interrogés sur les utilisations commerciales non agricoles des pesticides. Pour l'instant, toute appréciation sur leur volume ne peut être qu'intuitive. Pour cette raison, les études pilotes devant être conduites par la Commission européenne se révéleront très éclairantes.

Je tiens enfin à remercier notre rapporteur qui nous a associés tout au long des négociations, et a fortement contribué à ce que nous parvenions à un accord.

4-539

Bart Staes, *Rapporteur*. – Ik denk dat alles gezegd is. Het is een goed akkoord en ik hoop dat het morgenmiddag wordt aangenomen.

4-540

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί αύριο, Παρασκευή 24 Απριλίου 2009, το μεσημέρι.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 142)

4-541

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris*. – Așa cum prin cel de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu, Uniunea Europeană a recunoscut că este nevoie de o reducere mai consistentă a impactului pe care pesticidele le au asupra mediului cât și asupra sănătății, regulamentul privind statisticile referitoare la produsele fitosanitare vine să completeze lacunele existente referitoare la utilizarea produselor pesticide în țările membre.

Din datele puse la dispoziție de Comisie privind utilizarea și vânzările de pesticide, a rezultat faptul că este necesar ca la nivel comunitar să dispunem de o metodologie armonizată pentru culegerea datelor statistice, atât în stadiul de introducere a produselor pe piață, cât și de la producători.

Suntem cu toții conștienți de faptul că trebuie stabilit un cadru legislativ mai coerent la nivelul Uniunii Europene în domeniul utilizării pesticidelor. De aceea subliniez că stabilirea unui cadru comun pentru producerea sistematică de statistici comunitare referitoare la introducerea pe piață și utilizarea pesticidelor conform principiului subsidiarității este salutară.

4-542

25 - Αποφάσεις σχετικά με ορισμένα έγγραφα: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-543

26 - Ημερήσια διάταξη της επόμενης συνεδρίασης: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4-544

27 - Λήξη της συνεδρίασης

4-545

(Η Πρόεδρος κηρύσσει τη λήξη της συνεδρίασης στις 11.05 μ.μ.)